

טטאנוס – דיאטיסרון
או הרמוניה של ספרי הבשורה

הקדמה, מבוא ועריכה: אלכסנדר טנדלר

הקדמה

העבודה הנוכחית מביאה לראשונה במסגרת התרבות העברית סינתזה של ספרי הבשורה. טטיאנוס (120 – 170 לערך) חיבר ביוונית את "ההרמוניה" הראשונה, ויצר גרסה משולבת של ספרי הבשורה אגב הימנעות מציון הסתירות השונות. בפני הקורא הובאה גרסה מגובשת והומוגנית. על מנת להשיג את מטרתו, טטיאנוס חיבר זה לצד זה קטעי פסוקים, פסוקים וקטעים שלמים ברצף אשר נראה לו קריא ואמין.

ניתן ללמוד על חשיבות "ההרמוניה" באשר לספרי הבשורה אגב עיון בעבודות החשובות שנכתבו על ידי תיאולוגים במשך מאות בשנים.

עבודת העריכה כאן מבוססת על התרגום המקור לאנגלית שנערך ע"י Rev. H.W.Hogg * בסוף המאה ה-19.

על מנת לשמור על אחידות לשונית, הסתמכנו על תרגום ספרי הברית החדשה ע"י פרופ' מ. דליטש.

*Allen Menzies (ed.), *The Writings of the Fathers down to the A.D.325. Ante-Nicene Fathers*, (Peabody, Mass.: Hendrikson Publishers, 4th edition 2004), v.9, pp.43 – 138.

פרק 1

- 1 בראשית הנה הדבר והדבר הנה את האלהים ואלהים הנה הדבר: יוחנן א 1
- 2 הוא הנה בראשית את האלהים: יוחנן א 2
- 3 הכל הנה על ידו ומבלעדי לא הנה פלאשר נהיה: יוחנן א 3
- 4 בו היו חיים והחיים היו אור לבני האדם: יוחנן א 4
- 5 והאור האיר בחשך והחשך לא השיגו: יוחנן א 5
- 6 כהן הנה בימי הורדוס מלך ארץ יהודה זכריה שמו ממשרת אביה ולו אשה מבנות אהרן ושמה אלישבע: לוקס א 5
- 7 ושניהם צדיקים לפני האלהים והלכי תם בכל מצות יהוה ובחוקתיו: לוקס א 6
- 8 ולקם אין וילד כי אלישבע עקרה ושניהם באו בימים: לוקס א 7
- 9 ויהי היום ככהנו לפני אלהים בסדר משמרו: לוקס א 8
- 10 להקטיר קטרת לפי גורלו כמשפט עבודת הכהנים ויבא אל היכל יהוה: לוקס א 9
- 11 וכל קהל העם מתפללים בחוץ בשעת הקטרת: לוקס א 10
- 12 ונהג מלאך יהוה נראה אליו עמד מימין מזבח הקטרת: לוקס א 11
- 13 וירא זכריה ויבהל ואימה נפלה עליו: לוקס א 12
- 14 ויאמר אליו המלאך אל תירא זכריה כי נשמעה תפלתך ואלישבע אשתך תלד לך בן וקראת שמו יוחנן: לוקס א 13
- 15 והנה לך לשמחה וגיל ורבים ישמחו בהיוולדו: לוקס א 14
- 16 כי גדול יהיה לפני יהוה ויין ושכר לא ישמה ורוח הקדש ימלא מבטן אמו: לוקס א 15
- 17 ורבים מבני ישראל ישיב אל יהוה אלהיהם: לוקס א 16
- 18 והוא ילד לפניו ברוח אליהו ובגבורתו להשיב לב אבות על בנים ואת הסוברים בתבונת הצדיקים להעמיד עם מוכן ליהוה: לוקס א 17
- 19 ויאמר זכריה אל המלאך במה אדע את הדבר הנה כי אני זקנתי ואשתי באה בימים: לוקס א 18
- 20 ויען המלאך ויאמר אליו אני גבריאל העומד לפני האלהים ושלוח אנכי לדבר אליך ולבשרך את הבשורה הזאת: לוקס א 19
- 21 והנה נא אלם ולא תוכל לדבר עד היום אשר יקום הדבר הנה תחת כי לא האמנת לדברי והם ימלאו במועדם: לוקס א 20
- 22 והעם הוחילו לזכריה ויתמהו כי התמהמה בהיכל: לוקס א 21
- 23 ויהי בצאתו לא יכל לדבר אליהם וידעו כי מראה ראה בהיכל וירמוז להם ועודנו נא אלם: לוקס א 22
- 24 ויהי כאשר מלאו ימי עבודתו וישב אל ביתו: לוקס א 23
- 25 ויהי אחר הימים האלה ותהר אלישבע אשתו ותתחבא חמשה חדשים ותאמר: לוקס א 24
- 26 ככה עשה לי יהוה בימי פקדו אותי לאספ את חרפתי מבני אדם: לוקס א 25
- 27 ויהי בחודש הששי וישלח אלהים את גבריאל המלאך גלילה אל עיר אחת ושמה נצרת: לוקס א 26
- 28 אל בתולה מארשה לאיש אשר שמו יוסף מבית דוד ושם הבתולה מרים: לוקס א 27
- 29 ויבא המלאך החזרה ויאמר אליה שלום לך אשת חן יהוה עמך (ברוכה את בנשים): לוקס א 28
- 30 והיא (בראותה) נבהלה לדברו ותאמר בלבב מה הברכה הזאת: לוקס א 29
- 31 ויאמר לה המלאך אל תיראי מרים כי מצאת חן לפני האלהים: לוקס א 30
- 32 והנה הרה וילדת בן וקראת את שמו ישוע: לוקס א 31
- 33 והוא גדול יהיה וכן עליון יקרא ויהוה אלהים יתן לו את פסא דוד אביו: לוקס א 32
- 34 ומלך על בית יעקב לעולם ועד ולמלכותו אין קץ: לוקס א 33
- 35 ותאמר מרים אל המלאך איך יהיה הדבר הנה ואני אינני ידעת איש: לוקס א 34
- 36 ויען המלאך ויאמר אליה רוח הקדש תבוא עליך וגבורת עליון תצל עליך עלכן קדוש יאמר לילוד בן האלהים: לוקס א 35
- 37 ונהג אלישבע קרובתה אשר קראו לה עקרה גם היא הרה ללדת בן בזקנתה וזה לה החודש הששי: לוקס א 36
- 38 כי לא יפלא מאלהים כל דבר: לוקס א 37
- 39 ותאמר מרים הנני שפחת יהוה יהי לי כדברך ויצא מאתה המלאך: לוקס א 38
- 40 ותקם מרים בימים ההם ותמהר ללכת הרה אל עיר יהודה: לוקס א 39
- 41 ותבא בית זכריה ותברך את אלישבע: לוקס א 40
- 42 ויהי כשמע אלישבע את ברפת מרים וירקד הילד במעי ותמלא אלישבע רוח הקדש: לוקס א 41
- 43 ותקרא בקול גדול ותאמר ברוכה את בנשים וברוך פרי בטן: לוקס א 42
- 44 ומה לי כי אם אדני באה אלי: לוקס א 43
- 45 כי קול ברכתך בא באוני ונהג רקד בשמחה הילד במעי: לוקס א 44
- 46 ואשרי המאמינה כי המלא ימלא אשר דבר לה מאת יהוה: לוקס א 45
- 47 ותאמר מרים רוממה נפשי את יהוה: לוקס א 46
- 48 ותגל רוחי באלהי ישועי: לוקס א 47
- 49 אשר ראה בעיני אמתו כי הנה מעתה ואשרוני כל הדורות: לוקס א 48

50. כי גדלות עשה לי שדי וקדוש שמו: לוקס א 49
51. וחסדו לדור דורים על יראיו: לוקס א 50
52. גבורות עשה בנרעו פנר גאים במזמות לבם: לוקס א 51
53. הרס נדיבים מפסאותם ויגרם שפלים: לוקס א 52
54. רעבים מלא טוב ועשירים שלח ריקם: לוקס א 53
55. תמד בישראל עבדו לזכר את רחמיו: לוקס א 54
56. כאשר דבר אל אבותינו לאברהם וליזרעו עד עולם: לוקס א 55
57. ותשב מרים עמה כשלשה חדשים ותשב לביתה: לוקס א 56
58. וימלאו ימי אלישבע ללדת ומלד בן: לוקס א 57
59. וישמעו שכניה וקרוביה כי הגדיל יהנה את חסדו עמה וישמחו אמה: לוקס א 58
60. והי ביום השמיני ויבאו למול את היילד ויקראו את שמו זכריה על שם אביו: לוקס א 59
61. ותען אמו ותאמר לא כי יוחנן יקרא לו: לוקס א 60
62. ויאמרו אליה אין איש במשפחתך אשר שמו כשם הזה: לוקס א 61
63. וירמזו אל אביו לדעת מה השם אשר יקרא לו: לוקס א 62
64. וישאל לוח ויכתב עליו לאמר יוחנן שמו ויתמהו כלם: לוקס א 63
65. ויפתח פיו וילשונו פתאם וידבר ויברך את האלהים: לוקס א 64
66. ותפל אימה על כל שכניהם ויספר כל הדברים האלה בכל הרי יהודה: לוקס א 65
67. וישמחו כל השמעים אל לבם לאמר מה אפוא יהיה היילד הזה ויד יהנה היתה עמו: לוקס א 66
68. וימלא זכריה אביו רוח הקדש וינבא לאמר: לוקס א 67
69. ברוך יהנה אלהי ישראל כי פקד את עמו וישלח לו פדות: לוקס א 68
70. ויצמח לנו קרן ושועה בבית דוד עבדו: לוקס א 69
71. כאשר דבר בפי נביאיו הקדושים אשר מעולם: לוקס א 70
72. ושועה מאיבינו ומיד כל שנאינו: לוקס א 71
73. לעשות חסד עם אבותינו ולזכר את ברית קדשו: לוקס א 72
74. את השבועה אשר נשבע לאברהם אבינו: לוקס א 73
75. להצילנו מיד איבינו ולתתנו לעבדו בלי פחד: לוקס א 74
76. בתמים ובצדקה לפניו כל ימי חייו: לוקס א 75
77. ואמה היילד נביא עליון יקרא לה כי לפני יהנה תלך לפנות את דרכיו: לוקס א 76
78. ולהורות דרך הישועה לעמו בסליחת חטאיהם: לוקס א 77
79. בחסד אלהינו וברחמיו אשר בהם יפקדנו הגנה מרומם: לוקס א 78
80. להאיר לישבי חשך וצלמנות ולהכין את רגלינו אל דרך השלום: לוקס א 79
81. ויגדל היילד ויחזק ברוח ויהי במדברות עד יום הראתו אל ישראל: לוקס א 80

פרק 2

1. וזה דבר הולדת ישוע המשיח מרים אמו היתה מארשה ליוסף ובטרם יבא אליה נמצאת הרה מרוח הקדש: מתי א 18
2. ויוסף בעלה איש צדיק ולא אבה לתתה לחרפה ויאמר אשליחנה בסתר: מתי א 19
3. הוא חשב כזאת והנה מלאך יהנה נראה אליו בתלום ויאמר יוסף בן דוד אל תירא מקחת את מרים אשתך כי הנוצר בקרבה מרוח הקדש הוא: מתי א 20
4. והיא ילדת בן וקראת את שמו ישוע כי הוא יושע את עמו מחטאיהם: מתי א 21
5. וכל זאת היתה למלאות את דבר יהנה אשר דבר בינד הנביא לאמר: מתי א 22
6. הנה העלמה הרה וילדת בן וקראו שמו עמנואל אשר פרושו האל עמנו: מתי א 23
7. וייומן יוסף משנתו ויעש כאשר צוהו מלאך יהנה ויאסוף את אשתו אל ביתו: מתי א 24
8. ולא ידעה עד כי ילדה בן (את בכורה) ויקרא את שמו ישוע: מתי א 25
9. ויהי בימים ההם ויצא צו מאת קיסר אוגוסטוס למנות את כל ישבי תבל: לוקס ב 1
10. והמפקד הזה היה הראשון בהיות קורניניוס שליט בסוריא: לוקס ב 2
11. וילכו כלם להתפקד איש לעירו: לוקס ב 3
12. ויעל גם יוסף מן הגליל מעיר נצרת אל יהודה לעיר דוד הנקראת בית לחם כי הנה מבית דוד וממשפחתו: לוקס ב 4
13. להתפקד עם מרים המארשה לו והיא הרה: לוקס ב 5
14. והי בהיותם שם וימלאו ימיה ללדת: לוקס ב 6

15. ותלד את בנה הבכור ותחתלהו ותשפיהו באבוס כי לא היה להם מקום במלון: לוקס ב 7
16. ורעים היו בארץ ההיא לנים בשדה ושמים את משמרות הלילה על עדרם: לוקס ב 8
17. והנה מלאך יהוה נצב עליהם וכבוד יהוה הופיע עליהם מסביב ויראו יראה גדולה: לוקס ב 9
18. ויאמר אליהם המלאך אל תיראו כי הנני מבשר אתכם שמחה גדולה אשר תהיה לכל העם: לוקס ב 10
19. כי היום ילד לכם מושיע אשר הוא המשיש האדון בעיר דוד: לוקס ב 11
20. וזה לכם האות אשר תמצאון ילד מחתל ושכב באבוס: לוקס ב 12
21. ופתאם היה אצל המלאך המון צבא השמים והם משבחים את האלהים ואמרים: לוקס ב 13
22. כבוד במרומים לאלהים ובארץ שלום באנשי רצונו: לוקס ב 14
23. ויהי כאשר עלו מעליהם המלאכים השמימה ויאמרו הרעים איש אל רעהו נעברה נא עד בית לחם ונראה המעשה הזה אשר הודיענו יהוה: לוקס ב 15
24. וימהרו ויבאו וימצאו את מרים ואת יוסף ואת הילד והוא שכב באבוס: לוקס ב 16
25. ויראו וישמיעו את הדבר הנאמר אליהם על הנער הזה: לוקס ב 17
26. וכל השמיעים תמהו על הדברים אשר דברו אליהם הרעים: לוקס ב 18
27. ומרים שמרה את הדברים האלה ותחשבם בלב: לוקס ב 19
28. וישבו הרעים והם מהללים ומשבחים את האלהים על כל אשר שמעו וראו כפי אשר נאמר אליהם: לוקס ב 20
29. ויהי במלאת לנער שמנה ימים וימול וינקרא שמו ישוע פשם אשר קרא לו המלאך בטרם הרה בכסון: לוקס ב 21
30. וימלאו ימי טהרהם כתורת משה ויעלהו וירושלים להעמידו לפני יהוה: לוקס ב 22
31. ככתוב בתורת יהוה כל זכר פטר רחם יקרא קדש ליהוה: לוקס ב 23
32. ולהקריב קרבן כמצות תורת יהוה שתי תרים או שני בני יונה: לוקס ב 24
33. והנה איש בירושלים ושמו שמעון והוא איש צדיק וחסיד מחפה לנחמת ישראל ורוח הקדש היתה עליו: לוקס ב 25
34. ולו נגלה ברוח הקדש כי לא יראה מנת עד אם ראה את משיח יהוה: לוקס ב 26
35. ויבא ברוח אל המקדש ויהי כאשר הביאו הוריו את הנער ישוע לעשות לו פקוקת התורה: לוקס ב 27
36. וינקהו על זרעותיו ויברך את האלהים ויאמר: לוקס ב 28
37. עתה תפטר את עבדך כדברך אדני בשלום: לוקס ב 29
38. כי ראוי עיני את ישועתך: לוקס ב 30
39. כ אשר הכינוח לפני כל העמים: לוקס ב 31
40. אור להאיר עיני הגוים ותפארת ישראל עמך: לוקס ב 32
41. ואביו ואמו תמהים על הדברים הנאמרים עליו: לוקס ב 33
42. ויברך אותם שמעון ויאמר אל מרים אמו הנה זה מוסד למכשול ולתקומה לרבים בישראל ולאות מריבה: לוקס ב 34
43. ובנפשו תחת חרב למען אשר תגלינה מחשבות לבב רבים: לוקס ב 35
44. ואשה נביאה היתה שם חנה בת פנו אל משבט אשר והיא באה בימים וישבה עם בעלה שבע שנים אחרי בתוליה: לוקס ב 36
45. והיא אלמנה פארבע ושמנים שנה ולא משה מן המקדש ותעבד את אלהים בצום ובתחנונים לילה ויום: לוקס ב 37
46. ותקם בשעה ההיא ותגש להדות ליהוה ותדבר עליו באזני כל המחפשים לגאולה בירושלים: לוקס ב 38
47. ויכלו את הכל כתורת יהוה וישבו הגלילה אל נצרת עירם: לוקס ב 39

פרק 3

- 1 ויהי בימי הורדוס המלך כאשר נולד ישוע בבית לחם יהודה ויבאו מגושים מארץ מזרח ירושלים: מתי ב 1
- 2 ויאמרו איה מלך היהודים אשר ילד כי ראינו את כוכבו במזרח ונבא להשתחוות לו: מתי ב 2
- 3 ויהי כשמע הורדוס המלך את דבריהם ויחרד הוא וכל ירושלים עמו: מתי ב 3
- 4 ויקהל את כל ראשי הכהנים וסופרי העם וישאל אתם לאמר איפה יולד המשיח: מתי ב 4
- 5 ויאמרו לו בבית לחם יהודה כי כן כתוב ביד הנביא: מתי ב 5
- 6 ואתה בית לחם ארץ יהודה אינך צעיר באלפי יהודה כי ממך יצא מושל אשר ירעה את עמי ישראל: מתי ב 6
- 7 אז קרא הורדוס למגושים בסתר ויחקר לדעת העת אשר נראה הכוכב: מתי ב 7
- 8 וישלחם בית לחם ויאמר לכו חקרו היטב על דבר הנער והיה כי תמצאון אותו והגדתם לי ואבאה להשתחוות לו גם אני: מתי ב 8
- 9 ויהי כשמעם את דברי המלך וילכו והנה הכוכב אשר ראו במזרח הלך לפניהם עד אשר בא ויעמד ממעל לאשר היה שם היילד: מתי ב 9
- 10 ויראו אתה כוכב וישמחו שמחה גדולה עד מאד: מתי ב 10

- 11 ויבאו הבינה וימצאו את הילד עם מרים אמו ויפלו על פניהם וישתחוו לו ויפתחו את אוזרותם ויקריבו לו מנחה זכה ולבונה נמר: מתי ב 11
- 12 ויצאו בחלום לבלתי שוב אל הורדוס וילכו בדרך אחר אל ארצם: מתי ב 12
- 13 הם הלכו משם והנה מלאך יהוה נראה אל יוסף בחלום לאמר קום קח את הילד ואת אמו וברח לך מצרימה והנה שם עד אם אמרתי אליך כי הורדוס מבקש את נפש הנער לקחתה: מתי ב 13
- 14 ויקם וישח את הילד ואת אמו לילה ויברח מצרימה: מתי ב 14
- 15 ויהי שם עד מות הורדוס למלאת את דבר יהוה הנביא לאמר ממצרים קראתי לבני: מתי ב 15
- 16 וירא הורדוס כי התלו בו המגושים ויקצף מאד וישלח וינהרג את כל הילדים אשר בבית לחם ובכל גבוליה למבן שנתיים ולמטה לפי העת אשר חקר מפי המגושים: מתי ב 16
- 17 אז הוקם הנאמר בפי ירמיהו הנביא לאמר: מתי ב 17
- 18 קול ברמה נשמע נהי וביכי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה פי איננו: מתי ב 18
- 19 ויהי אחרי מות הורדוס והנה מלאך יהוה נראה בחלום אל יוסף בארץ מצרים: מתי ב 19
- 20 ויאמר אלי קום קח את הילד ואת אמו ורחל שוב אל ארץ ישראל כי מתו המבקשים את נפש הילד: מתי ב 20
- 21 ויקם וישח את הילד ואת אמו ויבא ארצה ישראל: מתי ב 21
- 22 וכשמעו כי ארכלוס מלך ביהודה תחת הורדוס אביו וירא ללכת שמה ויצוה בחלום וילך לו אל ארצות הגליל: מתי ב 22
- 23 ויבא וישב בעיר הנקראת נצרת למלאות הדבר הנאמר עליפי הנביאים כי נצרי יקרא לו: מתי ב 23
- 24 ויגדל הנער ויחזק (פרוה) וימלא חכמה וחסד אלהים עמו: לוקס ב 40
- 25 ועלו הוריו וירושלים מדי שנה בשנה לחג את חג הפסח: לוקס ב 41
- 26 והיה בהיותו בן שתים עשרה שנה ויעלו (ירושלים) כמשפט החג: לוקס ב 42
- 27 וימלאו הורים וישובו ויתר הנער ישוע בירושלים והוריו לא ידעו: לוקס ב 43
- 28 ויאמרו עם חבל הארצים הוא וילכו בדרך יום ויבקשוהו בין הקרובים והמציעים: לוקס ב 44
- 29 ולא מצאוהו וישבו וירושלים לבקשו: לוקס ב 45
- 30 ויהי מקץ שלשת ימים וימצאוהו במקדש והוא ישב בתוך המורים ושמע אליהם ושאל אתם: לוקס ב 46
- 31 וכל השומעים אותו תמהו על שכלו ועל תשובותיו: לוקס ב 47
- 32 ויהי כראותם אותו וישתוממו ותאמר אליו אמו בני למה ככה עשית לנו הנה אביך ואנכי בעצבת לב בקשנוך: לוקס ב 48
- 33 ויאמר אליהם למה זה בקשתם אתי הלא ידעתם כי אהיה באשר לאב: לוקס ב 49
- 34 והם לא הבינו את הדבר אשר דבר אליהם: לוקס ב 50
- 35 וירד אתם ויבא אל נצרת ויכנע להם ואמו שמרה בלבה את כל הדברים האלה: לוקס ב 51
- 36 וישוע הלך וגדל בחכמה ובקומה ובחן לפני אלהים ואדם: לוקס ב 52
- 37 ויהי בשנת חמש עשרה למלכות טיבריוס קיסר ופונטיוס פילטוס הגמון ביהודה והורדוס שר רבע על הגליל ואחיו פילפוס שר רבע על מדינות יטור וטרכונה ולוסניס שר רבע על אבילין: לוקס ג 1
- 38 בימי הפהנים הגדולים חנו ונזפא היה דבר אלהים אל יוחנן בן זכריה במדבר: לוקס ג 2
- 39 ויבא בכל כפר הירדן ויקרא טבילת התשובה לסליחת החטאים: לוקס ג 3
- 40 בימים ההם קם יוחנן המטביל ויהי קרא במדבר יהודה לאמר: מתי ג 1
- 41 שובו כי מלכות השמים קרבה לבוא: מתי ג 2
- 42 כי זה הוא אשר נבא עליו ישעיהו הנביא לאמר קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו מסלותיו: מתי ג 3
- 43 כפתוב בספר דברי ישעיהו הנביא קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו מסלותיו: לוקס ג 4
- 44 כל גיא ינשא וכל הר וגבעה יושפל ויהי העקב למישור והרכסים לבקעה: לוקס ג 5
- 45 וראו כל בשר את ישועת אלהים: לוקס ג 6
- 46 הוא בא לעדות להעיד על האור למען יאמינו כלם על ידו: יוחנן א 7
- 47 הוא לא היה האור כי אם להעיד על האור: יוחנן א 8
- 48 האור האמתי המאיר לכל אדם אשר בא אל העולם: יוחנן א 9
- 49 בעולם היה ועל ידו נהיה העולם והעולם לא ידעו: יוחנן א 10
- 50 הוא בא בשר ונאשר המה לו לא קבלהו: יוחנן א 11
- 52 והמקבלים אותו המאמינים בשמו נתן עז למו להיות בנים לאלהים: יוחנן א 12
- 53 אשר לא מדם ולא מחפץ הבשר אף לא מחפץ גבר נולדו כי אם מאלהים: יוחנן א 13
- 54 והדבר נהיה בשר וישכן בתוכנו ונחזה כבודו בן יחיד לאביו רב חסד ואמת: יוחנן א 14
- 55 ויוחנן העיד עליו ויקרא לאמר הנה זה הוא אשר אמרתי הבא אחרי היה לפני כי קדם לי היה: יוחנן א 15
- 56 וממלואו לקחתנו כלנו חסד על חסד: יוחנן א 16
- 57 כי התורה נתנה בידי משה והחסד והאמת באו על ידי ישוע המשיח: יוחנן א 17

פרק 4

- 1 את האלהים לא ראה איש מעולם הבן היחיד אשר בתיק האב הוא הודיע: יוחנן א 18
- 2 וזאת עדות יוחנן בשלח היהודים כהנים וכלים מירושלים לשאל אתו מי אתה: יוחנן א 19
- 3 והוא הודה ולא כחש וידה לאמר לא המשיח אני: יוחנן א 20
- 4 ויאמרו אליו ומי אתה האלהי אתה ויאמר אינני האתה הנביא ויען לא: יוחנן א 21
- 5 ויאמרו אליו מי זה אתה למען נשיב את שלחנינו דבר מה תאמר לנפשך: יוחנן א 22
- 6 ויאמר אני קול קורא במדבר פנו דרך יהנה באשר אמר ישעיהו הנביא: יוחנן א 23
- 7 והשליחים באו מן הפרושים: יוחנן א 24
- 8 וישאלהו ויאמרו אליו מדוע אפוא מטביל אתה אם אינך המשיח ולא אליהו ולא הנביא: יוחנן א 25
- 9 ויען אתם יוחנן ויאמר אנכי מטביל במים ובתוכם עומד אשר לא ידעתם אתו: יוחנן א 26
- 10 הוא הבא אחרי אשר היה לפני ואני נקלתי מהתיר שרוף נעליו: יוחנן א 27
- 11 וזאת היתה בבית אגיה מעבר לירדן אשר יוחנן מטביל שם: יוחנן א 28
- 12 ויוחנן לבושו שער גמלים ואזור עור במתניו ומאכלו חגבים ודבש היער: מתי ג 4
- 13 ותצא אליו ירושלים וכל יהודה וכל כפר הירדן: מתי ג 5
- 14 ויטבילו על ידו בירדן ויתודו את חטאתם: מתי ג 6
- 15 ויהי כראותו רבים מן הפרושים והצדוקים נגשים להיטביל ויאמר להם ילדי צפעונים מי השכיל אתכם להימלט מן הקצף העתיד לבא: מתי ג 7
- 16 לכן עשו פרי ראוי לתשובה: מתי ג 8
- 17 ואל תחשבו בלבבכם לאמר אברהם הוא אבינו כי אני אמר לכם כי מן האבנים האלה יכול האלהים להקים בנים לאברהם: מתי ג 9
- 18 וכבר הושם הגרזן על שרש העצים והנה כל עץ אשר איננו עשה פרי טוב יפרת וישלף באש: מתי ג 10
- 19 וישאלהו המון העם לאמר מה אפוא נעשה: לוקס ג 10
- 20 ויען ויאמר אליהם מי אשר לו בתנות שתים יתן לאשר אין לו ומי אשר לו מזון בן נעשה גם הוא: לוקס ג 11
- 21 ויבאו גם מוקסים להטביל ויאמרו אליו רבי מה נעשה: לוקס ג 12
- 22 ויאמר אליהם אל תגבו יותר מחקכם: לוקס ג 13
- 23 וישאלהו גם אנשי הצבא לאמר ואנחנו מה נעשה ויאמר אליהם אל תועזעו איש ואל תעשקו ודי לכם בשכרכם: לוקס ג 14
- 24 ויהי כאשר חפה העם וכלם חשבים בלבם לאמר אולי יוחנן הוא המשיח: לוקס ג 15
- 25 ויען יוחנן ויאמר לכלם הן אני טובל אתכם במים אבל בוא יבוא הרוח ממעלה אשר קטנתי מהתיר את שרוף נעליו הוא יטביל אתכם ברוח הקדש ובאש: לוקס ג 16
- 26 ויבדו המזורה להבר את גרנו ויאסוף את דגנו אל אוצרו ואת המצ ישרפנו באש אשר לא תכבה: לוקס ג 17
- 27 וכן בדברים אחרים הרבה הוכיח ויבשר את העם: לוקס ג 18
- 28 ויבא ישוע מן הגליל הירדנה אל יוחנן להטביל על ידו: מתי ג 13
- 29 וישוע החל מעשהו והוא כבן שלשים שנה והוא נחשב לבן יוסף בן עלי: לוקס ג 23
- 30 זה הוא אשר אמרתי אחרי יבא איש אשר היה לפני כי קדם לי הנה: יוחנן א 30
- 31 ואני לא ידעתי כי אם בעבור יגלה בישראל באתי אני לטביל במים: יוחנן א 31
- 32 ויעד יוחנן ויאמר חזיתי הרוח כדמות יונה ירדת משמים ותנח עליו: יוחנן א 32
- 33 ויוחנן חשף אותו לאמר אנכי צריך להיטביל על ידך ואתה בא אלי: מתי ג 14
- 34 ויען ישוע ויאמר אליו הניחה לי כי כן נאנה לשנינו למלא כל הצדקה ונצח לו: מתי ג 15
- 35 ובהיטביל כל העם גם ישוע נטביל ויהי הוא מתפלל והנה השמים נפתחו: לוקס ג 21
- 36 ויהי כאשר נטביל ישוע וימהר ויעל מן המים והנה השמים נפתחו לו וירא את רוח אלהים יורדת כיונה ונחה עליו: מתי ג 16
- 37 וירד עליו רוח הקדש בדמות גוף כיונה ויהי קול מן השמים לאמר בנני ידידי בך רציתי: לוקס ג 22
- 38 והנה קול מן השמים אומר זה בנני ידידי אשר רציתי בו: מתי ג 17
- 39 ויעד יוחנן ויאמר חזיתי הרוח כדמות יונה ירדת משמים ותנח עליו: יוחנן א 32
- 40 ואני לא ידעתי והשלח אתי לטביל במים הוא אמר אלי את אשר תראה הרוח ירדת ונחה עליו הנה זה הוא אשר יטביל ברוח הקדש: יוחנן א 33
- 41 ואני ראיתי ואעידה כי זה הוא בן האלהים: יוחנן א 34
- 42 וישוע שב מן הירדן והוא מלא רוח הקדש וישארו הרוח המדברה: לוקס ד 1
- 43 ומהר הוציאו הרוח המדברה: ויהי שם במדבר ארבעים יום והשטן נסהו ויהי עם החיות והמלאכים שרתוהו: מרקוס א 12-13
- 44 ויהי אחרי צומו ארבעים יום וארבעים לילה וירעב: מתי ד 2 ואחרי אשר תמו וירעב: לוקס ד 2

- 45 וַיִּגַּשׁ אֵלָיו הַמִּנְסָה וַיֹּאמֶר אִם בֶּן הָאֱלֹהִים אַתָּה דַּבֵּר לָאֲבָנִים הָאֵלֶּה וְתַהַיִּינָה לְלֶחֶם: מִתִּי ד 3
 46 וַיַּעַן וַיֹּאמֶר הֵן כְּתוּב הֵן עַל הַלֶּחֶם לְבָדוּ יִהְיֶה הָאָדָם כִּי עַל כָּל מוֹצֵא פִי יִהְיֶה: מִתִּי ד 4
 47 וַיִּשְׁאַהֲבוּ הַשָּׁטָן אֶל עִיר הַקֹּדֶשׁ וַיַּעֲמִידֵהוּ עַל פֶּתַח גִּג בֵּית הַמִּקְדָּשׁ: מִתִּי ד 5
 48 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם בֶּן־הָאֱלֹהִים אַתָּה נָפֹל לְמַטָּה כִּי כְּתוּב כִּי מִלְּאֲכִיו יִצְוֶה לְךָ וְעַל פְּפִים יִשְׁנֹאנֶךָ פֶּן תִּגָּף בָּאֲבָן וְיִגָּלֶךָ: מִתִּי ד 6
 49 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשׁוּעַ וְעוֹד כְּתוּב לֹא תִנָּסֶה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: מִתִּי ד 7
 50 וַיַּעֲלֵהוּ הַשָּׁטָן עַל הַר גִּבְתָּה וַיִּרְאֵהוּ בְּרִגְעַת אֶחָד אֶת כָּל מַמְלָכוֹת תְּחִלָּה: לוקס ד 5
 51 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַשָּׁטָן לְךָ אֲתֹן אֶת כָּל הַמְּמָשְׁלָה הַזֹּאת וְאֵת כְּבוֹדִי כִּי נִמְסְרָה בְּיָדִי וְנִתְּמִיָּה לְאַשֵּׁר אֲחַפְּצִי: לוקס ד 6
 52 וְעַתָּה אִם תִּשְׁתַּחֲוֶה לִפְנֵי הַכָּל יְהוָה לְךָ: לוקס ד 7

פרק 5

- 1 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשׁוּעַ סוּר מִמֶּנִּי הַשָּׁטָן כִּי כְּתוּב לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה וְאוֹתוֹ לְבָדוּ תַעֲבֹד: מִתִּי ד 10
 2 וַיִּכְבְּלוֹת הַשָּׁטָן כָּל מִסָּה וַיִּרְף מִמֶּנּוּ עַד עֵת: לוקס ד 13
 3 וַיִּרְף מִמֶּנּוּ הַשָּׁטָן וְהִנֵּה נִגְשׁוּ אֵלָיו מַלְאָכִים וַיִּשְׁתַּחֲוּהוּ: מִתִּי ד 11
 4 וַיְהִי מִמָּחָרָת וַיִּסָּף יוֹחָנָן וַיַּעֲמֹד וַעֲמֹ שְׁנַיִם מִתְּלִמִּידָיו: יוחנן א 35
 5 וַיִּבֹּט אֲלֵי־יִשׁוּעַ וְהוּא מִתְהַלֵּךְ וַיֹּאמֶר הִנֵּה שָׁה הָאֱלֹהִים: יוחנן א 36
 6 וּשְׁנֵי תְּלִמִּידָיו שָׁמְעוּ אֶת דְּבָרָו וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו יִשׁוּעַ: יוחנן א 37
 7 וַיִּפֹּן יִשׁוּעַ אַחֲרָיו וַיֵּרָא אֲתָם הַלֵּכִים אַחֲרָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם: יוחנן א 38
 8 מַה תִּבְקָשׁוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו רִבִּי אֵיפֹה תֵּלִין: יוחנן א 39
 9 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בָּאוּ וַיֵּרָאוּ וַיִּבְּאוּ וַיִּרְאוּ אֶת מְקוֹם מְלוֹנֹו וַיִּשְׁבּוּ עִמּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא וְהָעֵת כַּשֶּׁעָה הָעֲשִׁירִית: יוחנן א 40
 10 וְאַנְדְּרִי אַחִי שָׁמְעוֹן פֶּטְרוֹס הָיָה אֶחָד מִן הַשְּׁנַיִם אֲשֶׁר שָׁמְעוּ מֵאֵת יוֹחָנָן וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו: יוחנן א 41
 11 הוּא מִצָּא רֶאשׁוֹנָה אֶת שָׁמְעוֹן אַחִיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִצָּאנוּ אֶת הַמַּשִּׁיחַ: יוחנן א 42
 12 וַיְבִיֵּאֵהוּ אֶל יִשׁוּעַ וַיְהִי כַּהֲבִיט אֵלָיו יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר שָׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָנָן לָךְ יִקְרָא כִּפָּא וְהוּא בִּינוּת פֶּטְרוֹס: יוחנן א 43
 13 וַיְהִי מִמָּחָרָת וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ לְצֹאֵת הַגָּלִילָה וַיִּמָּצֵא אֶת פִּילְפּוֹס וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָךְ אַחֲרִי: יוחנן א 44
 14 וּפִילְפּוֹס מִבֵּית צִידָה עִיר אַנְדְּרִי וּפֶטְרוֹס: יוחנן א 45
 15 וַיִּפְגַּע פִּילְפּוֹס אֶת נִתְנָאֵל וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִצָּאנוּ אֶת אֲשֶׁר כָּתַב מֹשֶׁה בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה וְהִנְבִּיאִים אֵת יִשׁוּעַ בֶּן יוֹסֵף מִנִּצְרֶת: יוחנן א 46
 16 וַיֹּאמֶר אֵלָיו נִתְנָאֵל הַמִּנְצָרָת יֵצֵא טוֹב וַיֹּאמֶר אֵלָיו בֹּא וּרְאֵה: יוחנן א 47
 17 וַיֵּרָא יִשׁוּעַ אֶת נִתְנָאֵל בֹּא לְקִרְיָתוֹ וַיֹּאמֶר עֲלֵיו הִנֵּה בָאָמֶת בֶּן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר אֵין בּוֹ רַמְיָה: יוחנן א 48
 18 וַיֹּאמֶר אֵלָיו נִתְנָאֵל אִידִּי וְדַעְתָּנִי וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר לוֹ בֶּטָרִם קִרָּא לָךְ פִּילְפּוֹס וְאַתָּה תַּחַת הַתְּאֵנָה אֲנֹכִי רֵאִיתִיךָ: יוחנן א 49
 19 וַיַּעַן נִתְנָאֵל וַיֹּאמֶר אֵלָיו רִבִּי אַתָּה בֶּן־הָאֱלֹהִים אַתָּה הוּא מָלֵךְ יִשְׂרָאֵל: יוחנן א 50
 20 וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו וַעַן אֲשֶׁר הִגַּדְתִּי לָךְ כִּי תַּחַת הַתְּאֵנָה רֵאִיתִיךָ הָאֲמֵנָה הִנֵּה גְדֻלוֹת מַאֲלֵה תִרְאֶה: יוחנן א 51
 21 וַיָּשִׁיב יִשׁוּעַ בְּגִבּוֹרֶת הָרוּחַ אֶל הַגָּלִיל וַיֵּצֵא שָׁמְעוֹן בְּכָל הַכִּפָּר: לוקס ד 14
 22 וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי הָיְתָה חֲתֻנָּה בְּקִנְיָה אֲשֶׁר בְּגָלִיל וְשֵׁם אִם יִשׁוּעַ: יוחנן ב 1
 23 וַיִּשְׁוּעַ וּתְּלִמִּידָיו גַּם הֵם הָיוּ מִן הַקְּרוּיָאִים אֶל הַחֲתֻנָּה: יוחנן ב 2
 24 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כָּלָה הָיוּ וַתֹּאמֶר אִם יִשׁוּעַ אֵלָיו אֵין לָהֶם יָנִין: יוחנן ב 3
 25 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ מַה לִּי וְלָךְ אִשָּׁה עִתִּי עֲדִין לֹא בָּאָה: יוחנן ב 4
 26 וַתֹּאמֶר אִמּוֹ אֶל הַמְּשֻׁרְתִּים כָּל אֲשֶׁר יֹאמֶר לָכֶם תַּעֲשׂוּ: יוחנן ב 5
 27 וְשֵׁם שִׁשָּׁה כַּדִּי אֲבָן עָרוּכִים כַּמִּשְׁפֵּט הַיְּהוּדִים לְטַהָרְתָּם שְׁתִּים אוֹ שְׁלֹשׁ בַּתִּים יָכִיל כָּל־אֶחָד: יוחנן ב 6
 28 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ מִלָּאוּ הַכַּדִּים מַיִם וַיִּמְלֵאוּם עַד לְמַעְלָה: יוחנן ב 7
 29 וַיֹּאמֶר שְׂאֲבוּ נָא וְהִבִּיאוּ אֶל רֵב הַמִּסְבָּה וַיְבִיאוּ: יוחנן ב 8
 30 וַיִּטַּעֵם רֹאשׁ הַמִּסְבָּה אֶת הַמַּיִם אֲשֶׁר נִהְפְּכוּ לַיִּין וְלֹא יָדַע מֵאֵין הוּא וְהַמְּשֻׁרְתִּים אֲשֶׁר שְׂאֲבוּ אֶת הַמַּיִם יָדְעוּ וַיִּקְרָא רֹאשׁ הַמִּסְבָּה אֶל הַחֲתָן: יוחנן ב 9
 31 וַיֹּאמֶר אֵלָיו כָּל אִישׁ יִתֵּן בְּרֵאשׁוֹנָה אֶת הַיֵּין הַטוֹב וְאַחֲרָיו שְׁתוּתָם לַרְנוּיָה יִתֵּן לָהֶם אֶת הַגֵּרוּעַ וְאַתָּה צָפְנָת הַיֵּין הַטוֹב עַד עַתָּה: יוחנן ב 10
 32 זֹאת רֵאשִׁית הָאֵתוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה יִשׁוּעַ בְּקִנְיָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַגָּלִיל וַיִּגַּל אֶת כְּבוֹדוֹ וַיִּצְמִינּוּ בּוֹ תְּלִמִּידָיו: יוחנן ב 11
 33 וַיָּשִׁיב יִשׁוּעַ בְּגִבּוֹרֶת הָרוּחַ אֶל הַגָּלִיל וַיֵּצֵא שָׁמְעוֹן בְּכָל הַכִּפָּר: לוקס ד 14
 34 וְהוּא מְלַמֵּד בְּכִנְסִיּוֹתֵיהֶם וַיְהַלְלֵהוּ כָּל־מָלֵךְ: לוקס ד 15
 35 וַיִּבְּאֵא אֶל נִצְרֶת אֲשֶׁר גָּדַל שָׁם וַיֵּלֶךְ כַּמִּשְׁפָּט בַּיּוֹם הַשְּׁבִעִת אֶל בֵּית הַכְּנָסֶת וַיְקַם לְקִרָּא בְּסֵפֶר: לוקס ד 16
 36 וַיִּתֵּן לוֹ סֵפֶר יִשְׁעִיָּה הַנְּבִיא וַיִּפְתַּח אֶת הַסֵּפֶר וַיִּמָּצֵא אֶת הַמְּקוֹם אֲשֶׁר הָיָה כְּתוּב בּוֹ: לוקס ד 17
 37 רוּחַ אֲדֹנָי יְהוִה עָלַי וַיַּעַן מִשַּׁח אֲתִי לְבָשָׁר עֲנוּיִם: לוקס ד 18

- 38 שלחני לחבש לנשכרי לב לקרא לשבויים דרור ולעורים פקח קוח לשלח רצוצים חפשים לקרא שנת רצון ליהנה:
לוקס ד 19
- 39 ויהי כאשר גלל את הספר וישיבהו אל החנן וישב ויניי כל אשר בבית הכנסת נשאות אליו: לוקס ד 20
- 40 ויחל ויאמר אליהם היום נתמלא הכתוב הזה באוניכם: לוקס ד 21
- 41 וכלם העידהו ותמהו על דברי חן היצאים מפיהו ויאמרו הלא זה הוא בן יוסף: לוקס ד 22
- 42 והנה כל הדרות מן אברהם עד דוד ארבעה עשר דרות ומן דוד עד גלות ככל ארבעה עשר דרות ומגלות ככל עד המשיח:
ארבעה עשר דרות: מתי א 17
- 43 מלאה העת וקרבה מלכות האלהים שובו והאמינו בבשורה: מרקוס א 15
- 44 וזה דבר הלקח ישוע המשיח מרים אמו היתה מארשה ליוסף ובטרם יבא אליה נמצאת הרה מרוח הקדש: מתי א 18
- 45 ויוסף בעלה איש צדיק ולא אבה לתתה לחרפה ויאמר אשלחנה בסתר: מתי א 19
- 46 הוא חשב כזאת והנה מלאך יהוה נראה אליו בחלום ויאמר יוסף בן דוד אל-תירא מןסת את מרים אשתך כי הנוצר בקרבה
מרוח הקדש הוא: מתי א 20
- 47 והיא ילדת בן וקראת את שמו ישוע כי הוא יושע את עמו מחטאיהם: מתי א 21
- 48 וכל זאת היתה למלאת את דבר יהוה אשר דבר ביד הנביא לאמר: מתי א 22
- 49 ויהי כאשר דחק המון העם לשמע את דבר האלהים והוא עמד על יד ים גניסר: לוקס ה 1
- 50 וירא שתי אגניות עמדות על יד הים והדיגים יצאו מהן והם מכבסים את המכמרות: לוקס ה 2
- 51 וירד אל אחת מן האגניות אשר היא לשמעון ויבקש ממנו להעבירו מעט מן היבשה אל הים וישב וילמד את העם מתוך
האגניה: לוקס ה 3
- 52 ויהי ככלתו לדבר ויאמר אל שמעון העבר אל עמק הים והורידו את מכמרותיכם לצוד: לוקס ה 4
- 53 ויען שמעון ויאמר אליו מורה כל הלילה יגענו ולא אחזנו מאומה אך על פיד אוריד את המכמרת: לוקס ה 5
- 54 ויעשו כן וילכדו דגים הרבה מאד ותקרע מכמרתם: לוקס ה 6
- 55 ויניפו יד אל חבריהם אשר באגניה השניה לבוא אליהם ולעזרם ויבאו וימלאו את שתי האגניות עד לשקע: לוקס ה 7

פרק 6

- 1 ויהי כראות שמעון פטרוס את-זאת ויפל לברכי ישוע ויאמר אדני צא-נא מעלי כי-איש חוטא אנכי: לוקס ה 8
- 2 כי שמה התזיקה אותו ואת-כל אשר עמו על-ציד הדגים אשר צדו: לוקס ה 9
- 3 וכן גם את-יעקב ואת-יוחנן בני יכדי אשר התחברו עם-שמעון ויאמר ישוע אל-שמעון אל-תירא מעתה צוד תצוד אנשים:
לוקס ה 10
- 4 ויוליכו את-האגניות אל היבשה ויעזבו את-הכל וילכו אחריו: לוקס ה 11
- 5 ויהי אחרי הדברים האלה ויבא ישוע ותלמידיו אל ארץ יהודה וישב שם עמם ויטבל: יוחנן ג 22
- 6 וגם יוחנן היה טבל בעינו קרוב לשלם כי שם היו מים לרב ויבאו וישבלו: יוחנן ג 23
- 7 כי עוד לא-נתן יוחנן אל-בית הסהר: יוחנן ג 24
- 8 ובהי מחלוקת בין תלמידי יוחנן ובין יהודי על דבר הסהרה: יוחנן ג 25
- 9 ויבאו אל יוחנן ויאמרו אליו רבי האיש אשר היה עמך בעבר הירדן ואשר העידת לו הנו טבל וכלם באים אליו: יוחנן ג 26
- 10 ויען יוחנן ויאמר לא יוכל איש לקחת דבר בלתי אם-נתן לו מן השמים: יוחנן ג 27
- 11 ואתם עדי אשר אמרתי אינני המשיח רק שלוח אני לפניו: יוחנן ג 28
- 12 אשר לו הפלה הוא החתן ורע החתן העמד ושמע אתו שמוח ישמח לקול החתן הנה שמחתי זאת עתה שלמה: יוחנן ג 29
- 13 הוא יגדל הלוח ויגדל ואני אחסר הלוח וחסור: יוחנן ג 30
- 14 הבא ממעל נעלה על-פלוא אשר מארץ מארץ הוא ומארץ ידבר הבא משמים נעלה על-כל: יוחנן ג 31
- 15 ואת אשר ראה ושמע אתו יעיד ואין מקבל עדותו: יוחנן ג 32
- 16 ואשר קבל עדותו הוא חתום חתם כי האלהים אמת: יוחנן ג 33
- 17 כי אשר שלחו אלהים הוא ידבר דברי אלהים כי-לא במדה נתן אלהים את-הרוח: יוחנן ג 34
- 18 האב אהב את-בנו ואת-כל נתן בידו: יוחנן ג 35
- 19 כל-הפאמין בבן יש-לו חיי עולם ואשר לא יאמין בבן לא יראה חיים כי אם-חרון אף אלהים ישפך עליו: יוחנן ג 36
- 20 ויהי כאשר נודע לאדון כי שמעו הפרושים אשר ישוע העמיד וגם הטביל תלמידים הרבה מיוחנן: יוחנן ד 1
- 21 ואולם ישוע הוא לא הטביל כי אם-תלמידיו: יוחנן ד 2
- 22 ויצא מארץ יהודה וילך שנית הגלילה: יוחנן ד 3
- 23 והורדוס שר-רבע המדינה אשר הוכח על-ידו על-דבר הורדנה אשת אחיו פילפוס ועל-כל-הרע אשר עשה הורדוס:
לוקס ג 19
- 24 הוסיף על-כל-אלה גם את-זאת וינסגר את-יוחנן במשמר: לוקס ג 20
- 25 ויהי כשמע ישוע כי הסגירו את-יוחנן וילך אל ארץ הגליל: מתי ד 12

26 וַיָּבֹא יִשׁוּעַ עוֹד הַפֶּעַם אֶל־קִנְיָה אֲשֶׁר בְּגִלְלִיל אֶל־מְקוֹם אֲשֶׁר שָׁם הַמַּיִם לֵינֵן וַיְהִי אִישׁ מֵעֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ וּבָנוּ חֹלָה בְּכַפְּר־נַחֲוֹם:
 יוחנן ד 46

27 וַיְהִי כִשְׁמֵעוֹ כִּי בָא יִשׁוּעַ מִיְּהוּדָה לָאָרֶץ הַגִּלְלִיל וַיֵּלֶךְ אֵלָיו וַיִּשְׁאַל מֵאִתּוֹ לָרְדֹת וּלְרַפָּא אֶת־בָּנוּ כִּי נָטָה לָמוֹת: יוחנן ד 47

28 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשׁוּעַ אִם לֹא תֵרְאוּ אֹתוֹת וּמוֹפְתִים לֹא תֵאֱמִינוּ: יוחנן ד 48

29 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאִישׁ אֲשֶׁר מֵעֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ אֲדֹנִי רָדָה נָא בְּטָרָם יָמוֹת בְּנִי: יוחנן ד 49

30 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשׁוּעַ לֶךְ בְּנֶה חֵי וְהָאִישׁ הָאֵמִין לְדָבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו יִשׁוּעַ וַיֵּלֶךְ: יוחנן ד 50

31 וַיְהִי בְרִדְתּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ עֲבָדָיו וַיִּבְשְׁרוּ אֹתוֹ כִּי חֵי בָנוּ: יוחנן ד 51

32 וַיֵּרֶשׁ מֵאֲתָם אֶת־הַשָּׁעָה אֲשֶׁר רָוַח לוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו תִּמְלֹךְ בַּשָּׁעָה הַשְּׂבִיעִית רַפְתָּה מִמֶּנּוּ הַקִּדְחָת: יוחנן ד 52

33 וַיֵּדַע אֲבִיהוּ כִּי הִנֵּה הַשָּׁעָה אֲשֶׁר אָמַרְלוּ יִשׁוּעַ בְּנֶה חֵי וַיֵּאֱמֶן הוּא וְכָל־בֵּיתוֹ: יוחנן ד 53

34 זֶה הָאוֹת הַשֵּׁנִי אֲשֶׁר עָשָׂה יִשׁוּעַ כִּבְאוֹ מִיְּהוּדָה לָאָרֶץ הַגִּלְלִיל: יוחנן ד 54

35 וַיְהִי קוֹרָא בְּבֵתִי כְּנִסְיוֹת שְׁבַגְלִיל: לוקס ד 44

36 וַיֵּצֵא מִנְצָרֶת וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב בְּכַפְּר־נַחֲוֹם אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת הַיָּם בְּגִבּוֹל זִבְלוֹן וְנַפְתָּלִי: מתי ד 13

37 לְמִלְאֵת הַנָּאֶמֶר עַל־פִּי יִשְׁעִיהוּ הַנְּבִיא לֵאמֹר: מתי ד 14

38 אֲרֻצָּה זִבְלוֹן וְאַרְצָה נַפְתָּלִי דֶּרֶךְ הַיָּם עֹבֵר הֵי־רֶדֶן גִּלְלִיל הַגּוֹיִם: מתי ד 15

39 הָעַם הַהֲלֹכִים בַּחֹשֶׁךְ רָאוּ אֹר גָּדוֹל יֹשְׁבֵי בָאָרֶץ צִלְמוֹת אֹר נִגְהַ עֲלֵיהֶם: מתי ד 16

40 וַיֵּרֶד אֶל כְּפָר נַחֲוֹם עִיר הַגִּלְלִיל וַיִּלְמְדֵם בַּשָּׁבָתוֹת: לוקס ד 31 וַיִּשְׁתַּחֲמְמוּ עַל־תּוֹרָתוֹ כִּי דָבָר שֶׁלְטוֹן דִּבְרָו: לוקס ד 32

41 וּבְבֵית הַכְּנִסָּת הָיָה אִישׁ וּבּוֹ רוּחַ שָׁד טָמֵא וַיִּזְעַק בְּקוֹל גָּדוֹל לֵאמֹר: לוקס ד 33

42 אָהָה מַה־לָּנוּ וְלֶךְ יִשׁוּעַ הַנִּצָּרִי כִּי בָאתָ לְהַאֲבִידֵנוּ יַדְעִיתִי מִי אַתָּה קְדוֹשׁ הָאֱלֹהִים: לוקס ד 34

43 וַיִּגָּעַר בּוֹ יִשׁוּעַ לֵאמֹר הָאֵלֹם וְצָא מִמֶּנּוּ וַיִּפְּלֵהוּ הַשָּׂד בְּתוֹכָם וַיֵּצֵא מִמֶּנּוּ לֹא הִרַע לוֹ: לוקס ד 35

44 וַתִּפֹּל אֵימָה עַל כָּלָם וַיִּדְּבְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ לֵאמֹר מַה הַדָּבָר הַזֶּה כִּי־בִשְׁלֹטָן וּבְגִבּוֹרָה מִצְוָה לְרוּחוֹת הַטָּמְאָה וְהֵמָּה יֵצְאוּ:
 לוקס ד 36

45 וַשְּׁמֵעוּ הוֹלֹךְ בְּכָל מְקוֹמוֹת הַכִּפָּר: לוקס ד 37

46 וַיָּקָם מִבֵּית הַכְּנִסָּת וַיָּבֹא בֵּיתָה שְׁמֵעוֹן וַחֲתָנָת שְׁמֵעוֹן אֲחֻזָּתָה קִדְחָת רָעָה וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ בַּעֲדָה: לוקס ד 38 .... וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָכֶה אַחֲרֵי וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אַחֲרָיו: מתי ט 9

47 וַיְהִי אַחֲרֵי צֵאתָם מִבֵּית הַכְּנִסָּת וַיָּבֹאוּ בֵּיתָה שְׁמֵעוֹן וְאַנְדֵּרִי עִם יַעֲקֹב וַיּוֹחֲנֻן: מרקוס א 29

48 וַיָּקָם מִבֵּית הַכְּנִסָּת וַיָּבֹא בֵּיתָה שְׁמֵעוֹן וַחֲתָנָת שְׁמֵעוֹן אֲחֻזָּתָה קִדְחָת רָעָה וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ בַּעֲדָה: לוקס ד 38

49 וַיִּתְּיָצֵב עָלֶיהָ וַיִּגָּעַר בַּקִּדְחָת וַתִּרְף מִמֶּנָּה וַתִּקֶּם מֵהָרָה וַתִּשְׁרַת אֹתָם: לוקס ד 39

50 וַיְהִי לַעֲת עָרֵב וַיָּבִיאוּ אֵלָיו רַבִּים וְאַחוּזֵי שָׂדִים וַיִּגְרֹשׁ אֶת הַרוּחוֹת בְּדָבָר כִּי וַיִּרְפָּא אֶת כָּל־הַחֹלִים: מתי ח 16

51 וְהָיָה כָּל אֲשֶׁר לָהֶם חֲלִים חֲלִיִּים שׁוֹנִיִּם וַיָּבִיאוּם אֵלָיו כִּבְּוֹא הַשָּׁמַשׁ וַיִּשָּׂם אֶת־יָדָיו עַל כָּל אֶחָד מֵהֶם וַיִּרְפָּא אוֹתָם:
 לוקס ד 40

52 לְמִלְאֵת אֶת אֲשֶׁר דִּבֶּר יִשְׁעִיהוּ הַנְּבִיא לֵאמֹר חֲלִינִי הוּא נִשְׂא וּמְכַאֲבִינוּ סִבְלָם: מתי ח 17

53 וְכָל־הַעִיר נֶאֱסָפוּ יַחְדָּו פֶּתַח הַבַּיִת: מרקוס א 33

54 וְגַם שָׂדִים יֵצְאוּ מִרְבִּיִּם וְהֵם קָרְאוּם וְאֹמְרִים אַתָּה הוּא (הַמְּשִׁיחַ) בְּוִי־הָאֱלֹהִים וַיִּגָּעַר בָּם וְלֹא נָתַנָּם לְדַבֵּר כִּי יָדְעוּ אֲשֶׁר הוּא הַמְּשִׁיחַ: לוקס ד 41

פרק 7

1 וַיִּשְׁכַּם בַּבֹּקֶר בַּעֲדֵי נִשְׁוֹ וַיֵּצֵא וַיֵּלֶךְ אֶל מְקוֹם חֲרֻבָּה וַיִּתְּפֹלֵל שָׁם: מרקוס א 35

2 וַיֵּרָדְפוּ אַחֲרָיו שְׁמֵעוֹן וְהַאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ: מרקוס א 36

3 וַיִּמְצְאוּהוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה כָלָם מְבַקְשִׁים אוֹתָךְ: מרקוס א 37

4 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ וּנְלַכֶּה אֶל עָרֵי הַפְּרָזוֹת הַקְּרֹבוֹת וְנֶאֱקָרָא גַם שָׁם כִּי בַעֲבוּר זֹאת יֵצְאֵתִי: מרקוס א 38

5 וּכְאֹר הַבֹּקֶר יֵצֵא וַיֵּלֶךְ לוֹ אֶל מְקוֹם שׁוֹמֵם וְהַמּוֹן הָעָם בִּקְשׁוּהוּ וַיָּבֹאוּ עָדָיו וַיִּפְּצֻרוּ בּוֹ לְבִלְתִּי סוּר מֵהֶם: לוקס ד 42

6 וַיֹּאמֶר לָהֶם הֵן עָלִי לְבָשׂוֹר גַּם לְעָרִים הָאֲחֵרוֹת אֶת בְּשׁוֹרַת מַלְכוּת הָאֱלֹהִים כִּי לְזֹאת שְׁלַחְתִּי: לוקס ד 43

7 וַיִּסָּב יִשׁוּעַ בְּכָל הָעָרִים וְהַכְּפָרִים וַיִּלְמַד בַּכְּנִסְיוֹתֵיהֶם וַיִּבְשֹׁר בְּשׁוֹרַת הַמַּלְכוּת וַיִּרְפָּא כָּל מַחְלָה וְכָל מַדּוּנָה בָעָם: מתי ט 35

וַיְהִי קָרָא בַּכְּנִסְיוֹתֵיהֶם בְּכָל הַגִּלְלִיל וַיִּגְרֹשׁ אֶת הַשָּׂדִים: מרקוס א 39

8 וַיֵּשֶׁב יִשׁוּעַ בְּגִבּוֹרַת הַרוּחַ ... וַיֵּצֵא שְׁמֵעוֹ בְּכָל הַכִּפָּר: לוקס ד 14 וְהוּא מְלַמֵּד בַּכְּנִסְיוֹתֵיהֶם וַיִּהְלֵלְהוּ כָלָם: לוקס ד 15

9 וַיְהִי בַעֲבוּר וַיִּרְא אֶת לׁוֹי בֶּן חֲלָפִי יֹשֵׁב בְּבֵית הַמָּכֶס וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָכֶה אַחֲרֵי וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אַחֲרָיו: מרקוס ב 14

10 וַשְּׁמֵעוֹ יֵצֵא בְּכָל אָרֶץ סוּרְיָא וַיָּבִיאוּ אֵלָיו אֶת כָּל הַחֹלִים הַמְּעֻנִּים בְּכָל חֲלִים וּמְכַאֲבִים וְאַחוּזֵי שָׂדִים וּמְכִי יָרַח וּנְכִי אַכְרִים וַיִּרְפָּאֵם: מתי ד 24

11 וַיְהִי מִיָּמִים וַיָּבֹא שָׁנִית אֶל כְּפָר נַחֲוֹם וַיִּשְׁמְעוּ כִּי הוּא בָבִית: מרקוס ב 1

12 וַיֵּאֲסָפוּ רַבִּים מֵהָרָה עַד אֶפְסֹס מְקוֹם לַעֲמֹד אַף לַפְּנֵי הַפֶּתַח וַיִּדְּבַר אֲלֵיהֶם אֶת הַדָּבָר: מרקוס ב 2

- 13 וַיְהִי הַיּוֹם וְהוּא מְלַמֵּד וּפְרוּשִׁים וּמוֹרֵי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר בָּאוּ מִכָּל כְּפָרִי הַגָּלִיל וּמִיְהוּדָה וּירוּשָׁלַיִם יֹשְׁבִים שָׁם וּתְהִיבוּ גְבוּרַת יְהוָה לְרִפּוּא: לוקס ה' 17
- 14 וְהָנָה אֲנָשִׁים נוֹשְׂאִים אִישׁ בְּמִטָּה וְהוּא נָכַה אֲבָרִים וַיִּבְקְשׁוּ לְהִבְיֹאוּ אֶל תּוֹךְ הַבַּיִת וְלִשְׁוֹם לִפְנֵיו: לוקס ה' 18
- 15 וְלֹא מִצָּאוּ דֶּרֶךְ לְהַכְנִיסוֹ מֵרֵב הָעָם וַיַּעֲלוּ הַגִּגָּה וַיּוֹרִידוּהָ עַל עָרְשׁוֹ בֵּין הָרַעְפִּים לְתוֹךְ הַבַּיִת לִפְנֵי יִשׁוּעַ: לוקס ה' 19
- 16 וַיֵּרָא אֶת אֲמוֹנֶתָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו בֶּן אָדָם נִסְלַחוּ לָךְ חַטֹּאתֶיךָ: לוקס ה' 20
- 17 וַיַּחֲלוּ הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים לַחֲשֹׁב מִחֲשָׁבוֹת לֵאמֹר מִי הוּא זֶה הַמְדַּבֵּר גְּדוּפִים מִי יוּכַל לְסַלֵּחַ לַחֲטָאִים כָּלֹתִי הָאֱלֹהִים לְבַדּוֹ: לוקס ה' 21
- 18 וַיַּדַּע יִשׁוּעַ בְּרוּחוֹ כִּי בֶן חַשְׁבִּים בְּלִבָּם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַדּוּעַ תִּחְשְׁבוּ כֵּאלֶּה בְּלִבְכֶּם: מרקוס ב' 8
- 19 מָה הַנִּקְלָה הָאֵמֶר אֶל נָכַה הָאֲבָרִים נִסְלַחוּ לָךְ חַטֹּאתֶיךָ אִם אָמֹר קוּם שֵׁא אֶת מִשְׁכַּבְךָ וְהִתְהַלֵּךְ: מרקוס ב' 9
- 20 וּלְמַעַן תִּדְעוּן כִּי בֶן הָאָדָם יֵשׁ לוֹ הַשְׁלֵטֹן לְסַלֵּחַ לַחֲטָאִים בָּאֶרֶץ וַיֹּאמֶר אֶל נָכַה הָאֲבָרִים: מרקוס ב' 10
- 21 לָךְ אֲנִי אֹמֵר קוּם שֵׁא אֶת מִשְׁכַּבְךָ וְלֵךְ אֶל בֵּיתְךָ: מרקוס ב' 11
- 22 וַיָּקָם פִּתְאֹם וַיֵּשֶׁא אֶת מִשְׁכַּבּוֹ וַיֵּצֵא לְעִינֵי כָלֵם עַד כִּי תָמָהוּ כָלֵם וַיִּשְׁבַּחוּ אֶת הָאֱלֹהִים לֵאמֹר מַעֲוֹלָם לֹא רָאִינוּ כְּזֹאת: מרקוס ב' 12
- וַיִּמְהַר וַיָּקָם לְעִינֵיהֶם וַיֵּשֶׁא אֶת מִשְׁכַּבּוֹ וַיֵּלֶךְ אֶל בֵּיתוֹ וַיְהַלֵּל אֶת הָאֱלֹהִים: לוקס ה' 25
- 23 וְהַמּוֹן הָעָם רָאוּ וַיִּשְׁתַּמְּחוּ וַיִּשְׁבַּחוּ אֶת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נָתַן שְׁלֵטֹן בְּזֶה לְבָנִי אָדָם: מתי ט' 8 וְשִׁמְהָ הַחֲזִיקָה אֶת־כָּלֵם וַיִּבְרְכוּ אֶת הָאֱלֹהִים וַיִּמְלְאוּ רִאָּה: לוקס ה' 26
- 24 וַיֹּאמְרוּ כִּי נִפְלְאוֹת רָאִינוּ הַיּוֹם: לוקס ה' 26... כִּי תָמָהוּ כָלֵם וַיִּשְׁבַּחוּ אֶת הָאֱלֹהִים לֵאמֹר מַעֲוֹלָם לֹא־רָאִינוּ כְּזֹאת: מרקוס ב' 12
- 25 וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן וַיֵּצֵא וַיֵּרָא מוֹכֵס אֶחָד וּשְׁמוֹ לֵוִי וְהוּא יוֹשֵׁב בְּבֵית הַמָּכֶס וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָכֵה אַחֲרַי: לוקס ה' 27
- 26 וַיַּעֲזֹב אֶת־הַכֹּל וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אַחֲרָיו: לוקס ה' 28
- 27 וַיַּעֲשִׂה לֵוִי מִשְׁתֶּה גָדוֹל בְּבֵיתוֹ וַעֲסָרִיב מִן־הַמּוֹכְסִים וְאֲנָשִׁים אַחֲרֵים הָיוּ מְסֻבִּים עִמָּהֶם: לוקס ה' 29
- 28 וַיְלֻחוּ הַסּוֹפְרִים אֲשֶׁר בָּקָם וְהַפְּרוּשִׁים עַל־תַּלְמִידָיו וַיֹּאמְרוּ מַדּוּעַ אַתָּם אֹכְלִים וְשׂוֹתִים עִם־הַמּוֹכְסִים וְהַחֲטָאִים: לוקס ה' 30
- 29 וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַבְּרִיאִים אֵינֶם צָרִיכִים לְרַפָּא כִּי אִם־הַחֲלִילִים: לוקס ה' 31
- 30 לֹא כֹאֲתִי לְקֹרֵא הַצְּדִיקִים לְתִשְׁוִבָה כִּי אִם־הַחֲטָאִים: לוקס ה' 32
- 31 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֵן תַּלְמִידִי יוֹחֵן מֵרַבִּים לְצוּם וְאֶמְרִים תַּחֲנוּת וְגַם תַּלְמִידֵי הַפְּרוּשִׁים עוֹשִׂים כֵּן וְתַלְמִידֶיךָ אֹכְלִים וְשׂוֹתִים: לוקס ה' 33
- 32 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַתּוֹכְלוּ אֲנִס בְּנֵי הַחֲפָה לְצוּם וְהַחֲתֹן עוֹדְנוּ עִמָּהֶם: לוקס ה' 34
- 33 וְאִלֵּם יָמִים בָּאִים וְלִקַּח מֵאֲתָם הַחֲתָן אֶזְצוּמוּ בְּיָמִים הָהֵם: לוקס ה' 35
- 34 וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם גַּם אֶת הַמָּשָׁל הַזֶּה אֵין אִישׁ מַעֲלָה מְטָלִית שֶׁל כְּגֹד חֲדָשׁ עַל כְּגֹד כְּלוּי כִּי אִם כֵּן גַּם הַחֲדָשׁ יִקְרַע וְגַם לֹא תִשְׁוֶה מְטָלִית הַחֲדָשׁ לְכְלוּי: לוקס ה' 36 כִּי אִם כֵּן יִתֵּק מְלוּוִי הַחֲדָשׁ מִן־הַכְּבֵּלָה וַיִּתְרַחֵב הַקְּרַע: מרקוס ב' 21
- 35 וְאֵין אָדָם נִתֵּן יוֹן חֲדָשׁ בְּנֵאדוֹת כְּלוּי כִּי אִם כֵּן יִכְשַׁע הַיּוֹן הַחֲדָשׁ אֶת־הַנֵּאדוֹת וְהַיּוֹן יִשְׁפֹּף וְהַנֵּאדוֹת יִאֲבִדוּ אֲבָל יוֹן חֲדָשׁ יִנָּתֵן בְּנֵאדוֹת חֲדָשִׁים: מרקוס ב' 22 ... וַיִּשְׁנִיָּהֶם יַחֲדוּ וַיִּשְׁמְרוּ: לוקס ה' 38
- 36 וְאַחֲרֵי שָׁתָה יוֹן שָׁנָן אֵינְנוּ חֲפִץ עוֹד בְּיּוֹן חֲדָשׁ כִּי יֹאמֵר הַיּוֹן נָעִים מִמֶּנּוּ: לוקס ה' 39
- 37 כְּעַתָּה הֵיכָא עֹבֵר יִשׁוּעַ בֵּין הַקָּמָה בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת וְתַלְמִידָיו רָעִבוּ וַיַּחֲלוּ לְקַטֹּף מְלִילַת וַיֹּאכְלוּ: מתי יב' 1
- 38 וַיֵּרָאוּ הַפְּרוּשִׁים וַיֹּאמְרוּ לוֹ הִנֵּה תַלְמִידֶיךָ עוֹשִׂים אֶת אֲשֶׁר לֹא יֵעָשֶׂה בַּשַּׁבָּת: מתי יב' 2, מרקוס ב' 24
- 39 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲכִי לֹא קְרִאתֶם אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה דָּוִד בְּהִיטוֹ חֶסֶר וַרְעֵב הוּא וְאֲנָשָׁיו: מרקוס ב' 25
- 40 אֲשֶׁר בָּא אֶל־בֵּית אֱלֹהִים בִּימֵי אַבְיָתָר הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיֹּאכַל אֶת־לֶחֶם הַפָּנִים אֲשֶׁר לֹא נָתַן לְאַכְלָה כִּי אִם־לְכַהֲנִים וַיִּתֵּן גַּם־לְאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ: מרקוס ב' 26
- 41 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַשַּׁבָּת נִתְּנָה בַּעֲבוּר הָאָדָם וְלֹא הָאָדָם בַּעֲבוּר הַשַּׁבָּת: מרקוס ב' 27
- 42 וְהִלֵּא קְרִאתֶם בַּתּוֹרָה כִּי בַּשַּׁבָּתוֹת יִחָלְלוּ הַכֹּהֲנִים אֶת הַשַּׁבָּת בְּמַקְדָּשׁ וְאֵין לָהֶם עוֹן: מתי יב' 5
- 43 וְאֲנִי אֹמֵר לָכֵם כִּי יִשְׁפֹּה גָדוֹל מִן הַמַּקְדָּשׁ: מתי יב' 6
- 44 וְלוֹ יִדְעֶתֶם מָה הוּא שְׁנַאֲמַר חֶסֶד חֶפְצָתִי וְלֹא זִבְחָ לֹא הִרְשַׁעְתֶּם אֶת הַנְּקִיָּם: מתי יב' 7
- 45 כִּי בֶן הָאָדָם הוּא גַם־אֹדוֹן הַשַּׁבָּת: מתי יב' 8
- 46 וַיִּשְׁמְעוּ קְרוֹבָיו וַיֵּצְאוּ לְהַחֲזִיק בּוֹ כִּי אָמְרוּ יֵצֵא מִדַּעְתּוֹ: מרקוס ג' 21
- 47 וַיְהִי בַּשַּׁבָּת אַחֲרָי וַיָּבֹא אֶל־בֵּית הַכְּנֻסֹת וַיִּלְמַד וְשָׁם אִישׁ אֲשֶׁר יָבֻשָׁה יָדוֹ הִימְנִית: לוקס ו' 6
- 48 וַיֵּאָרְבוּ לוֹ הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים לְרֹאוֹת אִם־יִרְפָּא בַּשַּׁבָּת לְמַעַן יִמָּצְאוּ עָלָיו עֲלִילַת דְּבָרִים: לוקס ו' 7
- 49 וְהוּא יָדַע אֶת מִחְשְׁבוֹתָם וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִישׁ אֲשֶׁר יָבֻשָׁה יָדוֹ קוּם וְעֲמוּד בְּתוֹךְ וַיָּקָם וַיַּעֲמֵד: לוקס ו' 8
- 50 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ אֲשַׁאֲלֶה אֶתְכֶם דְּבָר מֵה־הַנִּכּוֹן בַּשַּׁבָּת לְהִיטִיב אִם לְהַרְעַ לְהַצִּיל נָפֶשׁ אִם־לְאַבֵּד: לוקס ו' 9
- 51 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַמֵּתֵר בַּשַּׁבָּת לְהִיטִיב אוֹ לְהַרְעַ לְהַצִּיל נָפֶשׁ אוֹ לְהַמִּית וַיַּחֲרִישׁוּ: מרקוס ג' 4 וַיִּפֶּן וַיִּבֹּט אֲלֵיהֶם בְּזַעַף וַיִּתְּעַצֵּב עַל־קוֹשֵׁי לְבָבָם וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִישׁ פִּשְׁט אֶת־יָדְךָ וַיִּפְשֹׁט יָדוֹ וַיִּתְּרָפָא וַתִּשָּׁב כְּאַחֲרָת: מרקוס ג' 5
- 52 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֵישׁ בָּכֶם אָדָם אֲשֶׁר לוֹ כְּבִשׁ אֶחָד וְנִפְלַ בְּבוֹר בַּשַּׁבָּת וְלֹא־יִחָזִיק בּוֹ וַיַּעֲלֵנוּ: מתי יב' 11
- 53 וּמֵה־יִקְרֶה אָדָם מִן־הַכְּבִשׁ לָכֵן מִתֵּר לַעֲשׂוֹת טוֹבָה בַּשַּׁבָּת: מתי יב' 12

פרק 8

- 1 ויִצְאוּ הַפְּרוּשִׁים וַיִּתְּעֲצוּ עָלָיו לֵאבֹדוֹ: מתי יב 14
- 2 וַיַּדַּע יִשְׁוֵעַ וַיִּסָּר מִשָּׁם וַיֵּלֶךְ אַחֲרָיו הַמּוֹן עִם רַב וַיִּרְפָּאם כָּלֵם: מתי יב 15
- 3 וַיִּגְעַר בָּם וַיִּצּוּ עֲלֵיהֶם שְׂלֵא יִגְלֶהוּ: מתי יב 16
- 4 לְמַלְאֵת אֵת אֲשֶׁר דָּבָר יִשְׁעִיהוּ הַנְּבִיא לֵאמֹר: מתי יב 17
- 5 הֵן עֲבָדִי בַּחֲרָתִי בּוֹ יָדִידִי רָצְתָה נִפְשִׁי נִתְּתִי רוּחִי עָלָיו וּמִשְׁפָּט לְגוֹיִם יוֹצִיא: מתי יב 18
- 6 לֹא יִצְעַק וְלֹא יִשָּׂא וְלֹא יִשְׁמִיעַ בַּחוּץ קוֹלוֹ: מתי יב 19
- 7 קִנְיָה רָצוֹן לֹא יִשְׁבֹּר וּפְשָׁתָהּ כִּהְיָ לֹא יִכְבְּנָה עַד יוֹצִיא לְנֹצֶחַ מִשְׁפָּט: מתי יב 20
- 8 וְלִשְׁמוֹ גּוֹיִם יִחַלּוּ: מתי יב 21
- 9 וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם וַיֵּצֵא הֵהָרָה לְהַתְּפַלֵּל וַיַּעֲמֵד כָּל הַלֵּילָה בַּתְּפִלָּה לְאַלְהִים: לוקס ו 12
- 10 וּבַהֲרִית הַבֹּקֶר אָסַף אֵלָיו אֶת תַּלְמִידָיו וַיִּבְחַר מֵהֶם שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֲשֶׁר קָרָא לָהֶם שְׁלִיחִים: לוקס ו 13 וַיִּשְׁוֵעַ סָר מִשָּׁם עִם תַּלְמִידָיו אֵל יְד הָיָם וַיִּלְכוּ אַחֲרָיו עִם רַב מוֹיֶה־גָּלִיל: מרקוס ג 7
- 11 וּמִיְהוּדָה וּמִירוּשָׁלַיִם וּמִמְאָדוּם וּמִעֵבֶר הִירְדֵן וּמִסְבִּיבוֹת צוּר וְצִידוֹן הַמּוֹן רַב בָּאוּ אֵלָיו כִּי שָׁמְעוּ אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה: מרקוס ג 8
- 12 וַיֵּאמֶר אֵל תַּלְמִידָיו לְהִכִּין לוֹ אֹנִיָּה קִטְנָה מִפְּנֵי הָעָם לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא יִדְחֻקוּהוּ: מרקוס ג 9
- 13 כִּי רָפָא לְרַבִּים עַד כִּי נָפְלוּ עָלָיו כָּל־הַמְּגֻנָּעִים לִנְגֹעַ בּוֹ: מרקוס ג 10
- 14 וְהַרוּחוֹת הַטְּמְאוֹת כְּרָאוּתָן אֹתוֹ נָפְלוּ לְפָנָיו וַתַּצְעֲקֶנָה לֵאמֹר אַתָּה הוּא בֶן אֱלֹהִים: מרקוס ג 11
- 15 וַיַּעַד בָּם מֵאֵד לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא תִגְלִינָה אוֹתוֹ: מרקוס ג 12
- 16 וְגַם הַמַּעֲצִים בְּרוּחוֹת טְמְאוֹת וַיִּרְפְּאוּ: לוקס ו 18
- 17 וְכָל הַקָּמוֹן מִבְּקָשִׁים לָגַעַת בּוֹ כִּי גְבוּרָה יֵצֵאָה מֵאֵתוֹ וַיִּרְפָּאָה אֶת כָּלֵם: לוקס ו 19
- 18 וַיְהִי כְּרָאוּתוֹ אֶת הַמּוֹן הָעָם וַיַּעַל הֵהָרָה וַיֵּשֶׁב שָׁם וַיִּגְשׁוּ אֵלָיו תַּלְמִידָיו: מתי 1
- 19 וּבַהֲרִית הַבֹּקֶר אָסַף אֵלָיו אֶת תַּלְמִידָיו וַיִּבְחַר מֵהֶם שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֲשֶׁר קָרָא לָהֶם שְׁלִיחִים: לוקס ו 13
- 20 אֶת־שְׁמֵעוֹן אֲשֶׁר גַּם קָרָא פֶּטְרוֹס וְאֶת אַנְדְרִי אָחִיו אֶת יַעֲקֹב וְאֶת יוֹחָנָן אֶת פִּילְפּוֹס וְאֶת בְּרִתְלֵמִי: לוקס ו 14
- 22 אֶת מַתִּי וְאֶת־תוֹמָא וְאֶת־יַעֲקֹב בֶּן חַלְפִי וְאֶת שְׁמֵעוֹן אֲשֶׁר יִקְרָא לוֹ הַקְּנָא: לוקס ו 15
- 23 אֶת יְהוּדָה בֶּן יַעֲקֹב וְאֶת יְהוּדָה אִישׁ קָרִיּוֹת וְהוּא אֲשֶׁר הָיָה לְמוֹסֵר: לוקס ו 16
- 24 וַיֵּרֶד אִתָּם וַיַּעֲמֵד בְּמָקוֹם מִישׁוֹר הוּא וְהַמּוֹן תַּלְמִידָיו וְקָהֵל עִם רַב מִכָּל־יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם וּמַחֲוֶה וְגִמְזוֹר וְצִידוֹן אֲשֶׁר בָּאוּ לְשָׁמֹעַ אוֹתוֹ וְלִהְרַפָּא מִחֻלֵּיהֶם: לוקס ו 17
- 25 וַיָּמֶן שְׁנַיִם עֶשֶׂר אִישׁ לְהוֹיֹת אוֹתוֹ וּלְשַׁלְחָם לְקָרָא: מרקוס ג 14 וְהָיָה לָהֶם הַשְּׁלִטָּן לְרַפָּא אֶת־הַתַּחֲלָאִים וּלְגַרֵּשׁ אֶת־הַשָּׂדִים: מרקוס ג 15
- 26 וְהוּא נִשָּׂא אֶת־עֵינָיו אֶל־תַּלְמִידָיו וַיֵּאמֶר אֲשֶׁרִיכֶם אַתֶּם הָעֲנָנִים כִּי־לָכֶם מַלְכוּת הָאֱלֹהִים: לוקס ו 20 וַיִּפְתַּח אֶת־פִּיו וַיֹּאמֶר וַיֵּאמֶר: מתי ה 2
- 27 אֲשֶׁרִי עֲנִי הָרוּחַ כִּי לָהֶם מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם: מתי ה 3
- 28 אֲשֶׁרִי הָאֲבִלִים כִּי־הֵם יִנְחָמוּ: מתי ה 4
- 29 אֲשֶׁרִי הָעֲנָוִים כִּי־הֵמָּה יִירָשׁוּ אֶרֶץ: מתי ה 5
- 30 אֲשֶׁרִי הָרַעֲבִים וְהָצִמְאִים לְצַדִּיקָה כִּי־הֵם יִשְׁבְּעוּ: מתי ה 6
- 31 אֲשֶׁרִי הָרַחֲמָנִים כִּי־הֵם יִרְחָמוּ: מתי ה 7
- 32 אֲשֶׁרִי בְּרִי לִבָּב כִּי־הֵם יַחֲזוּ אֶת הָאֱלֹהִים: מתי ה 8
- 33 אֲשֶׁרִי רֹדְפֵי שְׁלוֹם כִּי־בִנֵי אֱלֹהִים יִקְרָא לָהֶם: מתי ה 9
- 34 אֲשֶׁרִי הַנִּרְדָּפִים בְּגִלָּל הַצִּדִּיקָה כִּי לָהֶם מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם: לוקס ו 10
- 35 אֲשֶׁרִיכֶם אִם־יִשְׁנֹאוּ אֶתְכֶם וְהָאֲנָשִׁים וְאִם־יִגְדוּ אֶתְכֶם וְחָרְפוּ וַיִּנָּאֲצוּ אֶת־שִׁמְכֶם כִּשְׁם רַע לְמַעַן בֶּן הָאָדָם: לוקס ו 22
- 36 אֲשֶׁרִיכֶם כִּי־יִתְּרְפוּ וְרָדְפוּ אֶתְכֶם וְדַבְּרוּ עֲלֵיכֶם בְּשִׁקָּר פֶּלֶרֶעַ בַּעֲבוּרֵי: מתי ה 11
- 37 שְׁמַחוּ וְגִילוּ כִּי שִׁכְרְכֶם רַב בְּשָׁמַיִם כִּי בֶן רָדְפוּ אֶת הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר הָיוּ לְפָנֵיכֶם: מתי ה 12
- 38 אֲהִי־אִי לָכֶם הָעֹשִׂירִים כִּי־כִבֶּר לְקַחְתָּם אֶת נְחֻמְתְּכֶם: לוקס ו 24
- 39 אוֹי לָכֶם הַשְּׂבָעִים כִּי תִרְעִבוּ אוֹי לָכֶם הַשֹּׁחֲקִים הַיּוֹם כִּי תִתְאַבְּלוּ וְתִכְפוּ: לוקס ו 25
- 40 אוֹי לָכֶם אִם כָּל־הָאֲנָשִׁים מִשְׁבָּחִים אֶתְכֶם כִּי כַּדְּבָר הֵזָה עֲשׂוּ אַבּוֹתֵיהֶם לְנְבִיאֵי הַשִּׁקָּר: לוקס ו 26
- 41 אֲבָל אַתֶּם הַשְּׁמָעִים אֵלֵיכֶם אֲנִי אֹמֵר אֶהְיֶה אֶת־אֲבִיכֶם הַיְטִיבוּ לְשֹׁנְאֵיכֶם: לוקס ו 27 אַתֶּם מִלַּח הָאֶרֶץ וְאִם־הִמְלַח הָיָה תִּפְּל בְּמָה מִלַּח הֵן לֹא־יִצְלַח עוֹד לְכָל כִּי אִם־לְהַשְׁלִיךְ חוּצָה וְהָיָה מִרְמָס לְבִנֵי אָדָם: מתי ה 13
- 42 אַתֶּם אוֹרוֹ שְׁלֵעוֹלָם עִיר יִשְׁבֵּת עַל־הֵהָרָה לֹא תִסָּתֵר: מתי ה 14
- 43 גַּם אֵין מְדַלִּיקִים נֵר לְשׁוֹם אוֹתוֹ תַּחַת הָאֵיפָה כִּי אִם עַל הַמְּנוֹרָה לְהָאִיר לְכָל אֲשֶׁר בְּבֵית: מתי ה 15
- 44 כִּי יֵאִיר אוֹרְכֶם לְפָנֵי בְּנֵי הָאָדָם לְמַעַן יֵרְאוּ מַעֲשֵׂיכֶם הַטּוֹבִים וְשִׁבְּחוּ אֶת אֲבִיכֶם שְׁבַשְׁמַיִם: מתי ה 16
- 45 כִּי אֵין דְּבָר סְתוּם אֲשֶׁר לֹא יִגְלֶה וְלֹא נִגְזֹר דְּבָר כִּי אִם לְמַעַן יֵצֵא לְאוֹר: מרקוס ד 22
- 46 כָּל אֲשֶׁר אֲזַנְיִם לוֹ לְשָׁמֹעַ יִשְׁמַע: מרקוס ד 23
- 47 אֵל תִּדְמוּ כִּי בִּאתִי לְהַפֵּר אֶת־הַתּוֹרָה אוֹ אֶת־דְּבָרֵי הַנְּבִיאִים לֹא בִּאתִי לְהַפֵּר כִּי אִם־לְמַלְאֵת: מתי ה 17

- 47 כי אָמַן אָמַר אֲנִי לָכֶם עַד כִּי יַעֲבְרוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ לֹא תַעֲבֹר יוֹד אַחַת אוֹ קוֹץ אֶחָד מִן הַתּוֹרָה עַד אֲשֶׁר יָקִים הַכֹּל:
מתי ה' 18
- 48 לָכֵן הָאִישׁ אֲשֶׁר יִפְר אַחַת מִן הַמִּצְוֹת הַקְּטָנוֹת הָאֵלֶּה וְיִלְמַד אֶת בְּנֵי הָאָדָם לַעֲשׂוֹת כְּמוֹהוּ קָטוֹן יִקְרָא לוֹ בְּמִלְכוּת הַשָּׁמַיִם
וְאֲשֶׁר יַעֲשֶׂה וְיִלְמַד אוֹתוֹ לָזֶה גָּדוֹל יִקְרָא בְּמִלְכוּת הַשָּׁמַיִם: מתי ה' 19
- 49 כִּי אֲנִי אֹמֵר לָכֶם אִם לֹא תִהְיֶה צָדִיקְתְּכֶם מִרְבֵּה מִצְדָּקַת הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים לֹא תִבָּאוּ בְּמִלְכוּת הַשָּׁמַיִם: מתי ה' 20
- 50 הֲלֹא שְׂמַעְתֶּם כִּי נֹאמַר לְרָאשֵׁינִים לֹא תִרְצֹחַ וְאֲשֶׁר יִרְצֹחַ חַיִּב לְבֵית דִּין: מתי ה' 21
- 51 וְאֲנִי אֹמֵר לָכֶם כָּל אֲשֶׁר יִקְצֹף עַל אָחִיו חֲנָם חַיִּב הוּא לְבֵית דִּין וְאֲשֶׁר יֹאמַר אֵל אָחִיו רַקֵּא חַיִּב הוּא לְסִנְהֶדְרִין וְאֲשֶׁר נִכְל יִקְרָא לוֹ הוּא מְחַיֵּב אִשׁ גִּיהֶנָּם: מתי ה' 22
- 52 לָכֵן אִם תִּקְרִיב קָרְבָּנְךָ אֶל הַמִּזְבֵּחַ וְנִכְרַתְךָ כִּי יֵשׁ לְאָחִיךָ דָּבָר רִיב עִמָּךְ: מתי ה' 23
- 53 הִנֵּחַ שֵׁם אֶת קָרְבָּנְךָ לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ וְלֹךְ כְּפָר אֶת פְּנֵי אָחִיךָ וְאַחֲרָיִךְ כֵּן בּוֹא הִקְרַב אֶת קָרְבָּנְךָ: מתי ה' 24
- 54 מִהֵרָה הַתְּרַצָּה לְאִישׁ רִיבֶךָ בְּעוֹדְךָ בַּדֶּרֶךְ אִתּוֹ מתי ה' 25
- 55 פֶּן יִסְגִּירְךָ אִישׁ רִיבֶךָ אֶל הַשֹּׁפֵט וְהַשֹּׁפֵט יִסְגִּירְךָ לַשּׁוֹטֵר וְהַשּׁוֹטֵר יִהְיֶה לְשֹׁלֶכֶת אֶל בֵּית הַכְּלָא: מתי ה' 25 , לוקס יב 58
- 56 אָמַן אָמַר אֲנִי לָךְ לֹא תֵצֵא מִשֵּׁם עַד אִם שְׁלֵמָתְךָ אֶת הַפְּרוּשָׁה הָאֶחָד: מתי ה' 26
- 57 שְׂמַעְתֶּם כִּי נֹאמַר לְרָאשֵׁינִים לֹא תִנָּאֵף: מתי ה' 27
- 58 וְאֲנִי אֹמֵר לָכֶם כָּל הַמִּסְתַּפֵּל בְּאִשָּׁה לְחַמֵּד אוֹתָהּ נֹאֵף נֹאפָה בְּלִבּוֹ: מתי ה' 28
- 59 וְאִם תִּכְשִׁילְךָ עֵינִי יְמִינְךָ נִקֵּר אוֹתָהּ וְהִשְׁלַךְ מִמֶּךָ כִּי טוֹב לָךְ אֲשֶׁר יֵאבֹד אֶחָד מֵאַבְרֵיךָ מִרְדֹּת כָּל גּוֹפֶה אֶל גִּיהֶנָּם: מתי ה' 29
- 60 וְאִם יָדְךָ הַיְּמָנִית תִּכְשִׁילְךָ קַצֵּץ אוֹתָהּ וְהִשְׁלַךְ מִמֶּךָ כִּי טוֹב לָךְ אֲשֶׁר יֵאבֹד אֶחָד מֵאַבְרֵיךָ מִרְדֹּת כָּל־גּוֹפֶה אֶל־גִּיהֶנָּם:
מתי ה' 30
- 61 וְנֹאמַר אִישׁ כִּי יִשְׁלַח אֶת אִשְׁתּוֹ וְנָתַן לָהּ סֶפֶר כְּרִיתוֹת: מתי ה' 31
- 62 וְאֲנִי אֹמֵר לָכֶם הַמְשִׁלְחָה אֶת אִשְׁתּוֹ בְּלִתִּי עַל דָּבָר זָנוּת מְבִיאָהּ לִידֵי נֹאפִים וְהַלֵּקְתָּ אֶת הַגְּרוּשָׁה לֹא לְאִשָּׁה נֹאֵף הוּא:
מתי ה' 32

פרק 9

- 1 עוד שְׂמַעְתֶּם כִּי נֹאמַר לְרָאשֵׁינִים לֹא תִשָּׁבַע לִשְׁקֵר וְשִׁלְמָה לִיהוָה שְׁבָעוֹתֶיךָ: מתי ה' 33
- 2 וְאֲנִי אֹמֵר לָכֶם לֹא תִשָּׁבַעוּ כָּל שְׁבָעָה לֹא בְּשָׁמַיִם כִּי כִסֵּא אֱלֹהִים הִמָּה: מתי ה' 34
- 3 וְלֹא בְּאָרֶץ כִּי הַדּוֹם רִגְלָיו הִיא וְלֹא בִירוּשָׁלַיִם כִּי הִיא קִרְיַת מֶלֶךְ רַב: מתי ה' 35
- 4 אֵף בְּחַיִּי רֹאשֶׁךָ אֵל תִּשָּׁבַע כִּי לֹא תוּכַל לִהְפֹּךְ שְׁעָרָה אַחַת לְלִבְנָהּ אוֹ לִשְׁחָרָה: מתי ה' 36
- 5 אִךְ יְהִי דְבָרְכֶם הֵן הֵן לֹא לֹא וְהִיֹּתֵר עַל אֵלֶּה מִן הָרַע הוּא: מתי ה' 37
- 6 שְׂמַעְתֶּם כִּי נֹאמַר עֵין תַּחַת עֵין שֵׁן תַּחַת שֵׁן: מתי ה' 38
- 7 וְאֲנִי אֹמֵר לָכֶם אֵל תִּתְקַוְּמוּ לְרַשֵּׁעַ וְהַמֶּכֶה אוֹתְךָ עַל הַלְחִי הַיְּמָנִית הִטָּה לוֹ גַּם אֶת הָאֶחָרָת: מתי ה' 39
- 8 וְאֲשֶׁר יַחְפֹּץ לְרִיב עִמָּךְ וְלִקְחַת אֶת כְּתֻנְתְּךָ תֵּן לוֹ גַּם אֶת הַמַּעֲיֵל: מתי ה' 40
- 9 וְהָאִנֹּס אוֹתְךָ לְלָקֶת עִמּוֹ דֶּרֶךְ מִיֵּל לָךְ אִתּוֹ שָׁנִים: מתי ה' 41
- 10 הַשָּׂאֵל מֵאִתְּךָ תֵּן לוֹ וְהַבָּא לְלוֹת מִמֶּךָ אֵל תִּשָּׁב כְּנִי: מתי ה' 42 וְכָל הַשָּׂאֵל מִמֶּךָ תֵּן לוֹ וְהַלֵּקְתָּ אֶת אֲשֶׁר לָךְ אֵל תִּתְּבַע מֵאִתּוֹ:
לוקס ו' 30
- 11 וְכֹאֲשֶׁר תִּרְצוּ שְׂיַעֲשׂוּ לָכֶם בְּנֵי הָאָדָם כֵּן תַּעֲשׂוּ לָהֶם גַּם אַתֶּם: לוקס ו' 31
- 12 שְׂמַעְתֶּם כִּי נֹאמַר וְהִבְרַתְּ לְרַעַךְ וּשְׁנֵאתָ אֶת אִבְיָךָ: מתי ה' 43
- 13 וְאֲנִי אֹמֵר לָכֶם אֲהָבוּ אֶת אִבְיָכֶם (בְּרַכּוּ אֶת מְקַלְלֵיכֶם הַיְּטִיבוּ לְשׁוֹנְאֵיכֶם) וְהַתְּפַלְלוּ בְּעַד (מְכַאֲבֵיכֶם וְ) רִדְפֵיכֶם: מתי ה' 44
- 14 לְמַעַן תִּהְיוּ בְּנִים לְאַבְיָכֶם שְׁבִשְׁמִים אֲשֶׁר הוּא מְזַרְחֵם שְׂמִשׁוֹ לְרָעִים וְלַטּוֹבִים וּמִמַּטִּיר עַל הַצָּדִיקִים וְגַם עַל הָרָשָׁעִים:
מתי ה' 45
- 15 כִּי אִם תֹּאדְּבוּ אֶת אֲהֲבֵיכֶם מֶה שְׂכַרְכֶם הֲלֹא גַם הַמִּכְסִּים יַעֲשׂוּ זֹאת: מתי ה' 46 וְאִם תֹּאדְּבוּ אֶת אֲהֲבֵיכֶם מֶה חֶסֶדְכֶם כִּי גַם הַחֲטָאִים אֲהֲבִים אֶת אֲהֲבֵיהֶם: לוקס ו' 32
- 16 וְאִם תִּיטִיבוּ לְמַטִּיבֵיכֶם מֶה חֶסֶדְכֶם גַּם הַחֲטָאִים יַעֲשׂוּ כֵן: לוקס ו' 33
- 17 וְאִם תִּלְווּ אֶת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר תִּקְוִי לְקַבֵּל מֵהֶם מֶה חֶסֶדְכֶם גַּם הַחֲטָאִים מְלוּים אֶת הַחֲטָאִים לְמַעַן יוֹשֵׁב לָהֶם הַמְּלִיחָה:
לוקס ו' 34
- 18 אֲבָל אֲהָבוּ אֶת אִבְיָכֶם וְהִיטִיבוּ וְהִלּוּ וְאֵל תִּצְפוּ לְתַשְׁלוֹם וְיְהִי שְׂכַרְכֶם רַב וְהִיִּיתֶם בְּנֵי עֲלִיּוֹן כִּי טוֹב הוּא גַם לְכַפּוּיֵי טוֹבָה וְלְרָעִים: לוקס ו' 35
- 19 לָכֵן הִיוּ רַחֲמָנִים כְּאֲשֶׁר גַּם אַבְיָכֶם רַחוּם הוּא: לוקס ו' 36
- 20 וְאִם תִּשְׁאָלוּ לִשְׁלוֹם אֲחֵיכֶם בְּלִבְךָ מֶה שְׂכַרְכֶם הֲלֹא גַם הַמִּכְסִּים יַעֲשׂוּ זֹאת: מתי ה' 47
- 21 לָכֵן הִיוּ שְׁלָמִים כְּאֲשֶׁר אַבְיָכֶם שְׁבִשְׁמִים שְׁלָם הוּא: מתי ה' 48

23 לכן בעשותה צדקה אל תריע לפניך בשופר כאשר יעשו הנזפים בבתי כנסיות ובהבנות למען יהללו אותם האנשים אמן אמר אני לכם המה נשאו את שכם: מתי ו 2

24 ואמה בעשותה צדקה אל תדע שמאלה את אשר עשה מינה: מתי ו 3

25 למען תהיה צדקתה בסתר ואביה הראה במסתרים הוא (בגלוי) יגמלה: מתי ו 4

26 וכי תתפלל אל תהי כהנפים האהבים להתפלל בעמדם בבתי כנסיות ובפנות השוקים למען יראו לבני אדם אמן אמר אני לכם המה נשאו את שכם: מתי ו 5

27 ואמה כי תתפלל בוא בקדרה וסגר דלתה בעדה והתפלל אל אביה אשר בסתר ואביה הראה במסתרים הוא (בגלוי) יגמלה: מתי ו 6

28 ובהתפללכם אל תפטטו כגוים האמרים בלבכם ברב דברינו נשמע: מתי ו 7

29 ואתם אל תדמו להם כי יודע אביכם כל צרככם בטרם תשאלו ממנו: מתי ו 8

30 ויהי הוא מתפלל במקום אחד וככלתו ויאמר אליו אחד מתלמידיו אדני למדנו להתפלל כאשר למד גם יוחנן את תלמידיו: לוקס יא 1

31 ויאמר אליהם כי תתפללו אמרו אבינו (שבשמים) יתקדש שמך תבוא מלכותך (ועשה רצונך כמו בשמים פן בארץ): לוקס יא 2

32 לכן כה תתפללו אבינו שבשמים יתקדש שמך: מתי ו 9

33 תבא מלכותך יעשה רצונך כאשר בשמים גם בארץ: מתי ו 10

34 את להם חקנו תן לנו היום: מתי ו 11

35 ומחל לנו על חבותינו כאשר מחלנו גם אנחנו לחיבינו: מתי ו 12

36 ואל תביאנו לידי נסיון כי אם תחלצנו מן הרע (כי לה המלכה והגבורה והתפארת לעולמי עולמים אמן): מתי ו 13

37 כי אם תמחלו לבני אדם על חטאתם ימחל גם לכם אביכם שבשמים: מתי ו 14

38 ואם לא תמחלו לבני אדם גם אביכם לא ימחל לחטאתיכם: מתי ו 15

39 וכי תצומו אל תהיו זעפים כהנפים המשונים את פניהם להראות צמים לבני אדם אמן אמר אני לכם המה נשאו את שכם: מתי ו 16

40 ואמה כי תצום סוף את ראשה ורחץ את פניה: מתי ו 17

41 אשר לא תראה צם לבני אדם כי אם לאביה בסתר ואביה הראה במסתרים הוא (בגלוי) יגמלה: מתי ו 18

42 אל תירא העדר הקטן כי רצה אביכם לתת לכם את המלכות: לוקס יב 32

43 מכרו את אשר לכם ונתנו צדקה עשו לכם כיסים אשר לא יבלו ואוצר בשמים אשר לא יגדע לעולם אשר גנב לא יקרב אליו וסס לא יאכלהו: לוקס יב 33

44 אל תאצרו לכם אוצרות בארץ אשר יאכלום שם סס ורקב וגנבים יחטרו וגנבו: מתי ו 19

45 אבל תאצרו לכם אוצרות בשמים אשר סס ורקב לא יאכלום שם וגנבים לא יחטרו ולא יגנבו: מתי ו 20

46 כי במקום אשר אוצרכם בו שם יהיה גם לביכם: מתי ו 21

47 נר הגוף העין ואם עינך תמימה כל גופך יאור: מתי ו 22

48 ואם עינך רעה כל גופך יחשך ואם יחשך האור אשר בקרבה מהרב החשך: מתי ו 23

49 על-פן השמר לה פן יחשך האור אשר בקרבה: לוקס יא 35

50 והיה אם גופך פלו אור ואין בו כל דבר חשך אז יאור פלו פאלו יאיר לה הנר בברק נגהו: לוקס יא 36

פרק 10

1 לא יוכל איש לעבד שני אדונים כי ישנא את האחד ויאהב את האחר או ידבק באחד ויבזה את האחר לא תוכלו עבד את האלהים ואת הממון: מתי ו 24

2 על-כן אמר אני לכם אל תדאגו לנפשכם לאמר מה נאכל ומה נשתה ולגופכם לאמר מה נלבש הלא הנפש היא יקרה מן המזון והגוף יקר מן המלבוש: מתי ו 25

3 הביטו אל עוף השמים וראו הן לא יזרעו ולא יקצרו ולא יאספו לאסמים ואביכם שבשמים מכלכל אתם הלא אתם נעליהם עליהם מאד: מתי ו 26

4 ומי ככם בדאגתו יוכל להוסיף על קומתו אמה אחת: מתי ו 27

5 ועתה הן מעט מזער לעשות לא תוכלו וליותר מהתדאגו: לוקס יב 26

6 וללבוש למה תדאגה התבוננו-נא אל שושני השדה הצמחות: מתי ו 28

7 לא יעמלו ולא יטוו ואני אמר לכם כי גם-שלמה בכל הדרו לא היה לבוש פאחת מהנה: מתי ו 29

8 ואם ככה מלביש האלהים את חציר השדה אשר היום צמח ומחר ישלה לתוך התנור אף כי אתכם קטני אמונה: מתי ו 30

9 לכן אל תדאגו לאמר מה-נאכל ומה-נשתה ומה נלבש: מתי ו 31

10 כי את כל אלה מבקשים הגוים הלא ידע אביכם אשר בשמים כי צריכים אתם לכל-אלה: מתי ו 32

- 11 אף דרשו בראשונה את מלכות אלהים ואת צדקתו ונוסף לכם כל אלה: מתי ו 33
- 12 לכן אל תדאגו ליום מחר כי יום מחר הוא ידאג לו ודעה לצרה בשעתה: מתי ו 34
- 13 אל תשפטו למען אשר לא תשפטו: מתי ז 1
- 14 ואל תשפטו ולא תשפטו אל תחיבו ולא תחיבו נקו ותנקו: לוקס ו 37
- 15 תנו ותנתן לכם יפה דחוקה וגדושה ומשפעה לשיבו אל חיקכם כי במדה אשר אתם מודדים ימד לכם: לוקס ו 38
- 16 כי מי שיש לו נתון ונתן לו ומי שאין לו יקח ממנו גם את אשר לו: מרקוס ד 25
- 17 וישא משלו ויאמר אליהם הכול עור להדריף את העור הלא יפלו שניהם אל השחת: לוקס ו 39
- 18 אין תלמיד נעלה על רבו ודין לכל תלמיד שלם להיות כרבו: לוקס ו 40
- 19 ולמה זה אתם ראה את הקסם אשר בעין אחיד ואת הקורה בעינך לא תביט: לוקס ו 41
- 20 ואיך תאמר אל אחיד אחי הניחה לי ואסיר את הקסם אשר בעינך ואינך ראה את הקורה אשר בעינך הנהפך הסר בראשונה את הקורה מעינך ואחרי כן ראה תראה להסיר את הקסם אשר בעין אחיד: לוקס ו 42
- 21 אל תתנו את הקדש לבלבים ואל תשליכו פניניכם לפני החזירים פן ירמסו ברגליהם ופנו וטרפו אתכם: מתי ז 6
- 22 ויאמר אליהם מי בכם אשר לו אהב והלך ובא אליו בחצות הלילה ואמר אליו ידידי הלוני שלישת פירותיכם: לוקס יא 5
- 23 כי אהבי בא אלי מן הדור ולי אין כל לשום לפני: לוקס יא 6
- 24 והוא מבית יענה ויאמר אליהם עמי שוכבים עמדי במטה לא אוכל לקום ולתת לה: לוקס יא 7
- 25 אמר אני לכם גם כי לא יקום לתת לו על-היותו אהבו יקום בעבור עזות פניו ויתן-לו ככל צרכו: לוקס יא 8
- 26 וגם אני אמר לכם שאילו ונתן לכם דרשו ותמצאו דפקו ויפתח לכם: לוקס יא 9
- 27 כי כל השאל יקבל והדרש ימצא והדפק יפתח-לו: לוקס יא 10
- 28 ומי בכם האב אשר ישאל ממנו בנו לחם ונתן-לו אבן ואם-דג היתן לו נחש תחת הדג: לוקס יא 11
- 29 או כי ישאלנו ביצה היתן לו עקרב: לוקס יא 12
- 30 הן אתם הרעים ידעים לתת מתנות טבות לבניכם אף כי האב מן השמים יתן את-רוח הקדש לשואלים מאתו: לוקס יא 13
- 31 לכן כל אשר תרצו שיעשו לכם בני האדם עשו להם גם אתם כי זאת התורה והנביאים: מתי ז 12
- 32 באו בפתח הצר כי רחב הפתח ומרוחצת דרך האבדון ורבים אשר יבאו בו: מתי ז 13
- 33 וצר הפתח ומוצק דרך החיים ומעטים הם אשר ימצאוה: מתי ז 14
- 34 השקרו לכם מנביאי השקר הבאים אליכם בלבוש כבשים ובקרבים זאבים טרפים המה: מתי ז 15
- 35 הכר תפירו אותם בפרים הנוספים ענבים מן הקצים או תאנים מן הברקנים: מתי ז 15 כי כל עץ נפר בפריו כי אין אספים תאנים מן הקצים אף אין בצירים ענב מן הסנה: לוקס ו 44
- 36 כן כל עץ טוב עשה פרי טוב והנשחת עשה פרי רע: מתי ז 17
- 37 עץ טוב לא יוכל עשות פרי רע ועץ נשחת לא יעשה פרי טוב: מתי ז 18
- 38 איש טוב מאוצר לבו הטוב מפיק את הטוב ואיש רע מאוצר לבו הרע מפיק את הרע כי משפעת לב איש ימלל פיהו: לוקס ו 45
- 39 וכל עץ אשר לא יעשה פרי טוב יפרת וישלף באש: מתי ז 19
- 40 לכן בפרים תפירו אותם: מתי ז 20
- 41 לא כל האמר לי אדני אדני יבוא במלכות השמים כי אם העשה רצון אבי שבשמים: מתי ז 21
- 42 והיה ביום ההוא יאמרו רבים אלי אדני אדני הלא בשמך נבאנו ובשמך גרשנו ושדים ובשמך עשינו נפלאות רבות: מתי ז 22
- 43 אז אענה בם לאמר מעולם לא ידעתי אתכם סורו ממני פעלי און: מתי ז 43
- 44 כל הבא אלי ושמע את דברי ועשה אתם אגיד לכם למי הוא דומה: לוקס ו 47
- 45 דומה הוא לאיש בנה בית אשר העמיק לחפר וייסדו על הצור וכבוא השטף פרץ הנחל בבית ההוא ולא יכל להניעו כי טוב מבנהו: לוקס ו 48
- 46 ויירד הגשם וישטפו הנחלים וינשבו הרוחות ויגעו בבית ההוא ולא נפל כי יסד על הצור: מתי ז 25
- 47 וכל השמע את דברי אלה ולא יעשה אתם ידמה לאיש בער אשר בנה את ביתו על החול: מתי ז 26
- 48 ויירד הגשם וישטפו הנחלים וינשבו הרוחות ויפגעו בבית ההוא ויפל ויהי מפלתו גדולה: מתי ז 27

פרק 11

- 1 ויהי ככלות ישוע לדבר את הדברים האלה וישתומם המון העם על תורתו: מתי ז 28
- 2 כי היה מלמד אותם כאיש שלטון ולא פסופרים: מתי ז 29
- 3 וירד מן ההר וילך אתריו המון עם רב: מתי ח 1
- 4 ויהי כבאו אל כפר-נחום ...: מתי ח 5 ועבד לאחד משרי המאות חלה והוא יקר בעיניו מאד: לוקס ז 2
- 5 וישמע את-שמע ישוע וישלח אליו אנשים מזקני היהודים וישאל מאתו לבוא ולהושיע את עבדו: לוקס ז 3
- 6 ... ויגש אליו שר מאה אחד ויתחנן לו לאמר: אדני הנה נערי נפל למשכב בביתי והוא נכה אברים ומענה עד-מאד: מתי ח 5-6
- 7 ויבאו אל ישוע ויתחננו לו מאד ויאמרו ראוי הוא אשר תעשה בקשתי: לוקס ז 4
- 8 כי אהב עמנו הוא והוא בנה לנו את-בית הכנסת: לוקס ז 5 ויאמר ישוע אליו אבא ורפאתיו: מתי ח 7
- 9-10 ויען שר המאה ויאמר אדני נקלתי מאשר תבא בצל קורתך רק דבר נא דבר ונרפא נערי: מתי ח 8
- 11 כי גם אנכי איש נתון תחת הממשלה ויש תחת ידי אנשי צבא ואמרתי לזה לך וזה לך בוא וקא וילעבדי עשה זאת ועשה: לוקס ז 8
- 12 וישמע ישוע את דבריו ויתמה עליו ויפן ויאמר אליהם המון ההלך אתריו אמר אני לכם גם בישאל לא מצאתי אמונה גדולה כזאת: לוקס ז 9, מתי ח 10
- 13 ואני אמר לכם רבים יבאו ממזרח וממערב ויסבו עם אברהם ויזחק ויעקב במלכות השמים: מתי ח 11
- 14 אבל בני המלכות המה יגרשו אל החשך החיצון שם תהיה היכלה וחרוק השנים: מתי ח 12
- 15 ויאמר ישוע אל שר המאה לך וכאמנתך פן יהיה לך ונרפא נערו בשעה ההיא: מתי ח 13
- 16 וישבו השלוחים אל הבית וימצאו את העבד החלה והנה נרפא: לוקס ז 10
- 17 ויהי מפתחת וילך אל עיר ושמה נעים ורבים מתלמידיו הלכים אתו והמון עם רב: לוקס ז 11
- 18 הוא קרב אל שער העיר והנה מוציאים מת בן יחיד לאמו והיא אלמנה ועמה רבים מעם העיר: לוקס ז 12
- 19 וכראות אתה האדון נכמרו רחמי עליה ויאמר לה אל תבכי: לוקס ז 13
- 20 ויגש ויגע במטה ויעמדו הנשאים ויאמר נער אמר אני אליה קומה: לוקס ז 14
- 21 ויתעודד המת ויחל לדבר ויתנהו לאמו: לוקס ז 15
- 22 וירעה אחזה כלם וישבחו את האלהים ויאמרו נביא גדול קם בקרבנו והאלהים פקד את עמו: לוקס ז 16
- 23 ויצא הדבר הנה עליו ככל יהודה ובכל-הכפר: לוקס ז 17
- 24 ויהי כראות ישוע המון עם רב סביבתיו ויצו לעבר משם אל עבר הים: מתי ח 18
- 25 ויהי מפתחת ברכתם מן ההר ויצא עם רב לקראתו: לוקס ט 37 ויגש אליו אחד הסופרים ויאמר אליו רבי אלכה אתריך אל כל אשר תלך: מתי ח 19
- 26 ויאמר אליו ישוע לשועלים יש חורים ולעוף השמים קנים וכן האדם אין לו מקום להניח את ראשו: מתי ח 20
- 27 ואל איש אחר אמר לך אתר ויהא אמר אדני תן לי ואלכה בראשונה לקבר את-אבי: לוקס ט 59
- 28 ויאמר אליו ישוע הנה למתים לקבר את מתיכם ואתה לך הודע את מלכות האלהים: לוקס ט 60
- 29 ויאמר עוד איש אחר אלכה אתריך אדני רק הניחה לי בראשונה להפטור מבני ביתי: לוקס ט 61
- 30 ויאמר ישוע השם ידו על המתרשה ומביט אתריך לא יכשר למלכות האלהים: לוקס ט 62
- 31 ויהי ביום ההוא לפנות ערב ויאמר אליהם נעברה אל עבר הים: לוקס ט 35, לוקס ח 22
- 32 ויניחו את המון העם ויחזו אתו באגניה אשר היה בה ואגניות אחרות הלכו אתריך: לוקס ד 36 וישוטו הימה: לוקס ח 22
- 33 ורוח סערה ירדה על הים וישטפו עליהם המים ויהיו בסכנה: לוקס ח 23, מתי ח 24
- 34 והוא ישן על-הכס באתרי האגניה מרקוס ח 38 ויגשו אליו תלמידיו ויעירו אותו לאמר הושיענו אדנינו אבדנו: מתי ח 25
- 35 ..... ויעור ויגער ברוח ובמשפרי ים ...: לוקס ח 24 ... ויאמר אל הים הם ודם ותשף הרוח ותהי דממה רבה: מרקוס ד 39
- 36 ויאמר אליהם למה תרדים אתם איה חסרתם אמונה: מרקוס ד 40
- 37 ויאמר אליהם איה אמונתכם וייראו ויתמהו ויאמרו איש אל רעהו מי אפוא הוא המצנה גם-את-הרוחות ואת המים ושמועו לו: לוקס ח 25
- 38 ויעברו ויבאו אל ארץ הגדריים אשר ממול הגליל: לוקס ח 26
- 39 הוא יצא מן-האגניה ...: מרקוס ח 2 ויעל אל היבשה ויפגשוהו איש יצא מן העיר אשר שדים בו מימים רבים ובגד לא לבש ובבית לא ישב כי אם בקברים: לוקס ח 27
- 40 ומושבו בקברים וגם בעבתים לא יכל איש לאסרו כי פעמים הרבה אסרוהו בכבליים ובעבתים וינתק את העבתים וישבר את הכבליים ואיש לא עצר כח לכבושו: מרקוס ח 4-3
- 41 כי הוא צוה את הרוח הטמא לצאת מן האיש כי ימים רבים תפש בו ויאסר בויקים וישמר בכבליים והנה כי ינתק את המוסרות ונדח ביד השד אל המדברות: לוקס ח 29
- 42 והוא תמיד לילה ויומם בקרים ובקברים ...: מרקוס ח 5 [-ו-] לא יכל איש לעבר בדרך ההוא: מתי ח 28 [והוא] צעק ופצע את עצמו באבנים: מרקוס ח 5
- 43 ויהי כראות את ישוע מרחוק וירץ וישתחו לו: מרקוס ח 6
- 44 ויזעק קול גדול ויאמר מה לי ולך ישוע בן אל עליון הנני משיבך באלהים אשר לא תענני: מרקוס ח 7, לוקס ח 28

- 45 כי הוא צוה את הרוח הטמא לצאת מן האיש כי ימים רבים תפשו בו ויאסר בזיקים וישמר בכבליים והיה כי ינתק את המוסרות ונדח ביד השד אל המדברות: לוקס ח 29
- 46 וישאל אותו ישוע לאמר מה שמך ויאמר לגיון שמי כי שדים רבים נכנסו בו: לוקס ח 30
- 47 ויתחננו לו לבלתי צות אתם לרדת אל התהום: לוקס ח 31
- 48 ושם עדר חזירים רבים רעה בהר ויתחננו לו להניח להם לבוא בתוכם וינח להם: לוקס ח 32
- 49 ויצאו השדים מן האדם ההוא ויבאו בחזירים וישמע העדר: לוקס ח 33 והם כאלפים במספר ויטבעו בים: מרקוס ה 13
- 50 והרעים ראו את אשר נעשה ויננסו ויגידו הדבר בעיר ובכפרים: לוקס ח 34
- 51 ויצאו לראות את אשר נעשה ויבאו אל ישוע וימצאו שם את האדם אשר יצאו ממנו השדים והוא ישב לרגלי ישוע מלבש בגדים וטוב־שכל וייראו: לוקס ח 35
- 52 ויגידו להם הראים איך נרפא אחרו השדים: לוקס ח 36 ויגידו להם הראים [גם] את דבר החזירים: מרקוס ה 16

פרק 12

- 1 ויבקשו ממנו כל המון הכל הגדריים ללכת מאתם כי אימה גדולה נפלה עליהם וירד באניה וישב: לוקס ח 37
- 2-3 וירד באניה ויעבר ויבא אל עירו: מתי ט 1 ויבקש ממנו האיש אשר יצאו ממנו השדים לשבת אתו וישלח אתו ישוע ויאמר: לוקס ח 38
- 4 שוב לביתך וספר הגדלות אשר עשה לך האלהים וילך לו וישמע בכל העיר את הגדלות אשר עשה לו ישוע: לוקס ח 39
- 5 וילך ויקרא בעשר הערים את הגדלות אשר עשה לו ישוע ויתמנהו כלם: מרקוס ה 20
- 6 וישב ישוע לעבר באניה אל עבר הים וישקהל אליו המון רב והוא על שפת הים: מרקוס ה 21 ויהי בשוב ישוע וינקבל אתו העם כי כלם היו מחכים לו: לוקס ח 40
- 7 והנה איש ושמו יאיר והוא ראש הכנסת ויבא ויפל לרגלי ישוע ויתחנן לו לבוא אתו אל ביתו: לוקס ח 41
- 8 ויתחנן אליו מאד לאמר בתי הקטנה חלתה עד למות אגא בוא־נא ושים ידך עליה למען תנשע ותחיה: מרקוס ה 23 , מתי ט 18
- 9 ויקם ישוע וילך אחריו והוא ותלמידיו: מתי ט 19
- 10 וילך אתו וילכו אחריו המון רב וידחקו: מרקוס ה 24
- 11-12 ואשה הייתה בזוב דמיה שנים עשרה שנה: מרקוס ה 25 והיא נענה הרבה תחת ידי רפאים רבים והוציאה את־כל אשר לה ולא להועיל כי אם כבדה מחלתה מאד: מרקוס ה 26
- 13 ויהי כששמעה את שמו ישוע ותבוא בתוך המון העם מאחרי ותגע בבגדו: מרקוס ה 27
- 14 כי אמרה אך אגע בבגדיו ואנשעה: מרקוס ה 28
- 15 וייבש מקור דמיה פתאם ותבן בבשרה כי נרפא נענה: מרקוס ה 29
- 16 ויבגוע ידע ישוע בנפשו כי גבורה יצאה ממנו ויפן בתוך העם ויאמר מי נגע בבגדי: מרקוס ה 30
- 17 ויאמר ישוע מי זה נגע בי ויבקשו כלם ויאמר פטרוס והעמידם אצלו מורה המון העם דחקים וילחצים אתה ואתה תאמר מי נגע בי: לוקס ח 45
- 18 ויאמר ישוע נגע בי אדם כי ידעתי אשר יצאה ממני גבורה: לוקס ח 46
- 19-20 ותרא האשה כי לא נסתרה ממנו ותגש בחרדה ותפל לפניו ותגד באזני כל העם על מה נענה בו ואת אשר נרפאה פתאם: לוקס ח 47 , מרקוס ה 33
- 21 ויאמר אליה (חוקי) בתי אמונתך הושיעה לך לכי לשלום: לוקס ח 48 וחזית מנגעך: מרקוס ה 34
- 22 עודנו מדבר ואיש בא מבית ראש הכנסת ויאמר מתה בתך אל תטריח את המורה: לוקס ח 49
- 23 וישמע ישוע ויען ויאמר לו אל תירא רק האמן והיא תושע: לוקס ח 50
- 24 ולא נתן איש ללכת אתו זולתי פטרוס ויעקב ויוחנן אחי יעקב: מרקוס ה 37
- 25 ויבא בית ראש הכנסת וירא מהומת הבכים והמיללים בקול גדול: מרקוס ה 38
- 26 ויבא ויאמר אליהם מה תהמו ותבכו הנערה לא מתה אך ישנה היא: מרקוס ה 39
- 27 וישחקו עליו באשר ידעו כי מתה: לוקס ח 53
- 28 וישחקו לו והוא הוציא את כלם וישח את אבי הנערה ואת אמה והאנשים אשר אתו ויבא אל החדר אשר־שם שכבת הנערה: מרקוס ה 40
- 29 ויאחז ביד הנערה ויאמר אליה טליתא קומי פרושו ילדה אני אמר לך קומי נא: מרקוס ה 41 ותשב רוחה ....: לוקס ח 55
- 30 ומיד קמה הילדה ותמהלך והיא בת שנים עשרה שנה וישמו שמה גדולה: מרקוס ה 42
- 31 ויתמנהו אביה ואמה ויצו עליהם לבלתי הגיד לאיש את אשר נעשה: לוקס ח 56
- 32 ותצא השמועה הזאת בכל הארץ ההיא: מתי ט 26
- 33 ויעבר ישוע משם וילכו אחריו שני אנשים עורים והמה צעקים ואמרים חננו בן דוד: מתי ט 27

- 34 וכבואו הפיתה נגשו אליו העורים ויאמר אליהם ישוע המאמינים אתם כי ישלאל ידי לעשות זאת ויאמרו אליו הן אדנינו: מתי ט 28
- 35 ויגע בעיניהם ויאמר יהי לכם כאמונתכם: מתי ט 29
- 36 ותפקחנה עיניהם ויגערבם ישוע ויאמר ראו פן יודע לאיש: מתי ט 30
- 37 והמה בצאתם השמיעו אתשמעו בכל הארץ ההיא: מתי ט 31
- 38 המה יצאו והנה הביאו אליו איש אלם אחוז שד: מתי ט 32
- 39 ויגרש אתהשד והאלם החל לדבר ויתמה המון האנשים ויאמרו מעולם לא נראתה כזאת בישראל: מתי ט 33
- 40 ויטב ישוע בכל הערים והכפרים וילמד בכנסיותיהם ויבשר בשורת המלכות וירפא כל מחלה וכל מדנה בעם: מתי ט 35
- 41 ובראותו את ההמנים נכמרו רחמיו עליהם כי הם מתעלפים ונדחים כצאן אפר אין להם רעה: מתי ט 36
- 42 ויקרא אליו את שנים עשר תלמידיו ויתן להם שלטון על רוחות הטמאה לגרשם ולרפוא כל חלי וכלמדנה: מתי י 1 , לוקס ט 1
- 43 וישלחם לקרא את מלכות האלהים ולרפא את החלים: לוקס ט 2
- 44 את שנים העשר האלה שלח ישוע ויצו אתם לאמר אל דרך הגוים אל תלכו ואל עיר השמרונים אל תבאו: מתי י 5
- 45 לכו אל הצאן האבודות אשר לבית ישראל: מתי י 6
- 46 ובלכתכם קראו לאמר מלכות השמים קרבה לבוא: מתי י 7
- 47 רפאו את החולים טהרו את המצרעים הקימו את המתים ואת השדים גרשו חנם לקחתם חנם תתנו: מתי י 8
- 48 לא תקחו זקב ולא כסף ולא נחשת בתגוריתכם: מתי י 9... לא[תיקחון] מאומה לדרך זולתי מקל לבדו לא תרמיל ולא להם ולא מעות בתגורה: מרקוס ו 8
- 49-50 ולא תרמיל לדרך ולא שתי כתנות ולא נעלים ולא מטה כי ראוי לפעל די מחיתו: מתי י 10
- 51 וכל עיר וכפר אשר תבאו שמה דרשו מי הוא הגון לזה בתוכה ושם שבו עד צאתכם: מתי י 11
- 52 ובבואכם אל הבית שאלוהו לשלום: מתי י 12
- 53 והנה אם הגון הבית יבוא עליו שלומכם ואם איננו הגון שלומכם אליכם ישוב: מתי י 13
- 54 וכל אשר לא יקבל אתכם ולא ישמע לדבריכם ויצאתם מן הבית ההוא ומן העיר ההיא ונערותם את עפר רגליכם: מתי י 14 וכל אשר לא יאספו אתכם ולא ישמעו אליכם צאו משם ונערו אתעפר אתעפר פפות רגליכם לעדות להם (אמן אני אמר להם לסדם ולעמרה יקל ביום הדין מן העיר ההיא): מרקוס ו 11
- 55 אמן אמר אני להם כי יקל לארץ סדום ועמרה ביום הדין מן העיר ההיא: מתי ו 15

פרק 13

- 1 הנה אנכי שלח אתכם כשליח כבשים בין זאבים לכן היו ערומים כנחשים ותמימים כיונים: מתי י 16
- 2 והשקרו לכם מבני האדם כי ימסרו אתכם לסנהדריות ויכו אתכם בשוטים בכנסיותיהם: מתי י 17
- 3 ולפני משלים ומלכים תובאו למעני לעדות להם ולגוים: מתי י 18
- 4 וכי ימסרו אתכם אל תדאגו איך תדברו ומה תדברו כי ינתן לכם בשעה ההיא את אשר תדברון: מתי י 19
- 5 כי לא אתם הם המדברים כי רוח אביכם הוא המדבר בפיכם: מתי י 20
- 6 ואח ימסר אתאחיו למות ואב ימסר את בנו וקמו בנים באבותם וימיתו אותם: מתי י 21
- 7 והייתם שנואים לכלאדם למען שמי והמחפה עד עת קץ הוא יושע: מתי י 22
- 8 ואם ירדפו אתכם בעיר אחת נוסו לעיר אחרת כי אמן אמר אני להם לא תכלו לעבר ערי ישראל עד כי יבואו בן האדם: מתי י 23
- 9 אין תלמיד נעלה על רבו ועבד על אדניו: מתי י 24
- 10 דיו לתלמיד להיות כרבו ולעבד להיות כאדניו אם לבעל הבית קראו בעל זבול אף כי לאנשי ביתו: מתי י 25
- 11 על פן לא תיראו מפניהם כי אין דבר מקסה אשר לא יגלה ואין נעלם אשר לא יודע: מתי י 26
- 12 את אשר אני אמר לכם בחשך דברו באור ואשר ילחש לאנשיכם השמיעו מעל הגוים: מתי י 27
- 13 ואני אמר לכם ידדי אל תיראו מןהממיתים את הגוף ואחרי כן אין לאל ידם להרע עוד: לוקס יב 4 ואל תיראו מן ההרגים את הגוף ואת הנפש לא יוכלו להרג אף תיראו את אשר יוכל לאבד גם את הנפש גם את הגוף בגיהנם: מתי י 28
- 14 אבל אורה אתכם את אשר תיראו יראו את אשר בידו להמית ואחר להשליח אל גיהנם אכן אני אמר לכם אותו תיראון: לוקס יב 5
- 15 הלא תמכרנה שתי צפרים באסר ואחת מהנה לא תפול ארצה מבלעדי אביכם: מתי י 29
- 16 ואתם גם שעירות ראשכם נמנות פלן: מתי י 30
- 17 לכן אל תיראו הנה יקרתם מצפרים רבות: מתי י 31
- 18 הן כל אשר יודה בי לפני האדם אודה בו גם אני לפני אבי שבשמים: מתי י 32
- 19 ואשר יכחש בי לפני האדם אכחש בו גם אני לפני אבי שבשמים: מתי י 33

- 20 האמרים אתם שבאתי לתת שלום בארץ אני אמר לכם לא פי אם מחלקת: לוקס יב 51
- 21 כי מעתה חמשה בבית אחד יחלקו שלשה על שנים ושנים על שלשה: לוקס יב 52
- 22 האב יחלק עליהם והבן על האב האם על הבת והבת על האם והפלה על הפלה על הפלה: לוקס יב 53
- 23 ואיבי איש אנשי ביתו: מתי י 36
- 24 האהב את אביו ואת אמו יותר ממני אינו כדי לי והאהב את בנו ובתו יותר ממני אינו כדי לי: מתי י 37
- 25 ואשר לא יקח את צלובו ויהלך אחרי אינו כדי לי: מתי י 38
- 26 המצא את נפשו יאבדנה והמאבד את נפשו למעני הוא ימצאנה: מתי י 39
- 27 המקבל אתכם אותי הוא מקבל והמקבל אותי הוא מקבל את אשר שלחני: מתי י 40
- 28 המקבל נביא לשם נביא שכר נביא יקח והמקבל צדיק לשם צדיק שכר צדיק יקח: מתי י 41
- 29 והמשקה את אחד הקטנים האלה רק כוס מים קרים לשם תלמיד אמן אמר אני לכם כי לא יאבד שכרו: מתי י 42, מרקוס ט 41
- 30 ויהי בכלות ישוע לצות את שנים עשר תלמידיו וילך משם ללמד ולקרא בעריהם: מתי יא 1
- 31 ויהי בנסעם ויבא אל כפר אחד ואשה אחת ושמה מרתא אספה אותו אל־ביתה: לוקס י 38
- 32 ולה אחות ושמה מרים ואשר ישבה לרגלי ישוע לשמע אל דברו: לוקס י 39
- 33 ומרתא יגעה ברב שרותה ותגש ותאמר הלא תשים על־לפך אדני אשר אחותי עובתני לשרת לבדי אמר נא אליה ותתמוך בִּי: לוקס י 40
- 34 ויען ישוע ויאמר לה מרתא מרתא את דאגת ומבהלת לדברים הרבה: לוקס י 41
- 35 ואין צורך אלא באחד ומרים בחרה בחלק הטוב אשר לא יגח ממנה: לוקס י 42
- 36 ויצאו ויקראו לשוב בתשובה: מרקוס ו 12
- 37 ויגרשו שדים רבים ויסוכו בשמן חלשים רבים וירפאום: מרקוס ו 13 ותלמידי יוחנן הגידו לו את כל אלה: לוקס ז 18
- 38 ויוחנן שמע בבית הסהר את מעשי המשיח וישלח שנים מתלמידיו: מתי יא 2
- 39 ויקרא אליו יוחנן שנים מתלמידיו וישלחם אל ישוע לאמר לו האתה הוא הבא אם נחקה לאחר: לוקס ז 19
- 40 ויבאו אליו והאנשים ויאמרו יוחנן המטביל שלחנו אליך לאמר האתה הוא הבא אם נחקה לאחר: לוקס ז 20
- 41 והוא רפא בעת ההיא רבים מחללים וממגעעים ומרוחות רעות ולעורים רבים נתן ראות עינים: לוקס ז 21
- 42 ויען ישוע ויאמר אליהם לכו והגידו ליוחנן את אשר ראיתם ואשר שמעתם עוררים ראיהם ופסחים מהלכים ומצרעים מטהרים וחרשים שומעים ומתים קמים ועניים מתבשרים: לוקס ז 22
- 43 ואשרי האיש אשר לא יפשל בִּי: לוקס ז 23
- 44 ויהי כאשר הלכו שליחי יוחנן ויחל לדבר אל המון העם על אדות יוחנן ויאמר מה־זה יצאתם המדברה לראות הקנה אשר יבוע ברוח: לוקס ז 24
- 45 או מה זה יצאתם לראות האיש לבוש בגדי עדנים הנה המלבשים בגדי תפארת והמענגים בחצרות המלכים הנה: לוקס ז 25
- 46 ועתה מה זה יצאתם לראות אם לראות איש נביא הן אני אמר לכם אף גדול הוא מנביא: לוקס ז 26
- 47 זה הוא אשר כתוב עליו הנני שלח מלאכי לפניו ופנה דרכו לפניו: לוקס ז 27

פרק 14

- 1 אמן אמר אני לכם לא קם בילודי אשה גדול מיוחנן המטביל והקטן במלכות השמים יגדל ממנו: מתי יא 11
- 2 וכל העם השמעים והמכסים הצדיקו את האלהים ויטבילו בטבילת יוחנן: לוקס ז 29
- 3 והפרושים והחכמים הפרו את־עצת האלהים על נפשם ולא נטבילו על ידו: לוקס ז 30
- 4 ומימי יוחנן המטביל ועד הנה מלכות השמים נתפשה ביד חזקה והמתחזקים יחטפוה: מתי יא 12
- 5 התורה והנביאים נתנו עד יוחנן ומן אז והלאה בשורת מלכות האלהים וכל איש ביד חזקה יבוא בה: לוקס טז 16
- 6 כי כל הנביאים והתורה עד יוחנן נבאו: מתי יא 13
- 7 ואם תרצו לקבל הנה הוא אליה העתיד לבוא: מתי יא 14
- 8 מי אשר אונים לו לשמע ישמע: מתי יא 15
- 9 אבל נקל לשמים ולארץ לעבר מאשר יפל קוץ אחד מן התורה: לוקס טז 17
- 10 ויאמר האדון עתה אל־מי אדמה את־אנשי הדור הנה ואל־מי הם דמים: לוקס ז 31
- 11 דמים הם לילדים הישבים בשוק וקראים זה אל־זה ואמרים חללנו לכם בחלילים ולא רקדנתם קוננו לכם קינה ולא בכיתם: לוקס ז 32
- 12 כי בא יוחנן המטביל לחם לא־אכל ויין לא־שתה ואמרתם שד בו: לוקס ז 33
- 13 ובא בן האדם והוא אכל ושתה ואמרתם הנה זולל וסבא ורע למוכסים ולחטאים: לוקס ז 34
- 14 והחכמה נצדקה בכל־בניה: לוקס ז 35

- 15 וַיָּבֹאוּ הַבְּנִיָּה וַיֹּסֶף הַמֶּלֶךְ עִם לְהַתְאַסֵּף עַד כִּי־לֹא יָכֹלוּ אֶף לֶאֱכֹל־לֶחֶם: מֶרְקוֹס ג' 20
- 16 וַיְהִי הַיּוֹם וַיִּגְרֹשׁ שָׂדֶה וְהָיָה אֵלֶם וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יֵצֵא הַשֹּׁד וַיִּדְבֹּר הָאֵלֶם וַיִּתְּמֵהוּ הָעָם: לוקס יא 14
- 17 וַיִּשְׁמְעוּ הַפְּרוּשִׁים וַיֹּאמְרוּ אֵין זֶה מִגְרֹשׁ אֶת הַשָּׂדִים כִּי אִם עַל יְדֵי בַעַל זָבוּל שֹׂר הַשָּׂדִים: מתי יב 24
- 18 וַיֵּשׁ אֲשֶׁר נִסְוָהוּ וַיִּשְׁאַלּוּ מִמֶּנּוּ אוֹת מִן הַשָּׁמַיִם: לוקס יא 16
- 19 וַיִּשְׁוֹעַ יָדַע אֶת מַחְשְׁבוֹתֵם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כֹּל מַמְלָכָה הַנִּחֲלָקָה עַל עֲצָמָה תִּתְּרַב וְכָל עִיר וְכִנְיֹת הַנִּחֲלָקִים עַל עֲצָמָם לֹא יִפְנוּ: מתי יב 25
- 20 וְהַשָּׁטָן אִם־יִגְרֹשׁ אֶת הַשָּׁטָן נִחֲלָק עַל־עַצְמוֹ: מתי יב 26 וְאִם הַשָּׁטָן יִתְּקוֹמֵם אֵל עַצְמוֹ נִחֲלָק לֹא יוּכַל לַעֲמֹד כִּי בָּא קֶצֶו: מֶרְקוֹס ג' 26
- 21 וְאִיכָכָה תִּכּוֹן מַמְלַכְתּוֹ: מתי יב 26
- 22 וְגַם הַשָּׁטָן אִם נִחֲלָק עַל עַצְמוֹ אִיכָכָה תִּכּוֹן מַמְלַכְתּוֹ כִּי אִמְרָתָם שָׂבַעֲבַע זָבוּל מִגְרֹשׁ אֲנִי אֶת הַשָּׂדִים: לוקס יא 18 וְאִם אֲנִי מִגְרֹשׁ אֶת הַשָּׂדִים בְּבַעַל זָבוּל בְּנִיכֶם בְּמִי יִגְרֹשׁוּ אֹתָם עַל כֵּן הִמָּה יִהְיֶה שֹׁפְטִיכֶם: מתי יב 27
- 23 וְאִם בְּרוּחַ אֱלֹהִים אֲנִי מִגְרֹשׁ אֶת הַשָּׂדִים הֲנֵה הַגִּיעָה אֲלֵיכֶם מַלְכוּת הָאֱלֹהִים: מתי יב 28
- 24 אוֹ אִיךָ יוּכַל אִישׁ לְבֹא לְבֵית הַגִּבּוֹר וְלִגְזֹל אֶת כְּלָיו אִם לֹא יַאֲסֹר בְּרֹאשׁוֹנָה אֶת הַגִּבּוֹר וְאַחֵר יִשְׁסָה אֶת בֵּיתוֹ: מתי יב 29
- 25 כִּשֶׁהַגִּבּוֹר שֹׁמֵר אֶת חֲצֵרוֹ וְנִשְׁקוּ עָלָיו שְׁלוֹם יִהְיֶה רְכוּשׁוֹ: לוקס יא 21
- 26 וְאִם יָבוֹא עָלָיו חֶזֶק מִמֶּנּוּ וְתִקְפוּ יֵשׂא מִמֶּנּוּ אֶת נִשְׁקוֹ אֲשֶׁר בְּטַח בּוֹ וְאֶת מַלְקָחוֹ יַחֲלֹק: לוקס יא 22
- 27 כֹּל אֲשֶׁר אֵינְנוֹ אֹתִי הוּא לְנִגְדִי וְאֲשֶׁר אֵינְנוֹ מִכֵּנִס אֹתִי הוּא מִפְּנֵי: לוקס יא 23
- 28 אֲמֵן אֹמֵר אֲנִי לָכֶם כִּי כָל הַחֲטָאִים יִסְלְחוּ לְבְנֵי אָדָם וְכָל הַגְּדוּפִים אֲשֶׁר יִגְדֹּפוּ: מֶרְקוֹס ג' 28
- 29 אֶף הַמַּגְדַּף אֶת־רוּחַ הַקֹּדֶשׁ אֵין לוֹ סְלִיחָה לְעוֹלָם כִּי עוֹנוֹ יֵשׂא לְנִצָּח: מֶרְקוֹס ג' 29
- 30 כִּי הִמָּה אֹמְרוּ רוּחַ טְמֵאָה בּוֹ: מֶרְקוֹס ג' 30
- 31 וְכָל אֲשֶׁר יִדְבֹּר דְּבַר חֲרָפָה בְּכֹן הָאָדָם יִסְלַח לוֹ וְהַמְחַרֵּף אֶת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ לֹא יִסְלַח לוֹ לֹא בְּעוֹלָם הִנֵּה וְלֹא לְעוֹלָם הַבָּא: מתי יב 32
- 32 אֹמְרוּ לַעֲץ טוֹב וּלְפִרְיוֹ טוֹב אוֹ אֹמְרוּ לַעֲץ נִשְׁחָת וּלְפִרְיוֹ נִשְׁחָת כִּי בְּפִרְיוֹ נִפְרָה הָעֵץ: מתי יב 33
- 33 יִלְדֵי צִפְעוֹנוֹס אִיכָה תוּכְלוּ לְדַבֵּר טוֹב וְאֹתָם רָעִים כִּי מִשְׁפַּעַת הַלֵּב יִדְבֹּר הָפֶה: מתי יב 34
- 34 אִישׁ טוֹב מֵאֹצֵר לְבוֹ הַטוֹב מִפִּיק אֶת הַטוֹב וְאִישׁ רָע מֵאֹצֵר לְבוֹ הָרַע מִפִּיק אֶת־הָרַע כִּי מִשְׁפַּעַת לֵב אִישׁ יִמְלִל פִּיהוֹ: לוקס ו' 45
- 35 וְאֲנִי אֹמֵר לָכֶם כָּל־מְלָכָה בְּטִלָּה אֲשֶׁר יִדְבְּרוּ בְנֵי הָאָדָם יִתְּנוּ עָלֶיהָ חֲשָׁבוֹן בְּיוֹם הַדִּין: מתי יב 36
- 36 כִּי מִדְּבָרֶיהָ תִּצְדַּק וּמִדְּבָרֶיהָ תִּחָיֵב: מתי יב 37
- 37 וַיֹּאמֶר גַּם אֵל הַמֶּלֶךְ הָעַם כִּרְאִיתָם אֶת הָעַב עֲלֶה בְּמַעְרָב וְאַמְרָתָם גִּשְׁם כָּא וְכֵן יִהְיֶה: לוקס יב 54
- 38 וְאִם נִשְׁכָּה רוּחַ הַנִּגָּב תֹּאמְרוּ הִנֵּה חֵם כָּא וְגַם יָבוֹא: לוקס יב 55
- 39 וּבִבְקָר תֹּאמְרוּ הַיּוֹם סַעַר כִּי אֲדָמוּ וְהַתְּקַדְרוּ הַשָּׁמַיִם חֲנֻפִּים אֹתָם מִכִּירִים אֶת פְּנֵי הַשָּׁמַיִם וְאֹתוֹת הָעֵתִים לֹא תִפְּיֶרוּ: מתי טז 3
- 40 דוֹר רָע וּמִנְאָף מִבְּקָשׁ לוֹ אוֹת וְאוֹת לֹא יִתֵּן לוֹ בְּלִמְתִּי אִם אוֹת יוֹנָה הַנִּבְיָא וַיַּעֲזֹבָם וַיִּלְךָ לוֹ: מתי טז 4
- 41 אַז הוּבָא אֵלָיו אִישׁ עוֹר וְאֵלֶם אֲשֶׁר אֲחִזּוּ שָׂדֶה וַיִּרְפָּאָהוּ וַיִּדְבֹּר הָאֵלֶם וְגַם רָאָה: מתי יב 22
- 42 וַיִּתְּמֵהוּ כֹּל הַמֶּלֶךְ הָעָם וַיֹּאמְרוּ הֲכִי זֶה בֶן דָּוִד: מתי יב 23
- 43 וַיִּתְּקֵלוּ הַשָּׂלִיחִים אֵל יִשׁוּעַ וַיִּגִּידוּ לוֹ אֶת־כָּל אֲשֶׁר עָשׂוּ וְאֶת־כָּל אֲשֶׁר לִמְדוּ: מֶרְקוֹס ו' 30
- 44 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בָּאוּ אֹתָם לְבִדְכֶם אֶל־מְקוֹם חֲרָפָה וְנוֹחוּ מַעַט כִּי רַבִּים הָיוּ הַבָּאִים וְהַיִּצָּאִים עַל לֵאֲיוֹן עַת לָהֶם לֶאֱכֹל: מֶרְקוֹס ו' 31
- 45 וְאַחַד מִן הַפְּרוּשִׁים בִּקֵּשׁ מִמֶּנּוּ לֶאֱכֹל אֹתוֹ לֶחֶם וַיִּבָּא אֵל בֵּית הַפְּרוּשׁ וַיִּסָּב: לוקס ז' 36
- 46 וְהִנֵּה אִשָּׁה אַחַת בַּעִיר אֲשֶׁר הִיתָה חֲטָאָה כְּשִׁמְעָה כִּי הוּא מִסָּב בֵּית הַפְּרוּשׁ וַתִּבָּא פָּה מְרַקֶּחֶת: לוקס ז' 37
- 47 וַתַּעֲמֵד לְרַגְלָיו וַתִּמָּחְרֶי וַתִּרְדֵּד דָּמְעוֹת עַל־רַגְלָיו וַתִּנְגַּב אֹתָם בְּשֹׁעַר רֹאשָׁה וַתִּשָּׂק אֶת רַגְלָיו וַתִּסֹּס אֹתָם בַּמְּרַקֶּחֶת: לוקס ז' 38
- 48 וַיֵּרָא הַפְּרוּשׁ אֲשֶׁר קָרָא אֹתוֹ וַיֹּאמֶר בְּלָבוֹ אֵלֶּה זֶה נָבִיא כִּי עָמָה יָדַע יָדַע מִי־הִיא זֹאת וְאִיזוֹ הִיא הַנִּגְעָת בּוֹ כִּי אִשָּׁה חֲטָאָה הִיא: לוקס ז' 39

פרק 15

- 1 וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׁמַעוֹן דְּבַר לִי אֲלִיךָ וַיֹּאמֶר רַבִּי דְּבַר: לוקס ז' 40
- 2 לְנִשְׂאָה אַחַד הָיוּ שְׁנֵי בְּעָלֵי חוֹבוֹת הָאֶחָד חָיֵב לוֹ דִּינָרִים חָמֵשׁ מֵאוֹת וְהָאֶחָד דִּינָרִים חֲמִשָּׁים: לוקס ז' 41
- 3 וּמִפְּנֵי שֶׁלֹּא הָיָה לָהֶם לְפָרַע מִחַל לְשִׁנְיָהֶם וְעָמָה אֹמֵר נָא מִי מִשְׁנִיָּהֶם יִחַבֵּב אֹתוֹ יוֹתֵר: לוקס ז' 42
- 4 וַיַּעַן שְׁמַעוֹן וַיֹּאמֶר כַּמִּדְּמָה אֲנִי זֶה שְׁמַחֵל לוֹ יוֹתֵר וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִפֶּה דָנְתָּ: לוקס ז' 43

- 5 וַיִּפֶּן אֶל הָאִשָּׁה וַיֹּאמֶר אֶל שְׁמֵעוֹן הֲרֵאִיתָ אֶת הָאִשָּׁה הַזֹּאת הִנֵּה בָאתִי אֶל בֵּיתְךָ וַיִּמְנָעוּ עַל־רַגְלִי לֹא נָתַתָּ וְהִיא הוֹרִידָה דְּמָעוֹת עַל רַגְלִי וַתִּגָּב בְּשַׁעְרָהּ: לוקס ז 44
- 6 אַתָּה לֹא נִשְׁקַמְתִּי נִשְׁקָה אַחַת וְהִיא מֵאֵז בָּאתִי לֹא חִדְלָה לְנִשֵּׁק אֶת רַגְלִי: לוקס ז 45
- 7 אַתָּה בִּשְׁמֵן לֹא סָכַת אֶת־רַאשִׁי וְהִיא בְּמֶרְקַחַת סֶכֶה אֶת רַגְלִי: לוקס ז 46
- 8 לָכֵן אִמַּר אֲנִי אֵלֶיךָ נִסְלַחְו לָהּ חַטָּאתֶיהָ הַרְבּוֹת כִּי הַרְבֵּה אָהָבָה וְאֲשֶׁר נִסְלַח לוֹ מֵעַט הוּא אָהָב מְעַט: לוקס ז 47
- 9 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ נִסְלַחְו לָךְ חַטָּאתֶיךָ: לוקס ז 48
- 10 וַיִּחְלוּ הַמַּסֻּבִּים עִמּוֹ לֵאמֹר בָּלָבָם מִי הוּא זֶה אֲשֶׁר גַּם יִסְלַח לְחַטָּאִים: לוקס ז 49
- 11 וַיֹּאמֶר אֶל הָאִשָּׁה אֲמוֹנֶתְךָ הוֹשִׁיעָה לָךְ לְכִי לְשָׁלוֹם: לוקס ז 50
- 12 וַיְהִי בְהִיְתוֹ בִּירוּשָׁלַיִם בְּחָג הַפֶּסַח וַיָּאֲמִינוּ רַבִּים בְּשִׁמּוֹ כִּי רָאוּ הָאֵתוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה: יוחנן ב 23
- 13 וְהוּא יֹשִׁיעַ לֹא הָאָמִין לָהֶם עַל אֲשֶׁר יָדַע אֶת כָּלָם: יוחנן ב 24
- 14 וְלֹא הֶצְטַרְךָ לַעֲדוֹת אִישׁ עַל הָאֵדָם כִּי הוּא יָדַע מֶה בְּקֶרֶב הָאָדָם: יוחנן ב 25
- 15 וְאַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הִבְדִּיל הָאָדוֹן עוֹד שְׁבָעִים אַחֲרָיו וַיִּשְׁלַחֵם לִפְנֵי שְׁנַיִם שְׁנַיִם אֶל כָּל עִיר וּמְקוֹם אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ לְבוֹא שָׁמָּה: לוקס י 1
- 16 וַיֹּאמֶר לָהֶם הֵן הִקְצִיר רַב וְהַפְעָלִים מְעַטִּים לָכֵן הִתְחַנְנִי אֶל אָדוֹן הַקָּצִיר וַיִּשְׁלַח פְּעָלִים לְקַצְרֵיו: לוקס י 2
- 17 לְכוּ־נָא הִנֵּה אֲנִי שֹׁלֵחַ אֶתְכֶם כְּבָשִׁים בֵּין זֻאֲבִים: לוקס י 3
- 18 אֶל תִּשְׂאוּ כִּס וְלֹא תַרְמִיל וְלֹא נָעָלִים וְאֶל תִּשְׂאֻו לְשָׁלוֹם אִישׁ בְּדֶרֶךְ: לוקס י 4
- 19 וּלְכָל בֵּית אֲשֶׁר תִּבְּאוּ שָׁם אָמְרוּ בְּרֹאשׁוֹנָה שְׁלוֹם לְבֵית הַזֶּה: לוקס י 5
- 20 וְהָיָה כִּי יְהִי־שָׁם בֶּן־שְׁלוֹם וְנָח עָלָיו שְׁלוֹמְכֶם וְאִם לֹא אֲלִיכֶם יָשׁוּב: לוקס י 6
- 21 וּבְבֵית הַהוּא תִּשְׁבּוּ וְתֹאכְלוּ וְתִשְׁתּוּ מֵאֲשֶׁר יִנָּתֵן לָכֶם כִּי רָאוּי הַפּוֹעֵל לְשַׁכְּרוֹ אֶל תִּסְעוּ מִבֵּית לְבֵית: לוקס י 7
- 22 וְכָל עִיר אֲשֶׁר תִּבְּאוּ בָּהּ וּקְבַלְו אֶתְכֶם אֲכָלוּ אֶת אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ לְפָנֵיכֶם: לוקס י 8
- 23 וְרִפְאוּ אֶת הַחֹלִים אֲשֶׁר בְּקֶרֶבָּה וְאָמְרוּ לָהֶם קֶרֶבָּה אֲלִיכֶם מַלְכוּת הָאֱלֹהִים: לוקס י 9
- 24 וְכָל עִיר אֲשֶׁר תִּבְּאוּ בָּהּ וְלֹא יִקְבַּלְו אֶתְכֶם וַיִּצְאֻתֶם אֶל רְחוֹבוֹתֶיהָ וְאָמְרֻתֶם: לוקס י 10
- 25 אַף אֵת עֵפֶר עִירְכֶם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵינוּ נִנְעֶרְהוּ לָכֶם רַק יָדַע תִּדְעוּ כִּי קֶרֶבָּה מַלְכוּת הָאֱלֹהִים: לוקס י 11
- 26 אִמַּר אֲנִי לָכֶם לְסֻדּוֹם יָקָל בְּיוֹם הַהוּא מִן הָעִיר הַהִיא: לוקס י 12
- 27 אַז תִּחַל לְהוֹכִיחַ הָעָרִים אֲשֶׁר רַב גְּבוּרוֹתֶיהָ וַעֲשׂוּ בְּתוֹכָן וְלֹא שָׁבוּ: מתי יא 20
- 28 אוֹי לָךְ כּוֹרְזִין אוֹי לָךְ בֵּית צִידָה כִּי הַגְּבוּרוֹת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ בְּקֶרֶבְכֶן לוֹ בָּצוּר וּבְצִידוֹן נַעֲשׂוּ הֲלֹא־כִכָּר שָׁבוּ בְּשֹׁק וְאָפְר: מתי יא 21
- 29 אָבֵל אֲנִי אִמַּר לָכֶם כִּי בְיוֹם הַדִּין יִקָּל לְצוֹר וַיִּצִּידוֹן מִכֶּם: מתי יא 22
- 30 וְאַתָּה כִּפֹּר נַחִים הַמְרוֹמָמָה עַד הַשָּׁמַיִם עַד־שָׂאוֹל תוֹרְדִי כִּי הַגְּבוּרוֹת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ בְּתוֹכָךְ לוֹ בְּסֻדּוֹם נַעֲשׂוּ כִּי עַתָּה עֹמְדָה עַל־תְּלָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה: מתי יא 23
- 31 אָבֵל אֲנִי אִמַּר לָכֶם כִּי בְיוֹם הַדִּין יִקָּל לְאֶדְמַת סֻדּוֹם מִמֶּךָ: מתי יא 24
- 32 הַשּׁוֹמֵעַ אֲלִיכֶם אֵלִי הוּא שׁוֹמֵעַ וְהַבּוֹזֵה אֶתְכֶם אוֹתִי הוּא בּוֹזֵה אוֹתִי הַבּוֹזֵה אוֹתִי אֶת אֲשֶׁר שָׁלַחְנִי: לוקס י 16
- 33 וַיִּשׁוּבוּ הַשְּׁבָעִים בְּשִׁמְחָה וַיֹּאמְרוּ אֲדִינִי גַם הַשָּׂדִים נִכְנָעִים תַּחְתֵּינוּ בְּשִׁמְךָ: לוקס י 17
- 34 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם רֵאִיתִי אֶת הַשָּׁטָן נָפֵל כְּכָרֶךְ מִן הַשָּׁמַיִם: לוקס י 18
- 35 הִנֵּה הַשְּׁלִטָּתִי אֶתְכֶם לְדֶרֶךְ עַל־נִחְשִׁים וְעַקְרָבִים וְעַל כָּל גְּבוּרַת הָאֵיִב וְכָל דָּבָר לֹא יִזִּיק לָכֶם: לוקס י 19
- 36 אַךְ בְּזֹאת אֶל תִּשְׁמְחוּ אֲשֶׁר נִכְנָעִים תַּחְתֵּיכֶם הַרוּחֹת כִּי אִם־שָׁמְחוּ עַל אֲשֶׁר נִכְתְּבוּ שְׁמוֹתֵיכֶם בְּשָׁמַיִם: לוקס י 20
- 37 בְּשִׁעָה הַהִיא עָלַץ יִשְׁעַ בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וַיֹּאמֶר אוֹדָה אֲבִי אָדוֹן הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ כִּי הִסְתַּרְתָּ אֶת אֱלֹהִי מִן הַחֲכָמִים וְהַנְּבוֹנִים וְגִלַּתָּם לְעֵלְלִים הֵן אֲבִי כִּי כֵן הָיָה רָצוֹן מִלִּפְנֶיךָ: לוקס י 21
- 38 הֲכַל נִמְסַר לִי מֵאֵת אֲבִי וְאִין יוֹדַע מִי הֵבֵן בְּלִמְתִּי הָאֵב וּמִי הָאֵב בְּלִמְתִּי הֵבֵן וְאֲשֶׁר יַחְפֹּץ הֵבֵן לְגִלּוֹת לוֹ: לוקס י 22
- 39 פָּנוּ אֵלַי כָּל הַעַמִּלִּים וְהַטְּעוֹנִים וְאֲנִי אֲנִיחַ לָכֶם: מתי יא 28
- 40 קְבַלְו עֲלֵיכֶם אֶת עָלִי וְלִמְדוּ מִמֶּנִּי כִּי עָנּוּ וּשְׁפַל רוּחַ אֲנִי וּמִצָּאוּ מְרֻגָע לְנַפְשֵׁיכֶם: מתי יא 29
- 41 כִּי עָלִי נָעִים וְקָל מִשְׂאִי: מתי יא 30
- 42 וְהָמוֹן עִם רַב הַלָּכִים אָתוּ וַיִּפֶּן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם: לוקס יד 25
- 43 אִישׁ כִּי יָבוֹא אֵלַי וְלֹא יִשְׁנָא אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְאֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת בָּנָיו וְאֶת אַחֲיו וְאֶת אַחֲיוֹתָיו וְאֶף גַּם אֶת נַפְשׁוֹ לֹא יוּכַל לְהִיְוֹת תְּלִמִּידִי: לוקס יד 26
- 44 וְאֲשֶׁר לֹא יִשָּׂא אֶת צְלוּבוֹ וּבָא אַחֲרָי לֹא יוּכַל לְהִיְוֹת תְּלִמִּידִי: לוקס יד 27
- 45 כִּי מִי מִכֶּם תִּחְפֹּץ לִבְנוֹת מִגְדָּל לֹא יֵשֵׁב רֹאשׁוֹנָה וַיַּחֲשֹׁב אֶת הַהוֹצָאוֹת אִם הִשָּׁג תִּשָּׁיג יָדוֹ לְהַשְׁלִימוֹ: לוקס יד 28
- 46 פֶּן יִסָּד וְלֹא יוּכַל לְכַלְתּוֹ וְהָיָה כְּל־רֵאִיו יָקוּמוּ וְלָעֲגוּ לוֹ לֵאמֹר: לוקס יד 29
- 47 הָאִישׁ הַזֶּה תִּחַל לִבְנוֹת וְלֹא יָכֵל לְכַלּוֹת: לוקס יד 30
- 48 אוּ מִי הוּא הַמְּלִיךְ הַשֶּׁם לְהַתְגַּדֵּשׁ מִלְחָמָה בְּמִלָּה אַחֵר וְלֹא יֵשֵׁב בְּרֹאשׁוֹנָה וַיִּתְּעֵץ אִם יוּכַל לַעֲרֹךְ בַּעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים לְקִרְאָתָהּ הָבָא עָלָיו בַּעֲשָׂרִים אֲלָף: לוקס יד 31
- 49 וְאִם לֹא יוּכַל וְשֹׁלַח אֵלָיו מַלְאָכִים בַּעֲדָנּוּ מִרְחוֹק לְבַקֵּשׁ שְׁלוֹם: לוקס יד 32
- 50 וְכֵן כָּל אִישׁ מִכֶּם אֲשֶׁר לֹא יַעֲזֹב כָּל־קִנְיָנוֹ לֹא יוּכַל לְהִיְוֹת תְּלִמִּידִי: לוקס יד 33

פרק 16

- 1 וַיַּעֲנוּ אַנְשֵׁים מִן הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים וַיֹּאמְרוּ רַבִּי חֲפִצְנוּ לְרֹאשׁוֹת אוֹת עַל יָדְךָ: מִתִּי יב 38
- 2 וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם דּוֹר רָע וּמִנְאָף מִבְּקֹשׁ לוֹ אוֹת וְאוֹת לֹא יִנָּתֵן לוֹ בְּלִתִּי אִם אוֹת יוֹנָה הַנְּבִיא: מִתִּי יב 39
- 3 כִּי כְּאֲשֶׁר הָיָה יוֹנָה לֹאנְשֵׁי נִינְוָה לֹאֹת כֵּן יִהְיֶה גַם כֵּן הָאָדָם לְדוֹר הַזֶּה: לּוֹקֵס יא 30
- 4 כִּי כְּאֲשֶׁר הָיָה יוֹנָה בְּמַעֲי הַדָּג שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה לַיְלֹת כֵּן יִהְיֶה כֵּן הָאָדָם בְּלֵב הָאָדָמָה שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה לַיְלֹת: מִתִּי יב 40
- 5 מִלְּפֶת תֵּימָן תַּעֲמֹד לְמִשְׁפֹּט עִם־אֲנָשֵׁי הַדּוֹר הַזֶּה וְהַרְשִׁיעָה אוֹתָם כִּי בָאָה מִקְצוֹת הָאָרֶץ לְשִׁמְעַע אֶת חֲכָמָת שְׁלֹמֹה וְהָיָה יִשְׂרָאֵל גְּדוֹל מְשֻׁלָּמָה: לּוֹקֵס יא 31
- 6 אֲנָשֵׁי נִינְוָה יַעֲמָדוּ לְמִשְׁפֹּט עִם הַדּוֹר הַזֶּה וְיַרְשִׁיעוּהוּ כִּי הֵם שָׁבוּ בִקְרִיאַת יוֹנָה וְהָיָה כֹה גְדוֹל מִיוֹנָה: מִתִּי יב 41
- 7 הַרֹיחַ הַטְּמָאָה אַחֲרֵי צֹאנָהּ מִן הָאָדָם תְּשׁוּטֹט בְּמִקְמוֹת צִיָּה לְבִקְש־לָהּ מְנוּחַ וְלֹא תִמָּצָא אִזּוֹ תֹאמַר אֲשׁוּבָה נָא אֶל־בֵּיתִי אֲשֶׁר יֵצְאתִי מִשָּׁם: לּוֹקֵס יא 24
- 8 וּבִבּוֹאָהּ תִּמָּצָא אוֹתוֹ מִטֹּאטָא וּמִהֲדָר: לּוֹקֵס יא 25
- 9 וְאַחֵר תִּלְךָ וְלִקְחָהּ שָׁבַע רוּחוֹת אַחֲרוֹת רְעוֹת מִמֶּנָּה וּבָאוּ וְשָׁכְנוּ שָׁם וְהָיְתָה אַחֲרֵית הָאָדָם הַהוּא רָעָה מֵרֵאשִׁיתוֹ: לּוֹקֵס יא 26
- 10 וְאַחֵר תִּלְךָ וְלִקְחָהּ עֲמָה שָׁבַע רוּחוֹת אַחֲרוֹת רְעוֹת מִמֶּנָּה וּבָאוּ וְשָׁכְנוּ שָׁם וְהָיְתָה אַחֲרֵית הָאָדָם הַהוּא רָעָה מֵרֵאשִׁיתוֹ כֵּן יִהְיֶה גַם־לְדוֹר הָרָע הַזֶּה: מִתִּי יב 45
- 11 וַיְהִי כְּדִבְרֹוֹ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאִשָּׁה אַחַת מִן הָעָם נִשְׂאָה אֶת קוֹלָהּ וְתֹאמַר אֵלָיו אֲשֶׁרִי הִכְטֵן אֲשֶׁר נִשְׂאָתָךְ וְאֲשֶׁרִי הַשְׁדִּים אֲשֶׁר יִנָּקֶת: לּוֹקֵס יא 27
- 12 וְהוּא אָמַר וְאֵף כִּי אֲשֶׁרִי הַשְׁמָעִים וְהַשְׁמָרִים אֶת דְּבַר הָאֱלֹהִים: לּוֹקֵס יא 28
- 13 עוֹדְנֹו מִדְּבַר אֵל הַמּוֹן הָעָם וְהָיָה אָמוֹ וְאֶחָיו עֲמָדוֹ בַּחוּץ וְהֵם מִבְּקָשִׁים לְדַבֵּר אוֹתוֹ: מִתִּי יב 46
- 14 ... וְלֹא יָכֹלוּ לְגִשֵּׁת אֵלָיו מִפְּנֵי הָעָם: לּוֹקֵס ח 19
- 15 וַיָּבֹאוּ אָמוֹ וְאֶחָיו וַיַּעֲמָדוּ בַּחוּץ וַיִּשְׁלְחוּ אֵלָיו לִקְרֹא לוֹ: מִרְקוֹס ג 31 וַיַּגֵּד אֵלָיו לֵאמֹר הָיָה אִמָּךְ וְאֶחָיו עֲמָדִים בַּחוּץ וּמִבְּקָשִׁים לְדַבֵּר אוֹתָךְ: מִתִּי יב 47
- 16 וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ אֵל הָאִישׁ הַמַּגִּיד לוֹ מִי הֵיא אִמִּי וּמִי הֵם אָחִי: מִתִּי יב 48
- 17 וַיֵּט יָדוֹ עַל תַּלְמִידָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה אִמִּי וְאָחִי: מִתִּי יב 49
- 18 כִּי כָל הָעֲשָׂה רָצוֹן אֵבִי שֶׁבִשְׁמַיִם הוּא אֵחַ וְאָחוֹת וְאִם לִי: מִתִּי יב 50
- 19 וַיְהִי אַחֲרָיו כֵּן וַיַּעֲבֹר מֵעִיר אֶל־עִיר וּמִכְפָּר אֶל־כְּפָר קוֹרָא וּמִבְשָׁר אֶת מַלְכוּת הָאֱלֹהִים וּשְׁנַיִם הָעֲשָׂר אוֹתוֹ: לּוֹקֵס ח 1
- 20 וְנָשִׁים אֲשֶׁר נָרְפָאוּ מִרוּחוֹת רְעוֹת וּמִחֲלָיִים מִרְגִּים הַנִּקְרָאָה מַגְדָּלִית אֲשֶׁר גְּרָשוּ מִמֶּנָּה שְׁבַעָה שָׁדִים: לּוֹקֵס ח 2
- 21 וַיִּוְחָנָה אִשֶּׁת פּוֹזָא סוֹכֵן הוֹרְדוֹס וְשׁוֹשַׁנָּה וְאַחֲרוֹת רַבּוֹת אֲשֶׁר שָׂרְתָהוּ מִנְכָּסֶיהָ: לּוֹקֵס ח 3
- 22 וַיְהִי בַיּוֹם הַהוּא וַיֵּצֵא יִשׁוּעַ מִן הַבַּיִת וַיֵּשֶׁב עַל־הַיָּם: מִתִּי יג 1
- 23 וַיִּקְהָלוּ אֵלָיו הַמּוֹן עִם רַב וַיֵּרֶד אֵל הָאֲנָיָה וַיֵּשֶׁב בָּהּ וְכָל הָעָם עֲמָדִים עַל שְׁפַת הַיָּם: מִתִּי יג 2
- 24 וַיִּרְבַּ לְדַבֵּר אֲלֵיהֶם בְּמִשְׁלִים לֵאמֹר הִנֵּה הַזֹּרֵעַ יֵצֵא לְזָרַע: מִתִּי יג 3
- 25 וַיִּזְרַע וַיִּפֹּל מִן הָזֵרַע עַל יַד הַדֶּרֶךְ וַיָּבֹאוּ הָעוֹף וַיֹּאכְלוּהוּ: מִתִּי יג 4 , לּוֹקֵס ח 5
- 26 וַיֵּשׁ אֲשֶׁר נָפַל עַל מְקוֹם הַסְּלָעִים אֲשֶׁר אֵין שָׁם אָדָמָה הִרְבָּה וַיִּמָּהֵר לְצִמּוֹחַ כִּי אֵין לוֹ עֵמֶק אָדָמָה: מִתִּי יג 5
- 27 וַיְהִי כְּזֹרֶחַ הַשָּׁמֶשׁ וַיֵּצֵרֵב וַיִּיכַשׁ כִּי אֵין לוֹ שָׂרֵשׁ: מִתִּי יג 6
- 28 וַיֵּשׁ אֲשֶׁר נָפַל בְּתוֹךְ הַקִּצִּים וַיֵּצֵרֵחוּ הַקִּצִּים עִמּוֹ וַיִּמָּעֲבָהוּ: לּוֹקֵס ח 7 ... וְלֹא נָתַן פְּרִי: מִרְקוֹס ד 7
- 29 וַיֵּשׁ אֲשֶׁר נָפַל עַל הָאָדָמָה הַטּוֹבָה וַיִּתֵּן פְּרִי עָלָהּ וַיַּעֲשֶׂה זֶה שְׁלֹשִׁים שָׁעָרִים וְזֶה שְׁשִׁים וְזֶה מֵאָה: מִרְקוֹס ד 8 , לּוֹקֵס ח 8
- 30 וַיְכַל לְדַבֵּר וַיִּקְרָא מִי אֲשֶׁר אֲזַנְנִים לוֹ לְשִׁמְעַע יִשְׁמָעֵ: לּוֹקֵס ח 8
- 31 וַיְהִי בְהִיּוֹתוֹ לְבָדוֹ וַיִּגְשׁוּ הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אוֹתוֹ עִם שְׁנַיִם הָעֲשָׂר וַיִּשְׁאַלּוּהוּ עַל הַמִּשְׁלֵ: מִרְקוֹס ד 10
- 32 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכֵם נָתַן לְדַעַת סוֹד מַלְכוּת הָאֱלֹהִים וְאֲשֶׁר מִבַּחוּץ לָהֶם הַכָּל בְּמִשְׁלִים: מִרְקוֹס ד 11
- 33 כִּי מִי שִׁיֵּשׁ לוֹ נָתַן וַיִּנָּתֵן לוֹ וַיַּעֲדִיף וּמִי שִׁאֵין לוֹ גַם מִה־שִׁיֵּשׁ־לוֹ יִנָּטֵל מִמֶּנּוּ: מִתִּי יג 12
- 34 עַל כֵּן בְּמִשְׁלִים אֲדַבֵּר אֲלֵיהֶם כִּי בִרְאֵתָם לֹא יֵרָאוּ וּבְשִׁמְעָם לֹא יִשְׁמָעוּ אֵף לֹא יִבְיִנוּ: מִתִּי יג 13
- 35 וְהִרְגִּים בָּהֶם נְבוֹאָת וְשַׁעֲרָהּ הָאִמָּרַת שְׁמָעוֹ שְׁמָעוֹ וְאֵל תִּבְיִנוּ וְרָאוּ רָאוּ תִדְעוּ: מִתִּי יג 14
- 36 כִּי הַשָּׁמֶן לֵב הָעָם הִנֵּה וְאֲזַנְיוֹ הַכֶּבֶד וְעֵינָיו הַשֹּׁעַ פֶּן יִרְאֶה בְּעֵינָיו וּבְאֲזַנְיוֹ יִשְׁמָע וּלְקַבּוֹ יִבִּין וְשִׁב וְרָפָא לוֹ: מִתִּי יג 15
- 37 וְאַתֶּם אֲשֶׁרִי עֵינֵיכֶם כִּי תִרְאִינָה וְאֲזַנֵּיכֶם כִּי תִשְׁמָעֶנָה: מִתִּי יג 16
- 38 וַיִּפֹּן אֵל תַּלְמִידָיו לְבָדֵם וַיֹּאמֶר אֲשֶׁרִי הָעֵינִים הֵרְאוּ אוֹת אֶת אֲשֶׁר אַתֶּם רֹאִים: לּוֹקֵס י 23
- 39 כִּי־אֲמֵן אָמֵן אֲנִי לָכֵם נְבִיאִים וְצַדִּיקִים רַבִּים נִכְסְפוּ לְרֹאֵת אוֹת אֲשֶׁר אַתֶּם רֹאִים וְלֹא רָאוּ וְלִשְׁמָע אוֹת אֲשֶׁר אַתֶּם שֹׁמָעִים וְלֹא שֹׁמָעִים: מִתִּי יג 17
- 40 וַיֹּאמֶר לָהֶם לֹא יִדְעַתֶּם אוֹת הַמִּשְׁלֵ הִנֵּה וְאֵיךְ תִּבְיִנוּ אוֹת הַמִּשְׁלִים כָּלָם: מִרְקוֹס ד 13
- 41 לָכֵן אַתֶּם שְׁמָעוּ נָא אוֹת מִשְׁלֵ הַזֹּרֵעַ: מִתִּי יג 18
- 42 הַזֹּרֵעַ הוּא זֹרַע אוֹת הַדֶּבֶר: מִרְקוֹס ד 14
- 43 כָּל אִישׁ שִׁמְעַע אוֹת דְּבַר הַמַּלְכוּת וְלֹא יִבְיִנָהוּ וּבֹא הָרַע וְחֹטֵף אוֹת הַזֹּרֵעַ בְּלִבּוֹ הוּא הַזֹּרֵעַ עַל יַד הַדֶּרֶךְ: מִתִּי יג 19
- 44 וְהַזֹּרֵעַ עַל מְקוֹם הַסְּלָעִים הוּא הַשְׁמָעֵ אוֹת הַדֶּבֶר וּמִיָּד יִקְחֶנּוּ בְּשִׁמְחָה: מִתִּי יג 20

45 ולו אין שרש תחתיו ונקום רק לשעשה ובהיות צרה ורדיפה בגלל הדבר יפשל כרגע: מתי יג 21
 46 ואשר על הסלע הם השמעים את הדבר ומקבלים בשמחה ושרש אין להם רק לשעשה מאמינים ובעת הנסיון יסגו אחר:
 לוקס ח 13 ולו אין שרש תחתיו ונקום רק לשעשה ובהיות צרה ורדיפה בגלל הדבר יפשל כרגע: מתי יג 21
 47 והנזרע אל הקצים הוא השמע את הדבר ודאגת העולם הזה ונקלי העשר ימעכו את הדבר ופרי לא יהיה לו: מתי יג 22,
 מרקוס ד 19
 48 ואשר באדמה הטובה הם השמרים את הדבר אשר שמעו בלב טוב וטהור ועשים פרי בתוחלת: לוקס ח 15 ... מאה שפירים
 וזה ששים וזה שלשים: מתי יג 23
 49 ויאמר מלכות האלהים היא כאדם משליך זרע באדמה: מרקוס ד 26
 50 ושכב וקם לילה ויום והנזרע יצמח וגדל והוא לא ידע: מרקוס ד 27
 51 כי הארץ מאליה מוציאה פריה את הדשא ראשונה ואחריו את השבלת ואחרי כן את החטה המלאה בשבלת: מרקוס ד 28
 52 וכאשר גמל הפרי ימהר לשלח מגל כי בשל קציר: מרקוס ד 29

פרק 17

1 וישם לפניכם משל אחר ויאמר מלכות השמים דומה לאדם אשר זרע זרע טוב בשדה: מתי יג 24
 2 ויהי בהיות האנשים ישנים ויבא אביו ויזרע זונין בין החטים ויגלה לו: מתי יג 25
 3 וכאשר פרח הדשא ויעש פרי ויבאו גם הזונין: מתי יג 26
 4 ויגשו עבדי בעל הבית ויאמרו אליו אדנינו הלא זרע טוב זרעת בשדה ומאין לו הזונין: מתי יג 27
 5 ויאמר להם איש איב עשה זאת ויאמרו אליו העבדים התחפץ כי גלף ונלקט אתם: מתי יג 28
 6 ויאמר לא פן תלקטו את הזונין ושרשם גם את החטים: מתי יג 29
 7 הניחו אתם ויגדלו שניהם יחד עד הקציר והנה בעת הקציר ואמרתי לקוצרים לקטו בראשונה את הזונין ואגדו אתם אגדות
 לשרפם ואת החטים אספו לאוצרי: מתי יג 30
 8 וישם לפניכם משל אחר ויאמר מלכות השמים דומה לגרגר של חרדל אשר לקחו איש ויזרע בשדה: מתי יג 31
 9 ויאמר למה דומה מלכות האלהים ואל מה אמשילנה: לוקס יג 18, מרקוס ד 30
 10 דומה היא לגרגר של חרדל אשר לקחו איש וישימהו בגנו ויצמח ויהי לעץ גדול ועוף השמים יקנן בענפיו: לוקס יג 19
 11 וישם לפניכם משל אחר ויאמר מלכות השמים דומה לגרגר של חרדל אשר לקחו איש ויזרע בשדה: מתי יג 31,
 מרקוס ד 31
 12 והוא קטן מפל הנורעים וכאשר צמח גדול הוא מן הנרקות והנה לעץ עד אשר יבאו עוף השמים וקננו בענפיו:
 מתי יג 32, מרקוס ד 32
 13 ובמשלים רבים כאלה דבר אליהם את הדבר כפי אשר יכלו לשמע: מרקוס ד 33
 14 ויאמר עוד אל מה אדמה את מלכות האלהים: לוקס יג 20
 15 וישא עוד משלו ויאמר אליהם מלכות השמים דומה לשאר אשר לקחתו אשה ותטמן בשליש סאים קמח עד כי יחמץ פלו:
 מתי יג 33
 16 כל אלה דבר ישוע במשלים אל המון העם מתי יג 34 ובמשלים רבים כאלה דבר אליהם את הדבר כפי אשר יכלו לשמע:
 מרקוס ד 33
 17 ובכלי משל לא דבר אליהם דבר: מתי יג 34 למלאת את אשר דבר הנביא לאמר אפתחה במשל פי אביעה חידות מניי
 קדם: מתי יג 35
 18 ויהי ביום ההוא לפנות ערב ויאמר אליהם נעברה אל עבר הים: מרקוס ד 34
 19 אז שלח ישוע את המון העם ויבא הביתה ויגשו אליו תלמידיו ויאמרו באר נא לנו את משל זוני השדה: מתי יג 36
 20 ויען ויאמר אליהם הזרע את הזרע הטוב הוא בן האדם: מתי יג 37
 21 והשדה הוא העולם והזרע הטוב בן המלכות הם והזונין בני הרע המה: מתי יג 38
 22 והאיב אשר זרעם הוא השטן והקציר הוא קץ העולם והקצרים הם המלאכים: מתי יג 39
 23 והנה כאשר ילקטו הזונין וישרפו באש כן יהיה לקץ העולם הזה: מתי יג 40
 24 בן האדם ישלח את מלאכיו וילקטו ממלכות את כל המכשלות ואת כל פעלי האון: מתי יג 41
 25 והשליכו אתם אל תנור האש שם תהיה הלקלה וחרק השנים: מתי יג 42
 26 אז יזהירו הצדיקים כשמש במלכות אביהם מי אשר לו אונים לשמע ישמע: מתי יג 43
 27 עוד דומה מלכות השמים לאוצר טמון בשדה אשר מצאו איש ויטמנהו ובשמחתו ילך ומכר את כל אשר לו וקנה את
 השדה ההוא: מתי יג 44
 28 עוד דומה מלכות השמים לאיש סחר המבקש מרגליות טובות: מתי יג 45
 29 וכאשר מצא מרגלית אחת יקנה מאד הלא וימכר את כל אשר לו ויקון אתה: מתי יג 46
 30 עוד דומה מלכות השמים למכירת אשר השלכה לים ומינים שונים יאספו לתוכה: מתי יג 47

- 31 וכאשר נמלאה העלו אתה אל שפת הים וישבו וילקטו את המינים הטובים לתוך הפלים ואת הרעים השליכו: מתי יג 48
- 32 פן יהיה לקץ העולם המלאכים יצאו והבדילו את הרשעים מתוך הצדיקים: מתי יג 49
- 33 והשליכו אל תנור האש שם תהיה הגללה וחרק השננים: מתי יג 50
- 34 ויאמר אליהם ישוע התבינו את־כל אלה ויאמרו אליו הן אדנינו: מתי יג 51
- 35 ויאמר אליהם על פן כל־סופר מלמד למלכות השמים דומה לאיש בעל בית המוציא מאוצרו חדרות וגם ישנות: מתי יג 52
- 36 ויהי ככלות ישוע לדבר את המשלים האלה ויעבר משם: מתי יג 53
- 37 ויבא אל ארצו וילמד אתם בבית הכנסת שלהם וישתוממו ויאמרו מאין לזה החכמה הזאת והגבורות: מתי יג 54
- 38-39 ויהי ביום השבת ויחל ללמד בבית הכנסת וישמעו רבים וישתוממו ויאמרו מאין לאיש הזה כאלה ומה החכמה הנתונה לו עד אשר נעשו גבורות כאלה על ידיו: מרקוס ו 2
- 40 הלא זה הוא בן החרש הלא שם אמו מרים ואחיו יעקב ויוסי ושמעון ויהודה: מתי יג 55
- 41 ואחיותיו הלא כלן אתנו הן ומאין איפוא לו כל אלה: מתי יג 56
- 42 ויהי להם למכשול ויאמר ישוע אליהם אין הנביא נקלה אם לא בארצו ובביתו: מתי יג 57
- 40 הלא זה הוא בן החרש הלא שם אמו מרים ואחיו יעקב ויוסי ושמעון ויהודה: מתי יג 55
- 41 ואחיותיו הלא כלן אתנו הן ומאין איפוא לו כל אלה: מתי יג 56
- 42 ויהי להם למכשול ויאמר ישוע אליהם אין הנביא נקלה אם לא בארצו ובביתו: מתי יג 57
- המשל הזה רפא רפא את עצמו וכל אשר שמענו שנעשה בכפר נחום עשה כן גם־פה בעיר מולדתו: לוקס ד 23
- 43 ויאמר אמן אמר אני לכם אין נביא רצוי בארץ מולדתו: לוקס ד 24
- 44 ויאמר אליהם ישוע אין הנביא נקלה כי אם בארצו ובין קרוביו ובביתו: מרקוס ו 4
- 45 ואמת אגיד לכם אלמנות רבות היו בישראל בימי אליהו בהעצר השמים שלש שנים ושישה חדשים ויהי רעב גדול בכל הארץ: לוקס ד 25
- 46 ואלהיו לא־נשלח אל אחת מהנה זולתי צרפתה אשר לצידון אל אשה אלמנה: לוקס ד 26
- 47 ומצרים רבים היו בישראל בימי אליהו הנביא ולא טהר אחד מהם זולתי נעמן הארמי: לוקס ד 27
- 48 ולא יכל לעשות שם כל־גבורה רק חלשים מעטים שם ידיו עליהם וירפאם: מרקוס ו 5
- 49 ויתמה על חסרון אמונתם: מרקוס ו 6
- 50 וכל אשר בבית הכנסת ששמעם את הדברים האלה וימלאו חמה: לוקס ד 28
- 51 ויקומו וידיחו אותו אל מחוץ לעיר ויביאהו עד גב ההר אשר נבנתה עירם עליו למען השליכו מטה: לוקס ד 29
- 52 אף הוא עבר בתוכם וילך לדרך: לוקס ד 30
- 53 ויעבר בכפרים מסביב וילמד: מרקוס ו 6

פרק 18

- 1 בעת ההיא שמע הורדוס שר רבע המדינה את שמע ישוע: לוקס יד 1 (ו-) ואת־כל אשר נעשה (על־ידו): לוקס ט 7
- 2 ותפעם רוחו (של הורדוס) כי יש אשר אמרו יוחנן נעור מן המתים: לוקס ט 7
- 3 ויש אשר אמרו אליהו נראה: לוקס ט 8 ואחרים אמרו: מתי טז 14
- 4 (אחרים) אמרו קם נביא אחד מן הנביאים הקדמונים: לוקס ט 8 ... ואחרים אמרו כי נביא הוא או כאחד הנביאים: מרקוס ו 15
- 5 וישמע הורדוס ויאמר יוחנן אשר אנכי נשאתי את ראשו מעליו הוא קם מן המתים: מרקוס ו 16
- 6 כי הוא הורדוס שלח ויתפש את יוחנן ויאסרהו בבית הסהר בגלל הורודה אשת פילפוס אחיו אשר לקחה לו לאשה: מרקוס ו 17
- 7 כי יוחנן אמר אל הורדוס אשת אחיך איננה מתרת לך: מרקוס ו 18
- 8 ותשטם אותו הורודה ותבקש המיתו ולא מצאה: מרקוס ו 19
- 9 כי הורדוס ראה את־יוחנן באשר ידע כי איש צדיק וקדוש הוא וישמר עליו והרבה עשה ויערב לו לשמע אותו: מרקוס ו 20
- 10 ויהי היום המכשר כאשר עשה הורדוס משתה ביום הגדת אתו לגדוליו ולשרי האלפים ולראשי הגליל: מרקוס ו 21
- 11 ותבא בת הורודה ותרגז ותיטב בעיני הורדוס ובעיני המסבים עמו ויאמר המלך אליה־נערה שאלי ממני את אשר תחפצי ואמן לך: מרקוס ו 22
- 12 וישבע לה לאמר כל אשר תשאלי ממני אתן לך עד־חצי המלכות: מרקוס ו 23
- 13 ותצא ותאמר לאמה מה אשאל ותאמר את ראש יוחנן המטביל: מרקוס ו 24

- 14 ותמהר מאד לבוא אל המלך ותשא אל המלך לאמר רצוני שתתן לי עמה בקערה את ראש יוחנן המטביל: מרקוס ו 25
- 15 ויתעצב המלך מאד אף בעבור השבועה ובעבור המסבים עמו לא רצה להשיב פניה: מרקוס ו 26
- 17 ומיד שלח המלך אחד הטבחים ויצוהו להביא את ראשו: מרקוס ו 27
- 18 וילך ויכרת את־ראשו בבית הסתר ויביאהו בקערה ויתנהו לנערה והנערה נתנה אל אמה: מרקוס ו 28
- 19 וישמעו תלמידיו ויבאו וישאו את גופתו וישימוה בקבר: מרקוס ו 29 וילכו ויגידו לישוע: מתי יד 12
- 20 ויאמר הורדוס הן אנכי נשאתי את ראש יוחנן מעליו ומי־זה אשר אני שמע עליו כדברים האלה ויבקש לראותו: לוקס ט 9
- 21 ויהי כשמעו את זאת ויסר משם באניה אל מקום חרבה ואין איש אתו וישמעו המון העם וילכו אחריו ברגליהם מן הערים: מתי יד 13 ויהי אחרי כן ויצא ישוע אל עבר ים הגליל אשר לטיבריה: יוחנן ו 1
- 22 וההמון ראה אותם יצאים ויכירהו רבים וירוצו שמה ברגליהם מכל הערים ויעברו אותם ויאספו אליו: מרקוס ו 33 וילכו אחריו המון עם רב כי ראו אותתיו אשר עשה עם החולים: יוחנן ו 2
- 23 ויעל ישוע על ההר וישב שם הוא ותלמידיו: יוחנן ו 3
- 24 וימי הפסח חג היהודים קרבו לבוא: יוחנן ו 4
- 25 וישא ישוע את עיניו וירא עם רב בא אליו ויאמר אל פילפוס מאין נקנה להם לחם לאכל: יוחנן ו 5 ויצא ישוע וירא המון עם רב ויהמו מעיו להם כי היו כצאן אשר אין להם רעה ויחל ללמד אותם דברים הרבה: מרקוס ו 34
- 26 והמון העם ידעו וילכו אחריו ויקבלם וידבר אליהם על מלכות האלהים וירפא את הצורכים לרפואה: לוקס ט 11
- 27 ויהי לעת ערב ויגשו אליו תלמידיו ויאמרו המקום חרב וגם נטה היום שלחה את המון העם וילכו אל הכפרים לקנות להם אכל: מתי יד 15
- 28 שלח אותם וילכו אל החצרים והכפרים מסביב לקנות להם לחם כי אין להם מה שיאכלו: מרקוס ו 36
- 29 ויאמר אליהם אינם צריכים ללכת תנו אתם להם לאכל: מתי יד 29
- 30 ויאמרו אליו אין לנו פה כי אס־חמשת כפרות־לחם ושני דגים: מתי יד 17 וישא ישוע את־עיניו וירא עם רב בא אליו ויאמר אל פילפוס מאין נקנה להם לחם לאכל: יוחנן ו 5
- 31 ואף לנסות אתו דבר זאת כי הוא ידע את אשר יעשה: יוחנן ו 6
- 32 ויען אתו פילפוס להם במאתים דינר לא ימצא לקחת להם איש איש מעט: יוחנן ו 7
- 33 ויאמר אליו אחד מתלמידיו והוא אנדרי אחי שמעון פטרוס: יוחנן ו 8
- 34 הנה אתנו נער אשר לו חמש כפרות לחם שערים ושני דגים אף מה אלה לעם רב כזה: יוחנן ו 9
- 35 ויאמר אליהם תנו אתם להם לאכל ויאמרו אין לנו כי אס־חמשת כפרות לחם ודגים שנים בלתי אם גלד ונקנה אכל לכל העם הנה: לוקס ט 13
- 36 ויאמר ישוע צו את־העם לשבת ארצה וירק דשא לרב הנה במקום ההוא וישבו לארץ כחמשת אלפים איש במקפר: יוחנן ו 10
- 37 וישבו שורות שורות למאות ולחמשים: מרקוס ו 40
- 38 ויאמר הביאום אלי הנה: מתי יד 18
- 39 ויקח את־חמשת כפרות הלחם ואת־שני הדגים וישא עיניו השמימה ויברך ויפרס את־הלחם ויתן לתלמידיו לשום לפניהם ואת שני הדגים חלק לכלם: מרקוס ו 41
- 40 ויצו את העם לשבת על הדשא ויקח את חמשת כפרות הלחם ואת שני הדגים וישא עיניו השמימה ויברך ויפרס ויתן את הלחם לתלמידים והתלמידים נתנו לעם: מתי יד 19
- 41 ויאכלו כלם וישבעו: מתי יד 20 ויהי כאשר שבעו ויאמר אל תלמידיו אספו את פתותי הלחם אשר נותרו למען אשר לא יאבד מאומה: יוחנן ו 12
- 42 ויאספו וימלאו שנים עשר סלים מפתותי חמש כפרות לחם השערים הנותרים לאכליהם: יוחנן ו 13
- 43 והאכלים כחמשת אלפים איש מלבד הנשים והטף: מתי יד 21
- 44 ואחרי כן האין בתלמידיו לרדת באניה ולעבור לפניו אל עבר הים אל בית צידה עד שלחו את העם: מרקוס ו 45
- 45 ויהי כראות האנשים את־האות הנה אשר עשה ישוע ויאמרו הנה זה הוא באמת הנביא הבא לעולם: יוחנן ו 14
- 46 וידע ישוע כי יבאו ויתפשו בו להמליכו וימלט עוד הפעם אל ההר הוא לבדו: יוחנן ו 15
- 47 ויהי בערב וירדו תלמידיו אל הים ויבאו באניה ויעברו אל עבר הים אל כפר נחום: יוחנן ו 16
- 48 ויכס אותם החשך וישוע לא־בא אליהם: יוחנן ו 17
- 49 ויסער הים כי רוח גדולה היתה: יוחנן ו 18
- 50 והאניה באה עד חצי הים והגלים יטרפה כי הרוח לנגדה: מתי יד 24

פרק 19

- 1 ויהי לעת ערב ויגשו אליו תלמידיו ויאמרו המקום חרב וגם־נטה היום שלחה את המון העם וילכו אל הכפרים לקנות להם אכל: מתי יד 15
- 2 והם חתרו במשוטיהם כעשירים וקמש או שלשים ריס ויראו את־ישוע מהלך על הים הלך וקרב אל האננה ויראו: יוחנן ו 19
- 3 והתלמידים ראו אותו מהלך על פני הים ויבהלו ויאמרו מראה רוח הוא ויצעקו מפחד: מתי יד 26
- 4 וימהר ישוע וידבר אליהם לאמר חזקו כי אני הוא אל תיראו: מתי יד 27
- 5 ויען פטרוס ויאמר אליו אם אתה הוא אדני צוה נא ואבא אליך על המים: מתי יד 28
- 6 ויאמר בוא וירד פטרוס מן האננה ויהלך על פני המים לבוא אל ישוע: מתי יד 29
- 7 ויהי כראתו את הרוח כי חזקה היא ויירא ויחל לטבע ויצעק ויאמר אדני הושיעני: מתי יד 30
- 8 וימהר ישוע וישלח את ידו ויחזק בו ויאמר אליו קטן אמונה מהלך כי חלק לך: מתי יד 31
- 9 הם עלו אל האננה והרוח שקכה: מתי יד 32
- 10 ואנשי האננה נגשו וישתחוו־לו ויאמרו אכל בן אלהים אתה: מתי יד 33
- 11 ויואליו לקחת אתו אל תוך האננה וכרגע הגיעה האננה לארץ אשר הם הלכים שמה: יוחנן ו 21
- 12 וירד אליהם באננה והרוח שקכה וישתומם להם עוד יותר ויתמהו: מרקוס ו 51
- 13 כי לא השכילו בדבר כברות הלחם מפני קשי לבבם: מרקוס ו 52
- 14 ויהי כצאתם מן האננה ויפירהו: מרקוס ו 54
- 15 ובכל מקום אשר יבא אל הכפרים או אל הערים ואל השדות שם שמו את החולים בחוצות ויתחננו לו שיגעו רק בכנף בגדו ויהי כל אשר נגעו בו ונושעו: מרקוס ו 56
- 16 ויהי ממתרת וירא המון העם העמד מעבר לים כי אין שם אננה כי אם אחת אשר ירדו בה תלמידיו וכי ישוע לא ירד עם תלמידיו באננה אך תלמידיו לבדם נסעו מזה: יוחנן ו 22
- 17 ואניות אחרות באות מטיבריה קרבו אל המקום אשר אכלו שם את הלחם בברכת האדון: יוחנן ו 23
- 18 ויהי כראות המון העם כי אין ישוע שם אף לא תלמידיו וירדו גם הם באניות ויבאו אל כפר נחום לבקש את־ישוע: יוחנן ו 24
- 19 וימצאו אתו מעבר הים ויאמרו אליו רבי מתי באת היום: יוחנן ו 25
- 20 ויען אתם ישוע ויאמר אמן אמן אמן אמן לא על ראותכם את האותות תבקשוני כי על אשר אכלתם מן־הלחם ותשבעו: יוחנן ו 26
- 21 אלה תעמלו במאכל האבד כי אם במאכל הנקים לחיי עולם אשר בן האדם יתנו להם כי אתו חתם אביו האלהים בחותמו: יוחנן ו 27
- 22 ויאמרו אליו מה נעשה לפעל פעלות אלהים: יוחנן ו 28
- 23 ויען ישוע ויאמר אליהם זאת פעלת אלהים אשר תאמינו במי שהוא שלחו: יוחנן ו 29
- 24 ויאמרו אליו מה האות אשר תעשה למען נראה ונאמין בך מה תפעל: יוחנן ו 30
- 25 אבותינו אכלו את־המנן במדבר ככתוב לחם מן השמים נתן למן לאכל: יוחנן ו 31
- 26 ויאמר אליהם ישוע אמן אמן אני אמר לכם לא משה נתן לכם את הלחם מן השמים כי אבי נתן לכם את הלחם מן השמים האמת: יוחנן ו 32
- 27 כי לחם אלהים הוא היו־רד מן השמים ונתן חיים לעולם: יוחנן ו 33
- 28 ויאמרו אליו אדני תנה לנו תמיד את הלחם הזה: יוחנן ו 34
- 29 ויאמר להם ישוע אנכי הוא לחם החיים כל הבא אלי לא ירעב ותאמין בי לא יצמא עוד: יוחנן ו 35
- 30 ואני הנה אמתית לכם כי גם־חזיתם אתי ולא תאמינו: יוחנן ו 36
- 31 כל אשר יתנו לי אבי יבוא אלי והבא אלי לא אהדפנו החוצה: יוחנן ו 37
- 32 כי לא ירדתי מן השמים לעשות רצוני כי אם־רצון שלחי: יוחנן ו 38
- 33 וזה רצון האב אשר שלחני אשר כל הנתן לי לא יאבד לי כי אם אקימו בי־ם האחרון: יוחנן ו 39
- 34 וזה רצון שלחי אשר כל הראה את הבן ומאמין בו יהיו לו חיי עולם ואני אקימו בי־ם האחרון: יוחנן ו 40
- 35 וילנו עליו היהודים כי אמר אנכי הוא הלחם הירד מן השמים: יוחנן ו 41
- 36 ויאמרו הלא זה הוא ישוע בן יוסף אשר אנחנו ידעים את אביו ואת אמו ואיך יאמר מן השמים באת: יוחנן ו 42
- 37 ויען ישוע ויאמר אליהם אל תהי תלונה ביניכם: יוחנן ו 43
- 38 לא יוכל איש לבוא אלי בלתי אם ימשכהו אבי אשר שלחני ואני אקימו בי־ם האחרון: יוחנן ו 44
- 39 הלא כתוב בנביאים וכל בניה למדתי יהיה לכן כל אשר שמע מן־האב ולמד יבא אלי: יוחנן ו 45
- 40 לא שראה אדם את־האב בלתי הבא מאת האלהים הוא ראה את האלהים: יוחנן ו 46
- 41 אמן אמן אני אמר לכם המאמין בי לו חיי עולם: יוחנן ו 47
- 42 אנכי הוא לחם החיים: יוחנן ו 48
- 43 אבותיכם אכלו את המן במדבר וימתו: יוחנן ו 49
- 44 זה הוא הלחם הירד מן השמים למען יאכל איש ממנו ולא ימות: יוחנן ו 50

- 45 אֲנִי הַלֶּחֶם הַחַי הַיֵּרֶד מִן הַשָּׁמַיִם אִישׁ כִּי יֹאכַל מִן הַלֶּחֶם הַזֶּה יִחְיֶה לְעוֹלָם וְהַלֶּחֶם אֲשֶׁר אֶתְנֶנּוּ הוּא בִּשְׂרִי אֲשֶׁר אֶתֵּן בְּעַד חַיֵּי הָעוֹלָם: יוחנן ו' 51
- 46 וַיִּתְּנֻהוּ הַיְּהוּדִים אִישׁ עִם רַעְהוּ לֵאמֹר אֵיכָה יוּכַל זֶה לְתַת־לָנוּ אֶת בִּשְׂרוֹ לֶאֱכֹל: יוחנן ו' 52
- 47 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ אֲמֵן אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם אִם לֹא תֹאכְלוּ אֶת בִּשְׂרִי בֶן הָאָדָם וְשִׁתִּיתֶם אֶת דָּמֹי אֵין לָכֶם חַיִּים בְּקֶרֶבְכֶם: יוחנן ו' 53
- 48 הָאֲכַל אֶת בִּשְׂרִי וְהִשְׁתֵּה אֶת דָּמִי יֵשׁ לוֹ חַיֵּי עוֹלָם וְאֲנִי אֶקִּיְּמוּ בְיוֹם הָאַחֲרוֹן: יוחנן ו' 54
- 49 כִּי בִּשְׂרִי בָּאֵמֶת הוּא אֲכַל וְדָמִי בָּאֵמֶת הוּא שָׁקוּי: יוחנן ו' 55
- 50 הָאֲכַל אֶת בִּשְׂרִי וְשִׁתֵּה אֶת־דָּמִי הוּא יֵלִין בִּי וְאֲנִי בּוֹ: יוחנן ו' 56
- 51 כֹּאֲשֶׁר שָׁלַחֲנִי הָאֵב הַחַי וְאֲנִי חַי בְּגִלְל אֲבִי כֵן הָאֲכַל אֹתִי גַם הוּא יִחְיֶה בְּגִלְלִי: יוחנן ו' 57
- 52 הוּא הַלֶּחֶם הַיֵּרֶד מִן הַשָּׁמַיִם לֹא כֹאֲשֶׁר אֲכָלוּ אַבֹּתֵיכֶם אֶת־הַמָּן וַיָּמָתוּ הָאֲכַל אֶת הַלֶּחֶם הַזֶּה יִחְיֶה לְעוֹלָם: יוחנן ו' 58
- 53 בְּדִבְרֵים הָאֵלֶּה דִּבֶּר בְּבֵית כְּנָסֶת בִּלְמָדוֹ בְּכֶפֶר נַחֻם: יוחנן ו' 59
- 54 וְרַבִּים מִתַּלְמִידָיו כִּשְׁמַעְם אָמְרוּ קִשָּׁה הַדִּבֶּר הַזֶּה מִי יוּכַל לִשְׁמָע אֹתוֹ: יוחנן ו' 60

פרק 20

- 1 וַיָּבֶן יֵשׁוּעַ בָּלְבוֹ כִּי תַלְמִידָיו מְלִינִים עַל זֹאת וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הִקֵּיתָה זֹאת לָכֶם לְמַכְשׁוֹל: יוחנן ו' 61
- 2 וְאַף כִּי תִרְאוּ אֶת־כֵּן הָאָדָם עֹלָה אֶל אֲשֶׁר הָיָה שָׁם לִפְנֵיהֶם: יוחנן ו' 62
- 3 הַרוּחַ הוּא הַנִּתֵּן חַיִּים וְהַבִּשְׂרִי אֵין בּוֹ מוֹעִיל הַדִּבְרִים אֲשֶׁר אֲנִי דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ וְחַיִּים: יוחנן ו' 63
- 4 אֵד אֲנִי כִּכֶּם אֲנִשִּׁים אֲשֶׁר לֹא יֵאֱמִינוּ כִּי יֵשׁוּעַ יָדַע מֵרֹאשׁ מִי הֵם אֲשֶׁר אֵינָם מֵאֲמִינִים וּמִי הַמּוֹסֵר אֹתוֹ: יוחנן ו' 64
- 5 וַיֹּאמֶר עַל כֵּן אֶמְרִיתִי לָכֶם כִּי לֹא־יוּכַל אִישׁ לְבוֹא אֵלַי בְּלֹתִי אִם נָתַן לוֹ מֵאֵת אֲבִי: יוחנן ו' 65
- 6 מִן הָעַתָּה הֵיכִיא רַבִּים מִתַּלְמִידָיו נִסְגּוּ אַחֲרָיו וְלֹא יָסְפוּ לְהַתְּהַלֵּךְ אִתּוֹ: יוחנן ו' 66
- 7 וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֶל שְׁנַיִם הָעֹשֶׂר הָיִשׁ אֶת־נַפְשָׁכֶם גַּם אִתָּם לְסוּר מֵאַחֲרַי: יוחנן ו' 67
- 8 וַיַּעַן אֹתוֹ שְׁמַעוֹן פֶּטְרוֹס אֲדֹנָי אֱלֹהֵי גִלְגָּדִי דִּבְרִי חַיֵּי עוֹלָם עַמּוּד: יוחנן ו' 68
- 9 וְאֶנְחֶנּוּ הָאֲמֵנוּ וַיִּנְדַּע כִּי קְדוֹשׁ אֱלֹהִים אַתָּה: יוחנן ו' 69
- 10 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ הֲלֹא בַחֲרִיתִי אֲנִי בָכֶם שְׁנַיִם הָעֹשֶׂר וְאַחַד מִכֶּם שָׁטָן הוּא: יוחנן ו' 70
- 11 וְזֹאת דִּבֶּר עַל יְהוּדָה בֶּן שְׁמַעוֹן אִישׁ קָרִיזוֹת אֲשֶׁר יִמְסְרֶנּוּ וְהוּא אֶחָד מִשְׁנַיִם הָעֹשֶׂר: יוחנן ו' 71
- 12 וַיְהִי בְּדִבְרוֹ וַיִּבְקָשׁ מֵמֶנּוּ פְרוֹשׁ אֶחָד לֶאֱכֹל אִתּוֹ לֶחֶם וַיָּבֹא הַבִּיטָה וַיִּסָּב: לוקס יא' 37
- 13 וַיֵּרָא הַפְּרוֹשׁ וַיִּתְּמָה אֲשֶׁר לֹא־נִטַּל יָדָיו רִאשׁוֹנָה לִפְנֵי הַסַּעֲוָדָה: לוקס יא' 38
- 14 וַיֹּאמֶר אֲלֵי הָאָדָם הַזֶּה הַפְּרוֹשִׁים מְטַהְרִים אִתָּם אֵת הַכּוֹס וְהַקַּעֲרָה מַחוּץ וְקֶרֶבְכֶם מְלֵא גִזְלֵי וְרִשְׁעִי: לוקס יא' 39
- 15 הַפְּסִילִים הֵלֹא עָשָׂה חוּצוֹ שֶׁל דִּבְרִי גַם עָשָׂה אֶת־תּוֹכוֹ: לוקס יא' 40
- 16 אֲבָל תָּנוּ לַצִּדְקָה אֶת אֲשֶׁר בָּם וְהִנֵּה הַכֹּל טָהוֹר לָכֶם: לוקס יא' 41
- 17 וַיִּקְהֲלוּ אֲלָיו הַפְּרוֹשִׁים וְאֲנִשִּׁים מִן הַסּוֹפְרִים אֲשֶׁר בָּאוּ מִירוּשָׁלַיִם: מרקוס ז' 1
- 18 וַיְהִי כִּפְרָאוֹתָם מִתַּלְמִידָיו אֲכָלִים לֶחֶם בִּיָּדִים טְמֵאוֹת כְּלוֹמֵר בְּלֹא נְטִילָה וַיּוֹכִיחוּ אֹתָם: מרקוס ז' 2
- 19 כִּי הַפְּרוֹשִׁים וְכָל הַיְּהוּדִים לֹא יֹאכְלוּ עַד אֲשֶׁר נִטְלוּ אֵת יְדֵיהֶם עַד הַפָּרֶךְ בְּאַחְזָם כִּמְהָ שְׁמִסְרוּ הַזִּקְנִים: מרקוס ז' 3
- 20 וְאֵת אֲשֶׁר מִן הַשּׁוֹק אֵינָם אֲכָלִים בְּלֹא טְבִילָה וְעוֹד דִּבְרִים רַבִּים אֲשֶׁר קִבְּלוּ לִשְׁמֹר כִּמּוֹ טְבִילַת פָּסוּת וְכִדִּים וַיּוֹרוּ (וּמִטּוֹת): מרקוס ז' 4
- 21 וַיִּשְׁאָלוּ אוֹתוֹ הַפְּרוֹשִׁים וְהַסּוֹפְרִים מַדּוּעַ תַּלְמִידֶיךָ אֵינָם נִהְגִּים כְּפִי מִסֻּרַת הַזִּקְנִים כִּי אֲכָלִים לֶחֶם בְּלֹא נְטִילַת יְדֵיהֶם: מרקוס ז' 5
- 22 וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַדּוּעַ גַּם אִתָּם עֹבְרִים אֶת מִצְוֹת אֱלֹהִים לְמַעַן קַבֵּלְתֶּם: מתי טו' 3
- 23 כִּי הָאֱלֹהִים צוּהָ לֵאמֹר כִּבֹּד אֶת־אֲבִיךָ וְאֶת אִמְךָ וּמִקֵּלֵל אֲבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוֹמָת: מתי טו' 4, מרקוס ז' 10
- 24 וְאַתֶּם אֹמְרִים אִישׁ כִּי־יֹאמֶר לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ קֶרֶבָן פְּרוּשׁוֹ מִתְּנָה לֵאלֹהִים מֶה שְׂאֵתָה נִהְיָה לִי: מרקוס ז' 11
- 25 וְלֹא תִנְיְחוּ לוֹ לַעֲשׂוֹת עוֹד מֵאוֹמְרָה לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ: מרקוס ז' 12
- 26 וּתְפָרוּ אֶת דִּבְרֵי הָאֱלֹהִים עַל יְדֵי קַבֵּלְתֶּם אֲשֶׁר קַבֵּלְתֶּם וְהִרְבַּה כְּאֵלֶּה אִתָּם עֲשִׂים: מרקוס ז' 13
- 27 כִּי עֹבְרֵתָם אֶת מִצְוֹת אֱלֹהִים לְהַחֲזִיק בְּמִסֻּרַת בְּנִי־אָדָם (טְבִילוֹת פְּדִים וְכִסּוֹת וְכֹאֲלֵה רַבּוֹת אִתָּם עֲשִׂים): מרקוס ז' 8
- 28 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִפָּה בְּטַלְתֶּם אֶת מִצְוֹת הָאֱלֹהִים כְּדִי שִׁתְּשְׁמְרוּ אֶת הַמִּסֻּרַת שְׁלָכֶם: מרקוס ז' 9
- 29 חֲנֻפִּים הֵיטֵב נִבָּא עֲלֵיכֶם יִשְׁעִיהוּ לֵאמֹר: מתי טו' 7
- 30 נִגַּשׁ הָעָם הַזֶּה בְּפִיו וּבִשְׁפָתָיו כְּבֹדוֹנִי וּלְבָבָם רַחֵק מִמֶּנִּי: מתי טו' 8
- 31 וְתִהְיֶה יְרֵאָתָם אֹתִי מִצְוֹת אֲנִשִּׁים מְלַמֶּדָה: מתי טו' 9
- 32 וַיִּקְרָא אֶל כָּל הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁמַעוּ אֵלַי כְּלָכֶם וְהִבִּינוּ: מרקוס ז' 14

- 33 אין דער מחזיק לאדם אשר יוכל לטמא אותו בבואו אל-קרבו כי אם הדברים היוצאים ממנו המה יטמאו את האדם: מרקוס ז 15
- 34 כל אשר אננים לו לשמע ישמע: מרקוס ז 16
- 35 ויגשו אליו תלמידיו ויאמרו הידעת כי הפרושים שמעו את הדבר הזה ויפסלו-בו: מתי טו 12
- 36 ויען ויאמר כל-משע אשר לא נטע אבי שבשמים עקור יעקר: מתי טו 13
- 37 הניחו אותם מדריכים עורים הנה לעורים וכי ידריף עור את העור ונפלו שניהם אל השחת: מתי טו 14
- 38 ויהי כאשר שב הביתה מן ההמון וישאלהו תלמידיו על דבר המשל: מרקוס ז 17
- 39 ויאמר אליהם האף אתם חסרי בינה הלא תשכילו כי כל הבא אל תוך האדם מחוצה לו לא יטמאנו: מרקוס ז 18
- 40 כי לא יבוא בלבו כי אם בכרשו ויצא אל בית הכסף המנקה כל הנאכל: מרקוס ז 19
- 41 אבל היוצא מן-הפה יוצא מן הלב והוא מטמא את האדם: מתי טו 18
- 42 כי מקרב האדם מלבו יצאות המחשבות הרעות נאף וזנה ורצוח: מרקוס ז 21
- 43 וגנוב ואהבת בצע ורשעה ורמיה וזוללות ועין רעה וגדוף וזדון וסכלות: מרקוס ז 22
- 44 כל הרעות האלה מקרב האדם הן יוצאות ומטמאות אותו: מרקוס ז 23
- 45 אלה הם המטמאים את האדם אבל אכילה בלא נטילת ידים לא תטמא את האדם: מתי טו 20
- 46 ויצא ישוע משם ויסר אל-גלילות צור וצידון: מתי טו 21 ובבואו הביתה לא אבה שינדע לאיש ולא יכל להסתיר: מרקוס ז 24
- 47 כי אשה אשר רוח טמאה נכנסה בביתה הקטנה שמעה את-שמעו ותבא ותפל לרגליו: מרקוס ז 25
- 48 והאשה יננית וארץ מולדתה פניקיא אשר לסוריא ותבקש ממנו לגרש את השד מביתה: מרקוס ז 26
- 49 והנה אשה כנענית יצאת מן הגבולות ההם ותצעק אליו לאמר חנני אדני בן דוד כי בתי מענה מאד על ידי שד: מתי טו 22
- 50 ולא ענה אותה דבר ויגשו תלמידיו ויבקשו ממנו לאמר שלחה כי צעקת היא אחרינו: מתי טו 23
- 51 ויען ויאמר לא שלחתי בלתי אל הצאן האכזות אשר לבית ישראל: מתי טו 24
- 52 והיא באה ותשתחו לו ותאמר אדני עזרני: מתי טו 25
- 53 ויען ויאמר לא טוב לקחת את לחם הבנים ולהשליכו לפני צעירי הכלבים: מתי טו 26
- 54 ותאמר בן אדני אפס כי גם-צעירי הכלבים יאכלו מן הפרורים הנפלים מעל שלחן אדניהם: מתי טו 27
- 55 ויען ישוע ויאמר אליה אשה רבה אמונתך יהי לך פרוצונה ותרפא בתה מן השעה ההיא: מתי טו 28
- 56 ויאמר אליה בגלל דברך זה לך יצא השד מביתך: מרקוס ז 29
- 57 ותרפא בתה מן השעה ההיא: מתי טו 28
- 58 ותבא אל ביתה ותמצא את הילדה משכבת על המטה והשד יצא ממנה: מרקוס ז 30

פרק 21

- 1 וישב ויצא מגבול צור וצידון ויבא אל ים הגליל בתוך גבול עשר הערים: מרקוס ז 31
- 2 ויביאו אליו איש אשר היה תרש ואלם ויתחננו לו לשום עליו את ידו: מרקוס ז 32
- 3 וישק אותו לבדו מקרב ההמון וישם את אצבעותיו באזניו ויגר ויגע על לשנו: מרקוס ז 33
- 4 ויבט השמימה ויאנח ויאמר אליו אפתח ופרוש ותרפתח: מרקוס ז 34
- 5 ויברגע נפתחו אזניו ויתר אסור לשונו וינדבר בשפה ברורה: מרקוס ז 35
- 6 ויצו עליהם שלא יגידו לאיש וכאשר יזהירו בן ירבו להשמיע: מרקוס ז 36
- 7 וישתוממו עד מאד ויאמרו את הכל עשה יפה גם החרשים הוא עשה לשמעים גם האלמים למדברים: מרקוס ז 37
- 8 ויהי לעבר דרך ארץ שמרון: יוחנן ד 4
- 9 ויבא לעיר מערי שמרון ושמה סוכר ממול חלקת השדה אשר נתן יעקב ליוסף בנו: יוחנן ד 5
- 10 ושם באר יעקב וישוע היה עיף מן הדרך וישב-לו על הבאר והעת פשעה הששית: יוחנן ד 6
- 11 ותבא אשה שמרונית לשאב מים ויאמר אליה ישוע תני נא לי לשתות: יוחנן ד 7
- 12 כי תלמידיו הלכו העירה לקנות אכל: יוחנן ד 8
- 13 ותאמר אליו האשה השמרונית הן יהודי אתה ואיככה תשאל ממני לשתות ואנכי אשה שמרונית כי לא יתערבו היהודים עם השמרונים: יוחנן ד 9
- 14 ויען ישוע ויאמר אליה לו ידעת את ממת האלהים ומי זה האמר אליך תני-נא לי לשתות כי עתה שאלת ממני ונתן לך מים חיים: יוחנן ד 10
- 15 ותאמר אליו האשה אדני כלי אי-לך לשאב בו והבאר עמקה ומאין לך מים חיים: יוחנן ד 11
- 16 הגדול אתה מיעקב אבינו אשר נתן-לנו את הבאר הזאת וישת ממנה הוא ובניו ובעירו: יוחנן ד 12
- 17 ויען ישוע ויאמר אליה כל-השתה מן המים האלה ישוב ויצמא: יוחנן ד 13

- 18 וְאֲשֶׁר יִשְׁתָּה מִן־הַמַּיִם אֲשֶׁר אָנֹכִי נָתַן לוֹ לֹא יֵצֵא לְעוֹלָם כִּי הַמַּיִם אֲשֶׁר אֶתֵּן לוֹ יִהְיוּ בְּקֶרְבּוֹ לְמִקְוֵה מַיִם נִבְעִים לְחַיֵּי הָעוֹלָם: יוֹחֵן ד' 14
- 19 וַתֹּאמֶר אֵלָיו הָאִשָּׁה אֲדֹנָי תְּנֵה לִי הַמַּיִם הַהֵם לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא אֵצְמָא עוֹד וְלֹא אוֹסִיף לְבֹאֵה הִנֵּה לְשָׂאב: יוֹחֵן ד' 15
- 20 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ יִשׁוּעַ לִכִּי וְקֵרָאִי לְאִישׁוֹךְ וְשׁוּבִי הָלוֹם: יוֹחֵן ד' 16
- 21 וַתַּעַן הָאִשָּׁה וַתֹּאמֶר אֵין לִי אִישׁ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ יִשׁוּעַ כֵּן דְּבִרְתָּ אֵין לִי אִישׁ: יוֹחֵן ד' 17
- 22 כִּי בְעָלִים חֲמִשָּׁה הָיוּ לָהּ וְאֲשֶׁר עָתָה לָהּ אֵינֶנּוּ בְעָלָהּ לְכֵן אֶמֶת הַדָּבָר אֲשֶׁר דְּבִרְתָּ: יוֹחֵן ד' 18
- 23 וַתֹּאמֶר אֵלָיו הָאִשָּׁה אֲדֹנָי רָאֵה אָנֹכִי כִּי נָבִיא אָתָּה: יוֹחֵן ד' 19
- 24 אַבּוֹתֵינוּ הִשְׁתַּחֲווּ בְּהָר הַזֶּה וְאַתֶּם אֹמְרִים יְרוּשָׁלַיִם הִיא הַמְּקוֹם הַנִּבְחָר לְהִשְׁתַּחֲוֹת שָׁמָּה: יוֹחֵן ד' 20
- 25 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ יִשׁוּעַ אִשָּׁה הָאֲמִינִי לִי כִּי תְּבֹאָה שָׁעָה אֲשֶׁר לֹא תִשְׁתַּחֲווּ לָאֵב בְּהָר הַזֶּה וְלֹא בִירוּשָׁלַיִם: יוֹחֵן ד' 21
- 26 אַתֶּם מִשְׁתַּחֲווִים אֶל אֲשֶׁר לֹא יִדְעֶתֶם וְאַנְחֵנוּ מִשְׁתַּחֲווִים אֶל אֲשֶׁר יִדְעֵנוּ כִּי הַיְשׁוּעָה מִן הַיְּהוּדִים הִיא: יוֹחֵן ד' 22
- 27 אוֹלָם תְּבֹאָה שָׁעָה וְעַתָּה הִיא אֲשֶׁר עֹבְדֵי אֵל הָאֲמִתִּים יִשְׁתַּחֲווּ לָאֵב בְּרוּחַ וּבָאֲמֶת כִּי בְּמִשְׁתַּחֲווִים כְּאֵלֶּה חֲפִץ הָאֵב: יוֹחֵן ד' 23
- 28 הָאֲלֹהִים רוּחַ הוּא וְהַמִּשְׁתַּחֲווִים לוֹ צָרִיכִים לְהִשְׁתַּחֲוֹת בְּרוּחַ וּבָאֲמֶת: יוֹחֵן ד' 24
- 29 וַתֹּאמֶר אֵלָיו הָאִשָּׁה יְדַעְתִּי כִּי יָבֹא הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר יִקְרָא לוֹ כְּרִיסְטוֹס הוּא יָבֹא וְיַגִּיד לָנוּ אֵת כָּל: יוֹחֵן ד' 25
- 30 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ יִשׁוּעַ אֲנִי הַמְּדַבֵּר אֵלֶיךָ אֲנִי הוּא: יוֹחֵן ד' 26
- 31 עוֹד הוּא מְדַבֵּר כְּזֹאת וְתַלְמִידָיו כָּאוּ וַיִּתְּמָהוּ עַל־דְּבָרוֹ עִם אִשָּׁה וְאִישׁ לֹא אָמַר לוֹ מַה תִּשְׁאָל אוֹ מַה תְּדַבֵּר עִמָּה: יוֹחֵן ד' 27
- 32 וְהָאִשָּׁה עֹזְבָה אֵת כִּדָּה וְתַלְפָה הָעִירָה וַתֹּאמֶר אֶל הָאֲנָשִׁים: יוֹחֵן ד' 28
- 33 בָּאוּ וְרָאוּ אִישׁ אֲשֶׁר הִגִּיד לִי כָּל אֲשֶׁר עָשִׂיתִי אוֹלִי זֶה הוּא הַמְּשִׁיחַ: יוֹחֵן ד' 29
- 34 וַיֵּצְאוּ מִן הָעִיר וַיָּבֹאוּ אֵלָיו: יוֹחֵן ד' 30
- 35 הִמָּה טָרֵם יָבֹאוּ וְתַלְמִידָיו בִּקְשׁוּ מִמֶּנּוּ לֵאמֹר אָכֹל נָא אֲדֹנָי: יוֹחֵן ד' 31
- 36 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשְׁלִי אֶכֶל לֶאֱכֹל אֲשֶׁר אַתֶּם לֹא יִדְעֶתֶם: יוֹחֵן ד' 32
- 37 וַיֹּאמְרוּ הַתַּלְמִידִים אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ הֲכִי הֵבִיא לוֹ אִישׁ לֶאֱכֹל: יוֹחֵן ד' 33
- 38 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ מֵאֲכָלִי עֲשׂוֹת רָצוֹן שְׁלַחִי וְלֹהֲשָׁלִים מַעֲשֶׂהוּ: יוֹחֵן ד' 34
- 39 הֲלֹא אַתֶּם תֹּאמְרוּ עוֹד אַרְבָּעָה חֲדָשִׁים וְהִקְצִיר כָּא הִנֵּה אֲנִי אֹמֵר לָכֶם שָׂאוּ עֵינֵיכֶם וְרָאוּ בִשְׂדוֹת כִּי כֹבֵר הִלְבִּינוּ לְקָצִיר: יוֹחֵן ד' 35
- 40 וְהַקּוֹצֵר יִקַּח שֹׁכְרוֹ וַיֵּאֱסֹף תְּבוּאָה לְחַיֵּי עוֹלָם לְמַעַן יִשְׁמְחוּ יַחְדָּו גַּם הַיּוֹרֵעַ גַּם הַקּוֹצֵר: יוֹחֵן ד' 36
- 41 כִּי כְּזֹאת יֵאָמֶן הַמָּשָׁל כִּי זֶה זֶרַע וְאַחֵר יִקְצֹר: יוֹחֵן ד' 37
- 42 אָנֹכִי שְׁלַחְתִּי אֲתֶכֶם לְקָצֹר אֶת אֲשֶׁר לֹא עֲמַלְתֶּם בּוֹ וְאַחֲרַיִם עֲמַלוּ וְאַתֶּם נִכְנָסְתֶּם בְּעֲמַלְכֶם: יוֹחֵן ד' 38
- 43 וְשֹׁמְרָנִים רַבִּים מִן הָעִיר הָהִיא הָאֲמִינוּ בּוֹ עַל דְּבַר הָאִשָּׁה אֲשֶׁר הָעִידָהּ לֵאמֹר הוּא הִגִּיד לִי אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשִׂיתִי: יוֹחֵן ד' 39
- 44 וַיְהִי כֹאֲשֶׁר בָּאוּ אֵלָיו הַשּׁוֹמְרָנִים וַיִּשְׁאַלּוּ מִמֶּנּוּ לְשִׁבְתָּ אַתֶּם וַיָּשִׁב שָׁם יוֹמִים: יוֹחֵן ד' 40
- 45 וְעוֹד רַבִּים מִהֶמָּה הָאֲמִינוּ בּוֹ בְּעֵבֹר דְּבָרוֹ: יוֹחֵן ד' 41
- 46 וַיֹּאמְרוּ אֶל הָאִשָּׁה מַעַתָּה לֹא בְּגָלַל מֵאֲמָרָה נֵאֱמָיו כִּי בְּאֲזַנֵּינוּ שָׁמַעְנוּ וְנָדַע כִּי אֲמַנָּם זֶה הוּא (הַמְּשִׁיחַ) מוֹשִׁיעַ הָעוֹלָם: יוֹחֵן ד' 42
- 47 וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנֵי הַיָּמִים וַיֵּצֵא מִשָּׁם לְלֶכֶת הַגָּלִילָה: יוֹחֵן ד' 43
- 48 כִּי הוּא יִשׁוּעַ עֲצָמוֹ הָעִיד אֲשֶׁר אֵין כְּבוֹד לְנָבִיא בְּאֶרֶץ מוֹלָדָתוֹ: יוֹחֵן ד' 44
- 49 וַיְהִי הוּא כָּא אֶרֶץ הַגָּלִיל וַיֵּאֱסָפּהוּ אֲנָשֵׁי הַגָּלִיל כִּי רָאוּ אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה בִירוּשָׁלַיִם בְּיָמֵי הַחֹהֵק כִּי גַם הִמָּה עָלוּ לְחַג אֶת־הַחֹהֵק: יוֹחֵן ד' 45

פרק 22

- 1 ויהי בהיותו באחת הערים והנה איש כלו צרוע ויבא את ישוע ויפל על פניו ויתחנן אליו לאמר אדני אם תחפץ תוכל לטהרני לוקס ה 12
- 2 וירחם עליו ישוע וישלח ידו ויגע בו ויאמר רצה אנכי טהר: מרקוס א 41
- 3 עודנו מדבר והצרעת סרה ממנו ויטהר: מרקוס א 42
- 4 ויגער בו וימרה להוציאו החוצה: מרקוס א 43
- 5 ויאמר אליו ראה אל תגיד לאיש דבר ולך הראה אל הכהן והקרב לטהרתך את אשר צוה משה לעדות להם: מרקוס א 44
- 6 והוא יצא ויחל לקרא הרבה ולהשמיע הדבר עד אשר לא יכל לבוא עוד אל עיר לעיני העם וישב מחוץ לעיר במקומות הרבה ויבאו אליו מכל עבריו מסביב: מרקוס א 45
- 7 ושמעו הולך הולך וגדל ויקבצו עם רב לשמוע ולהרפא על ידו מתחלואיהם: לוקס ה 15
- 8 והוא סר אל המדברות ומתפלל: לוקס ה 16
- 9 אחר הדברים האלה היה חג ליהודים ויעל ישוע ירושלים: יוחנן ה 1
- 10 וברושלים ברכה על יד שער הצאן אשר יקראו לה בלשון עברית בית חסדא וזה חמשה אלמים: יוחנן ה 2
- 11 שמה שכבו חולים ועוורים ופסחים ויבשי כח לרב והמה מיחלים לתנועת המים: יוחנן ה 3
- 12 כי מלאך ירד במועדו אל הברכה וירעש את מימיה והיה הירד ראשון אל תוכה אחרי התגעשו המים הוא נרפא מכל מחלה אשר דבקה בו: יוחנן ה 4
- 13 וישם איש אחד והוא בחליו שלשים ושמנה שנה: יוחנן ה 5
- 14 ויבא אתו ישוע שכב וידע כי ארכולו ימי חליו ויאמר אליו התחפץ להרפא: יוחנן ה 6
- 15 ויען החולה אדני אין איש אתי להשליכני אל הברכה בהרעש המים ובטורם אבא וירד אחר לפני: יוחנן ה 7
- 16 ויאמר אליו ישוע קום שא את משכבך והתהלך: יוחנן ה 8
- 17 וכרגע שב האיש לאיתנו וישא את משכבו ויתהלך והיום ההוא יום השבת: יוחנן ה 9
- 18 ויאמרו היהודים אל האיש הנרפא שבת היום אסור לך לשאת את משכבך: יוחנן ה 10
- 19 ויען אתם לאמר האיש אשר החלימיני הוא אמר אלי שא את משכבך והתהלך: יוחנן ה 11
- 20 וישאלוהו מי זה האיש אשר אמר לך שא את משכבך והתהלך: יוחנן ה 12
- 21 והנרפא לא ידע מי הוא כי סר ישוע וילך לו כי היה המון רב במקום ההוא: יוחנן ה 13
- 22 ויהי אחרי כן וימצאוהו ישוע בבית המקדש ויאמר אליו הנה נרפא לך אל תוסיף לחטא פן תאנה אליך רעה גדולה מזאת: יוחנן ה 14
- 23 וילך האיש ויגד ליהודים כי ישוע הוא אשר רפאו: יוחנן ה 15
- 24 ועל פן רדפו היהודים את ישוע (וויבקשו המיתו) כי עשה אלה בשבת: יוחנן ה 16
- 25 ויען אתם ישוע אבי פעל פעלתו עד עתה וגם אנכי פעל: יוחנן ה 17
- 26 אז יוסיפו היהודים לבקש את נפשו כי מלבד אשר חלל את השבת גם אמר כי האלהים הוא אביו וידמה לאלהים: יוחנן ה 18
- 27 ויען ישוע ויאמר אליהם אמן אמן אני אמר לכם לא יוכל הבן לעשות דבר מנפשו בלתי את אשר יראה את-אביו עשה כי את אשר עשה הוא גם הבן יעשה כמהו: יוחנן ה 19
- 28 כי האב אהב את הבן ומהו אתו כל אשר יעשה ועוד מעשים גדולים יורהו למען תתמהו: יוחנן ה 20
- 29 כי כאשר האב יעיר ויתיה את המתים בן גם הבן יתיה את אשר יחפץ: יוחנן ה 21
- 30 כי האב לא ידון איש כי אם נתן המשפט כלו ביד הבן למען יכבדו כלם את-הבן כאשר יכבדו את האב: יוחנן ה 22
- 31 מי אשר לא יכבד את הבן גם את האב אשר שלחו איננו מכבד: יוחנן ה 23
- 32 אמן אמן אני אמר לכם השמע דברי ומאמין לשלחי לשלחו חיי עולם ולא יבא במשפט כי עבר ממנו לחיים: יוחנן ה 24
- 33 אמן אמן אני אמר לכם כי תבוא שעה ועתה היא אשר ישמעו המתים את קול בן האלהים והשמעים חיה חיו: יוחנן ה 25
- 34 כי כאשר לאב יש חיים בעצמו כן נתן גם לבן להיות לו חיים בעצמו: יוחנן ה 26
- 35 ואף שלטון נתן לו לעשות משפט כיבן אדם הוא: יוחנן ה 27
- 36 אל תתמהו על זאת כי הנה באה שעה וישמעו כל שכני קבר את קולו: יוחנן ה 28
- 37 ועלו עשי הטוב לקום לחיים ועשי הרע לקום לדיו: יוחנן ה 29
- 38 לא אוכל לעשות דבר מנפשי כאשר אשמע בן אשפט ומשפטי צדק כי לא אבקש רצוני כי אם רצון האב אשר שלחני: יוחנן ה 30
- 39 אם אנכי מעיד עלי עדותי לא נאמנה: יוחנן ה 31
- 40 יש אחר המעיד עלי וידעתי כי נאמנה עדותו אשר הוא מעיד עלי: יוחנן ה 32
- 41 אתם שלחתי אל יוחנן והוא העיד עדות אמת: יוחנן ה 33
- 42 ואני לא אקח לי עדות מאדם אף אמרתי זאת למען תושעו: יוחנן ה 34
- 43 הוא היה הגר הדלק והמאיר ואתם רציתם לשוש כשעה לאורו: יוחנן ה 35
- 44 ולי עדות גדולה מעדות יוחנן המעשים אשר נתן לי אבי להשלימם המעשים האלה אשר אני עשה מעידים עלי כי האב שלחני: יוחנן ה 36

- 45 והאב אשר שלחני הוא מעיד עלי ואתם את קולו לא שמעתם מעולם ותמונתו לא ראיתם: יוחנן ה 37
 46 ודברו איננו שכן בקרבכם כי אינכם מאמינים לשלוחו: יוחנן ה 38
 47 דרשו בכתבים אשר תאמרו שיש לכם חיי עולם בהם והמה המעידים עלי: יוחנן ה 39
 48 ואתם אינכם רוצים לבוא אלי להיות לכם חיים: יוחנן ה 40
 49 לא אקח כבוד מבני אדם: יוחנן ה 41
 50 אכן ידעתי אתכם כי אין אהבת אלהים בקרבכם: יוחנן ה 42
 51 אני הנה באתי בשם אבי לא קבלתם אתי ואם יבא אחר בשם עצמו אתו תקבלו: יוחנן ה 43
 52 איך תוכלו להאמין אתם הלקחים כבוד איש מאת רעהו ואת הכבוד אשר מאת האלהים היחיד לא תבקשו: יוחנן ה 44
 53 אל תחשבו כי אנכי אטען עליכם לפני אבי משה אשר לו תיחלו הוא הטען עליכם: יוחנן ה 45
 54 כי לו תאמינו למשה גם לי תאמינו כי הוא כתב עלי: יוחנן ה 46
 55 ואם לכתביו אינכם מאמינים איך תאמינו לדברי: יוחנן ה 47

פרק 23

- 1 ויעבר ישוע משם ויבא אל-ים הגליל ויעל ההרה וישב שם: מתי טו 29
 2 ויבאו אליו המון עם רב ועמם פסחים עורים אלמים קטנים ורבים בהמה ופילוס לרגלי ישוע .... מתי טו 30
 3 כי ראו את כל אשר עשה בירושלים בימי הקדש יוחנן ד 45 ... וירפאם: מתי טו 30
 4 ויתמהו העם בראותם את האלמים מדברים והקטנים בראים וישבחו את אלהי ישראל:
 מתי טו 31
 5 ויקרא ישוע אל תלמידיו ויאמר נכמרו רחמי עליהם כי זה עמדם עמדי שלשת ימים ואין להם מה לאכל ואינני חפץ
 לשלחם רעבים פן יתעלפו בדרך: מתי טו 32
 6 ויאמרו אליו התלמידים מאין לנו במדבר די להם להשביע את המון רב כזה: מתי טו 33
 7 ויאמר ישוע אליהם פמה כפרות להם לכם ויאמרו שבע ומעט דגים קטנים: מתי טו 34
 8 ויצו את המון העם וישבו לארץ: מתי טו 35
 9 ויקח את שבע כפרות הלחם ואת הדגים ויברך ויפרס ויתן אל התלמידים והתלמידים נתנו לעם: מתי טו 36
 10 ויאכלו כלם וישבעו וישאו מן הפתות הנותרים שבעה דודים מלאים: מתי טו 37
 11 והאכלים ארבעת אלפים איש מלבד הנשים והטף: מתי טו 38
 12 וישלח את העם וירד באגנה ויבא אל גבול מגדן: מתי טו 39
 13 ויאמרו יש אמרים יוחנן המטביל הוא ויש אמרים אלהיו ואחרים אמרים ירמיהו או אהד מן הנביאים: מתי טו 14
 ויצאו הפרושים ויחלו להתנכח עמו וישאלו מאתו מן השמים למען נסתו: מרקוס ח 11
 14 ויבא ברוחו ויאמר מה הדור הזה מבקש לו אות אמן אמר אני לכם אם ינתן אות לדור הזה: מרקוס ח 12 דור רע ומנאף
 מבקש לו אות ואות לא ינתן לו בלתי אם אות יונה הנביא ויעזבם וילך לו: מתי טו 4
 15 ויבא ברוחו ויאמר מה הדור הזה מבקש לו אות אמן אמר אני לכם אם ינתן אות לדור הזה: מרקוס ח 12
 16 ויעל מעליהם וישב וירד באגנה ויעבר אל עבר הים: מרקוס ח 13
 17 והם שכוו לקחת בידם לחם ולא היה להם באגנה בלתי אם כפר לחם אחת: מרקוס ח 14
 18 ויזקרו אותם לאמר ראו השמרו לכם משאר הפרושים ומשאר הורדוס: מרקוס ח 15
 19 ויחשבו בה ויבא וישאלו איש אל רעהו על כי לחם אין אתנו: מרקוס ח 16
 20 וידע ישוע ויאמר להם מה תחשבו על כי לחם אין לכם העוד לא תשכילו ולא תבינו ולבכם עודנו קשה: מרקוס ח 17
 21 עינים לכם ולא תראו ואזנים לכם ולא תשמעו ולא תזכרו: מרקוס ח 18
 22 באשר פרסתי את חמישת כפרות הלחם לחמשת אלפי איש פמה סלים מלאי פתותם וישארו אליו שנים עשר:
 מרקוס ח 19
 23 ובשבע לארבעת אלפי איש פמה דודים מלאי פתותם וישארו אליו שבעה: מרקוס ח 20
 24 ויאמר אליהם איך לא תבינו: מרקוס ח 21 איך לא תבינו כי לא על הלחם אמרתי אליהם השמרו לכם משאר הפרושים
 והצדוקים: מתי טו 11
 25 אז הבינו כי לא אמר להם להשמר משאר הלחם כי אם-מלמוד הפרושים והצדוקים: מתי טו 12
 26 ויבא אל בית צידה ויביאו אליו איש עור ויתחננו לו לגעת בו: מרקוס ח 22
 27 ויאחז ביד העור ויוליכהו אל מחוץ לכפר וירק בעיניו וישם ידיו עליו וישאלהו ויאמר אליו הרה אמה: מרקוס ח 23
 28 ויבט ויאמר אראה את בני האדם כי מתהלכים באילנות אני ראה: מרקוס ח 24
 29 ויוסף וישם שנית ידיו על עיניו ותפקחנה עיניו וירא וירא הכל היטב עד למרחוק: מרקוס ח 25
 30 וישלחהו אל ביתו ויאמר אל תבא אל תוך הכפר (ואל תדבר לאיש בכפר): מרקוס ח 26
 31 ויצא ישוע ותלמידיו ללכת אל כפרי קיסריה של פיליפוס ויהי בדרך וישאל את תלמידיו ויאמר אליהם מה אמרים לי בני
 אדם מי אני: מרקוס ח 27

32 וַיְהִי כְּבֹא יִשׁוּעַ אֶל גְּלִילוֹת קִנְסָרְיָה שֶׁל פִּילְפּוֹס וַיִּשְׁאֵל אֶת תַּלְמִידָיו לֵאמֹר מָה אֲמַרְיִם לִי בְּנֵי אָדָם מִי הוּא בֶן הָאָדָם: מתי טז 13

33 וַיֹּאמְרוּ יֵשׁ אֲמַרְיִם יוֹחָנָן הַמַּטְבִּיל הוּא וַיֵּשׁ אֲמַרְיִם אֲלֵיהֶו וַאֲחֵרִים אֲמַרְיִם יִרְמְיָהוּ אוֹ אֶחָד מִן הַנְּבִיאִים: מתי טז 14

34 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם וְאַתֶּם מָה תֹאמְרוּ לִי מִי אָנִי: מתי טז 15

35 וַיַּעַן שְׁמַעוֹן פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אַתָּה הוּא הַמָּשִׁיחַ בֶּן אֱלֹהִים חַיִּים: מתי טז 16

36 וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲשֶׁרִיךְ שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹנָה כִּי בִשְׂרָר וְדָם לֹא גָלָה לְךָ אֶת זֹאת כִּי אִם אָבִי שׁוֹפְטִים: מתי טז 17

37 וְגַם אָנִי אֹמֵר לְךָ כִּי אַתָּה פֶּטְרוֹס וְעַל הַצּוּר הִנֵּה אֲבִנָּה אֶת קְהֵלְתִּי וְשַׁעֲרֵי שָׂאוֹל לֹא יִגְבְּרוּ עָלֶיךָ: מתי טז 18

38 וְאַתָּן לְךָ אֶת מַפְתָּחוֹת מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם וְכָל אֲשֶׁר תִּסְמָר עַל הָאָרֶץ אֶסּוּר יִהְיֶה בַּשָּׁמַיִם וְכָל אֲשֶׁר תִּתִּיר עַל הָאָרֶץ מִתָּר יִהְיֶה בַּשָּׁמַיִם: מתי טז 19

39 אַז צִוָּה עַל תַּלְמִידָיו אֲשֶׁר לֹא יִסְפְּרוּ לְאִישׁ כִּי הוּא הַמָּשִׁיחַ: מתי טז 20

40 מִן הַעַת הַהִיא הֵחָל יִשׁוּעַ לְהַגִּיד לְתַלְמִידָיו כִּי צָרִיךְ הוּא לָלֶכֶת יְרוּשָׁלַיִם וַיַּעֲזֶה הַרְבֵּה מִיַּד הַזִּקְנִים וְרָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים וַיְהַרְג וּבִיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי קוּם יָקוּם: מתי טז 21

41 וַיִּחַל לְהוֹרֹתָם שְׁצָרִיךְ בֶּן הָאָדָם לַעֲנוֹת הַרְבֵּה וְהַזִּקְנִים וְרָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים וַיִּמָּאֲסֶהוּ וַיְהַרְג וּמִקְצָה שְׁלֹשֶׁת יָמִים קוּם יָקוּם: מרקוס ח 31

42 וְהוּא דִּבֶּר אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה בְּאֶזְנוֹי כָּלֵם וַיִּקְחֶהוּ פֶטְרוֹס וַיִּחַל לְגַעֲרָבּוֹ: מרקוס ח 32 לֵאמֹר חָס לְךָ אֲדֹנָי אֵל יְהִי לְךָ כְּזֹאת: מתי טז 22

43 וַיִּפֶן אַחֲרָיו וַיִּבֶט אֶל תַּלְמִידָיו וַיַּגֵּעַר בְּפֶטְרוֹס וַיֹּאמֶר סוּר מֵעַל פָּנַי הַשָּׁטָן כִּי אִין לְבָבְךָ לְדַבְּרֵי הָאָדָם: מרקוס ח 33

44 וַיִּפֶן וַיֹּאמֶר לְפֶטְרוֹס סוּר מֵעַל הַשָּׁטָן מִכְּשׁוֹל אַתָּה לִי כִּי לְבָבְךָ לְדַבְּרֵי בְנֵי אָדָם וְלֹא לְדַבְּרֵי אֱלֹהִים: מתי טז 23

45 וַיִּקְרָא אֶל הָעָם וְאֶל תַּלְמִידָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַחֲפִיץ לָלֶכֶת אַחֲרַי יִכְחַשׁ בְּנַפְשׁוֹ וַיִּשָּׂא אֶת צְלוּבּוֹ וַיֵּלֶךְ אַחֲרַי: מרקוס ח 34 , לוקס ט 23

46 כִּי כָל אֲשֶׁר יִחְפֹּץ לְהַצִּיל אֶת־נַפְשׁוֹ יִאבְדֶנָּה וְכָל אֲשֶׁר תֹּאבֵד נַפְשׁוֹ וְלִמְעַן הַבְּשׂוּרָה הוּא יִצְלִיחַ: מרקוס ח 35

47 כִּי מִה יוֹעִיל הָאָדָם שִׂימָנָה אֶת כָּל הָעוֹלָם וַאֲבָד וְהִשְׁחִית אֶת נַפְשׁוֹ: לוקס ט 25

48 אוּ מִה יִתֵּן אִישׁ פָּדְיוֹן נַפְשׁוֹ: מרקוס ח 37

49 כִּי הָאִישׁ אֲשֶׁר הֵייתִי אָנִי וּדְבָרִי לוֹ לְחַרְפָּה בְּדוֹר הַנֶּאֱחָף וְהַחוּטָא הַזֶּה אִף הוּא יִהְיֶה לְחַרְפָּה לְבֶן הָאָדָם כְּבֹאֹו בְּכּוֹד אָבִיו עִם הַמַּלְאָכִים הַקְּדוּשִׁים: מרקוס ח 38

50 כִּי בֶן הָאָדָם עֹתִיד לָבוֹא בְּכּוֹד אָבִיו עִם מַלְאָכָיו וְאֵז יִשְׁלַם לְכָל אִישׁ כְּמַעֲשָׂהוּ: מתי טז 27

פרק 24

1 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲמֵן אֲמֵר אָנִי לָכֵם כִּי יֵשׁ בְּעַמָּדִים פֹּה אֲשֶׁר לֹא יִטְעֲמוּ טַעַם מִיתָה עַד כִּי יֵרְאוּ מַלְכוּת הָאֱלֹהִים בָּאָה בְּגִבּוֹרָה: מרקוס ט 1... עַד כִּי יֵרְאוּ אֶת־בֶּן הָאָדָם בָּא בְּמַלְכוּתוֹ: מתי טז 28

2 וּמִקֵּץ שְׁשֶׁת יָמִים לָקַח לוֹ יִשׁוּעַ אֶת־פֶּטְרוֹס וְאֶת יַעֲקֹב וְאֶת יוֹחָנָן אַחֲיו וַיַּעֲלֵם בְּדָד עַל הַר גְּבוּהָ: מתי יז 1

3 וַיְהִי בְּהִתְפַּלֵּלוֹ וַיִּשְׁתַּנּוּ פָּנָיו וּלְבוּשׁוֹ הִלְבִּין וְהַבְּרִיק: לוקס ט 29

4 וַיִּשְׁתַּנּוּ לַעֲיִינֵיהֶם וַיִּזְהִירוּ פָּנָיו כְּשֶׁמֶשׁ וּבְגָדָיו כְּאֹור הַלְבִּינוֹ: מתי יז 2 וַיִּזְהִירוּ בְּגָדָיו וַיְהִיו לְבָנִים מְאֹד כְּשֶׁלֶג אֲשֶׁר לֹא יוּכַל כּוֹבֵס בְּאַרְצָ לְהִלְבִּין כְּמוֹהֶם: מרקוס ט 3

5 וַיֵּרָא אֲלֵיהֶם אֲלֵיהֶם וּמִשָּׁה וַיְהִיו מְדַבְּרִים עִם־יִשׁוּעַ: מרקוס ט 4

6 הִמָּה נִרְאָו בְּכָבוֹדָם וְהִגִּידוּ אֶת אַחֲרִיתוֹ אֲשֶׁר יִמְלֹאֲנָה בִּירוּשָׁלַיִם: לוקס ט 31

7 וּפֶטְרוֹס וְאֲשֶׁר אִתּוֹ נִרְדָּמִים וַיִּקְצוּ וַיֵּרְאוּ אֶת כְּבוֹדוֹ וְאֶת שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים הָעֹמְדִים עֲלָיו: לוקס ט 32

8 וַיְהִי כִּהִפְרָדָם מֵעֲמֻ וַיֹּאמֶר פֶּטְרוֹס אֶל יִשׁוּעַ מוֹרֶה טוֹב לָנוּ לְהִיּוֹת פֹּה נַעֲשֶׂה נָא שְׁלֹשׁ סֻכוֹת לְךָ אַחַת וּלְמִשָּׁה אַחַת וּלְאַלְיָהוּ אַחַת וְלֹא יָדַע מִה דִּבֶּר: לוקס ט 33

9 וַיְהִי כִּהִפְרָדָם מֵעֲמֻ וַיֹּאמֶר פֶּטְרוֹס אֶל יִשׁוּעַ מוֹרֶה טוֹב לָנוּ לְהִיּוֹת פֹּה נַעֲשֶׂה נָא שְׁלֹשׁ סֻכוֹת לְךָ אַחַת וּלְמִשָּׁה אַחַת וּלְאַלְיָהוּ אַחַת וְלֹא יָדַע מִה דִּבֶּר: לוקס ט 33, מתי יז 4 כִּי נִבְהִלּוּ: מרקוס ט 6

10 עוֹדְנוּ מִדְּבַר וְהִנֵּה עָנָן אוֹר הֵצִל עֲלֵיהֶם: מתי יז 5

11 עוֹד הוּא מְדַבֵּר כְּזֹאת וְהִנֵּה עָנָן סָבַף עֲלֵיהֶם וּכְבוֹאָם בְּתוֹךְ הָעֵנָן וַיִּתְּרֻ: לוקס ט 34

12 עוֹדְנוּ מִדְּבַר וְהִנֵּה עָנָן אוֹר הֵצִל עֲלֵיהֶם וְהִנֵּה קוֹל מִתּוֹךְ הָעֵנָן אֹמֵר זֶה בְּנִי יְדִידִי אֲשֶׁר רָצִיתִי בּוֹ אֵלָיו תִּשְׁמְעוּ: מתי יז 5

13 וּבְהִשְׁמָע הַקוֹל נִמְצָא יִשׁוּעַ לְבָדוֹ וְהִמָּה הִתְחַשּׁוּ וְלֹא־הִגִּידוּ דְּבָר לְאִישׁ בַּיָּמִים הָהֵם מִכָּל אֲשֶׁר רָאוּ: לוקס ט 36

14 וַיְהִי כְּשֶׁמֶע הַתַּלְמִידִים וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם וַיִּירָאוּ מְאֹד: מתי יז 6

15 וַיִּנְגֹּשׁ יִשׁוּעַ וַיַּגֵּעַ בָּם וַיֹּאמֶר קוּמוּ אֵל תִּירָאוּ: מתי יז 7

16 וַיִּשָּׂאוּ עֵינֵיהֶם וְלֹא רָאוּ אִישׁ בְּלִתִּי יִשׁוּעַ לְבָדוֹ: מתי יז 8

- 17 וּבִרְדֵּתָם מִן הַהָר צִוָּה עֲלֵיהֶם יְשׁוּעַ לֵאמֹר לֹא תִגִּידוּ לְאִישׁ אֶת דְּבַר הַמִּרְאָה עַד אִם קָם בֶּן הָאָדָם מֵעַם הַמֵּתִים: מִתִּי יִז 9
- 18 וַיִּשְׁמְרוּ אֶת הַדְּבָר בְּלִבָּם: מֶרְקוֹס ט 10 ... וְלֹא הִגִּידוּ דְּבָר לְאִישׁ בֵּינֵיהֶם הֵם מִכָּל אֲשֶׁר רָאוּ: לוקס ט 36
- 19 ... וַיִּזְדָּרְשׁוּ לְדַעַת הַתְּקוּמָה מִן הַמֵּתִים מֶה הָיָא: מֶרְקוֹס ט 10
- 20 וַיִּשְׁאַלְהוּ לֵאמֹר מֶה זֶה אֲמָרִים הַסּוֹפְרִים כִּי אֵלֵיהֶוּ בּוֹא יְבוֹא בְּרֵאשׁוֹנָה: מֶרְקוֹס ט 11
- 21 וַיַּעַן וַיֹּאמֶר לָהֶם הִנֵּה אֵלֵיהֶוּ בָּא בְּרֵאשׁוֹנָה וַיִּשָּׁיב אֶת הַכָּל וּמֶה פָּתוּב עַל בֶּן הָאָדָם הֲלֹא אֲשֶׁר יַעֲנֶה הַרְבֵּה וַיִּמָּאס: מֶרְקוֹס ט 12
- 22 אָבֵל אֲמָר אֲנִי לָכֶם גַּם בָּא אֵלֵיהֶוּ וְגַם עָשׂוּ לוֹ כְּרִצּוֹנָם כְּפָתוּב עָלָיו: מֶרְקוֹס ט 13
- 23 אָבֵל אֲמָר אֲנִי לָכֶם אֵלֵיהֶוּ כָּכָר בָּא וְלֹא הִכִּירְהוּ וַיַּעֲשׂוּ בּוֹ כְּרִצּוֹנָם וְכֵן גַּם-בֶּן הָאָדָם יַעֲנֶה עַל יָדָם: מִתִּי יִז 12
- 24 אַז הִבִּינוּ הַתַּלְמִידִים כִּי עַל יוֹחָנָן הַמַּטְבִּיל דְּבָר אֵלֵיהֶם: מִתִּי יִז 13 25 וַיְהִי כְּבוֹאוֹ אֶל הַתַּלְמִידִים וַיֵּרָא עִם-רֹב סְבִיבוֹתָם וְסוֹפְרִים מִתּוֹכָהֶם עִמָּם: מֶרְקוֹס ט 14
- 26 וְכָל הַעָם כְּרֹאוֹתָם אֹתוֹ כֹּן תִּמְהוּ וַיִּרְצוּ אֵלָיו וַיִּשְׁאַלּוּ לוֹ לְשִׁלּוֹם: מֶרְקוֹס ט 15
- 27 בַּיּוֹם הַהוּא נִגְשׂוּ מִן הַפְּרוּשִׁים וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו צֵא וְלֹךְ מִנֶּה כִּי הוֹרְדוֹס מִבְּקֵשׁ לְהִרְגָּךְ: לוקס יג 31
- 28 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ וְאֲמָרוּ אֶל הַשּׁוֹעֵל הַזֶּה הִנֵּה הִנְנִי מִגֵּרֶשׁ שָׂדִים וּפֹעֵל רְפוּאוֹת הַיּוֹם וּמָחָר וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי אָבָא עַד קִצִּי: לוקס יג 32
- 29 אָבֵל הַלּוֹךְ אֵלֶּךְ הַיּוֹם וּמָחָר וּמִמָּחָרְתּוֹ כִּי לֹא יִתְכֵּן אֲשֶׁר יֹאבֵד נָבִיא מִחוּץ לִירוּשָׁלַיִם: לוקס יג 33
- 30 וַיְהִי כְּבוֹאָם אֶל הַמּוֹן הַעָם וַיִּגֵּשׁ אֵלָיו אִישׁ וַיִּכְרַע עַל בְּרַכְיָיו לְנִגְדּוֹ: מִתִּי יִז 14 לֵאמֹר אֲנָא רַבִּי פְּנֵה נָא אֵל בְּנִי כִּי יָחִיד הוּא לִי: לוקס ט 38
- 31 וַהֲנֵה כִּי אָחֻז בּוֹ רוּחַ הוּא מַצְעֵק פְּתָאִם וְהָרוּחַ מְרוּצֵץ אֹתוֹ בַּהוֹרִיד רִירוֹ וּמִקְשָׁה לְסוּר מִמֶּנּוּ וַיִּדְכָּא אֹתוֹ: לוקס ט 39 וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי רַחֵם נָא עַל בְּנִי כִּי מִכָּה יֵרָח הוּא וְחֲלִיוֹ רָע כִּי פְעָמִים רַבּוֹת הוּא נָפַל בְּאֵשׁ וּפְעָמִים רַבּוֹת אֶל תּוֹךְ הַמַּיִם: מִתִּי יִז 15
- 32 וּבְכָל מְקוֹם אֲשֶׁר יֵאָחֲזוּ הוּא מְרִצֵּץ אֹתוֹ וַיִּרְדּ רִירוֹ וְחֶרֶק שָׁנָיו וַיִּבֶשׁ גּוּפוֹ וַאֲמָר אֶל תַּלְמִידָיו לִגְרָשׁוֹ וְלֹא יָכְלוּ: מֶרְקוֹס ט 18
- 33 כִּי פְעָמִים רַבּוֹת הוּא נָפַל בְּאֵשׁ וּפְעָמִים רַבּוֹת אֶל תּוֹךְ הַמַּיִם: מִתִּי יִז 15 וְהָרוּחַ מְרוּצֵץ אֹתוֹ בַּהוֹרִיד רִירוֹ וּמִקְשָׁה לְסוּר מִמֶּנּוּ וַיִּדְכָּא אֹתוֹ: לוקס ט 39
- 34 וַאֲבִיָּא אֹתוֹ אֶל תַּלְמִידָיו וְלֹא יָכְלוּ לְרַפָּא לוֹ: מִתִּי יִז 16
- 35 וַיַּעַן יְשׁוּעַ וַיֹּאמֶר הוּי דוֹר חֹסֵר אֲמוּנָה וּפְתִלְתֵּל עַד מָתִי אֲהִיָּה עִמָּכֶם עַד מָתִי אֲשָׂא אֶתְכֶם הִבִּיאוּ אֹתוֹ אֵלֵי הַנֶּה: מִתִּי יִז 17
- 36 וַיְבִיֵּאוּהוּ לְפָנָיו וַיְהִי כְּאֲשֶׁר רָאֶהוּ וַיִּזְעַזְעוּ הָרוּחַ פְּתָאִם וַיִּפֹּל אֶרְצָה וַיִּתְּגוּלֵּל וַיִּוָּרֵד רִירוֹ: מֶרְקוֹס ט 20
- 37 וַיִּשְׁאַל אֶת אֲבָיו כִּמָּה יָמִים הָיְתָה לוֹ זֹאת וַיֹּאמֶר מִימֵי נְעוּרָיו: מֶרְקוֹס ט 21
- 38 וּפְעָמִים רַבּוֹת הִפִּיל אֹתוֹ גַּם בְּאֵשׁ גַּם בַּמַּיִם לְהֶאֱבִידוֹ אִם כָּל תּוֹכֵל רַחֵם עָלֵינוּ וְעֲזָרְנוּ: מֶרְקוֹס ט 22
- 39 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְשׁוּעַ לֵאמֹר אִם תּוֹכֵל אֶמְרָת כָּל יוֹכֵל הַמַּאֲמִין: מֶרְקוֹס ט 23
- 40 וַיִּתֵּן אֲבִי הַזֶּלֶד אֶת-קִלְדוֹ בְּכַכִּי וַיֹּאמֶר אֲנִי מֵאֲמִין אֲדֹנָי עֲזָר נָא לְחֶסְרוֹן אֲמוּנָתִי: מֶרְקוֹס ט 24
- 41 וַיֵּרָא יְשׁוּעַ אֶת הַעָם מִתְּקַבֵּץ אֵלָיו וַיִּגְעַר בְּרוּחַ הַסְּטָמָא וַיֹּאמֶר רוּחַ אֱלֹם וְחֶרֶשׁ אֲנִי מַצְנֶה צָא מִמֶּנּוּ וְאַל תִּסְּף לְבוֹא בּוֹ עוֹד: מֶרְקוֹס ט 25
- 42 וַיַּצְעֵק וַיִּזְעַזַּע אֹתוֹ מְאֹד וַיֵּצֵא וַיְהִי כִמֶּת וְרַבִּים אָמְרוּ כִּי גִיעַ: מֶרְקוֹס ט 26
- 43 וַיִּחְזַק יְשׁוּעַ בְּיָדוֹ וַיַּעֲרִיְהוּ וַיִּקָּם: מֶרְקוֹס ט 27 27 ... וַיִּשְׁיבְהוּ לְאֲבָיו: לוקס ט 42
- 44 וַיִּגְעַר בּוֹ יְשׁוּעַ וַיֵּצֵא הַשָּׂד מִמֶּנּוּ וַיִּרְפָּא הַנַּעַר מִן-הַשְּׁעָה הַהִיא: מִתִּי יִז 18
- 45 וַיְהִי כְּאֲשֶׁר בָּא הַבִּיטָה וַיִּשְׁאַלְהוּ תַלְמִידָיו בְּהִיּוֹתָם אֹתוֹ לְבָדָם לֵאמֹר מַדּוּעַ אֲנַחְנוּ לֹא יָכְלָנוּ לִגְרָשׁוֹ: מֶרְקוֹס ט 28
- 46 וַיֹּאמֶר יְשׁוּעַ אֲלֵיהֶם מִפְּנֵי חֹסֵר אֲמוּנָתְכֶם כִּי אֲמֵן אֲמַר אֲנִי לָכֶם אִם יֵשׁ בְּכֶם אֲמוּנָה כַּגִּרְגֵר הַחֲרָדֵל וְאֲמָרְתֶּם אֶל הַהָר הַזֶּה הֲעֵתֵק מִנֶּה שְׁמָה וְנַעֲתֵק מִמְּקוֹמוֹ וְאֵין דְּבָר אֲשֶׁר יִבְצֹר מִכֶּם: מִתִּי יִז 20
- 47 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַמִּין הַזֶּה יֵצֵא לֹא יֵצֵא כִּי אִם בְּתַפְלָה וּבְצוּם: מֶרְקוֹס ט 29
- 48 וַיֵּצְאוּ מִשָּׁם וַיַּעֲבְרוּ בְּגִלְיָל וְלֹא אָבָה לְהוֹדֹעַ לְאִישׁ: מֶרְקוֹס ט 30
- 49 כִּי הָיָה מִלְמַד אֶת תַּלְמִידָיו לֵאמֹר אֲלֵיהֶם כִּי עֵתִיד בֶּן הָאָדָם לְהִמָּסֵר בְּיַד בְּנֵי אָדָם וַיִּהְרָגוּהוּ וְאַחֲרַי מוֹתוֹ יָקוּם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי: מֶרְקוֹס ט 31
- 50 שְׁיִמּוּ אֹתָם בְּאֲזִנֵּיכֶם אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי עֵתִיד בֶּן הָאָדָם לְהִמָּסֵר בְּיַד בְּנֵי אָדָם: לוקס ט 44
- 51 וְהִמָּה לֹא הִבִּינוּ אֶת הַמֶּאֱמָר הַזֶּה וַיְהִי נִעְלָם מִדַּעְתָּם וַיֵּירָאוּ לְשֹׂאֵל אֹתוֹ עַל הַמֶּאֱמָר הַזֶּה: לוקס ט 45
- 52 ... וַיִּתְּעֲצְבוּ מְאֹד: מִתִּי יִז 23

פרק 25

- 1 ויעל על לבכם לחשוב מי הגדול בהם: לוקס ט 46
- 2 ויבא אל כפר נחום ויהי בבית ויאמר אליהם מה התוכחתם איש עם רעהו בדרך: מרקוס ט 33
- 3 ויחרישו כי התעשקו בדרך מי הגדול בהם: מרקוס ט 34
- 4 ויהי כבואם אל כפר נחום ויגשו אל פטרוס גבאי מחצית השקל ויאמרו הלא יתן רבכם את מחצית השקל: מתי יז 24
- 5 ויאמר יתן ובבואו הבינה קדם אתו ישוע לשאל ויאמר מה דעתה שמעון מלכי הארץ ממי יקחו מקס ומס מאת בנייהם או מאת הנזרים: מתי יז 25
- 6 ויאמר פטרוס אליו מאת הנזרים ויאמר לו ישוע אם כן אפוא הבנים פטורים הנה: מתי יז 26
- 7 ואולם למען אשר לא נהיה להם למכשול לה אל הים והשלכת חכה אל תוכו ואת הדג הראשון אשר יעלה שמהו וכאשר תפתח את פיו תמצא בו מטבע אותו קח ושלקת על ידי ועל דוד: מתי יז 27
- 8 בשעה ההיא נגשו התלמידים אל ישוע ויאמרו מי אפוא הגדול במלכות השמים: מתי יח 1
- 9 וידע ישוע את מחשבת לבם ויקח ילד ויעמידהו אצלם: לוקס ט 47
- 10 ויאמר אמר אני לכם אם לא תשובו להיות כילדים לא תבאו אל מלכות השמים: מתי יח 3
- 11 ויאמר אליהם המקבל את הילד הזה לשמי אותי הוא מקבל והמקבל אותי הוא מקבל את אשר שלחני, לוקס ט 48, מרקוס ט 37
- 12 ... כי הקטן בכלכם הוא יהיה הגדול: לוקס ט 48
- 13 המכשיל את אחד מן הקטנים האלה המאמינים בי נוח לו שיתלה פלח רכב על צנארו וטבע במצולות ים: מתי יח 6
- 14 ויען יוחנן ויאמר מורה ראינו איש מגרש שדים בשמך ונכלא אותו כי איננו הולך עמנו: לוקס ט 49
- 15 ויאמר ישוע אל תכלאהו כי אין איש עשה גבורה בשמי ויוכל במהרה לדבר בי רעה: מרקוס ט 39
- 16 ויאמר ישוע אליו אל תכלאו כי כל אשר איננו לצרינו לנו הוא: לוקס ט 50
- 17 אוי לעולם מן המכשלים כי המכשלים בואו אצל אוי לאיש ההוא אשר על ידו יבוא המכשול: מתי יח 7
- 18 ואם תכשילו ידך או רגלך קצץ אותה והשלך ממך. טוב לה לבוא לחיים פסח או קטע מהיות לה שתי ידיים או שתי רגלים ותשלך אל אש עולם: מתי יח 8
- 19 אשר שם תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה: מרקוס ט 44
- 20 ואם עינך תכשילך נקר אותה והשלך ממך טוב לה לבוא לחיים בעין אחת מהיות לה שתי עינים ותשלך אל אש גיהנם: מתי יח 9
- 21 ואם עינך תכשילך עקר אותה טוב לה לבוא במלכות האלהים בעל עין אחת מהיות לה שתי עינים ותשלך לגיהנם: מרקוס ט 47
- 22 אשר שם תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה: מרקוס ט 48
- 23 כי כל איש באש ימלח וכל קרבו במלח ימלח: מרקוס ט 49
- 24 טוב המלח ואם המלח יהיה תפל במה תתקנו אותו יהי לכם מלח בקרבכם ויהי שלום ביניכם: מרקוס ט 50
- 25 טוב המלח ואם המלח יהיה תפל במה יתקן: לוקס יד 34
- 26 גם לאדמה גם לדמן לא יצלח החוצה ישליכהו מי אשר אונים לו לשמע ישמע: לוקס יד 35
- 27 ויקם מישם וילך אל גבול יהודה מעבר הירדן ויקהלו עוד אליו המון עם וילמדם בפעם בפעם: מרקוס י 1
- 28 ויגשו אליו הפרושים לנסותו וישאלהו ויאמרו היכול איש לשלח את אשתו: מרקוס י 2
- 29 ויען ויאמר אליהם מה צוה אתכם משה: מרקוס י 3
- 30 ויאמרו משה התיר לכתב ספר כריתת ושלח: מרקוס י 4
- 31 ויען ישוע ויאמר אליהם: מרקוס י 5 .... הלא קראתם כי מראש היצר ונזקבה ברא אתם: מתי יט 4
- 32 ואמר על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו שניהם לבשר אחד: מתי יט 5
- 33 אם כן אינם עוד שנים כי אם בשר אחד לכן את אשר חבר האלהים אל יפרד האדם: מתי יט 6
- 34 ויאמרו אליו ולמה זה צוה משה לתת לה ספר כריתת ושלח: מתי יט 7
- 35 ויאמר אליהם מפני קשי לבבכם הנית לכם משה לשלח את נשיכם ומראש לא היה הדבר כן: מתי יט 8
- 36 ואני אמר לכם המשלח את אשתו שלא על דבר זנות ונשא אחרת נאף הוא (והנשא את הגרושה נאף הוא): מתי יט 9
- 37 ויהי בבית וישובו תלמידיו לשאל אתו על זאת: מרקוס י 10
- 38 ויאמר אליהם המשלח את אשתו ולקח אחרת נאף הוא עליה: מרקוס י 11
- 39 ואשה כי תעזב אישה והיתה לאיש אחר נאפת היא: מרקוס י 12 ואני אמר לכם המשלח את אשתו שלא על דבר זנות ונשא אחרת נאף הוא (והנשא את הגרושה נאף הוא): מתי יט 9
- 40 ויאמרו אליו התלמידים אם זה משפט האיש את אשתו לא טוב לקחת אשה: מתי יט 10
- 41 ויאמר אליהם לא יוכל כל אדם קבל את הדבר הזה כי אם אלה אשר נתן להם: מתי יט 11
- 42 יש סריסים אשר נולדו כן מבטן אמם ויש סריסים המסרסים על ידי אדם ויש סריסים אשר סרסו עצמם למען מלכות השמים מי שיוכל לקבל יקבל: מתי יט 12
- 43 אז יביאו אליו ילדים למען ישם עליהם את ידי ויתפלל ויגזרו בם התלמידים: מתי יט 13
- 44 וירא ישוע וירע לו ויאמר אליהם הניחו לילדים לבוא אלי ואל תמנעו כי לאלה מלכות האלהים: מרקוס י 14

45 אָמַן אָמַר אָנִי לָכֶם כֹּל אֲשֶׁר לֹא יִקְבֹּל אֶת מַלְכוּת הָאֱלֹהִים כִּילֵּד לֹא יָבֵא בָּהּ: מַרְקוֹס י 15
46 וַיִּחַבְּקֵם וַיָּשֶׂת יָדָיו עֲלֵיהֶם וַיְבָרְכֵם: מַרְקוֹס י 16

פרק 26

- 1 וַיְהִי בִקְרִיב אֵלָיו כָּל־הַמוֹכְסִים וְהַחֲטָאִים לִשְׁמַע אוֹתוֹ: לוקס טו 1
- 2 וַיִּלּוֹנוּ הַפְּרוּשִׁים וְהַסּוֹפְרִים לֵאמֹר הַיֵּשׁ מִקְבֹּל אֶת הַחֲטָאִים וְאֵכָל אֹתָם: לוקס טו 2
- 3 וַיֵּשֶׂא אֶת הַמִּשָּׁל הֵנָּה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם: לוקס טו 3
- 4 מִי כִכֶּם הָיִשׁ אֲשֶׁר־לוֹ מֵאָה כִכָּשִׁים וְאֶבֶד לוֹ אֶחָד מֵהֶם וְלֹא יוֹשֵׁשׁ אֶת הַתְּשׁוּעָה וְתִשְׁעָה בַּמִּדְבָּר וְהָלַךְ אַחֲרֵי הָאֵבֶד עַד כִּי יִמְצָאֻהוּ: לוקס טו 4
- 5 וְהִנֵּה כֹאֲשֶׁר יִמְצָאֻהוּ אָמַן אָמַר לָכֶם כִּי יִשְׁמַח עָלָיו יוֹתֵר מֵעַל הַתְּשׁוּעָה וְתִשְׁעָה אֲשֶׁר לֹא אֶבֶד: מתי יח 13
- 6 וְהִנֵּה כִּמְצָאוֹ אוֹתוֹ יִשְׁיָמְנוּ עַל פְּתֻיָּו בְּשִׁמְחָה: וְכֹא אֵל בֵּיתוֹ וְקִרְאָה לְאֶהֱבָיו וְלִשְׁכֵּנָיו יַחַד לֵאמֹר שְׂמַחוּ אִתִּי כִּי מְצָאתִי אֶת־שִׁי הָאֵבֶד: לוקס טו 5-6
- 7 כֵּן אֵינְנוּ רִצּוֹן מִלִּפְנֵי אֲבִיכֶם שְׂבִשְׁמִים שְׂיֵאבֶד אֶחָד מִן הַקְּטָנִים הָאֵלֶּה: מתי יח 14
- 8 אָמַר אָנִי לָכֶם כֵּן שְׂמַחְהוּ תִּהְיֶה בְּשָׂמִים עַל חוֹטָא אֶחָד אֲשֶׁר שָׁב יוֹתֵר מֵעַל־תְּשׁוּעָה וְתִשְׁעָה צַדִּיקִים אֲשֶׁר לֹא יִצְטָרְכוּ לְתִשְׁבָּה: לוקס טו 7
- 9 אוּ אוֹ מִי הָאִשָּׁה אֲשֶׁר לֶה עֲשָׂרָה דִּרְכְּמוֹנִים וְאֶבֶד לֶה דִּרְכְּמוֹן אֶחָד וְלֹא תִדְּלִיק נֹר וְתִטַּטֵּא אֶת הַבַּיִת וְתַחַפֵּשׁ הַיֵּטֵב עַד כִּי תִמְצָאֻהוּ: לוקס טו 8
- 10 וְהִנֵּה כִּמְצָאָהּ אוֹתוֹ תִּקְרָא לַרְעוּתֶיהָ וְלִשְׁכֵּנוֹתֶיהָ לֵאמֹר שְׂמַחְנָה אִתִּי כִּי מְצָאתִי אֶת הַדִּרְכְּמוֹן אֲשֶׁר אֶבֶד לִי: לוקס טו 9
- 11 כֵּן אָנִי אָמַר לָכֶם תִּהְיֶה שְׂמַחְהָ לִפְנֵי מַלְאָכֵי אֱלֹהִים עַל חוֹטָא אֶחָד אֲשֶׁר שָׁב מִחֲטָאוֹ: לוקס טו 10
- 12 וַיֹּאמֶר אִישׁ אֶחָד הָיוּ לוֹ שְׁנֵי בָנִים: לוקס טו 11
- 13 וַיֹּאמֶר הַצָּעִיר אֶל אָבִיו אָבִי תֵּנֵה לִי אֶת־חֶלֶק הַנֶּכֶסִּים אֲשֶׁר יִפֹּל לִי וַיִּחַלֵּק לָהֶם אֶת הַנֶּחֱלָה: לוקס טו 12
- 14 וְהַיֵּשׁ מִקֵּץ יָמִים וַיֵּאֲסֹף הַבֶּן הַצָּעִיר אֶת הַכֹּל וַיֵּלֶךְ אֶל אֶרֶץ רְחוֹקָה וַיְהִי זֹלָל וְסָבָא וַיִּפְזֹר שָׁם אֶת רִכְשׁוֹ: לוקס טו 13
- 15 וְאַחֲרֵי כָלוֹתָּ אֶת הַכֹּל הִנֵּה רָעֵב חָזַק בְּאֶרֶץ הַהִיא וַיִּחַל לְהִיטֵר חֶסֶר לָחֶם: לוקס טו 14
- 16 וַיֵּלֶךְ וַיִּדְּבַק בְּאֶחָד מִבְּנֵי הַמְּדִינָה בְּאֶרֶץ הַהִיא וַיִּשְׁלַח אוֹתוֹ אֶל שְׂדוֹתָיו לַרְעוּת חֲזִירִים: לוקס טו 15
- 17 וַיִּתְּאוּ לְמִלֵּא בִטְנוֹ מִהַחֲרוֹבִים אֲשֶׁר יֵאָכְלוּ הַחֲזִירִים וַאֲיֵן נָתַן לוֹ: לוקס טו 16
- 18 וַיָּשֻׁב אֶל לְבוֹ וַיֹּאמֶר מַה רַבּוֹ שְׂכִירִי אָבִי אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם לֶאֱכֹל דִּים וְהוֹמֵר וְאֵנִי אֶבֶד בְּרָעֵב: לוקס טו 17
- 19 אָקוּמָה נָא וְאִלְכָה אֶל אָבִי וְאָמַר אֵלָיו אָבִי חֲטָאתִי גַם לִשְׂמִים גַּם לִפְנֵי: לוקס טו 18
- 20 וַיִּנְחֲלֵתִי מִהִקְרָא עוֹד בִּנְךָ שִׁימְנִי כְּאֶחָד שְׂכִירֶיךָ: לוקס טו 19
- 21 וַיָּקָם וַיָּבֵא אֶל־אָבִיו עוֹדְנוֹ מִרְחוֹק וְאָבִיו רָאֵהוּ וַיִּהְיֶה מְעִי וַיִּרְץ וַיִּפֹּל עַל־צוּאָרָיו וַיִּשְׁקָהוּ: לוקס טו 20
- 22 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַבֶּן אָבִי חֲטָאתִי גַם לִשְׂמִים גַּם לִפְנֵיךָ וְאֵנִי נִחֲלֵתִי מִהִקְרָא עוֹד בִּנְךָ: לוקס טו 21
- 23 וַיֹּאמֶר הָאֵבֶד אֶל עֲבָדָיו הִבִּיאוּ אֶת הַשְּׂמֵלָה הַזֶּה וְהַלְבִּישׁוּהוּ וְתָנוּ טַבַּעַת עַל יָדוֹ וְנָעֲלִים בְּרַגְלָיו: לוקס טו 22
- 24 וְהִבִּיאוּ עָלָיָהּ הַמַּרְבֵּק וְטָבְחוֹ אוֹתוֹ וְנִאֲכָלָה וַנִּשְׂמַח: לוקס טו 23
- 25 כִּי זֶה בְּנִי הִנֵּה מֵת וַיָּחִי וְאֶבֶד וַיִּמְצָא וַיִּחַלּוּ לִשְׂמַח: לוקס טו 24
- 26 וּבְנוֹ הַגָּדוֹל בְּשׂוּדָה וַיְהִי כְּשׁוּבוֹ כֹּאֲשֶׁר קָרֵב אֶל הַבַּיִת וַיִּשְׁמַע קוֹל זִמְרָה וּמַחֲלוֹת: לוקס טו 25
- 27 וַיִּקְרָא אֶל אֶחָד הַנְּעָרִים וַיִּשְׁאֵל לְדַעַת מַה הַדְּבָר: לוקס טו 26
- 28 וַיֹּאמֶר אֵלָיו כִּי בָא אַחִיךָ וַיִּטְבַּח אָבִיךָ עָגֹל הַמַּרְבֵּק עַל אֲשֶׁר שָׁב אֵלָיו בְּשָׁלוֹם: לוקס טו 27
- 29 וַיִּחַר לוֹ וַיִּמָּאֵן לְבוֹא הַבַּיִתָּה וַיֵּצֵא אָבִיו וַיִּדְּבֵר עַל לְבוֹ: לוקס טו 28
- 30 וַיִּעַן וַיֹּאמֶר אֶל אָבִיו הִנֵּה זֶה שְׁנִים רַבּוֹת אָנֹכִי עֹבֵד אֹתְךָ וּמִיָּמִי לֹא עָבַרְתִּי אֶת מִצְוֹתֶיךָ וְאַתָּה מִיָּמִי לֹא נָתַתָּ לִי גָדִי לְמַעַן אֲשִׁישׁ עִם רַעֲיִ: לוקס טו 29
- 31 וְעַתָּה בָּא בִנְךָ זֶה אֲשֶׁר בָּלַע אֶת נְחֻלְתְּךָ עִם הַזֵּנוֹת וְתִזְבַּח לוֹ אֶת עָגֹל הַמַּרְבֵּק: לוקס טו 30
- 32 וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּנִי אַתָּה תָּמִיד עִמָּדִי וְכֹל אֲשֶׁר לִי לָךְ הוּא: לוקס טו 31
- 33 אָבֶל אַחִיךָ הִנֵּה רָאוּי לְשׁוֹשׁ וְלִשְׂמַח עָלָיו כִּי הִנֵּה מֵת וַיָּחִי וְאֶבֶד וַיִּמְצָא: לוקס טו 32
- 34 וְגַם אֶל תַּלְמִידָיו אָמַר אִישׁ עֲשִׂיר הִנֵּה וְלוֹ סֶכֶן עַל־בֵּיתוֹ וַיִּלְשִׁינָהוּ אֵלָיו כִּי מִפְּזֹר הוּא אֶת קִנְיָנוֹ: לוקס טו 1
- 35 וַיִּקְרָא אֵלָיו וַיֹּאמֶר מַה זֹאת שְׂמַעְתִּי עָלֶיךָ תָּן חֲשׁוֹבוֹן פְּקֻדָּתְךָ כִּי לֹא תוּכַל לְהִיטֵר עוֹד סֶכֶן לִי: לוקס טו 2
- 36 וַיֹּאמֶר הַסּוֹכֵן בְּלִבּוֹ מַה אֲעֲשֶׂה כִּי יִקַּח אֲדָנִי מִמֶּנִּי אֶת הַפְּקֻדָּה לְעֹדֵר לֹא אוּכַל לְחַזֹּר עַל הַפְּתָחִים אָנִי בּוֹשׁ: לוקס טו 3
- 37 יְדַעְתִּי מַה אֲעֲשֶׂה לְמַעַן יֵאֲסָפוּנִי אֶל בְּתִיָּהֶם בָּעֵת אִם הוֹסַרְתִּי מִפְּקֻדָּתִי: לוקס טו 4
- 38 וַיִּקְרָא אֶל כָּל אֶחָד מִהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר נָשָׂה בָּהֶם אֲדָנָיו וַיֹּאמֶר אֶל הָרֵאשׁוֹן כְּמָה אַתָּה חָיִב לֵאדָּנִי: לוקס טו 5
- 39 וַיֹּאמֶר מֵאָה כֶּת שָׁמֶן וַיֹּאמֶר אֵלָיו קַח אֶת שְׁטָרְךָ וּמַהֵר שָׁב וְכַתְּבֵת חֲמִשִּׁים: לוקס טו 6
- 40 וְאֵל אַחֵר אָמַר כְּמָה אַתָּה חָיִב וַיֹּאמֶר מֵאֵת כָּר חֲמִישִׁים וַיֹּאמֶר קַח אֶת שְׁטָרְךָ וּכְתֹב שְׂמָנִים: לוקס טו 7
- 41 וַיִּשְׁבַּח הָאֱדוֹן אֶת סֶכֶן הָעֲוֹלָה עַל אֲשֶׁר הָעָרִים לַעֲשׂוֹת כִּי בְנֵי הָעוֹלָם הֵנָּה עָרוּמִים הֵם בְּדוֹרָם מִבְּנֵי הָאֹר: לוקס טו 8

- 42 וגם אני אמר לכם קנו לכם אהבים בממונה של עולה למען יאספו אתכם בעת כלתו אל משכנות עולם: לוקס טז 9
 43 הנאמן במעט מזער נאמן גם בהרבה והמעול במעט מזער מעול גם בהרבה: לוקס טז 10
 44 לכן אם בממונה של עולה לא הייתם נאמנים את האמתי מי יפקידנו בנדכם: לוקס טז 11
 45 ואם בדבר אשר לאחרים לא הייתם נאמנים את אשר לכם מי יתן לכם: לוקס טז 12

פרק 27

- 1 על כן דומה מלכות השמים למלך בשר ודם שהיה יורד לחשבון עם עבדיו: מתי יח 23
 2 וכאשר החל לחשב הובא לפניו איש אשר היה חייב לו עשרת אלפים ככרי כסף: מתי יח 24
 3 ולא היה לו לשלם ויצו אדניו למכור אותו ואת אשתו ואת בניו ואת כל אשר לו וישלם: מתי יח 25
 4 ויפל העבד על פניו וישתחו לו לאמר אדני הארך לי אפך ואשלם לך הכל: מתי יח 26
 5 ויחמו מעי אדני העבד והוא ויפטרוהו וימחל לו את חובו: מתי יח 27
 6 ויצא העבד ההוא מלפניו וימצא אחד מחבריו והוא חייב לו מאה דינרים ויחזקו בו ויחנקוהו לאמר שלם את אשר אתה חייב לי: מתי יח 28
 7 ויפל חברו לפני רגליו ויבקש ממנו לאמר הארך לי אפך ואשלמה לך הכל: מתי יח 29
 8 והוא מאן וילך ויניחהו במשמר עד שישלם לו את-חובו: מתי יח 30
 9 והעבדים חבריו ראו את אשר נעשה ויעצבו מאד ויבאו ויגידו לאדניהם את כל אשר נעשה: מתי יח 31
 10 וינקרא אליו אדניו ויאמר לו אתה עבד בליעל את כל החוב ההוא מחלתי לך יען אשר בקשתי ממני: מתי יח 32
 11 הלא היה גם עליך לרחם על חברך כאשר רחמתי אני עליך: מתי יח 33
 12 ויחצה אדניו ויתנהו ביד הנגשים עד כי ישלם את כל חובו: מתי יח 34
 13 ככה יעשה לכם גם אבי שבשמים אם לא תמחלו איש לאחיו בכל לבבכם (על חטאתם): מתי יח 35
 14 השמרו לנפשותיכם כי יחטא לך אחיד הוכח לו ואם ינחם מחל לו: לוקס יז 3
 15 וכי יחטא לך שבע פעמים ביום ושב אליך שבע פעמים ביום ואמר נחמתי ומחלתי לו: לוקס יז 4
 16 וכי יחטא לך אחיד לך והוכחת אותו בינה בינה ואל-ישמע אליך קניית לך אחיד: מתי יח 15
 17 ואם לא ישמע ולקחת עמך עוד אחד או שנים כי על פי שנים או שלשה עדים יקום כלי-דבר: מתי יח 16
 18 ואם לא ישמע אליהם והגדת אל הקהל ואם לא ישמע גם אל הקהל והיה לך כגוי וכמוכס: מתי יח 17
 19 אמן אמר אני לכם כל אשר תאסרו על הארץ אסור יהיה בשמים וכל אשר תתירו על הארץ מתר יהיה בשמים: מתי יח 18
 20 ועוד אמר אני לכם שנים מקם כי יהיו לב אחד בארץ על כל דבר אשר ישאלו בוא יבוא להם מאת אבי שבשמים: מתי יח 19
 21 כי בכל מקום אשר יאספו שנים או שלשה בשמי שם אני בתוכם: מתי יח 20
 22 ויגש אליו פטרוס ויאמר לו אדני כמה פעמים יחטא לי אחי ומחלתי לו העד שבע פעמים: מתי יח 21
 23 ויאמר אליו ישוע לא אמר לך עד שבע פעמים כי עד שבעים ושבע: מתי יח 22
 24 והעבד ההוא אשר ידע את רצון אדניו ולא הכין ולא עשה כרצונו יכה מכות רבות: לוקס יב 47
 25 ואשר לא ידע ועשה דברים אשר הוא חייב עליהם מכות לא יכה כי אם מעט כי כל איש אשר נתן לו הרבה דרוש ודרש ממנו הרבה ואשר הפקידו בידו הרבה ישאלו מאתו יותר: לוקס יב 48
 26 אני באתי לשלח אש בארץ ומה חפצתי כי כבד בערה: לוקס יב 49
 27 ויש לי להטבל טבילה אחת ומה יצר לי עד פי תבלה: לוקס יב 50
 28 ראו פן תבזו אחד הקטנים האלה כי אמר אני לכם מלאכיהם ראים תמיד את פני אבי שבשמים: מתי יח 10
 29 כי כן האדם בא להושיע את האבד: מתי יח 11
 30 אחר הדברים האלה הלך ישוע בארץ הגליל הלוך ועבור כי לא חפץ להתהלך ביהודה על אשר בקשו היהודים להמיתו: יוחנן ז 1
 31 ויבאו אנשים בעת ההיא ויגידו לו את דבר הגלילים אשר ערב פילטוס דמם עם זבניהם: לוקס יג 1
 32 ויען ישוע ויאמר אליהם האמרים אתם שהגלילים האלה היו חטאים מכל אנשי הגליל כי מצאם בדרך הזה: לוקס יג 2
 33 לא כי אמר אני לכם אם לא תשובו גם אתם כלכם תאבדו: לוקס יג 3
 34 או שמנה העשר ההם אשר נפל עליהם המגדל בשלח וימיתם האמרים אתם שהיו אשמים מכל האנשים הישבים בירושלים: לוקס יג 4
 35 לא כי אמר אני לכם אם לא תשובו גם אתם כלכם תאבדו: לוקס יג 5
 36 וישא משלו ויאמר איש אחד היתה לו תאנה נטועה בכרמו ויבא לבקש בה פרי ולא מצא: לוקס יג 6
 37 ויאמר אל הכרם הנה זה שלש שנים אנכי בא לבקש פרי בתאנה הזאת ולא מצאתי פרי אתה תשחית את האדמה: לוקס יג 7
 38 ויען ויאמר אליו אדני הניחה אתה עוד השנה הזאת עד אשר עזקתיה ושחמתי דמן לה: לוקס יג 8

- 39 אולי תעשה פרי ואם לא תעשה וכרת אתה בשנה האחרת: לוקס יג 9
 40 ויהי הוא מלמד ביום השבת בבית כנסת אחד: לוקס יג 10
 41 והנה אשה אשר בה רוח חלי כשמה עשרה שנה והיא כפופה ולא יכלה לקום קומה זקופה: לוקס יג 11
 42 וירא ישוע ויקרא אליה ויאמר לה אשה החלצי מחליה: לוקס יג 12
 43 וישם ידיו עליה וכרגע קמה ותתעודד ותשב את האלהים: לוקס יג 13
 44 ויכעס ראש הכנסת על אשר רפא ישוע בשבת ויען ויאמר אל העם ששבת ימים הם אשר תעשה בהם מלאכה כאלה באו והרפאו ולא ביום השבת: לוקס יג 14
 45 ויען האדון ויאמר אליו התנף הלא יתיר איש מקם בשבת את שורו או את חמרו מן האבוס ויוליכיהו להשקתו: לוקס יג 15
 46 וזאת אשר היא בת אברהם ואשר השטן אסרה זה שמנה עשרה שנה הלא תתר ממוסרותיה ביום השבת: לוקס יג 16
 47 ויהי כאמרו את הדברים האלה נכלמו כל מתקוממיו וישמח כל העם על כל הנפלאות הנעשות על-ידו: לוקס יג 17

פרק 28

- 1 ויקרב חג היהודים חג הסוכות: יוחנן ז 2
 2 ויאמרו אליו אחיו קום ולך מזה ארצה יהודה למען יראו גם תלמידיו את המעשים אשר אתה עשה: יוחנן ז 3
 3 כי לא יעשה איש דבר בסתר והוא חפץ להודיע אם עשה אתה כאלה הראה אל העולם: יוחנן ז 4
 4 כי אחיו גם הם לא האמינו בו: יוחנן ז 5
 5 ויאמר אליהם ישוע עתי לא באה עד עתה ועתכם תמיד נכונה: יוחנן ז 6
 6 לא יוכל העולם לשנא אתכם ואני ישנא באשר אני מעיד עליו כי רעים מעליו: יוחנן ז 7
 7 עלו אתם לחג את החג אני לא אעלה אל החג הזה כי עתי לא מלאה עד עתה: יוחנן ז 8
 8 כזאת דבר וישב בגליל: יוחנן ז 9
 9 ויהי כאשר עלו אחיו לרגל יוחנן ז 10 ... ויסע מן הגליל ויבא אל גבול יהודה בעבר הירדן: מתי יט 1
 10 וילכו אחריו המון עם רב וירפאם שם: מתי יט 2
 11 ויהי כאשר עלו אחיו לרגל ויעל גם הוא לא בגלוי כי אם כמסתתר: יוחנן ז 10
 12 והיהודים בקשהו כהג ויאמרו איו: יוחנן ז 11
 13 ותהי תלויה רבה על אדוניהו בתוך העם אלה אמרו טוב הוא ואלה אמרו לא כי מתעה הוא את העם: יוחנן ז 12
 14 אף אין איש מדבר עליו ברבים מפני יראת היהודים: יוחנן ז 13
 15 ויהי כהצוי ימי החג וישוע עלה אל המקדש וילמד: יוחנן ז 14
 16 ויתמהו היהודים ויאמרו במה ידע זה ספר והוא לא למד: יוחנן ז 15
 17 ויען אתם ישוע ויאמר לקחי לא שלי הוא כי אם של שלחי: יוחנן ז 16
 18 הקפץ לעשות רצונו ידע לקחי אם מאת אלהים הוא או מנפשי אדבר: יוחנן ז 17
 19 המדבר מנפשו כבוד עצמו יבקש והמבקש כבוד שלחו נאמן הוא ואין עולתה בו: יוחנן ז 18
 20 הלא משה נתן לכם את התורה ואין איש מקם עשה התורה מדוע תבקשו להרגני: יוחנן ז 19
 21 ויען העם ויאמר שד בך מי מבקש להרגך: יוחנן ז 20
 22 ויען ישוע ויאמר להם מעשה אחד עשיתי וכלכם עליו תתמהו: יוחנן ז 21
 23 משה נתן לכם המילה אף לא ממשה היא כי אם מן האבות וביום השבת תמולו כל זכר: יוחנן ז 22
 24 ועתה אם תמול ערלת אדם בשבת למען אשר לא תופר תורת משה מה תקצפו עלי כי רפאתי האיש כלו בשבת: יוחנן ז 23
 25 אל תשפטו למראה עין כי אם משפט צדק שפטו: יוחנן ז 24
 26 ויאמרו אנשים מישבי רושלים הלא זה הוא אשר בקשו להרגו: יוחנן ז 25
 27 והנה הוא דבר ברבים ולא יגערו בו האף אמנם ידעו ראשינו כי באמת זה הוא המשיח: יוחנן ז 26
 28 אף הלא ידענו זה מאזן הוא והמשיח כי יבוא לא ידע איש אי מזה הוא: יוחנן ז 27
 29 אז קרא ישוע במקדש וילמד ויאמר הן ידעתם אתי אף ידעתם מאזן אני ומנפשי לא באתי אכן יש נאמן אשר שלחני ואתו לא ידעתם: יוחנן ז 28
 30 ואני ידעתיו כי מאתו אני והוא שלחני: יוחנן ז 29
 31 ויבקשו לתפשו ואיש לא שלח יד בו כי לא בא עתו: יוחנן ז 30
 32 ורבים מן העם האמינו בו ויאמרו אם יבא המשיח הגם יעשה אותות הרבה מאשר עשה זה: יוחנן ז 31
 33 ויאמר אליו אחד מן העם רבי אמר נא אל אחי ויחלק אתי את הירשה: לוקס יב 13
 34 ויאמר אליו בן אדם מי שמני עליכם לשפט ולמחלק: לוקס יב 14
 35 ויאמר אליהם ראו והשמרו לכם מבצע בצע כי חיי האדם אינם תלויים בהרבות קניניו: לוקס יב 15

36 וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לֹא־מֵר שְׂדֵה אִישׁ עֲשִׂיר אֶחָד עֶשֶׂה תְּבוּאָה הֲרֵבָה: לוקס יב 16
 37 וַיִּחְשָׁב בְּלִבּוֹ לֹא־מֵר מָה אֶעֱשֶׂה כִּי אֵין לִי מָקוֹם לֵאסוֹף אֶת תְּבוּאָתִי: לוקס יב 17
 38 וַיֹּאמֶר אֶת זֹאת אֶעֱשֶׂה הֵרֵס אֶסְמִי וּבְנֵה גְדוֹלִים מִמֶּנּוּ וְאֶכְנָסָה שְׂמָה אֶת כָּל יְבוּלֵי יְטוּבִי: לוקס יב 18
 39 וַיֹּאמֶר לְנִפְשִׁי נִפְשִׁי יֵשׁ לִי טוֹבָה הֲרֵבָה לְשָׁנִים רַבּוֹת הַנִּפְשִׁי אֲכָלִי שְׁתֵּי וְשִׁישִׁי: לוקס יב 19
 40 וְהָאֱלֹהִים אָמַר לוֹ אַתָּה הַכְסִיל בְּעַצֶּם הַלִּילָה הַזֶּה יִדְרָשׁוּ מִמָּךְ אֶת נִפְשְׁךָ וְאֶשֶׁר הִכְיִנּוֹתָ לְךָ לְמִי יִהְיֶה: לוקס יב 20
 41 זֶה חֵלֶק הָאֶצֶר לוֹ אֶצְרוֹת וְלֹא יַעֲשִׂיר בָּאֱלֹהִים: לוקס יב 21
 42 וַיְהִי בְּצֵאתוֹ לְדֶרֶךְ וְהִנֵּה אִישׁ רֶץ לִקְרָאתוֹ וַיִּכְרַע לְפָנָיו וַיִּשָּׂאֵל אוֹתוֹ לֹא־מֵר רַבִּי הַטּוֹב מָה אֶעֱשֶׂה וְאִירֵשׁ חַיִּי עוֹלָם: מרקוס י 17
 43 וַיֹּאמֶר לוֹ יֵשׁוּעַ מְדוּעַ קָרָאתָ לִי טוֹב אֵין טוֹב כִּי אִם אֶחָד וְהוּא הָאֱלֹהִים: מרקוס י 18
 44 הֵן יָדַעְתָּ אֶת הַמִּצְוֹת: מרקוס י 19
 45 וַיֹּאמֶר אֵלָיו מָה זֶה תִּשְׁאַלְנִי עַל הַטּוֹב אֵין טוֹב כִּי אִם אֶחָד וְהוּא הָאֱלֹהִים וְאִם תִּפְצֹדָה לְבוֹא לַחַיִּים שְׁמֵר אֶת הַמִּצְוֹת: מתי י 18
 46 לֹא תִנָּאֵף לֹא תִרְצַח לֹא תִגְנֹב לֹא תַעֲנֶה עַד שֶׁקָּרָא לֹא תִגְנֹב לֹא תַעֲנֶה עַד שֶׁקָּרָא: מתי י 18
 47 כִּפֹּד אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אִמְךָ וְהִתְבַּת לְרַעַד כְּמוֹךְ: מתי י 19 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַבְּחֹר אֶת כָּל אֵלֶּה שְׁמֵרְתִּי מִנְעוּרִי וּמֵה חֲסִרְתִּי עוֹד: מתי י 20
 48 וַיִּבֹט בּוֹ יֵשׁוּעַ וַיֹּאחֲזֶכְהוּ...: מרקוס י 21
 49 וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֵלָיו אִם תִּפְצֹדָה לַהֲיוֹת שְׁלָם לְךָ מִכֹּר אֶת רַכְשְׁךָ וְנָתַתָּ לְעֲנִיִּים וְהָיָה לְךָ אוֹצָר בְּשָׁמַיִם וְשׁוֹב הֵלֶם וְהִלַּכְתָּ אַחֲרָי: מתי י 21
 50 וַיְהִי כְּשִׁמְעַה הַבְּחֹר אֶת הַדְּבָר הַזֶּה וַיִּתְעַצֵּב וַיֵּלֶךְ כִּי נִכְסִים רַבִּים הָיוּ לוֹ: מתי י 22, לוקס י 23
 51 וַיֵּרָא יֵשׁוּעַ כִּי נִעְצָב וַיֹּאמֶר...: לוקס י 24 וַיִּבֹט יֵשׁוּעַ סָבִיב וַיֹּאמֶר אֶל תַּלְמִידָיו כִּמְהָ יִקְשֶׁה לְכַבְּעֵלִי נִכְסִים לְבוֹא בְּמַלְכוּת הָאֱלֹהִים: מרקוס 23

פרק 29

1 וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֶל תַּלְמִידָיו אֲמֵן אִמֵּר אֲנִי לָכֵם קִשְׁה לַעֲשִׂיר לְבוֹא אֶל מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם: מתי י 23
 2 וַעֲוֹד אֲנִי אִמֵּר לָכֵם נָקַל לְגַמֵּל לַעֲבֹר בְּנִקְבַּת הַמַּחֲט מִבְּמָה עֲשִׂיר אֶל מַלְכוּת הָאֱלֹהִים: מתי י 24
 3 וַיִּבְהִלּוּ הַתַּלְמִידִים עַל דְּבָרָיו וַיִּסָּף יֵשׁוּעַ וַיַּעַן וַיֹּאמֶר לָהֶם בְּנֵי מָה קִשְׁה לַבְּטָחִים עַל חֵילָם לְבוֹא אֶל מַלְכוּת הָאֱלֹהִים: מרקוס י 24
 4 וַיּוֹסִיפוּ עוֹד לְהַשְׁתוֹמֵם וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אַחֲיוֹ וּמִי אֶפּוֹא יוֹכַל לְהִנָּשֵׁעַ: מרקוס י 26
 5 וַיִּבֹט בָּם יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר מִבְּנֵי אֲדָם תִּפְלֹא זֹאת אִךְ לֹא מֵאֱלֹהִים כִּי מֵאֱלֹהִים לֹא יִפְלֹא כָּל דְּבָר: מרקוס י 27
 6 וַיֹּאמֶר פֶּטְרוֹס הֵן אֲנִי עֹזְבָנִי אֶת הַכָּל וַיֵּלֶךְ אַחֲרָי: לוקס י 28.... וּמֵה יִהְיֶה חֵלְקִנִּי: מתי י 27
 7 וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֲלֵיהֶם אֲמֵן אִמֵּר אֲנִי לָכֵם אַתֶּם הַהֲלֹכִים אַחֲרִי בְּהַתְּחַדֵּשׁ הַבְּרִיאָה כְּאִשֶּׁר יֵשֵׁב בֶּן הָאָדָם עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ גַּם אַתֶּם תִּשְׁבּוּ עַל שְׁנַיִם עָשָׂר כִּסְאוֹת לְשִׁפְטֹת אֶת שְׁנַיִם עָשָׂר שְׂבָטֵי יִשְׂרָאֵל: מתי י 28
 8 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲמֵן אִמֵּר אֲנִי לָכֵם כִּי אֵין אִישׁ אֲשֶׁר עֹזֵב אֶת בֵּיתוֹ אוֹ אֶת אֲחֵיו אוֹ אֶת אֲחִיוֹתָיו אוֹ אֶת אָבִיו אוֹ אֶת אִמּוֹ אוֹ אֶת אִשְׁתּוֹ אוֹ אֶת בְּנָיו אוֹ אֶת שְׂדוֹתָיו לְמַעַן הַבָּשׂוּרָה: מרקוס י 29
 9 וְלֹא יִסַּח תַּחֲתֵיהֶם כִּפְלִי כַּפְלִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלְעוֹלָם הַבָּא חַיִּי עוֹלָם: לוקס י 30
 10 אֲשֶׁר לֹא יִסַּח עִמָּה בְּזִמָּן הַזֶּה בְּכָל הַרְדִּיפּוֹת מֵאָה פְּעֻמִּים כִּמְהָה בְּתֵים וְאַחִים וְאַחִיוֹת וְאִמּוֹת וּבָנִים וְשָׂדוֹת וְלְעוֹלָם הַבָּא חַיִּי עוֹלָם: מרקוס י 30
 11 וְאוֹלָם רַבִּים מִן הָרָאשׁוֹנִים יִהְיוּ אַחֲרֵיהֶם וְהָאֲחֵרִים רָאשׁוֹנִים: מרקוס י 31
 12 וְאַחֲרֵי כָלוֹתָ אֶת הַכָּל הִנֵּה רָעַב חֶזֶק בָּאֲרֶץ הַהִיא וַיִּחַל לַהֲיוֹת חֶסֶר לָחֶם: לוקס י 14
 13 וַיֵּלֶךְ וַיִּדְבֹק בְּאֶחָד מִבְּנֵי הַמַּדִּינָה בָּאֲרֶץ הַהִיא וַיִּשְׁלַח אוֹתוֹ אֶל שְׂדוֹתָיו לְרִעוֹת חֲזִירִים: לוקס י 15
 14 וַיִּקְלָתִי מֵהִקְרָא עוֹד בְּנֶה שִׁמְנִי כְּאֶחָד שְׂכִירָי: לוקס י 19
 15 וַיִּקֶּם וַיָּבֵא אֶל אָבִיו עוֹדָנִי מִרְחוֹק וְאָבִיו רָאָהוּ וַיִּהְמוּ מַעַי וַיֵּרֶץ וַיִּפֹּל עַל צַוְאָרָיו וַיִּשְׁקָהוּ: לוקס י 20
 16 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲבֵן אָבִי חֲטָאִיתִי גַם לְשָׁמַיִם גַּם לְפָנֶיךָ וְאֲנִי נִקְלָתִי מֵהִקְרָא עוֹד בְּנֶה: לוקס י 21
 17 וַיֹּאמֶר הָאֵב אֶל עֶבְדֵּי הַבָּיָא אֶת הַשְּׂמֵלָה הַזֶּה וְהִלְבִּישֶׁהוּ וְתִנּוּ טִבְעַת עַל יָדוֹ וַיַּעֲלִים בְּרִגְלָיו: לוקס י 22
 18 וְהִבְיָאוּ עָלָי הַמַּרְבֵּק וְטִבְחוּ אוֹתוֹ וְנִאֲכָלָה וְנִשְׁמַח: לוקס י 23
 19 כִּי זֶה בְּנֵי הָיָה מֵת וַיָּחִי וַיִּבָּדַד וַיִּמָּצָא וַיִּחַלּוּ לְשִׁמְחָה: לוקס י 24
 20 וּבְנֵי הַגְּדוֹל בְּשִׂדָּה יִהְיוּ כְּשׁוֹבֵב כְּאִשֶּׁר קָרַב אֶל הַבַּיִת וַיִּשְׁמַע קוֹל זִמְרָה וּמְחִילוֹת: לוקס י 25
 21 וַיִּקְרָא אֶל אֶחָד הַנְּעָרִים וַיִּשָּׂאֵל לְדַעַת מֵה הַדְּבָר: לוקס י 26
 22 וַיֹּאמֶר אֵלָיו כִּי בָּא אַחֲרָי וְטִבַּח אָבִי עָלָי הַמַּרְבֵּק עַל אֲשֶׁר שָׁב אֵלָיו בְּשָׁלוֹם: לוקס י 27
 23 וַיִּחַר לוֹ וַיִּמָּאֵן לְבוֹא הַבַּיִתָּה וַיִּצָּא אָבִיו וַיִּדְבֹר עַל לְבוֹ: לוקס י 28

- 24 וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֶל אָבִיו הִנֵּה זֶה שָׁנִים רַבּוֹת אָנֹכִי עֹבֵד אֶתְּךָ וּמִיָּמַי לֹא עָבַרְתִּי אֶת־מִצְוֹתֶיךָ וְאַתָּה מִיָּמַי לֹא נָתַתָּ לִּי גְדִי לְמַעַן אֲשִׁישׁ עִם רַעִי: לוקס יב 29
- 25 וַעֲתָה בֹא בְנֵךְ זֶה אֲשֶׁר בִּלְעָה אֶת נַחֲלָתְךָ עִם הַזְנוֹת וּתְזַבַּח לוֹ אֶת עֶגֶל הַמִּרְבֵּק: לוקס יב 30
- 26 וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּנִי אַתָּה תִּמְיֵד עַמָּדִי וְכָל אֲשֶׁר לִי לָךְ הוּא: לוקס יב 31
- 27 כִּי דוֹמָה מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם לְאִישׁ בֹּעֵל בֵּית אֲשֶׁר הַשָּׂכִּים בּוֹבֵקֵר וַיֵּצֵא לְשׂוֹכְרֵי פָעֳלִים לְכַרְמוֹ: מתי כ 1
- 28 וַיִּפְסַק עִם הַפְּעֻלִּים דִּינָר לַיּוֹם וַיִּשְׁלַחֵם אֶל כַּרְמוֹ: מתי כ 2
- 29 וַיֵּצֵא בְשֻׁעָה הַשְּׁלִישִׁית וַיֵּרָא אַחֲרֵיהֶם עֹמְדִים בְּטָלִים בְּשׂוֹק: מתי כ 3
- 30 וַיֹּאמֶר לָהֶם לָכוּ גַם אַתֶּם אֶל כַּרְמִי וְאֲנִי אֶתֶן לָכֶם כַּמִּשְׁכָּט וַיִּלְכוּ: מתי כ 4
- 31 וַיֵּצֵא גַם בְּשֻׁעָה הַשְּׁשִׁית גַּם בְּתִשְׁעִית וַיַּעַשׂ כַּדָּבָר הַזֶּה: מתי כ 5
- 32 וַיֵּצֵא בְשֻׁעַת עֲשָׁתִּי עֲשָׂרָה וַיִּמָּצֵא אַחֲרֵיהֶם עֹמְדִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָמָּה אַתֶּם עֹמְדִים פֹּה בְטָלִים כָּל הַיּוֹם: מתי כ 6
- 33 וַיֹּאמְרוּ לוֹ כִּי לֹא שָׂכַר אוֹתָנוּ אִישׁ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ גַם אַתֶּם אֶל הַכֶּרֶם וְשִׂכְרְכֶם יִתֵּן לָכֶם: מתי כ 7
- 34 וַיְהִי כַעֲבָר וַיֹּאמֶר בֹּעֵל הַכֶּרֶם אֶל פִּקְדוֹ קְרָא אֶת הַפְּעֻלִּים וְתֵן לָהֶם אֶת שְׂכָרָם הַחֵל בְּאַחֲרוֹנִים וְכֻלָּה בְּרֵאשׁוֹנִים: מתי כ 8
- 35 וַיָּבֹאוּ הַנְּשֻׁכָּרִים בְּשֻׁעַת אַחַת עֲשָׂרָה וַיִּקְחוּ אִישׁ אִישׁ דִּינָר אֶחָד: מתי כ 9
- 36 וַיָּבֹאוּ הַרְאשׁוֹנִים דְּמוֹ בַּנְּפָשָׁם כִּי יִקְחוּ יוֹתֵר וַיִּקְחוּ גַם־הֵם אִישׁ אִישׁ דִּינָר אֶחָד: מתי כ 10
- 37 וַיְהִי כַקְּחָתָם וַיִּלְוּנוּ עַל־בֹּעֵל הַבֵּית לֵאמֹר: מתי כ 11
- 38 אֲלֵה הָאַחֲרוֹנִים לֹא עָשׂוּ כִּי אִם שָׁעָה אַחַת וְאַתָּה הַשְׂוִיֵת אִתָּם לָנוּ אֲשֶׁר סָבְלָנוּ אֶת טֶרֶח הַיּוֹם וְחֶמְדוֹ: מתי כ 12
- 39 וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֶל אֶחָד מֵהֶם רַעִי לֹא הוֹנִיתִי אֶתְּךָ הֲלֹא דִינָר פָּסַקְתָּ עִמִּי: מתי כ 13
- 40 קַח אֶת שְׁלָךְ וְלֶךְ וְאֲנִי רְצוֹנִי שָׂאֲתָן לָזֶה הָאַחֲרוֹן כְּמוֹךָ: מתי כ 14
- 41 הֲלֹא אוֹכַל לַעֲשׂוֹת בְּשָׁלִי כַרְצוֹנִי הֵאֵם תִּרְעַע עֵינֶיךָ עַל אֲשֶׁר טוֹב אָנִי: מתי כ 15
- 42 כֵּן יִהְיוּ הָאַחֲרוֹנִים רֵאשׁוֹנִים וְהָרֵאשׁוֹנִים יִהְיוּ אַחֲרוֹנִים (כִּי רַבִּים הֵם הַקְּרוֹאִים וּמַעֲשִׂים הַנִּבְחָרִים): מתי כ 16
- 43 וַיְהִי בִבְאוֹ בִשְׁבַת אֶל בֵּית אֶחָד מִרְאשֵׁי הַפְּרוּשִׁים לֵאכֹל לֶחֶם וְהָיָה אַרְבָּעִים לוֹ: לוקס יד 1
- 44 וְהִנֵּה אִישׁ אֶחָד לִפְנָיו אֲשֶׁר גּוֹפּוֹ צָבָה מִמֵּימֵם: לוקס יד 2
- 45 וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֶל הַחֲכָמִים וְאֶל הַפְּרוּשִׁים לֵאמֹר הֲמֵתֶר לְרַפָּא בִשְׁבַת אִם לֹא וַיַּחֲרִישׁוּ: לוקס יד 3
- 46 וַיֹּאחֲזוּ בוֹ וַיִּרְפְּאוּהוּ וַיִּשְׁלַחֵהוּ: לוקס יד 4
- 47 וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִי בְכֶם הָאִישׁ אֲשֶׁר חָמְרוֹ אוֹ שׁוּרוֹ יְפוֹל אֶל הַבָּאָר וְלֹא יִמְהַר לְהַעֲלוֹתוֹ בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת: לוקס יד 5
- 48 וְלֹא יָדְעוּ לְהַשִּׁיב דְּבָר: לוקס יד 6

פרק 30

- 1 וַיֵּשֶׁא מְשָׁלוֹ אֶל הַקְּרוֹאִים בְּרֵאוֹתוֹ אֶת אֲשֶׁר בָּחֲרוּ לָהֶם לְשִׁבַת בְּרֵאשׁ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם: לוקס יד 7
- 2 כִּי יִקְרָא אֶתְּךָ אִישׁ אֶל הַחֲתָנָה אֶל תִּסָּב בְּרֵאשׁ פְּוִי־יִקְרָא שְׂמָה אִישׁ נִכְבָּד מִמֶּךָ: לוקס יד 8
- 3 וְכֹא הִקְרָא לָךְ וְלוֹ וְאָמַר אֲלֶיךָ פֶּנֶה מְקוֹם לָזֶה וְאַזְ תִּקְוֶם בְּכֻלָּמָה לְשִׁבַת בְּמִקוֹם הָאַחֲרוֹן: לוקס יד 9
- 4 וְכִי תִקְרָא לָךְ וְתִסָּב בְּמִקוֹם הָאַחֲרוֹן לְמַעַן יָבֹא הִקְרָא לָךְ וְאָמַר אֲלֶיךָ אֲהוּבִי עֲלֵה לְמַעַלָּה מִזֶּה וְהִנֵּה לָךְ כְּבוֹד לִפְנֵי הַמַּסְבִּים עִמָּךְ: לוקס יד 10
- 5 כִּי כָל הַמְרוֹמָם עֲצָמוּ יִשְׁפֹּל וְהַמְשָׁפִיל אֶת עַצְמוֹ יִרְוֹמָם: לוקס יד 11
- 6 וְגַם אֶל הָאִישׁ אֲשֶׁר קָרָא לוֹ אָמַר כִּי תַעֲשֶׂה סְעוּדַת צַהֲרִים אוֹ סְעוּדַת עָרֵב אֶל תִּקְרָא לְאַהֲבֶיךָ וּלְאֲחֵיךָ וּלְקָרוֹבֶיךָ וְלִשְׁכֻנֶיךָ הַעֲשִׂירִים כִּן יִקְרָאוּךָ גַם הָמָּה וְהִנֵּה לָךְ לְשָׁלוֹם: לוקס יד 12
- 7 אָבֵל כִּי תַעֲשֶׂה מִשְׁתֵּה קָרָא הַעֲנִיִּים וְהַנְּדָכָאִים וְהַפְּסָחִים וְהַעֲוָרִים: לוקס יד 13
- 8 וְאַשְׁרֶיךָ בְּאֲשֶׁר אִין לָהֶם לְשָׁלֹם לָךְ כִּי יִשְׁלַם לָךְ בְּתַחֲנִית הַצַּדִּיקִים: לוקס יד 14
- 9 וַיִּשְׁמַע אֶחָד מִן הַמַּסְבִּים אֶת הַדְּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲשֶׁרִי הֵאכֵל לָחֶם בְּמַלְכוּת הָאֱלֹהִים: לוקס יד 15
- 10 וַיִּסָּף יִשׁוּעַ דְּבַר אֲלֵיהֶם בְּמִשְׁלִים וַיַּעַן וַיֹּאמֶר: מתי כב 1
- 11 דוֹמָה מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם לְמֶלֶךְ בֶּשֶׂר וְדָם אֲשֶׁר עָשָׂה חֲתָנָה לְבָנוֹ: מתי כב 2 וַיִּקְרָא לְרַבִּים: לוקס יד 16
- 12 וַיִּשְׁלַח אֶת עַבְדּוֹ לַעֲת הַסְּעוּדָה אֶל הַקְּרוֹאִים לֵאמֹר בָּאוּ כִּי הֵכַל מוֹכֵן: לוקס יד 17
- 13 וַיִּשְׁלַח אֶת עַבְדּוֹ לְקָרָא הַקְּרוֹאִים אֶל הַחֲתָנָה וְלֹא אָבִו לְבֹא: מתי כב 3 וַיַּחֲלוּ כָלֶם יַחְדָּו לְהַתְנַצֵּל וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָרֵאשׁוֹן שְׂדֵה קִנְיָתִי וְהֵלֹא אֵצֶא לְרֵאוֹתוֹ אֲבִיקָשׁ מִמֶּךָ נִגְנִי: לוקס יד 18
- 14 וְאַחֵר אָמַר חֲמִשָּׁת צִמְדֵי בָקָר קִנְיָתִי וְאֲנִי הֵלֹךְ לְבַחֵן אוֹתָם אֲבִיקָשׁ מִמֶּךָ נִגְנִי: לוקס יד 19
- 15 וְאַחֵר אָמַר אֲשֶׁה לְקַחְתִּי וּבִגְדִל הַדְּבָר הַזֶּה לֹא אוֹכַל לְבֹא: לוקס יד 20
- 16 וַיִּסָּף שְׁלַח עַבְדִּים אַחֲרָיו לֵאמֹר אָמְרוּ אֶל הַקְּרוֹאִים הִנֵּה עֹרְכָתִי אֶת־סְעוּדָתִי שְׁוֹרִי וּמִרְיָאִי טְבוּחִים וְהֵכַל מוֹכֵן בָּאוּ אֶל הַחֲתָנָה: מתי כב 4
- 17 וְהֵם לֹא שָׁתו לֶכֶם לִזְאת וַיִּלְכוּ לָהֶם זֶה אֶל שְׂדֵהוּ וְזֶה אֶל מִסְתָּרוֹ: מתי כב 5
- 18 וְהַנְּשֻׁאָרִים תִּפְשׂוּ אֶת עַבְדּוֹ וַיַּתְעֲלִלוּ בָם וַיַּהֲרִגוּם: מתי כב 6

- 19 וַיָּבֹא הָעֶבֶד וַיַּגֵּד אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאֹדְנָיו... : לוקס יד 21
- 20 וַיִּקְצַף הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח צְבָאוֹתָיו וַיֹּאבֵד אֶת הַמִּרְצָחִים הֵהֱם וְאֶת עֵרְם שָׂרָף בָּאֵשׁ: מתי כב 7
- 21 אַזְ אָמַר אֶל עֲבָדָיו הֵן הַחֲתָנָה מוֹכֵנָה וְהַקְרוֹאִים לֹא הִיוּ רְאוּיִם לָהּ: מתי כב 8
- 22 ...וַיִּקְצַף בַּעַל הַבַּיִת וַיֹּאמֶר אֶל עֲבָדָיו מַהֵר צֵאוּ אֶל רְחוֹבוֹת הָעִיר וְאֶל חוּצוֹתֶיהָ וְהִבֵּא הֵנָּה אֶת הָעֲנָנִים וְאֶת הַנִּדְכָּאִים וְאֶת הָעוֹרִים וְאֶת הַפְּסָחִים: לוקס יד 21
- 23 וַיֹּאמֶר הָעֶבֶד אֲדֹנָי פֶּאֶשֶׁר צוִיתָ בִּן נַעֲשֶׂה וְיֵשׁ עוֹד מְקוֹם: לוקס יד 22
- 24 וַיֹּאמֶר הָאֲדוֹן אֶל הָעֶבֶד צֵא אֶל הַדְּרָכִים וְאֶל הַגְּדֵרוֹת וּפְצֹר בָּהֶם לְבֹא לְמַעַן יִמְלֹא בֵּיתִי: לוקס יד 23 לְכֹן לְכֹן נָא לְרֹאשֵׁי הַדְּרָכִים וְכָל אִישׁ אֲשֶׁר תִּמְצָאוּ קְרָאוּ אֶל הַחֲתָנָה: מתי כב 9
- 25 כִּי אֲנִי אֹמֵר לָכֶם אִין אֶחָד מִן הָאֲנָשִׁים הַקְרוֹאִים הֵהֱם אֲשֶׁר יִטְעֻם סְעוּדָתִי: לוקס יד 24
- 26 וַיִּצְאוּ הָעֲבָדִים הֵהֱם אֶל הַדְּרָכִים וַיֹּאסְפוּ אֶת כָּל אֲשֶׁר מָצְאוּ גַם רְעִים גַּם טוֹבִים וַיִּמְלֹא בֵּית הַחֲתָנָה מְסֻבִּים: מתי כב 10 27
- וַיְהִי כְּבֹא הַמֶּלֶךְ לְרֹאוֹת אֶת הַמְּסֻבִּים וַיֵּרָא בָהֶם אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר אֵינָנו לְבוּשׁ בְּגָדֵי חֲתָנָה: מתי כב 11
- 28 וַיֹּאמֶר אֲלֵיו רַעִי אֵיךְ בָּאתָ הֵנָּה וְאִין עָלֶיךָ בְּגָדֵי חֲתָנָה וַיֹּאמֶר: מתי כב 12
- 29 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַמְּשֻׁבָּתִים אֲסֹרוּ יָדָיו ורגליו וּנְשֹׂאֵתָם וְהַשְׁלִכְתֶּם אוֹתוֹ אֶל הַחֹשֶׁךְ הַחִיצוֹן שֶׁם תִּהְיֶה הַלֵּלָה וְחֹרֶק הַשָּׁנִים: מתי כב 13
- 30 כִּי רַבִּים הֵם הַקְרוֹאִים וּמְעַטִּים הַנִּבְחָרִים: מתי כב 14
- 31 אַחֵר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָיָה חֵג לַיהוּדִים וַיַּעַל יֵשׁוּעַ יְרוּשָׁלַּיִם: יוחנן ה 1
- 31 וַיְהִי בְלָקְתוֹ יְרוּשָׁלַּיִם וְהוּא עֹבֵר בֵּין שַׁמְרוֹן וְהַגְּלִיל: לוקס טו 11
- 32 וַיָּבֹא אֶל כְּפָר אֶחָד וְהָיָה לְקִרְאָתוֹ עֶשְׂרֵה אָנָשִׁים מִצָּרְעִים וַיַּעֲמָדוּ מִרְחוֹק: לוקס טו 12
- 33 וַיִּשְׁאַל אֶת קוֹלָם וַיִּקְרָאוּ יֵשׁוּעַ מוֹרָה חֲנָנוּ: לוקס טו 13
- 34 וַיֵּרָא אוֹתָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְכֹן וְהִרְאֵהוּ אֶל־הַכְּהֻנִּים וַיְהִי בְלָקְתָם וַיִּטְהָרוּ: לוקס טו 14
- 35 וְאֶחָד מֵהֶם בְּרֹאֲתוֹ כִּי נִרְפָּא וַיִּשָּׁב וַיִּשְׁבַּח אֶת הָאֱלֹהִים קוֹל גָּדוֹל: לוקס טו 15
- 36 וַיִּפֹּל עַל פָּנָיו לְרַגְלָיו וַיֹּדֶה לוֹ וְהוּא שֹׁמְרוֹנִי: לוקס טו 16
- 37 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר הֲלֹא הִעֲשִׂיתֶם טְהָרוּ וְאַיֵּה הַתְּשׁוּעָה: לוקס טו 17
- 38 הֲכִי לֹא נִמְצָא מִי שֶׁיָּשׁוּב לְתֵת כְּבוֹד לַאֲלֹהִים זוֹלָתִי הַנִּבְרִי הֵנָּה: לוקס טו 18
- 39 וַיֹּאמֶר אֲלֵיו קוֹם וְלֵךְ אֶמְוִנְתְּךָ הוֹשִׁיעָה לָּךְ: לוקס טו 19
- 40 וַיְהִי בַדֶּרֶךְ בַּעֲלוֹתָם יְרוּשָׁלַּיִם וַיִּשְׁוֹעַ הוֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם וְהָיָה נִבְהָלִים וְהוֹלְכִים אַחֲרָיו בַּחֲרָדָה וַיּוֹסֶף לְקַחַת אֲלֵיו אֶת שְׁנֵי הָעֶשְׂרִי וַיַּחֲלֵל לְהַגִּיד לָהֶם אֶת אֲשֶׁר יִקְרָהוּ לָאָמֶר: מרקוס י 32
- 41 וַיִּקָּח אֲלֵיו אֶת שְׁנֵי הָעֶשְׂרִי וַיֹּאמֶר לָהֶם הִנֵּנוּ עֲלִים יְרוּשָׁלַיִם וְכָל הַכְּתוּב בִּידֵי הַנְּבִיאִים עַל בֶּן הָאָדָם יִמְלֹא: לוקס יח 31
- 42 הֵנָּה אֲנִי עֲלִים יְרוּשָׁלַיִם וְכֹן הָאָדָם יִמְסֹר לְרֹאשֵׁי הַכְּהֻנִּים וְלַסּוֹפְרִים וַיִּרְשָׁעוּהוּ לְמוֹת וַיִּמְסְרוּ אוֹתוֹ לַגּוֹיִם: מרקוס י 33
- 43 וַיַּחֲתִלוּ בוֹ וַיִּכְּהוּ בַשּׁוֹטִים וַיִּרְקוּ בְּפָנָיו וַיִּמְיִתְהוּ וַיְבִיֹם הַשְּׁלִישִׁי קוֹם יָקוֹם: מרקוס י 34
- 44 וְהִכּוּהוּ בַשּׁוֹטִים וַיִּמְיִתְהוּ וַיְבִיֹם הַשְּׁלִישִׁי קוֹם יָקוֹם: לוקס יח 33
- 45 וְהֵם לֹא הִבִּינוּ דְּבַר מִכָּל אֵלֶּה וַיְהִי הַדְּבַר הֵנָּה נֶעְלָם מֵהֶם וְלֹא יָדְעוּ אֶת אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵיהֶם: לוקס יח 34
- 46 אַזְ נִגְשָׁה אֵלָיו אִם בְּנִי זָכָדִי עִם בְּנֵיהָ וַתִּשְׁתַּחֲוֶה לוֹ לְבָקֵשׁ מִמֶּנּוּ דְּבַר: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהָ מַה בִּקְשָׁתְךָ וַתֹּאמֶר אֲלֵיו אָמֵן נָא וַיִּשָּׁבוּ שְׁנֵי בְנֵי הָאֵלֶּה אֶחָד לִימִינָהּ וְאֶחָד לִשְׂמָאלָהּ בְּמַלְכוּתָךְ: מתי כ 20-21
- 47 וַיִּקְרְבוּ אֲלֵיו יַעֲקֹב וַיּוֹחֲנוּ בְנֵי זָכָדִי וַיֹּאמְרוּ רַבִּי חֲפָצִים אֲנִינָנו שְׂתַעֲשֶׂה לָנוּ אֶת אֲשֶׁר נִשְׁאַל מִמֶּךָ: מרקוס י 35
- 48 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַה אוֹיְתָם כִּי אֶעֱשֶׂה לָכֶם: מרקוס י 36
- 49 וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיו תְּנֵה לָנוּ לְשִׁבְתָּ אֶחָד לִימִינָהּ וְאֶחָד לִשְׂמָאלָהּ בְּכַבּוּדָךְ: מרקוס י 37
- 50 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ לֹא יָדַעְתֶּם אֶת אֲשֶׁר שְׂאֵלְתֶם הַתּוֹכְלוּ אֶת הַכּוֹס אֲשֶׁר אֲנִי שֹׂתָה וְלַהֲטִיבֵל הַטְּבִילָה אֲשֶׁר אֲנִי נֹטְבֵל: מרקוס י 38
- 51 וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיו נִכַּל וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ אֶת הַכּוֹס אֲשֶׁר אֲנִי שֹׂתָה תִשְׁתּוּ וְהַטְּבִילָה אֲשֶׁר אֲנִי נֹטְבֵל תִּטְבְּלוּ: מרקוס י 39
- 52 אַךְ שִׁבְתָּ לִימִינִי וְלִשְׂמָאֲלִי אִין בְּנֵדִי לְתֵת בְּלִיתִי לְאֲשֶׁר הוֹכֵן לָהֶם: מרקוס י 40

פרק 31

- 1 וַיְהִי כְּשִׁמְעַע זֹאת הָעֶשְׂרָה וַיַּחֲלוּ לְכַעֵס אֶל יַעֲקֹב וַיּוֹחֲנוּ: מרקוס י 41
- 2 וַיִּקְרָא לָהֶם יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַתֶּם יָדַעְתֶּם כִּי הַנְּחָשִׁים לְהִשְׁתַּחֲוֶה עַל־הַגּוֹיִם הֵם רָדִים בָּהֶם וְגִדּוּלֵיהֶם שׁוֹלְטִים עֲלֵיהֶם: מרקוס י 42
- 3 וְלֹא יֵהְיֶה בֶן בְּקָרְבָּכֶם כִּי אִם הַחֹפֶץ לִהְיוֹת גָּדוֹל בָּכֶם יֵהְיֶה לָכֶם לְמִשְׁרָת: מרקוס י 43
- 4 וְהַחֹפֶץ לִהְיוֹת רִאשׁ יֵהְיֶה עֹבֵד לְכָל: מרקוס י 44
- 5 פֶּאֶשֶׁר בֶּן הָאָדָם לֹא בָא לְמַעַן אֲשֶׁר יִשְׁרָתוּהוּ כִּי אִם־לְשָׂרָת וְלָתֵת אֶת נַפְשׁוֹ כְּפָר תַּחַת רַבִּים: מתי כ 28
- 6 וַיַּעֲבֹר בְּעָרִים וּבְכִפְרִים עֹבֹר וְלֹמֵד וַיֵּלֶךְ לְדַרְכּוֹ לְבֹא יְרוּשָׁלַיִם: לוקס יג 22

- 7 וַיִּשְׁאַלְהוּ אִישׁ לְאָמֵר אֲדֹנָינוּ הִמָּעֻט הֵם הַנּוֹשְׁעִים: לוקס יג 23
- 8 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הִתְאַמְצוּ לְבֹא בַּפֶּתַח הַצָּר כִּי אֹמֵר אֲנִי לָכֶם רַבִּים יִבְקָשׁוּ לְבֹא וְלֹא יוּכְלוּ: לוקס יג 24
- 9 מִיּוֹם אַשֶּׁר יָקוּם בַּעַל הַבַּיִת וְסֹגֵר אֶת־הַדֶּלֶת וְתִחַלּוּ לַעֲמֹד בַּחוּץ וְלִדְפֹק עַל הַדֶּלֶת לֵאמֹר אֲדֹנָינוּ פָּתַח־לָנוּ וְעֲנֵה וְאָמֵר אֲלֵיכֶם אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ אֶתְכֶם מֵאִין אַתֶּם: לוקס יג 25
- 10 אַז תִּחַלּוּ לֵאמֹר הֲלֹא אֲכַלְנוּ וְשָׁתִינוּ לְפָנֶיךָ וּבִרְחֻבוֹתֵינוּ לִמְדָתְךָ: לוקס יג 26
- 11 וַיֹּאמֶר אֲנִי אֹמֵר לָכֶם אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ אֶתְכֶם מֵאִין אַתֶּם סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל פַּעְלֵי הָאֵנוֹן: לוקס יג 27
- 12 וְשֵׁם תִּהְיֶה הַיְּלִלָה וְחָרַק הַשָּׁנִים כַּאֲשֶׁר תִּרְאוּ אֶת אֲבָרֵהֶם וַיִּצְחָק וַיַּעֲקֹב וְאֵת כָּל הַנְּבִיאִים בְּמַלְכוּת הָאֱלֹהִים וְאַתֶּם מְגֵרָשִׁים הַחוּצָה: לוקס יג 28
- 13 וַיָּבֹאוּ מִמְּזֻרָח וּמִמַּעֲרָב וּמִצָּפוֹן וּמִדְּרוֹם וַיִּסְבּוּ בְּמַלְכוּת הָאֱלֹהִים: לוקס יג 29
- 14 וְהִנֵּה יֵשׁ אֲחֵרוֹנִים אַשֶּׁר יִהְיוּ רִאשׁוֹנִים וְרִאשׁוֹנִים אַשֶּׁר יִהְיוּ אֲחֵרוֹנִים: לוקס יג 30
- 15 וַיָּבֹאוּ וַיַּעֲבֹר בִּירִיחוֹ: לוקס יט 1
- 16 וְהִנֵּה אִישׁ זָכִי שְׁמוֹ וְהוּא מְרֹאשֵׁי הַמּוֹכְסִים וְעֹשִׂיר: לוקס יט 2
- 17 וַיִּבְקַשׁ לְרִאיוֹת אֶת יֵשׁוּעַ מִי הוּא וְלֹא כָּל מִפְּנֵי הָעָם כִּי שָׁפַל קוֹמָה הָיָה: לוקס יט 3
- 18 וַיִּקְדָּם וַיֵּרָץ וַיַּעַל עַל־שִׁקְמָה אַחַת לְמַעַן רִאיוֹת אֹתוֹ כִּי שָׁם דָּרְכּוּ אַשֶּׁר יַעֲבֹר בָּהּ: לוקס יט 4
- 19 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר בָּא יֵשׁוּעַ אֶל הַמָּקוֹם הַהוּא וַיִּשָּׂא אֶת עֵינָיו וַיִּרְאֵהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו זָכִי רֵד מִהֵר כִּי הַיּוֹם אַשְׁבּ בְּבֵיתְךָ: לוקס יט 5
- 20 וַיִּמָּהֵר וַיֵּרֵד וַיֵּאֲסִפְהוּ בְּשִׁמְחָה: לוקס יט 6
- 21 וַיִּלְוֵנוּ כָּל הָרִאִים לֵאמֹר בָּא לָלוֹן בְּבֵית אִישׁ חוּטָא: לוקס יט 7
- 22 וַיַּעֲמֵד זָכִי וַיֹּאמֶר אֶל־הָאֲדוֹן הַנְּנִי אֲדֹנִי אֶת מַחְצִית נְכֹסִי אֲנִי נָתַן לְעֲבָדִים וְאִם עָשִׂקְתִּי אִישׁ אֲשִׁיב לוֹ אַרְבַּעַתַּיִם: לוקס יט 8
- 23 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ הַיּוֹם הַיּוֹם תִּשְׁוֶעַה לְבֵית הַזֶּה כַּאֲשֶׁר בֵּן אֲבָרָהָם גַּם הוּא: לוקס יט 9
- 24 כִּי בֵן הָאָדָם לְבָקֵשׁ וּלְהוֹשִׁיעַ אֶת הָאֲבֵד: לוקס יט 10
- 25 וַיְהִי כִצְאָתָם מִירִיחוֹ וַיֵּלֶךְ אַחֲרָיו הַמּוֹן עִם רַב: מתי כ 29
- 26 וַיָּבֹאוּ יְרִיחוֹ וַיְהִי כִצְאָתוֹ מִירִיחוֹ הוּא וְתַלְמִידָיו וְהַמּוֹן עִם רַב וְהִנֵּה בְרִטְיָמִי בֵּן טִימִי אִישׁ עוֹר יָשָׁב עַל יַד הַדֶּרֶךְ לְבָקֵשׁ צִדְקָה: מרקוס י 46
- 27 וַיִּשְׁמַע אֶת קוֹל הָעָם הֹעֲבִיר וַיִּדְרֹשׁ לִדְעַת מַה־הוּא: לוקס יח 36
- 28 וַיֵּגִידוּ לוֹ כִּי יֵשׁוּעַ הַנִּצְרִי עוֹבֵר: לוקס יח 37
- 29 וַיִּשְׁמַע כִּי הוּא יֵשׁוּעַ הַנִּצְרִי וַיַּחֲל לָצֵעַק וַיֹּאמֶר אֲנִי בְּיָדוֹ יֵשׁוּעַ חֲנָנִי: מרקוס י 47, לוקס יח 38
- 30 וְהַהֲלָכִים לְפָנָיו גָּעֲרוּ־בּוֹ לְהַחֲשֹׁתוֹ וְהוּא הִרְבָּה עוֹד לִזְעַק יֵשׁוּעַ בְּיָדוֹ חֲנָנִי: לוקס יח 39 וַיִּגְעֲרוּ בּוֹ רַבִּים לְהַחֲשֹׁתוֹ וְהוּא הִרְבָּה עוֹד לִזְעַק בֵּן דָּוִד חֲנָנִי: מרקוס י 48
- 31 וַיַּעֲמֵד יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר קְרֹאוּ־לוֹ וַיִּקְרְאוּ לָעוֹר וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו חֲזֹק קוֹם קְרֹא לָךְ: מרקוס י 49
- 32 וַיִּשְׁלַח אֶת שְׁמַלְתּוֹ מֵעֵלָיו וַיָּקֻם וַיָּבֹא אֶל יֵשׁוּעַ: מרקוס י 50
- 33 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה תִּרְצֶה שְׂאֵעֲשֶׂה לָּךְ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַעֲזֹר רַבּוּנִי אַחֲרָי: מרקוס י 51
- 34 וַיִּרְחֲמֵי יֵשׁוּעַ נִכְמְרוּ וַיִּגַּע בְּעֵינָיהֶם וּפְתָאֵם נִפְקָחוּ וַיַּעֲנִיָּהֶם וַיִּלְכוּ אַחֲרָיו: מתי כ 34
- 35 וַיֹּאמֶר אֵלָיו תִּפְקַחְנָה עֵינֶיךָ אֲמוֹנְתָךְ הוֹשִׁיעָה לָּךְ: וּפְתָאֵם נִפְקָחוּ וַיַּעֲנִי וַיֵּלֶךְ אַחֲרָיו הֵלֶךְ וְשִׁבַּח אֶת הָאֱלֹהִים וְכָל הָעָם רָאוּ וַיּוֹדוּ לֵאלֹהִים: לוקס יח 42-43
- 36 וַיְהִי כְּשִׁמְעָם אֶת זֹאת וַיִּסָּף וַיִּדְבֹּר מִשָּׁל כִּי קָרַב לִירוּשָׁלַיִם וְהִמָּה חֹשְׁבִים אַשֶּׁר בְּמִהְרָה תִּגְלֶה מַלְכוּת הָאֱלֹהִים: לוקס יט 11
- 37 וַיֹּאמֶר אִישׁ אֶחָד מִן־הָאֲצִילִים הֵלֶךְ אֶל־אַרְצָן רְחוֹקָה לִקְחַת לוֹ מַמְלָכָה וּלְשׁוּב: לוקס יט 12
- 38 וַיִּקְרָא אֶל עֲשָׂרָה מַעֲבָדָיו וַיִּתֵּן לָהֶם עֲשָׂרָה מְנִים וַיֹּאמֶר לָהֶם סִחְרוּ בָהֶם עַד בָּאִי: לוקס יט 13
- 39 וּבְנֵי עִירוֹ שָׁנְאִים אוֹתוֹ וַיִּשְׁלַחוּ מַלְאָכִים אַחֲרָיו לֵאמֹר מֵאֲסָנוּ אוֹתוֹ הָאִישׁ מַמְלָךְ עָלֵינוּ: לוקס יט 14
- 40 וַיְהִי אַחֲרֵי קִחְתּוֹ אֶת־הַמַּמְלָכָה וַיָּשָׁב וַיִּצֹו לְקַרְא אֶת הָעֲבָדִים הָהֵם אַשֶּׁר נָתַן לָהֶם אֶת־הַכֶּסֶף לְמַעַן יָדַע מַה הָרְוִיחַ כָּל־אֶחָד בְּמַסְחָרוֹ: לוקס יט 15
- 41 וַיָּבֹא הָרִאשׁוֹן וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי מִנָּה שָׁלַח הֵבִיא עֲשָׂרַת מְנִים: לוקס יט 16
- 42 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִטִּיבוֹת לַעֲשׂוֹת הָעֶבֶד הַטוֹב תַּחַת אַשֶּׁר הָיִיתָ נֹאמֵן בְּמַעַט מְזַעַר הָיָה שְׁלִיט עַל עֲשָׂר עָרִים: לוקס יט 17
- 43 וַיָּבֹא הַשֵּׁנִי וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי מִנָּה שָׁלַח עָשָׂה חֲמִשָּׁת מְנִים: לוקס יט 18
- 44 וַיֹּאמֶר גַּם לָזֶה אֵף אַתָּה הָיָה עַל חֲמֵשׁ עָרִים: לוקס יט 19
- 45 וַיָּבֹא הָאֶחָד וַיֹּאמֶר הֵא לָךְ מִנָּה שָׁלַח אַשֶּׁר הָיָה אֲצִלִי צָרוּר בְּסוּדָר: לוקס יט 20
- 46 מִיִּרְאָתִי אַתָּה כִּי אִישׁ קָשָׁה אַתָּה לִקְחַת אֶת אַשֶּׁר לֹא הִנַּחְתָּ וּקְצַר אֶת אַשֶּׁר לֹא יִרְעַת: לוקס יט 21
- 47 וַיֹּאמֶר אֵלָיו עַל פִּידֶה אֲשַׁפֹּטָה הָעֶבֶד הָרַע אַתָּה יָדַעְתָּ כִּי אֲנִי אִישׁ קָשָׁה לִקְחַת אֶת אַשֶּׁר לֹא הִנַּחְתִּי וּקְצַר אֶת אַשֶּׁר לֹא יִרְעַתִּי: לוקס יט 22
- 48 וְלָמָּה לֹא נָתַתָּ אֶת כֶּסְפִּי לְשִׁלְחָנִי וְאֲנִי בָּבֹאִי הָיִיתִי תוֹבֵעַ אוֹתוֹ בְּמִרְבִּית: לוקס יט 23
- 49 וַיֹּאמֶר אֶל הָעֲבָדִים שֵׁם שְׂאוּ מִמֶּנּוּ אֶת הַמֶּנָּה וְתָנוּ אֶל אַשֶּׁר לֹא עֲשָׂרַת מְנִים: לוקס יט 24
- 50 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֲדֹנָינוּ יֵשׁ לוֹ עֲשָׂרַת מְנִים: לוקס יט 25
- 51 הֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי כָל אִישׁ שִׁשִּׁי לוֹ יִנָּתֵן לוֹ וְאַשֶּׁר אֵין לוֹ יִקַּח מִמֶּנּוּ גַם אֶת אַשֶּׁר לוֹ: לוקס יט 26
- 52 אָבֵל אֶת אֹבִי הָהֵם אַשֶּׁר מֵאֲסוּנִי מַמְלָךְ עָלֵיהֶם הֵבִיאוּ אֹתָם הִנֵּה וְהִרְגוּ אֹתָם לְפָנַי: לוקס יט 27

פרק 32

- 1 ויבא ישוע אל־מקדש האֱלֹהִים: מתי כב 12 וימצא במקדש ... בקר וצאן וכני יונה ...: יוחנן ב 14
- 2 ...ויגרוש משם את כל המוכרים והקונים במקדש ויהפך את־שולחנות השלחנים ואת מושבות מכרי היונים: מתי כב 12
- 3 ויאמר אליהם הן כתוב כי ביתי בית תפלה יקרא ואתם שמתם אותו למערת פריצים: מתי כב 13
- 4 ואל מכרי היונים אמר הוציאו אלה מזה ואל תעשו את בית אבי לבית מסחר: יוחנן ב 16
- 5 ולא הניח לאיש לשאת כלי דרך המקדש: מרקוס יא 16
- 6 ויזכרו תלמידיו את הכתוב כי קנאת ביתך אכלתני: יוחנן ב 17
- 7 ויענו היהודים ויאמרו אליו איזו אות תראנו שתעשה כזאת: יוחנן ב 18
- 8 ויען ישוע ויאמר אליהם הרסו את־ההיכל הזה ובשלשה ימים יקום: יוחנן ב 19
- 9 ויאמרו היהודים הנה ארבעים ושלש שנה נבנה ההיכל הזה ואתה בשלשה ימים תקימו: יוחנן ב 20
- 10 והוא דבר על היכל גוייתו: יוחנן ב 21
- 11 ואתרי קומו מן המתים וזכרו תלמידיו כי זאת אמר להם ויאמינו בכתוב ובדבר אשר דבר ישוע: יוחנן ב 22
- 12 וישוע ישב ממויל ארון האוצר והוא ראה את העם משימים מעות בארון האוצר ועשירים רבים נתנו הרבה: מרקוס יב 41
- 13 ותבא אלמנה עניה ותתן שתי פרוטות אשר הן רבע אסר: מרקוס יב 42
- 14 ויאמר אמת אגיד לכם כי האלמנה העניה הזאת נתנה יותר מכלם: לוקס כא 3
- 15 כי כלם נתנו מן העדף שלהם והיא ממחסרה נתנה כל אשר לה את כל־מחיתיה: מרקוס יב 44
- 16 ויוסף וישא משלו אל־אנשים בטחים בנפשם כי צדיקים הנה ואחרים נבזים בעיניהם ויאמר: לוקס יח 9
- 17 שני אנשים עלו אל המקדש להתפלל אחד פרוש ואחד מוכס: לוקס יח 10
- 18 ויעמד הפרוש לבדו ויתפלל לאמר אודך אלהים על פי אניני פיתר האדם הגזלים והעשקים והנאפים וגם לא כמכס הזה: לוקס יח 11
- 19 אני צם פעמים בשבוע אני מעשר את כל אשר אני קנה: לוקס יח 12
- 20 והמוכס עמד מרחוק ולא אבה לשאת את עיניו השמימה ותוֹפֵף על־לבו ויאמר אלהים סלח לי אני החוטא: לוקס יח 13
- 21 אני אמר לכם כי־ירד זה לביתו נצדק מזה כי כל־המרים בנפשו ישפיל ואשר ישפילה ירום: לוקס יח 14
- 22 ויהי בערב ויצא אל מחוץ לעיר: מרקוס יא 19 ... אל־בית־היני וילן שם: מתי כא 17
- 23 והמון העם ידעו וילכו אחריו ויקבלם וידבר אליהם על מלכות האֱלֹהִים וירפא את הצריכים לרפואה: לוקס ט 11
- 24 ויהי ממחרת בצאתם מבית היני וירעב: מרקוס יא 12
- 25 וירא תאנה מרחוק ולה עלים ויבא לראות הימצא בה פרי ויקרב אליה ולא מצא בה כי אם עלים כי לא היתה עת תאנים: מרקוס יא 13
- 26 ויען ויאמר אליה מעתה איש אל יאכל פרי ממך עד עולם וישמעו תלמידיו: מרקוס יא 14
- 27 ויבאו וירושלים ויבא ישוע אל בית המקדש ויחל לגרוש משם את המוכרים ואת הקונים במקדש ואת שלחנות השלחנים ואת מושבות מכרי היונים הפך: מרקוס יא 15 ובפרושים איש נקדימון שמו קצין היהודים: יוחנן ג 1
- 28 ויבא אל ישוע לילה ויאמר אליו רבי ידענו כי אתה מורה מאת אלהים באת כי לא יוכל איש לעשות האותות אשר אתה עשה בלתי אם האֱלֹהִים עמו: יוחנן ג 2
- 29 ויען ישוע ויאמר אליו אמן אמן אני אמר לך אם לא יולד איש מלמעלה לא יוכל לראות את מלכות האֱלֹהִים: יוחנן ג 3
- 30 ויאמר אליו נקדימון איך יולד אדם והוא זקן היכול לשוּב אל בטן אמו ויולד: יוחנן ג 4
- 31 ויען ישוע אמן אמן אני אמר לך אם לא יולד איש מן המים והרוח לא יוכל לבוא אל מלכות האֱלֹהִים: יוחנן ג 5
- 32 הנוול מן הבשר בשר הוא והנוול מן הרוח רוח הוא: יוחנן ג 6
- 33 אל תתמה על־אמרי לך כי עליכם להנולד מלמעלה: יוחנן ג 7
- 34 הרוח בא־אשר יחפץ שם הוא נשב ואתה תשמע את קולו ולא תדע מאין בא ואנה הוא הולך כן כל הנוול מן הרוח: יוחנן ג 8
- 35 ויען נקדימון ויאמר אליו איכה תהיה כזאת: יוחנן ג 9
- 36 ויען ישוע ויאמר אליו רב בישראל אתה וזאת לא ידעת: יוחנן ג 10
- 37 אמן אמן אני אמר לך כי את אשר ידענו נדבר ואת אשר ראינו נעיד ואתם לא תקבלו עדותנו: יוחנן ג 11
- 38 אם הגדתי לכם עניני הארץ ואינכם מאמינים איך תאמינו בהגדי לכם עניני השמים: יוחנן ג 12
- 39 ואיש לא עלה השמימה בלתי אם־אשר ירד מן השמים כן האדם אשר הוא בשמים: יוחנן ג 13
- 40 וכאשר הגביה משה את נחש במדבר כן צריך כן האדם להנשא: יוחנן ג 14
- 41 למען אשר לא יאבד כל המאמין בו כי אם יחיה חיי עולם: יוחנן ג 15
- 42 כי אהבה רבה אהב האֱלֹהִים את העולם עד אשר נתן את בנו את־יחידו למען אשר לא יאבד כל המאמין בו כי אם יחיה חיי עולם: יוחנן ג 16
- 43 כי האֱלֹהִים לא־שלח את בנו בעולם לדון את־העולם כי אם למען יושע בו העולם: יוחנן ג 17
- 44 המאמין בו לא ידון ואשר לא־יאמין בו כבר נדון כי לא האמין בשם בן האֱלֹהִים היחיד: יוחנן ג 18
- 45 וזה הוא הדיון כי האור בא אל העולם וכני האדם אהבו החשך יותר מן האור כי רעים מעשיהם: יוחנן ג 19
- 46 כי כל פעל עולה שָׂנֵא את האור ולא יבא לאור פן יוכח על־מעשיו: יוחנן ג 20

פרק 33

- 1 וַיְהִי בַּעֲרֵב וַיֵּצֵא אֶל מַחוּץ לְעִיר: מֶרְקוֹס יא 19
- 2 וַיְהִי הֵם עֹבְרִים בְּבֶקֶר וַיֵּרְאוּ אֶת־הַתְּאֵנָה כִּי יִבְשָׁה מִשְׁרָשִׁיָּה: מֶרְקוֹס יא 20
- 3 וַיֵּרְאוּ הַתַּלְמִידִים וַיִּתְּמְהוּ וַיֹּאמְרוּ אִידֵי יִבְשָׁה הַתְּאֵנָה פְּתָאם: מַתִּי כא 20
- 4 וַיִּזְכֹּר פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֵלָיו רַבִּי הִנֵּה הַתְּאֵנָה אֲשֶׁר אַרְרָתָה יִבְשָׁה: מֶרְקוֹס יא 21
- 5 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם תְּהִי נָא בְכֶם אֲמוּנָת אֱלֹהִים: מֶרְקוֹס יא 22
- 6 כִּי אֲמֵן אָמַר אָנִי לָכֶם כֹּל אֲשֶׁר יֹאמַר אֵל הַקֵּר הַזֶּה הַנֶּשֶׂא וְהַעֲתֵק אֶל תּוֹךְ הַיָּם וְאִין סָפֵק בְּלִבּוֹ כִּי אִם יַעֲשֶׂה דְּכָרוֹ כֵּן יִהְיֶה לוֹ כַּאֲשֶׁר אָמַר: מֶרְקוֹס יא 23
- 7 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲמֵן אָמַר אָנִי לָכֶם אִם־תִּהְיֶה בְכֶם אֲמוּנָה וְלֹא תִלָּק לְבָכֶם כִּמְעַשֵּׂה הַתְּאֵנָה הַזֹּאת תַּעֲשֶׂה וְאִף תֹּאמְרוּ אֶל הַקֵּר הַזֶּה הַנֶּשֶׂא וְנַעֲתִקְתָּ אֶל תּוֹךְ הַיָּם וְהִנֵּה כֵּן: מַתִּי כא 21
- 8 וְכֹל אֲשֶׁר תִּשְׁאַלוּ בַּתְּפִלָּה וְאַתֶּם מֵאֲמִינִים יְבֹא לָכֶם: מַתִּי כא 22
- 9 וַיֹּאמְרוּ הַשְּׁלִיחִים אֶל הָאֲדוֹן הוֹסֵף לָנוּ אֲמוּנָה: לוקס יז 5
- 10 וַיֹּאמֶר הָאֲדוֹן לוֹ הִנֵּה לָכֶם אֲמוּנָה כַּגִּגֵּר הַחֶרְדֵּל אֲזַ תֹּאמְרוּ אֶל הַשְּׁקֵמָה הַזֹּאת הַעֲקָרִי וְהַשְׁתַּלִּי בְּתוֹךְ הַיָּם וְתִשְׁמַע לָכֶם: לוקס יז 6
- 11 מִי בְכֶם אֲשֶׁר לוֹ עֶבֶד חֹרֵשׁ אוֹ רֹעֵה אֲשֶׁר יְבֹא מִן הַשָּׂדֶה וְאָמַר אֵלָיו מַהֵר גִּזְשֵׁה הַנֶּה וְהִסֵּב: לוקס יז 6
- 12 הֲלֹא יֹאמַר אֵלָיו הֲכֵן לִי אֲרוּחַת הָעֶרֶב וְחֹגֶר מִתְּנִיד וְשִׁרְתָּנִי עַד אִם כְּלִיתִי לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת וְאֶכְלֶת וְשִׁתִּית גַּם־אֹתָהּ: לוקס יז 8
- 13 הֲגַם יוֹדֶה לְעֶבֶד עַל אֲשֶׁר עָשָׂה מִצְוָתוֹ אֲמַרְתִּי לֹא: לוקס יז 9
- 14 כֵּן גַּם אַתֶּם אַחֲרֵי עֲשׂוֹתְכֶם אֵת כֹּל אֲשֶׁר צִוִּיתֶם אֲמַרוּ אֲנַחְנוּ עֲבָדִים אִין מוֹעִיל בָּם כִּי רַק אֵת הַמַּטָּל עָלֵינוּ עָשִׂינוּ: לוקס יז 10
- 15 עַל כֵּן אָנִי אָמַר לָכֶם כֹּל אֲשֶׁר תִּשְׁאַלוּ בַּתְּפִלָּתְכֶם הָאֲמִינוּ כִּי תִקְחוּ וְיִהְיֶה לָכֶם: מֶרְקוֹס יא 24
- 16 וְכִי תַעֲמִדוּ לְהַתְּפִלָּל תִּמְחִלוּ לְכָל אִישׁ אֵת אֲשֶׁר בְּלִבְבְּכֶם עָלָיו לְמַעַן יִסְלַח אֲבִיכֶם שְׁבַשְׁמִים גַּם הוּא לִפְשַׁעֵיכֶם: מֶרְקוֹס יא 25
- 17 וְאַתֶּם אִם לֹא תִמְחִלוּ אֶחָד־אֲבִיכֶם שְׁבַשְׁמִים לֹא יִסְלַח לִפְשַׁעֵיכֶם: מֶרְקוֹס יא 26
- 18 וְגַם מִשָּׁל דְּבַר אֲלֵיהֶם לְהַתְּפִלָּל תִּמְדִּי וְלֹא לְהַתְּרֹפוֹת: לוקס יח 1
- 19 וַיֹּאמֶר שׁוּפֹט הִנֵּה בְּעִיר אֶתָּה אֲשֶׁר לֹא יֵרָא אֵת הָאֱלֹהִים וְלֹא נִשְׂא פָנָי אֲדָם: לוקס יח 2
- 20 וְאַלְמָנָה הִתְּה בְּעִיר הַהִיא וְתִבֹּא אֵלָיו לֵאמֹר דִּינָה אֵת דִּינִי מִמְּרִיבִי: לוקס יח 3
- 21 וַיִּמָּאן יוֹם וַיּוֹם וּמִקֵּץ יָמִים אָמַר בְּנִפְשׁוֹ גַּם כִּי לֹא אֵירָא אֵת הָאֱלֹהִים וְלֹא אֲשָׂא פָנַי לְאָדָם: לוקס יח 4
- 22 אַעֲשֶׂה אֶת־מִשְׁפֹּט הָאֱלִמָּנָה הַזֹּאת עַל־הַלְאוֹתָהּ אֹתִי פֶן־תִּבֹּא תִמְדִּי וְדִקְאֲתָנִי בְּמַלְיָם: לוקס יח 5
- 23 וַיֹּאמֶר הָאֲדוֹן שְׁמַעוּ אֵת אֲשֶׁר אָמַר דִּין הָעוֹלָה: לוקס יח 6
- 24 וְהָאֱלֹהִים הַהוּא לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפֹּט בְּחִירָיו הַקְּרָאִים אֵלָיו יוֹמָם וְלַיְלָה וְאֲלֵיהֶם יִתְאַפֵּק: לוקס יח 7
- 25 אָנִי אָמַר לָכֶם כִּי־עֲשֹׂה עֲשֵׂה אֵת מִשְׁפָּטָם בְּמַהֲרָה אֲף כֵּן הָאָדָם בְּבֹאוֹ הִימָצֵא אֲמוּנָה בְּאֶרֶץ: לוקס יח 8
- 26 וַיָּבֹאוּ יְרוּשָׁלַיִם ... : מֶרְקוֹס יא 15
- 27 וַיְהִי הַיּוֹם וְהוּא מְלַמֵּד אֵת הָעָם בַּמִּקְדָּשׁ וַיִּמְבָּשׂוּ וַיִּגְשׁוּ הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים עִם הַזִּקְנִים: לוקס כ 1
- 28 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אָמַר נָא לָנוּ בְּאִיזוֹ רִשְׁוֹת אֹתָהּ עֲשֵׂה אֵת אֱלֹה וּמִי הוּא הַנֶּתֶן לָהּ אֵת הַרְשׁוֹת הַזֹּאת: לוקס כ 2 , מֶרְקוֹס יא 28
- 29 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם גַּם אָנִי אֲשַׁאֲלֶה אֶתְכֶם דְּבַר אֶחָד וְאַתֶּם תַּשִּׁיבוּנִי וְאָמַר לָכֶם בְּאִיזוֹ רִשְׁוֹת אָנִי עֲשֵׂה אֱלֹה: מֶרְקוֹס יא 29 , מַתִּי כא 24
- 30 טְבִילַת יוֹחֲנָן מֵאִין הִתְהַמְּשְׁמִים אִם מִבְּנֵי אָדָם וַיַּחֲשִׁבוּ ...: מַתִּי כא 25
- 31 וַיִּנְעֲצוּ יַחֲדָיו לֵאמֹר אִם נֹאמַר מִשְׁמִים יֹאמַר מַדּוּעַ אֲפּוֹא לֹא הָאֲמִנְתֶּם בּוֹ: מֶרְקוֹס יא 31
- 32 אוֹ הַנֹּאמַר מִבְּנֵי אָדָם וַיֵּרְאוּ אֵת הָעָם כִּי כָלָם חֲשִׁבוּ אֵת יוֹחֲנָן לְנִבִּיא בְּאֵמֶת: מֶרְקוֹס יא 32
- 33-34 וַיַּעַן וַיֹּאמְרוּ אֵל יֵשׁוּעַ לֹא יִדְעֻנוּ וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אִם כֵּן גַּם אָנִי לֹא אָמַר לָכֶם בְּאִיזוֹ רִשְׁוֹת אָנִי עֲשֵׂה אֱלֹה: מֶרְקוֹס יא 33
- 35 אָבֵל מַה דַּעֲתְכֶם אִישׁ הִנֵּה וְלוֹ שְׁנֵי בָנִים וַיִּגֶשׂ אֶל הָרֹאשׁוֹן וַיֹּאמֶר בְּנִי לָךְ הַיּוֹם וְעֶבֶד בְּכֶרְמִי: מַתִּי כא 28
- 36 וַיַּעַן וַיֹּאמֶר לֹא תַפְצָתִי וְאַחֲרֵי כֵן נָחַם וַיֵּלֶךְ: מַתִּי כא 29
- 37 וַיִּגֶשׂ אֶל הַשְּׁנִי וַיְדַבֵּר כִּזְאֵת גַּם־אֵלָיו וַיַּעַן וַיֹּאמֶר הֲנִנִי אֲדִנִּי וְלֹא הֵלֶךְ: מַתִּי כא 30
- 38 מִי מִשְׁנִיָּהֶם עֲשֵׂה אֵת רִצּוֹן אָבִיו וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הָרֹאשׁוֹן וַיֹּאמֶר לָהֶם יֵשׁוּעַ אֲמֵן אָמַר אָנִי לָכֶם הַמוֹכְסִים וְהַזִּנּוֹת יִקְדְּמוּ אֶתְכֶם לְבּוֹא אֶל מַלְכוּת הָאֱלֹהִים: מַתִּי כא 31
- 39 כִּי יוֹחֲנָן בָּא אֲלֵיכֶם בְּדֶרֶךְ צָדִיקָה וְלֹא הָאֲמִנְתֶּם לוֹ וְהַמוֹכְסִים וְהַזִּנּוֹת הֵם הָאֲמִינוּ לוֹ וְאַתֶּם רְאִיתֶם וְלֹא נִתְמַתֶּם אַחֲרָי כֵּן לְהָאֲמִין לוֹ: מַתִּי כא 32

- 40 שְׁמַעְנוּ מִשְׁלַח אַחֵר אִישׁ בַּעַל בֵּית הָיָה אֲשֶׁר נָטַע כָּרֶם וַיַּעַשׂ גֶּדֶר סָבִיב לוֹ וַיַּחֲצַב יָקָב וַיִּכְּן מַגְדָּל בְּתוֹכּוֹ וַיִּתְּנֵהוּ אֶל כָּרְמִים וַיִּלְךָ בְּדֶרֶךְ מִרְחֹק: מתי כא 33, לוקס כ 9
- 41-42 וַיְהִי כַּהֲגִיעַ עַת הַבִּצְיֹר וַיִּשְׁלַח עֲבָדָיו אֶל הַכְּרָמִים לִקְחַת אֶת פְּרִי: מתי כא 34
- 43 וַיֵּאחָזֶהוּ וַיִּכְּהוּ וַיִּשְׁלַחֵהוּ רִיקָם: מרקוס יב 3
- 44 וַיֹּסֶף לִשְׁלַח אֲלֵיהֶם עֲבָד אַחֵר וְאֹתוֹ (סָקְלוּ בְּאֲבָנִים ו) מִחֲצוֹ רֹאשׁוֹ וַיִּשְׁלַחֵהוּ בְּחֶרֶף: מרקוס יב 4
- 45 וַיֹּסֶף וַיִּשְׁלַח אַחֵר וְגַם־אֹתוֹ הִרְגוּ וְכֵן עָשׂוּ לְרַבִּים אַחֵרִים מֵהֶם הַכּוּ וּמֵהֶם הִרְגוּ: מרקוס יב 5
- 46 וַיִּתְּזִיקוּ הַכְּרָמִים בַּעֲבָדָיו אֶת זֶה הַכּוּ וְאֶת זֶה הִרְגוּ וְאֶת זֶה סָקְלוּ: מתי כא 35
- 47 וַיֹּסֶף שְׁלַח עֲבָדִים אַחֵרִים רַבִּים מִן־הָרֹאשׁוֹנִים וְגַם לָהֶם עָשׂוּ כֵן: מתי כא 36
- 48 וַיֹּאמֶר בַּעַל הַכָּרֶם מָה אַעֲשֶׂה אֲשֶׁלְּחָה אֶת־בְּנֵי אֶת יְדֵי אוֹלֵי יִרְאוּ אֹתוֹ וַיִּירְאוּ מִפָּנָיו: לוקס כ 13
- 49 וְלוֹ עוֹד בֶּן יָחִיד אֲשֶׁר אָהָבוּ וַיִּשְׁלַח גַּם אֹתוֹ אֲלֵיהֶם בְּאַחֲרָנָה...: מרקוס יב 6
- 50 וַיְהִי כִּפְרָאוֹת הַכְּרָמִים אֶת הַבֶּן וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו זֶה הוּא הַיּוֹרֵשׁ לָכֵן וַנְּהַרְגֵהוּ וְנִאֲחֲזֵהוּ בְּנִחְלָתוֹ: מתי כא 38
- 51 וְכִפְרָאוֹת אֹתוֹ הַכְּרָמִים נוֹעְצוּ וַיַּחֲדוּ לֵאמֹר זֶה הוּא הַיּוֹרֵשׁ לָכֵן וַנְּהַרְגֵהוּ וְנִתְּנָה וְתִהְיֶה לָנוּ הַיִּרְשָׁה: לוקס כ 14
- 52 וַיִּתְּזִיקוּ בוֹ וַיִּדְחַפוּהוּ אֶל מַחוּץ לְכָרֶם וַיַּהֲרֹגוּ אֹתוֹ: מתי כא 39
- 53 וַעֲתָה פִּי יְבֹא בַּעַל הַכָּרֶם מָה יַעֲשֶׂה לְכָרְמִים הָהֵם: מתי כא 40
- 54 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו יֵרַע לָרַעִים וַיֵּאבְדֻם וְאֶת הַכָּרֶם יִתֵּן לְכָרְמִים אַחֵרִים אֲשֶׁר יָשִׁיבוּ לוֹ אֶת פְּרִי בְּעֵתוֹ: מתי כא 41
- 55 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ הֲכִי לֹא קִרְאתֶם בְּכַתּוּבִים אֲכֹן מֵאֲסוּ הַבּוֹנִים הַיְּתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה...: מתי כא 42... אֲכֹן מֵאֲסוּ הַבּוֹנִים הַיְּתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה: לוקס כ 17
- 56 מֵאֵת יְהוָה הַיְּתָה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ: : מתי כא 42
- 57 עַל כֵּן אֲנִי אֹמֵר לָכֵן כִּי תִקַּח מִכֶּם מַלְכוּת הָאֱלֹהִים וְתִסָּב לְגוֹי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת פְּרִיָּה: מתי כא 43
- 58 וְהַנִּפְלֹא אֵל הָאֲכֹן הִיא יִשְׁבֵּר וְאֲשֶׁר תִּפֹּל עָלָיו תִּשְׁחַקֵּהוּ: מתי כא 44
- 59 וַיְהִי כִּשְׁמַע רֹאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַפְּרוּשִׁים אֶת מִשְׁלֵיו וַיִּבְיֵנוּ פִּי עֲלֵיהֶם דָּבָר: מתי כא 45
- 60 וַיִּבְקָשׁוּ לְתַפְשׂוֹ וַיִּירְאוּ מִפָּנָיו רַב הָעָם כִּי לִנְבִיא חֲשָׁבֵהוּ: מתי כא 46

פרק 34

- 1 וַיֵּלְכוּ הַפְּרוּשִׁים וַיִּתְּנֵצּוּ אִיד וַיִּשְׁלַחֵהוּ בְּדָבָר פִּי: מתי כב 15 וַיֵּאָרְבוּ לוֹ וַיִּשְׁלַחֵהוּ מֵאֲרָבִים מִתַּחַפְּשִׁים כְּהִלְכֵי תָם לְמַעַן יִלְכְּדוּ אֹתוֹ בְּדָבָר לְהַסְגִּירוֹ אֶל הַשְּׂרָרָה וּבִכְד הַהֶגְמוֹן: לוקס כ 20
- 2 וַיִּשְׁלַחֵהוּ אֵלָיו אֶת תַּלְמִידֵיהֶם וַעֲמָהֶם אֲנָשֵׁי הוֹרְדוֹס לֵאמֹר רַבִּי יְדַעְנוּ כִּי אִישׁ אָמַת אֲתָה וְאֶת דֶּרֶךְ אֱלֹהִים תּוֹרָה בְּאָמַת וְלֹא תִגּוֹר מִפָּנָיו אִישׁ כִּי אֵינָהּ מִכִּיר פָּנָיו אָדָם: מתי כב 16
- 3 לָכֵן הַגִּידָה נָא לָנוּ מָה דַּעְתָּהּ הַמִּתֵּר לָתֵת מִס לְקִיסָר אִם לֹא: מתי כב 17
- 4 וְהוּא יָדַע אֶת־חֲנֻפָּתָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מָה תִּנְסוּנִי הַבִּיאוּ אֵלַי דִּינָר וְאָרְחָה: מרקוס יב 15, מתי כב 18
- 5 הִרְאוּנִי אֶת־מַטְבַּע הַמָּס וַיְבִיאוּ לוֹ דִּינָר: מתי כב 19
- 6 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַצּוֹרֵה הַזֶּה וְהַמִּכְתָּב אֲשֶׁר עָלָיו שֵׁל מִי הֵם: מתי כב 20
- 7 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו שֵׁל קִיסָר וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכֵן תִּנּוּ לְקִיסָר אֶת אֲשֶׁר לְקִיסָר וְלֵאלֹהִים אֶת אֲשֶׁר לֵאלֹהִים: מתי כב 21
- 8 וְלֹא יָכֻלוּ לִלְכַּדוֹ בְּדָבָר לִפְנֵי הָעָם וַיִּתְּמֵהוּ עַל מַעֲנֵהוּ וַיַּחֲרִישׁוּ: לוקס כ 26
- 9 בַּיּוֹם הַהוּא נִגְשׂוּ אֵלָיו צִדּוּקִים וְהֵם הָאֲמָרִים אֵין תַּחֲתֵית הַמַּתִּים וַיִּשְׁאַלּוּ אֹתוֹ לֵאמֹר: מתי כב 23
- 10 רַבִּי הֵן מֹשֶׁה אָמַר אִישׁ כִּי יָמוֹת וּבָנִים אֵין לוֹ וַיָּבֶם אָחִיו אֶת אִשְׁתּוֹ וְהָקִים גֵּרַע לְאָחִיו: מתי כב 24
- 11 וְאֵתְנָה הֵיוּ שְׂבָעָה אַחִים וְהָרֹאשׁוֹן נָשָׂא אִשָּׁה וַיָּמָת וְזָרַע אֵין לוֹ וַיַּעֲזֹב אֶת אִשְׁתּוֹ לְאָחִיו: מתי כב 25, לוקס כ 29
- 12 וַיִּקַּח אֲתָה הַשְּׁנִי וַיָּמָת גַּם־הוּא לֹא בָנִים: לוקס כ 30
- 13 וַיִּקַּח אֲתָה הַשְּׁלִישִׁי וְכַדָּבָר הַזֶּה עָשׂוּ אַף הַשְּׂבָעָה וְלֹא הִנִּיחוּ בָנִים וַיָּמוּתוּ: לוקס כ 31
- 14 וְאַחֲרֵי כָלָם מָתָה גַּם־הָאִשָּׁה: מתי כב 27
- 15 וַעֲתָה בְּתַחֲתֵית הַמַּתִּים לְמִי מִן הַשְּׂבָעָה תִּהְיֶה לְאִשָּׁה כִּי לְכָלָם הִיתָה: מתי כב 28
- 16 וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר לָהֶם טֹעִים אַתֶּם בְּאֲשֶׁר אֵינְכֶם יוֹדְעִים אֶת הַכְּתוּבִים וְלֹא אֶת גְּבוּרַת הָאֱלֹהִים: מתי כב 29, מרקוס כב 24
- 17 וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בְּנֵי הָעוֹלָם הַזֶּה יִשְׂאוּ נָשִׁים וְתִנְשָׂאָנָה: לוקס כ 34
- 18 וְהַזְכִּים לְעוֹלָם הַבָּא וְלַתַּחֲתֵית הַמַּתִּים לֹא יִשְׂאוּ נָשִׁים וְלֹא תִנְשָׂאָנָה: לוקס כ 35
- 19 כִּי לֹא יוֹכֻלוּ לָמוֹת עוֹד כִּי שְׁוִים הֵם לְמַלְאָכִים וּבְנֵי אֱלֹהִים הֵמָּה בְּהִיוֹתָם בְּנֵי הַתְּקוּמָה: לוקס כ 36
- 20 כִּי בְּתַחֲתֵית הַמַּתִּים...: מתי כב 30 הֲלֹא קִרְאתֶם בְּסִפְר מֹשֶׁה בְּסִפְרָה אֶת אֲשֶׁר דָּבָר אֵלָיו הָאֱלֹהִים לֵאמֹר אֲנִכִּי אֱלֹהֵי אֲבְרָהָם וְאֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: מרקוס יב 26
- 21 וְהָאֱלֹהִים לֹא אֱלֹהֵי הַמַּתִּים הוּא כִּי אִם אֱלֹהֵי הַחַיִּים כִּי כָלָם חַיִּים לוֹ: לוקס כ 38 לָכֵן טוֹעִים אַתֶּם הִרְבֵּה: מרקוס יב 27
- 22 וַיִּשְׁמַע הַמּוֹן הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲוּמוּ עַל תּוֹרָתוֹ: מתי כב 33
- 23 וַיַּעַנּוּ אֲנָשִׁים מִן הַסּוּפְרִים רַבִּי יִפָּה דְּבָרְתָּ: לוקס כ 39

- 24 והפרושים כשמצעם פי סכר פי הצדוקים וינעזו יחדו: מתי כב 34
 25 וישאלוהו חכם אחד מהם לנסותו לאמר: מתי כב 35, מרקוס יב 28
 26 והנה חכם אחד קם לנסותו ויאמר מורה מה אעשה ואירש חיי עולם: לוקס י 25 מה-היא הראשנה לכל-המצות:
 מרקוס יב 28
 27 ויען אתו ישוע הראשנה לכל המצות שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: מרקוס יב 29
 28 ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מדעך ובכל מאדך זאת היא המצנה הראשנה: מרקוס יב 30,
 מתי כב 37
 29 זאת היא המצנה הגדולה והראשונה: מתי כב 38
 30 והשנית הדמה לה ואהבת לרעך כמוך ואין מצנה גדולה מאלה: מרקוס יב 31
 31 בשתי המצות האלה תלויה כל התורה והנביאים: מתי כב 40
 32 ויאמר אליו הסופר אמנם רבי יפה דברת פי אלהים אחד הוא ואין עוד מלבדו: מרקוס יב 32
 33 ולאהבה אתו בכל לבב ובכל מדע ובכל נפש ובכל מאד ולאהבה את הרע כנפשוך גדולה היא מכל עלות ונבחים:
 מרקוס יב 33
 34 וירא ישוע כי ענה בדעת ויאמר אליו לא רחוק אתה ממלכות האלהים ואיש לא ערב עוד את לבו לשאל אותו שאלה:
 מרקוס יב 34
 35 ויאמר אליו כן השיבות עשה זאת וחייה: לוקס י 28
 36 והוא חפץ להצטדק ויאמר אל ישוע ומי הוא רעי: לוקס י 29
 37 ויען ישוע ויאמר איש אחד ירד מירושלים ליריחו ונפל בידי שדדים והם הפשיטוהו וגם פצעוהו ויעזבו אותו והוא עומד בין
 מות לחיים וילכו להם: לוקס י 30
 38 ויקר מקרהו כן אחד ירד בדרך ההוא וירא אתו ויעבר מעליו: לוקס י 31
 39 וכן גם איש לוי נקרה במקום ויגש וירא אתו ויעבר מעליו: לוקס י 32
 40 והנה שמרני הלך בדרך ויבא עליו וירא אתו ויקמו מעיו: לוקס י 33
 41 ויגש אליו ויחפש את פצעיו ויסוכם בשמן ויניח וירפיהו על בהמתו ויוליכיהו אל המלון ויכלכלהו: לוקס י 34
 42 ולמחרת בנסעו הוציא שני דיגרים ויתנם לבעל המלון ויאמר כלכל אותו ואת אשר תוסיף עוד להוציא עליו אני בשוכי
 אשלקנו לך: לוקס י 35
 43 ועתה מי מן השלשה היה בעיניך רע לנפל בידי השדדים: לוקס י 36
 44 ויאמר העשה עמו את החסד ויאמר אליו ישוע לך ועשה כן גם אתה: לוקס י 37
 45 וירא ישוע כי ענה בדעת ויאמר אליו לא רחוק אתה ממלכות האלהים ואיש לא ערב עוד את לבו לשאל אותו שאלה:
 מרקוס יב 34
 46 ויהי מלמד במקדש יום יום וראשי הכהנים והסופרים וגם ראשי העם בקשו לאבדו: לוקס יט 47
 47 ולא מצאו מה לעשות כי כל העם דבקו אחריו לשמע אתו: לוקס יט 48
 48 ורבים מן העם האמינו בו ויאמרו אם יבא המשיח הגם יעשה אותה הרבה מאשר עשה זה: יוחנן ז 31
 49 והפרושים שמעו את העם מתלחשים עליו כזאת וישלחו הפרושים וראשי הכהנים משרתים לתפשו: יוחנן ז 32
 50 ויאמר אליהם ישוע אך מעט עודני עמכם והלכתי אל אשר שלחני: יוחנן ז 33
 51 תשחרגני ולא תמצאני ובאשר אני שם אתם לא תוכלו לבוא: יוחנן ז 34
 52 ויאמרו היהודים איש אל רעהו אנה ילך זה ואנחנו לא נמצאהו הילך אל הנפוצים בין היינים וילמד אנשי יון: יוחנן ז 35
 53 מה הדבר הזה אשר אמר תשחרגני ולא תמצאני ובאשר אני שם אתם לא תוכלו לבוא: יוחנן ז 36

פרק 35

- 1 ויהי ביום האחרון הגדול כחג וינעמד ישוע ויקרא לאמר איש כי יצמא יבא נא אלי וישקה: יוחנן ז 37
 2 המצמין כי כדבר הכתוב מבטנו ינהרו נהרי מים חיים: יוחנן ז 38
 3 וזאת אמר עלי-הרות אשר יקחהו המאמינים בו כי לא נתן רוח הקדש בטרם נתפאר ישוע: יוחנן ז 39
 4 ורבים מהמון העם כשמעם את-הדבר הזה אמרו אכן זה הוא הנביא: יוחנן ז 40
 5 ויש אשר אמרו זה הוא המשיח ואחרים אמרו המן הגליל יבא המשיח: יוחנן ז 41
 6 הלא הכתוב אמר כי מנרע דוד ומכפר בית לחם מקום דוד יצא המשיח: יוחנן ז 42
 7 ויהי מחלוקת בין העם על אדותיו: יוחנן ז 43
 8 ומקצתם רצו לתפשו ואיש לא שלח יד בו: יוחנן ז 44
 9 וישוכו המשרתים אל ראשי הכהנים והפרושים והם אמרו אליהם מדוע לא הבאתם אותו: יוחנן ז 45
 10 ויענו המשרתים מעולם לא דבר איש כאיש הזה: יוחנן ז 46
 11 ויאמרו אליהם הפרושים הכי נדחתם גם אתם: יוחנן ז 47

- 12 הגם האמין בו איש מן השירים או מן הפרושים: יוחנן ז 48
- 13 רק ההמון הזה אשר אינם ידעים את התורה ארורים המה: יוחנן ז 49
- 14 ויאמר אליהם נקדימון אשר בא אליו בלילה והוא היה אחד מהם: יוחנן ז 50
- 15 הכי תשפט תורתנו איש בטרם תחקרהו לדעת את אשר עשה: יוחנן ז 51
- 16 ויענו ויאמרו אליו הגם אתה מן הגליל דרש נא וראה כי לא קם נביא מן הגליל: יוחנן ז 52
- 17 ויהי בהקהל הפרושים וישאלם ישוע לאמר: מתי כב 41
- 18 מה תאמרו למשיח בן מי הוא ויאמרו אליו בן דוד: מתי כב 42
- 19 ויאמר אליהם ואיך קרא לו דוד ברוח אדון באמר: מתי כב 43
- 20 נאם יהנה לאדני שב לימיני עד אשית איביך הדם לרגליך: מתי כב 44
- 21 ועתה אם דוד קרא לו אדון איך הוא בנו: מתי כב 45
- 22 ולא יכל איש לענות אתו דבר ולא ערב עוד איש את לבו מן היום ההוא לשאל אותו: מתי כב 46
- 23 ויסף ישוע ויגבר אליהם לאמר אני אור העולם כל ההלך אחרי לא יתהלך בחשכה כי אור החיים יהיה לו: יוחנן ח 12
- 24 ויאמרו הפרושים על נפשו אתה מעיד עדותך איננה נאמנה: יוחנן ח 13
- 25 ויען ישוע ויאמר אליהם אף אם אעיד על נפשי עדותי אמת יען אשר ידעתי מאין באתי ואנה אני הלך ואתם לא ידעתם מאין באתי ואנה אלך: יוחנן ח 14
- 26 אתם לפי הבשר תשפטו ואני לא אשפט איש: יוחנן ח 15
- 27 וכי אשפט אנכי משפטי אמת כי לא לבדי אני כי אם אני והאב אשר שלחני: יוחנן ח 16
- 28 וגם בתורתכם כתוב כי עדות שני אנשים נאמנה היא: יוחנן ח 17
- 29 אני הוא המעיד עלי וגם האב אשר שלחני יעידני: יוחנן ח 18
- 30 ויאמרו אליו אביך איך יען ישוע גם אתי גם את אבי לא ידעתם ולו ידעתם אתי כי עתה גם את אבי ידעתם: יוחנן ח 19
- 31 פדברים האלה דבר בבית האוצר בלמדו במקדש ולא תפשו איש כי לא בא עתו: יוחנן ח 20
- 32 ויוסף ישוע ויאמר אליהם אני הלך מזה ותבקשוני ובחטאתכם תמותו אל אשר אני הלך שמה אתם לא תוכלו לבוא: יוחנן ח 21
- 33 ויאמרו היהודים הנאבד עצמו כי אמר אל אשר אני הלך שמה אתם לא תוכלו לבוא: יוחנן ח 22
- 34 ויאמר אליהם אתם הנכם מן התחתונים ואני מן העליונים אתם מן העולם הזה ואני אינני מן העולם הזה: יוחנן ח 23
- 35 לכן אמרתי לכם כי תמותו בחטאיכם כי אם לא תאמינו כי אני הוא בחטאיכם תמותו: יוחנן ח 24
- 36 ויאמרו אליו מי זה אתה ויאמר אליהם ישוע אשר גם מראש דברתי לכם: יוחנן ח 25
- 37 רבות עמי לדבר ולשפט עליכם אכן שלחי נאמן הוא ואשר שמעתי ממנו אתו אדבר אל העולם: יוחנן ח 26
- 38 והם לא הבינו כי על האב אמר אליהם: יוחנן ח 27
- 39 אז אמר להם ישוע בעת תנשאו את בן האדם וידעתם כי אני הוא וכי אינני עשה דבר מפנשי כי אם כאשר למדני אבי אלה אדבר: יוחנן ח 28
- 40 ואשר שלח אתי הוא עמדי האב לא עזבני לבדד כי את הטוב בעיניו אני עשה תמיד: יוחנן ח 29
- 41 ויהי בדברו זאת ויאמינו בו רבים: יוחנן ח 30
- 42 ויאמר ישוע אל היהודים המאמינים בו אם תעמדו בדברי באמת תלמידים אתם לי: יוחנן ח 31
- 43 וידעתם את האמת והאמת תוציאכם לחרות: יוחנן ח 32
- 44 ויענו אתו ורע אברהם אנהנו ומימינו לא היינו לאיש לעבדים ואיכה תאמר בני חורין תהיו: יוחנן ח 33
- 45 ויען אתם ישוע אמן אמן אני אמר לכם כל עשה חטא עבד הוא לחטא: יוחנן ח 34
- 46 והעבד לא ישכן בבית לעולם הבן ישכן לעולם: יוחנן ח 35
- 47 לכן אם הבן יעשה אתכם בני חורין חפשים באמת תהיו: יוחנן ח 36
- 48 ידעתי כי ורע אברהם אתם אבל אתם מבקשים להמיתני כי דברי לא יפן בתוככם: יוחנן ח 37
- 49 אני מדבר את אשר ראיתי אצל אבי ואתם עשים את אשר ראיתם אצל אביכם: יוחנן ח 38
- 50 ויענו ויאמרו אליו אבינו הוא אברהם ויאמר אליהם ישוע לו הייתם בני אברהם כמעשי אברהם עשיתם: יוחנן ח 39
- 51 ועתה אתם מבקשים להמיתני אני האיש אשר דברתי אליכם האמת אשר שמעתי מעם האלהים אברהם לא עשה כזאת: יוחנן ח 40
- 52 את מעשי אביכם אתם עשים ויאמרו אליו לא ילדי ונזנים אנהנו יש לנו אב אחד הוא האלהים: יוחנן ח 41
- 53 ויאמר אליהם ישוע לו היה אלהים אביכם כי עתה אהבתם אתי כי אנכי יצאתי ובאתי מאת האלהים הן לא ממני באתי אף הוא שלחני: יוחנן ח 42
- 54 מדוע לא תדעו לשוני יען אשר לא תוכלון לשמע את דברי: יוחנן ח 43
- 55 אתם מאת אביכם השטן ולעשות את תאות אביכם תפצתם הוא רוצח הנה מראש ובאמת לא עמד כי אמת אין בו מדי דברו שקר ידבר מלבדו כי משקר הוא ואבי השקר: יוחנן ח 44
- 56 ואני יען דברי האמת לא תאמינו לי: יוחנן ח 45
- 57 מי בכם על עון יוכיחני ואם אמת דברתי מדוע לא תאמינו לי: יוחנן ח 46
- 58 אשר מאת האלהים הוא ישמע את דברי האלהים ואתם לא שמעתם באשר אינכם מאת האלהים: יוחנן ח 47
- 59 אז יענו היהודים ויאמרו אליו הלא הטבנו אשר דברנו כי שמרנוי אתה וישד בך: יוחנן ח 48
- 60 ויען ישוע שד אין בי רק את-אבי אני מכבד ואתם תבזוני: יוחנן ח 49

פרק 36

- 1 אָמֵן אָמֵן אָנִי אֹמֵר לָכֶם אִם יִשְׁמַר אִישׁ אֶת דְּבָרֵי לֹא יֵרָאֶה מָוֶת לְנֶפֶשׁ: יוֹחָנָן ח 51
- 2 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַיְּהוּדִים עִתָּה יִדְעֵנוּ כִּי שָׁד בָּךְ הֵן אַבְרָהָם וְהַנְּבִיאִים מֵתוּ וְאַתָּה אֹמְרָת אִם יִשְׁמַר אִישׁ אֶת דְּבָרֵי לֹא יִטְעַם-מָוֶת לְנֶפֶשׁ: יוֹחָנָן ח 52
- 3 הַגְדוֹל אֲתָה מֵאַבְרָהָם אֲבִינוּ אֲשֶׁר מֵת גַּם הַנְּבִיאִים מֵתוּ מִהַ תַּעֲשֶׂה עִצְמוֹ: יוֹחָנָן ח 53
- 4 וַיַּעַן יִשׁוּעַ אִם אָנִי מְכַבֵּד אֶת נַפְשִׁי כְּבוֹדִי מֵאַיִן אָבִי הוּא הַמְּכַבֵּד אֹתִי אֲשֶׁר תֹּאמְרוּ לוֹ הוּא אֶלְהֵינוּ: יוֹחָנָן ח 54
- 5 וְלֹא יִדְעֻתָם אֹתוֹ וְאָנִי יִדְעֵתִי וְאִם אֹמְרָתִי אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ אֹתוֹ אֶלְהֵי מִשְׁקָר כְּמוֹכֶם אָבִל יִדְעֻתִּיו וְאַתָּה דִּבְרוּ שְׁמִרָתִי: יוֹחָנָן ח 55
- 6 אַבְרָהָם אֲבִיכֶם שָׁשׁ לָרְאוֹת אֶת יוֹמִי וַיֵּרָא וַיִּשְׁמַח: יוֹחָנָן ח 56
- 7 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַיְּהוּדִים לֹא בֶן תַּמְשִׁים שָׁנָה אֲתָה וְאַתָּה אַבְרָהָם רֹאִיתָ: יוֹחָנָן ח 57
- 8 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ אָמֵן אָמֵן אֹמֵר לָכֶם בְּטָרֵם הָיִיתָ אַבְרָהָם אָנִי הֵייתִי: יוֹחָנָן ח 58
- 9 אֲזַ וַיִּמּוּ אַבְנִים לָרֹגֶם אֹתוֹ וַיִּשׁוּעַ הִתְעַלֵּם וַיֵּצֵא מִן הַמִּקְדָּשׁ וַיֵּעַבֵּר בְּתוֹכָם עֲבוֹר וְחִלוּף: יוֹחָנָן ח 59
- 10 וַהֲיָה בְּעֵבְרוֹ וַיֵּרָא אִישׁ וְהוּא עוֹר מִיּוֹם הַנִּלְדוֹ: יוֹחָנָן ח 1
- 11 וַיִּשְׁאַלּוּ אֹתוֹ תַּלְמִידָיו לֵאמֹר רַבִּי מִי הָחָטָא הוּא אוֹ יִלְדִּיו כִּי נוֹלַד עוֹר: יוֹחָנָן ח 2
- 12 וַיַּעַן יִשׁוּעַ לֹא הוּא חָטָא וְלֹא יוֹלְדִיו אֶדָּ לְמַעַן יִגְלוּ בּוֹ מַעֲלָלִי אֵל: יוֹחָנָן ח 3
- 13 עָלִי לַעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂי שְׁלָחִי בְּעוֹד יוֹם בָּבוֹא הַלִּילָה אֲשֶׁר בּוֹ לֹא יָכֹל אִישׁ לַעֲשׂוֹת: יוֹחָנָן ח 4
- 14 בְּעוֹדֵנִי בַּעוֹלָם אֹרֹךְ הַעוֹלָם אָנִי: יוֹחָנָן ח 5
- 15 וַהֲיָה כְּדִבְרוֹ זֹאת וַיֵּרָק עַל הָאֶרֶץ וַיַּעֲשֶׂה טִיט מִן הָרוּק וַיִּמְרַח אֶת הַטִּיט עַל עֵינֵי הָעוֹר: יוֹחָנָן ח 6
- 16 וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֵךְ וּרְחֵץ בְּבִרְכַת הַשְּׁלֹחַ הוּא שְׁלוֹחַ וַיִּלָּךְ וַיִּרְחֹץ וַיָּבֹא וַעֲיִנָּיו רְאוּת: יוֹחָנָן ח 7
- 17 וַיֹּאמְרוּ שְׂכֵנָיו וְאֲשֶׁר רָאוּ אֹתוֹ לִפְנֵים כִּי עוֹר הוּא הֵלֵא הוּא הֵישֵׁב וַיִּשְׁאַל צְדָקָה: יוֹחָנָן ח 8
- 18 אֲלֵה אֲמָרוּ כִּי זֶה הוּא וְאֵלֶּה אֲמָרוּ אֶדָּ דוֹמָה לוֹ וְהוּא אֹמֵר אָנִי הוּא: יוֹחָנָן ח 9
- 19 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וַאֲיֵךְ נִפְקַחוּ עֵינֶיךָ: יוֹחָנָן ח 10
- 20 וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אִישׁ אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמוֹ יִשׁוּעַ עָשָׂה טִיט וַיִּמְרַח עַל עֵינֵי וַיֹּאמֶר אֵלֵי לֵךְ וּרְחֵץ בְּבִרְכַת הַשְּׁלֹחַ וְאֵלֶּךְ וְאֶרְחֵץ וּתְפַקְחֶנָּה עֵינֶי: יוֹחָנָן ח 11
- 21 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וַאֲיֵי וַיֹּאמֶר לֹא יִדְעֵתִי: יוֹחָנָן ח 12
- 22 וַיָּבִיאוּ אֶת הָאִישׁ אֲשֶׁר הָיָה עוֹר לִפְנֵים אֶל הַפְּרוּשִׁים: יוֹחָנָן ח 13
- 23 וְהַיּוֹם אֲשֶׁר עָשָׂה בּוֹ יִשׁוּעַ אֶת הַטִּיט וַיִּפְקַח אֶת עֵינָיו הָיָה יוֹם הַשַּׁבָּת: יוֹחָנָן ח 14
- 24 וַיִּוְסִיפוּ לִשְׁאֹל אֹתוֹ גַּם הַפְּרוּשִׁים אֵיךְ נִפְקַחוּ עֵינָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם טִיט שָׁם עַל עֵינֵי וְאֶרְחֵץ וְהִנֵּנִי רֹאֶה: יוֹחָנָן ח 15
- 25 וַיֹּאמְרוּ מִקְצֵת הַפְּרוּשִׁים זֶה הָאִישׁ לֹא מֵאֵת אֱלֹהִים הוּא כִּי לֹא יִשְׁמַר אֶת הַשַּׁבָּת וְאֶחָרִים אֲמָרוּ אֵיכָה יוֹכֵל אִישׁ חָטָא לַעֲשׂוֹת אֹתוֹת כְּאַלֶּה וְתֵהִי מִחֲלִקַת בֵּינֵיהֶם: יוֹחָנָן ח 16
- 26 וַיִּוְסִיפוּ וַיֹּאמְרוּ אֶל הָעוֹר וְאַתָּה מִהַ תֹּאמַר לוֹ כִּי פִקַּח עֵינֶיךָ וַיֹּאמֶר נָבִיא הוּא: יוֹחָנָן ח 17
- 27 וְלֹא הִתְמַיְנִי הַיְּהוּדִים כִּי עוֹר הָיָה וְאֵרֹץ עֵינָיו עַד אֲשֶׁר קָרָאוּ אֵל יוֹלְדֵי הַנֶּפֶשׁ: יוֹחָנָן ח 18
- 28 וַיִּשְׁאַלּוּ אֹתָם לֵאמֹר הֲזֶה בְּכֹכֶם אֲשֶׁר אֹמְרָתֶם נוֹלַד עוֹר וַאֲיֵכָה הוּא רֹאֶה עִתָּה: יוֹחָנָן ח 19
- 29 וַיַּעַן אֹתָם יוֹלְדֵיו וַיֹּאמְרוּ יִדְעֵנוּ כִּי זֶה הוּא בְּנֵנוּ וְכִי נוֹלַד עוֹר: יוֹחָנָן ח 20
- 30 אָבִל לֹא יִדְעֵנוּ אֵיךְ הוּא רֹאֶה עִתָּה וְלֹא יִדְעֵנוּ מִי פִקַּח אֶת עֵינָיו הֵלֵא בּוֹ דַּעַת הוּא שְׁאַלּוּ אֶת פִּיהוּ וְהוּא יַגִּיד מִה־הֵיכָּה לוֹ: יוֹחָנָן ח 21
- 31 כְּזֹאת דִּבְרוּ יוֹלְדֵיו מִיִּרְאָתָם אֶת הַיְּהוּדִים כִּי הַיְּהוּדִים כְּבָר נוֹעֲצוּ לַנְּדוּת אֶת כָּל אֲשֶׁר יוֹדֵה כִּי הוּא הַמְּשִׁיחַ: יוֹחָנָן ח 22
- 32 עַל כֵּן אֲמָרוּ יוֹלְדֵיו בֶּן דַּעַת הוּא שְׁאַלּוּ אֶת-פִּיהוּ: יוֹחָנָן ח 23
- 33 וַיִּקְרָאוּ שְׁנֵית לֹאִישׁ אֲשֶׁר הָיָה עוֹר וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו תֵּן כְּבוֹד לְאַלְהִים אֲנַחְנוּ יִדְעֵנוּ כִּי הָאִישׁ הֲזֶה חָטָא הוּא: יוֹחָנָן ח 24
- 34 וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אִם חָטָא הָאִישׁ לֹא יִדְעֵתִי אֲחַת יִדְעֵתִי כִּי עוֹר הֵייתִי וְעִתָּה הִנֵּנִי רֹאֶה: יוֹחָנָן ח 25
- 35 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו עוֹד מָה עָשָׂה לָךְ אֵיךְ פִּקַּח עֵינֶיךָ: יוֹחָנָן ח 26
- 36 וַיַּעַן אֹתָם כְּבָר אֹמְרָתִי לָכֶם הֵלֵא שְׁמַעְתֶּם וּמַה לָּכֶם לִשְׁמַע שְׁנֵית הַתְּחַפְּצוֹ גַּם אֹתָם לִהְיוֹת תַּלְמִידָיו: יוֹחָנָן ח 27
- 37 וַיִּתְּרֻפוּ אֹתוֹ וַיֹּאמְרוּ אֲתָה תַּלְמִידוֹ וְאַנְחֵנוּ תַּלְמִידָיו שֶׁל מֹשֶׁה: יוֹחָנָן ח 28
- 38 אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים כִּי אֵל מֹשֶׁה דִּבֶּר הָאֱלֹהִים וְאַתָּה זֶה לֹא יִדְעֵנוּ מֵאַיִן הוּא: יוֹחָנָן ח 29
- 39 וַיַּעַן הָאִישׁ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם דִּבֶּר נִפְלֵא הוּא אֲשֶׁר אֹתָם לֹא יִדְעֻתָם מֵאַיִן הוּא וְהוּא פִּקַּח אֶת עֵינֵי: יוֹחָנָן ח 30
- 40 וְהִנֵּה יִדְעֵנוּ כִּי אֵת הַחֲסָאִים לֹא יִשְׁמַע אֵל כִּי אִם אֶת יֵרָא אֱלֹהִים וְעֵשָׂה רְצוֹנוֹ אֹתוֹ וְשָׁמַע: יוֹחָנָן ח 31
- 41 מַעוֹלָם לֹא נִשְׁמַע אֲשֶׁר פִּקַּח אִישׁ עֵינֵי עוֹר מֵרָחֶם: יוֹחָנָן ח 32
- 42 לוֹלֵא הָיָה זֶה מֵאֵת אֱלֹהִים לֹא הָיָה יָכֹל לַעֲשׂוֹת מֵאֻמָּה: יוֹחָנָן ח 33
- 43 וַיַּעַן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֵן בְּחֲסָאִים נוֹלְדֵת כָּלֹד וְאַתָּה תַּלְמִידֵנוּ וַיִּהְדָּפְהוּ הַחוּצָה: יוֹחָנָן ח 34
- 44 וַיִּשְׁמַע יִשׁוּעַ כִּי הִדָּפְהוּ הַחוּצָה וַיִּפְגְּשֻׁהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַתְּאֻמִּין בְּכֵן הָאֲדָם: יוֹחָנָן ח 35

- 45 וַיַּעַן וַיֹּאמֶר מִי הוּא־זֶה אֲדֹנִי וְאַמִּין בּוֹ: יוֹחָנָן ט 36
 46 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְשׁוּעָה הֵן רָאִיתָ אֹתוֹ וְהַמְדַּבֵּר אֵלָיָה הֲנֵה זֶה הוּא: יוֹחָנָן ט 37
 47 וַיֹּאמֶר אֲנִי מֵאַמִּין אֲדֹנִי וַיִּשְׁתַּחוּ לוֹ: יוֹחָנָן ט 38

פרק 37

- 1 וַיֹּאמֶר יְשׁוּעָה אֲנִי בָאתִי לְעוֹלָם הַזֶּה לְדִין לְמַעַן יֵרָאוּ הַעֲנָרִים וְהָרָאִים יִהְיוּ לְעוֹנִים: יוֹחָנָן ט 39
 2 וְאַשֶּׁר הָיוּ עִמּוֹ מִן הַפְּרוּשִׁים שָׁמְעוּ דְּבָרָיו וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲגַם אֲנַחְנוּ עוֹנִים: יוֹחָנָן ט 40
 3 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לוֹ הֵייתֶם עוֹנִים לֹא־הִיָּה בְכֶם חֵטָא וְעַתָּה אֲמַרְתֶּם פְּקֻחִים אֲנַחְנוּ וְתַעֲמֹד חֲטָאתְכֶם: יוֹחָנָן ט 41
 4 אָמֵן אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם אִישׁ אֲשֶׁר לֹא יָבוֹא דֶּרֶךְ הַשֹּׁעַר אֶל מַכְלָא הַצֵּאן כִּי אִם יַעֲלֶה בְּדֶרֶךְ אַחֵר גִּנְבָּה הוּא וּפְרִיץ: יוֹחָנָן י 1
 5 וְאַשֶּׁר יָבוֹא דֶּרֶךְ הַשֹּׁעַר הוּא רֵעָה הַצֵּאן: יוֹחָנָן י 2
 6 לוֹ יִפְתַּח שְׁמֵר הַפֶּתַח וְהַצֵּאן אֶת קִלּוֹ תִשְׁמַעְנָה וְהוּא לִצְאָנוּ בְּשֵׁם יִקְרָא וְיוֹצִיאֵם: יוֹחָנָן י 3
 7 וְאַחֲרֵי הוֹצִיאֹ אֶת צֵאָנוּ יַעֲבֹר לְפָנֵיהֶן וְהַצֵּאן הַלְכוֹת אַחֲרָיו כִּי יָדְעוּ אֶת קוֹלוֹ: יוֹחָנָן י 4
 8 וְאַחֲרֵי זֶה לֹא תִלְכְּנָה כִּי אִם תִּבְרַחְנָה מִפְּנֵיו אֶת קוֹל הַזָּרִים לֹא יָדְעוּ: יוֹחָנָן י 5
 9 הַמְּשַׁל הַזֶּה דִּבֶּר יְשׁוּעָה בְּאַנְוִיָּהֶם וְהִמָּה לֹא יָדְעוּ מַה הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵיהֶם: יוֹחָנָן י 6
 10 וַיִּוֹסֶף יְשׁוּעָה וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם אָמֵן אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם אֲנִי הוּא פֶּתַח הַצֵּאן: יוֹחָנָן י 7
 11 כֹּל אֲשֶׁר יָבֹאוּ לְפָנַי גִּנְבִּים הֵמָּה וּפְרִיצִים וְהַצֵּאן לֹא שָׁמְעוּ לְקוֹלָם: יוֹחָנָן י 8
 12 אֲנִכִּי הַפֶּתַח אִישׁ כִּי יָבוֹא בִּי יִשָּׁע וּבְצִאתוֹ וּבְבֹאוֹ יִמָּצֵא מְרֻעָה: יוֹחָנָן י 9
 13 הַגִּנְבִּי לֹא יָבוֹא כִּי אִם לִגְנוֹב וְלִהְרוֹג וּלְאַבֵּד וְאַנִּי בָאתִי לְהַבִּיא לָהֶם חַיִּים וּמָלֵא סִפְקָם: יוֹחָנָן י 10
 14 אֲנִכִּי הוּא הָרֵעָה הַטּוֹב הָרֵעָה הַטּוֹב יִתֵּן אֶת נַפְשׁוֹ בַּעַד צֵאָנוּ: יוֹחָנָן י 11
 15 וְהַשֹּׁכִיר אֲשֶׁר לֹא רֵעָה הוּא וְהַצֵּאן לֹא צֵאָנוּ הוּא יִרְאֶה כִּי בֹא הַצֵּאן וְנָס וְהַצֵּאן יִחַטֵּף וְהַפִּיץ אֶת הַצֵּאן: יוֹחָנָן י 12
 16 הַשֹּׁכִיר יָנוּס כִּי שֹׁכִיר הוּא וְלֹא יִדָּאג לִצְאָן: יוֹחָנָן י 13
 17 אֲנִי הָרֵעָה הַטּוֹב וַיְדַעְתִּי אֶת אֲשֶׁר לִי וַיְדַעְתִּי לְאַשֶּׁר לִי: יוֹחָנָן י 14
 18 כֹּכְאֲשֶׁר הָאֵב יָדַע אֹתִי וְאַנִּי יָדַעְתִּי אֶת הָאֵב וְאֶת נַפְשִׁי אֲתֵן בַּעַד הַצֵּאן: יוֹחָנָן י 15
 19 וְצֵאן אַחֲרוֹת יֵשׁ לִי אֲשֶׁר אֵינֶן מִן הַמַּכְלָה הַזֹּאת וְעַלִּי לִנְהַל גַּם אֲתֵן וְתִשְׁמַעְנָה קוֹלִי וְהִיָּה עֹדֵר אֶחָד וְרֵעָה אֶחָד: יוֹחָנָן י 16
 20 עַל כֵּן אֶהָב אֹתִי אֲבִי כִּי אֶת נַפְשִׁי אֲתֵן לְמַעַן אֲשׁוּב וְאֶקְסְתָּהּ: יוֹחָנָן י 17
 21 וְאִישׁ לֹא יִקְחֶנָּה מֵאֹתִי כִּי אִם אֲנִי מַעֲצָמִי אֶתְנֶנָּה יֵשׁ בְּיָדִי לְתֵת אֹתָהּ וּבְיָדִי לְשׁוּב לְקַחְתָּהּ הַמַּצְנָה הַזֹּאת קִבְּלָתִּי מֵעַם אֲבִי: יוֹחָנָן י 18
 22 וְהִיָּה מַחְלָקָת גַּם בַּפֶּעַם הַזֹּאת בֵּין הַיְּהוּדִים עַל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: יוֹחָנָן י 19
 23 וַיֹּאמְרוּ רַבִּים מֵהֶם שֹׁד בּוֹ וּמִשְׁגָּע הוּא לָמָּה תִּשְׁמְעוּ אֵלָיו: יוֹחָנָן י 20
 24 וְאַחֲרֵים אָמְרוּ דְּבָרָיו אֵינֶם כְּדָבָרֵי אִישׁ אֲשֶׁר שֹׁד בּוֹ הֵיכֹל שֹׁד לְפָקֶח עֵינֵי עוֹנִים: יוֹחָנָן י 21
 25 וְהִיָּה חֲנֻכָּה בִּירוּשָׁלַיִם וְהָעֵת סְתִיו: יוֹחָנָן י 22
 26 וַיְשׁוּעָה מִתְהַלֵּךְ בְּמַקְדָּשׁ בָּאוּלָם שָׁל שְׁלֹמֹה: יוֹחָנָן י 23
 27 וַיִּסְבּוּ אֹתוֹ הַיְּהוּדִים וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו עַד אָנָּה תִּתְּלֶה אֶת נַפְשֵׁנוּ אִם הַמְּשִׁיחַ אֶתָּה אָמַר נָא וְנִשְׁמָעָה בְּאַנְוִיָּנוּ: יוֹחָנָן י 24
 28 וַיַּעַן אֹתָם יְשׁוּעָה הֵן הַגִּדְתִּי אֲלֵיכֶם וְלֹא הֶאֱמַנְתֶּם בִּי הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה בְּשֵׁם אֲבִי הֵם יַעֲיִדוּ עָלַי: יוֹחָנָן י 25
 29 וְאַתֶּם לֹא תֵאֱמִינוּ כִּי לֹא מִצְאָנִי אֶתֶם כֹּכְאֲשֶׁר אֲמַרְתִּי לָכֶם: יוֹחָנָן י 26
 30 צֵאָנִי תִשְׁמַעְנָה אֶת קוֹלִי וְאַנִּי יָדַעְתִּין וְאַחֲרֵי תִלְכְּנָה: יוֹחָנָן י 27
 31 וְאַנִּי אֲתֵן לָהֶן חַיִּי עוֹלָם וְלֹא תִאֲבָדְנָה לִנְצַח וְאִישׁ לֹא יִחַטֵּף אֶתְּהֶן מִיָּדִי: יוֹחָנָן י 28
 32 הָאֵב אֲשֶׁר נָתַן לִי גְדוֹל הוּא עַל כֹּל וְאִישׁ לֹא יִחַטֵּף אֶתְּהֶן מִיָּד הָאֵב: יוֹחָנָן י 29
 33 אֲנִי וְאַבִּי אֶחָד אֲנַחְנוּ: יוֹחָנָן י 30
 34 אֲזַ וַיִּרְאוּ הַיְּהוּדִים אֲבָנִים כְּפֶעַם כְּפֶעַם לְסַקְלוֹ: יוֹחָנָן י 31
 35 וַיַּעַן אֹתָם יְשׁוּעָה מַעֲשִׂים טוֹבִים רַבִּים הָרָאִיתִי אֶתְכֶם מֵאֵת אֲבִי מַה הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר עָלִיו תִּסְקְלֻנִי: יוֹחָנָן י 32
 36 וַיַּעֲנוּ הַיְּהוּדִים אֹתוֹ לֹא־מַעֲשֶׂה טוֹב לֹא נִסְקַל אֶתָּה כִּי אִם עַל גִּדְּפָה אֶת אֱלֹהִים וְעַל אֲשֶׁר אָדָם אֶתָּה וְתַעֲשׂ עֲצָמָה אֱלֹהִים: יוֹחָנָן י 33
 37 וַיַּעַן אֹתָם יְשׁוּעָה הֲלֹא כְתוּב בְּתוֹרַתְכֶם אֲנִי אֲמַרְתִּי אֱלֹהִים אֲתֶם: יוֹחָנָן י 34
 38 הֵן יִקְרָא אֱלֹהִים לְמִי שֶׁהִיָּה דָבָר הָאֱלֹהִים אֲלֵיהֶם וְהַכְּתוּב לֹא יוֹפֵר: יוֹחָנָן י 35
 39 וְאִיד תֹּאמְרוּ לְאַשֶּׁר קִדְּשׁוּ הָאֵב וַיִּשְׁלַחְהוּ לְעוֹלָם מַגִּדָּף אֶתָּה יַעַן אֲמַרְתִּי בּוֹ אֱלֹהִים אֲנִי: יוֹחָנָן י 36
 40 אִם לֹא אֲעֲשֶׂה אֶת מַעֲשִׂי אֲבִי אֵל תֵּאֱמִינוּ לִי: יוֹחָנָן י 37
 41 וְאִם עֲשֶׂה אֲנִי גַם אִם לֹא תֵאֱמִינוּ לִי הֵאֱמִינוּ לְמַעַן תִּדְּעוּ וְתֵאֱמִינוּ כִּי בִי הָאֵב וְאַנִּי בּוֹ: יוֹחָנָן י 38
 42 אֲזַ וַיִּשׁוּבוּ וַיִּבְקְשׁוּ לְתַפְּשׁוֹ וַיִּמְלֹט מִיָּדָם: יוֹחָנָן י 39
 43 וַיֵּלֶךְ וַיֵּשֶׁב אֶל עֶבֶר הַיַּרְדֵּן אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הַטְּבִיל שָׁם יוֹחָנָן בְּתַחֲלָה וַיֵּשֶׁב שָׁם: יוֹחָנָן י 40
 44 וַיָּבֹאוּ אֵלָיו רַבִּים וַיֹּאמְרוּ הֲנֵה יוֹחָנָן לֹא עֹשֶׂה אוֹת אֲבָל כֹּל אֲשֶׁר דִּבֶּר יוֹחָנָן עַל הָאִישׁ הַזֶּה אֲמַת הוּא: יוֹחָנָן י 41
 45 וַיֵּאֱמִינוּ בּוֹ רַבִּים בְּמָקוֹם הַהוּא: יוֹחָנָן י 42

- 46 וַיְהִי אִישׁ חוֹלָה וְהוּא לַעְזָר מִבֵּית הַיֵּנִי כִּפּוּר מֵרִיב וּמִרְתָּא אַחוּתָהּ: יוחנן יא 1
- 47 הִיא מֵרִיב אֲשֶׁר אֶת הָאָדוֹן בְּמִרְקָחַת וּתְנַגּוּב אֶת רַגְלָיו בְּשִׁעְרוֹתֶיהָ וְלַעְזָר אַחִיהָ הוּא חָלָה: יוחנן יא 2
- 48 וּתְשַׁלְּחָנָה אַחִיוֹתָיו אֵלָיו לֵאמֹר אֲדֹנִי הִנֵּה אֲשֶׁר אֶהְבֶּתָּ חָלָה הוּא: יוחנן יא 3
- 49 וַיִּשְׁמַע יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר הַמַּחֲלָה הַזֹּאת לֹא לָמוֹת הִיא כִּי אִם לְכַבּוֹד הָאֱלֹהִים לְמַעַן יִכָּבֵד בָּהּ בֶּן הָאֱלֹהִים: יוחנן יא 4
- 50 וַיִּשְׁוּעַ אֶהָב אֶת מִרְתָּא וְאֶת אַחוּתָהּ וְאֶת לַעְזָר: יוחנן יא 5
- 51 וַיִּקְשְׁמְעוּ כִּי חָלָה וַיִּתְמַהֲמַה וַיֵּשֶׁב יוֹמִים בְּמָקוֹם אֲשֶׁר הוּא שָׁם: יוחנן יא 6
- 52 וּמֵאַחֲרֵי כֵן אָמַר לְתַלְמִידָיו לָכוּ וּנְשׁוּבָה אֶל אֶרֶץ יְהוּדָה: יוחנן יא 7
- 53 וַיֵּאמְרוּ אֵלָיו תַּלְמִידָיו רַבִּי עֲתָה זֶה בִּקְשׁוֹ הַיְּהוּדִים לְסַקֵּלָךְ וְאַתָּה תָּשׁוּב שָׁמָּה: יוחנן יא 8
- 54 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ הֲלֹא שְׁתִּים עֶשְׂרֵה שָׁעוֹת לַיּוֹם אִישׁ כִּי יִלָּךְ בַּיּוֹם לֹא יִכָּשֶׁל כִּי יֵרָאֶה אוֹר הָעוֹלָם הַזֶּה: יוחנן יא 9
- 55 וְהַחֲלָךְ בְּלִילָה יִכָּשֶׁל כִּי הָאוֹר אֵינְנוּ בּוֹ: יוחנן יא 10
- 56 וְאַחֲרֵי דְבָרוֹ בָּזֹאת אָמַר אֲלֵיהֶם לַעְזָר יִדְּיָנוּ יֵשׁוּן הוּא וְאַנְכִי הֲלָךְ לְמַעַן אֲעִירְנֻוּ: יוחנן יא 11
- 57 וַיֵּאמְרוּ תַלְמִידָיו אֲדֹנִי אִם יֵשׁוּן הוּא יָרָפָא לוֹ: יוחנן יא 12
- 58 וַיִּשְׁוּעַ דְּבָר עַל מוֹתוֹ וְהִמָּה חָשְׁבוּ כִּי עַל מְנוּחַת הַשְּׁנָה דְּבָר: יוחנן יא 13
- 59 אַז אָמַר יֵשׁוּעַ אֲלֵיהֶם מְפֹרָשׁ לַעְזָר מֵת: יוחנן יא 14
- 60 וּשְׁמַח אֲנִי בְּגִלְכֶּם כִּי לֹא הָיִיתִי שָׁם לְמַעַן תֵּאֱמִינוּ וְעֲתָה נִסְעָה וְנִלְכֶּה אֵלָיו: יוחנן יא 15
- 61 וַיֵּאמֶר תּוֹמָא הַנִּקְרָא דִּידוּמוֹס אֶל הַתַּלְמִידִים חֲבֵרָיו נִלְכֶּה גַם אֲנַחְנוּ לְמַעַן נָמוּת עִמּוֹ: יוחנן יא 16

פרק 38

- 1 וַיָּבֵא יֵשׁוּעַ וַיַּמְצֵאֵהוּ זֶה אַרְבָּעָה יָמִים שָׁכַב בְּקֶבֶר: יוחנן יא 17
- 2 וּבֵית הַיֵּנִי קָרוֹב לִירוּשָׁלַיִם כְּדָרָךְ חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה רִיס: יוחנן יא 18
- 3 וְרַבִּים מִן הַיְּהוּדִים בָּאוּ בֵּית מִרְתָּא וּמֵרִיב לְנַחֵם אֶתְהֶן עַל אַחִיהֶן: יוחנן יא 19
- 4 וַיְהִי כְשִׁמְעַם מִרְתָּא כִּי בָא יֵשׁוּעַ וַתֵּצֵא לְקִרְאָתוֹ וּמֵרִיב יוֹשֶׁבֶת בְּבֵית: יוחנן יא 20
- 5 וַתֹּאמֶר מִרְתָּא אֶל יֵשׁוּעַ אֲדֹנִי לוֹ הָיִיתָ פֹּה כִּי אַז לֹא מֵת אַחִי: יוחנן יא 21
- 6 וְגַם עֲתָה יִדְעִיתִי כִּי כָל אֲשֶׁר תִּשְׁאַל מֵאֵת אֱלֹהִים יִתֵּן לָךְ אֱלֹהִים: יוחנן יא 22
- 7 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהָ יֵשׁוּעַ אַחִיד קוֹם יָקוּם: יוחנן יא 23
- 8 וַתֹּאמֶר אֵלָיו מִרְתָּא יִדְעִיתִי כִּי יָקוּם בְּתַקוּמָה בַּיּוֹם הַהוּא: יוחנן יא 24
- 9 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהָ יֵשׁוּעַ אֲנִכִּי הַתַּקוּמָה וְהַחַיִּים הַמֵּאֲמִין בִּי יִחְיֶה גַם כִּי יָמוּת: יוחנן יא 25
- 10 וְכָל הַחַי אֲשֶׁר יֵאֲמִין בִּי לֹא יָמוּת לְעוֹלָם הַתָּאֲמִינִי לְדָבָר הַזֶּה: יוחנן יא 26
- 11 וַתֹּאמֶר אֵלָיו כֵּן אֲדֹנִי הַמֵּאֲמִנִי כִּי אַתָּה הַמְּשִׁיחַ בֶּן הָאֱלֹהִים הַבָּא לְעוֹלָם: יוחנן יא 27
- 12 זֹאת דְּבָרָה וְהִלְכָה וְקִרְאָה לְמֵרִיב אַחוּתָהּ בִּסְתֵר לֵאמֹר הִנֵּה הַמּוֹרָה פֹּה וְהוּא קִרָּא לָךְ: יוחנן יא 28
- 13 הִיא שְׁמָעָה וַתִּקֶּם וַתֵּבֵא אֵלָיו: יוחנן יא 29
- 14 וַיִּשְׁוּעַ טָרַם יָבֵא אֶל הַכֶּפֶר כִּי עוֹדְנוּ עֹמֵד בְּמָקוֹם אֲשֶׁר פָּגְשׁוּ שָׁם מִרְתָּא: יוחנן יא 30
- 15 וְהַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בָּאוּ אֶל בֵּיתָה לְנִתְמַה כִּרְאוּתָם אֶת מֵרִיב כִּי קָמָה פֶּתָאם וַתֵּצֵא הִלְכוּ אַחֲרֶיהָ כִּי אָמְרוּ הִלְכָה אֶל הַקֶּבֶר לְכַפּוֹת שָׁמָּה: יוחנן יא 31
- 16 וַתֵּבֵא מֵרִיב אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יֵשׁוּעַ עֹמֵד שָׁם וַתֵּרָא אוֹתוֹ וַתִּפֹּל לְרַגְלָיו וַתֹּאמֶר לוֹ אֲדֹנִי לוֹ הָיִיתָ פֹּה כִּי אַז לֹא מֵת אַחִי: יוחנן יא 32
- 17 וַיְהִי כִּרְאוּתָהּ יֵשׁוּעַ אֶתָּה בִּכְיָה וְגַם הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בָּאוּ אֶתָּה בִּכְיָם וַתִּזְעַם רוּחוֹ וַיְהִי מִרְעִיד: יוחנן יא 33
- 18 וַיֹּאמֶר אֵיפֹה הַנִּחְתָּם אוֹתוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֲדֹנִי בָא וַרְאָה: יוחנן יא 34
- 19 וַיִּכְבֶּה יֵשׁוּעַ: יוחנן יא 35
- 20 וַיֵּאמְרוּ הַיְּהוּדִים הִנֵּה מָה רַבָּה הָאֵהָבָה אֲשֶׁר אֶהָבּוּ: יוחנן יא 36
- 21 וַיֵּשׁ אֲשֶׁר אָמְרוּ הַפִּקְחַת עֵינֵי הָעוֹר הֲלֹא גַם יָכֹל לְחַשֹּׁף אוֹתוֹ מִמְּנוֹת: יוחנן יא 37
- 22 וַיּוֹסֶף עוֹד יֵשׁוּעַ לְהַזְעִם בְּרוּחוֹ וַיָּבֵא אֶל הַקֶּבֶר וְהוּא מְעֵרָה וְאָבֵן עַל מְבוֹאָהּ: יוחנן יא 38
- 23 וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ שָׂאוּ אֶת הָאָבֵן מֵעֲלֶיהָ וַתֹּאמֶר אֵלָיו מִרְתָּא אַחוּת הַמֵּת אֲדֹנִי הִנֵּה כֶּבֶד בָּאֵשׁ כִּי אַרְבָּעָה יָמִים לוֹ: יוחנן יא 39
- 24 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהָ יֵשׁוּעַ הֲלֹא אֲמַרְתִּי לָךְ כִּי אִם תֵּאֱמִינִי תִסְחֹזִי אֶת כְּבוֹד הָאֱלֹהִים: יוחנן יא 40
- 25 וַיִּשְׂאוּ אֶת הָאָבֵן אֲשֶׁר הִמֵּת הוֹשֵׁם שָׁם וַיִּשְׁוּעַ נִשְׂא אֶת עֵינָיו לְמִרוֹם וַיֹּאמֶר אוֹדֶה אֲבִי כִּי עֲנִיתָנִי: יוחנן יא 41
- 26 וְאַנִּי יִדְעִיתִי כִּי תַעֲנִינִי תָמִיד וְאוֹלָם בְּעֵבִיר הָעָם הִנֵּה אֲשֶׁר סְבִיבוֹתַי דְּבַרְתִּי לְמַעַן יֵאֱמִינוּ בִּי כִּי אַתָּה שְׁלַחְתָּנִי: יוחנן יא 42
- 27 וַיְהִי כְּכִלּוֹתוֹ לְדַבֵּר וַיִּקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל לַעְזָר קוֹם צֵא: יוחנן יא 43
- 28 וַיֵּצֵא הַמֵּת וַיִּדְּיו וַיִּרְגְּלֵהוּ כְּרוּכָת בְּתַכְרִיכָיו וּפָנָיו לוֹטִים בְּסוּדָר וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ הִתִּירוּ אוֹתוֹ וַיִּלָּךְ לְדַרְכּוֹ: יוחנן יא 44
- 29 וְרַבִּים מִן הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בָּאוּ אֶל מֵרִיב כִּרְאוּתָם אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה יֵשׁוּעַ הַמֵּאֲמִינוּ בּוֹ: יוחנן יא 45

- 30 וַיֵּשׁ אֲשֶׁר הִלְכוּ אֶל הַפְּרוּשִׁים וַיְגִידוּ לָהֶם אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה יֵשׁוּעַ: יוחנן יא 46
- 31 אַז יִקְהִילוּ רֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַפְּרוּשִׁים אֵת סִנְהֶדְרִין וַיֹּאמְרוּ מִה בְּעֵשָׂה כִּי הָאִישׁ הַלֵּזָה עָשָׂה אֹתוֹת הַרְבֵּה: יוחנן יא 47
- 32 אִם לֹא נִכְלָאָהוּ בְּכֵלם יֵאָמְרוּ בּוֹ וּבֵאוּ הָרוֹמִיִּים וְלִקְחוּ גַם אֵת אֲדָמָתוֹ וְגַם אֵת עֲמֻנּוֹ: יוחנן יא 48
- 33 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם וְהוּא קִיפָא הִכְהֵן הַגְּדוֹל בִּשְׁנָה הָהִיא אֲתֵם לֹא תִדְעוּ דָּבָר: יוחנן יא 49
- 34 אַף לֹא תִתְּבוּנְנוּ כִּי טוֹב לָנוּ מוֹת אִישׁ אֶחָד בְּעַד הַגּוֹי מֵאֲבֹד הָעָם כָּלּוֹ: יוחנן יא 50
- 35 וְלֹא מִלְּבֹב דָּבָר הַדָּבָר הַזֶּה כִּי הִנֵּה הִכְהֵן הַגְּדוֹל בִּשְׁנָה הָהִיא וַיִּנָּבֵא אֲשֶׁר יָמוּת יֵשׁוּעַ בְּעַד הָעָם: יוחנן יא 51
- 36 וְלֹא בְּעַד הָעָם לְבַדּוֹ כִּי גַם לְקַבֵּץ אֵת בְּנֵי הָאֱלֹהִים הַמִּפְזָזִים וְהָיוּ לְאַחֲדִים: יוחנן יא 52
- 37 וַיִּנְעֲצוּ וַיַּחֲדּוּ לְהַמִּיתוֹ מִהַיּוֹם הַהוּא וְהִלָּאָה: יוחנן יא 53
- 38 עַל-כֵּן לֹא הִתְהַלֵּף יֵשׁוּעַ עוֹד בְּתוֹךְ הַיְּהוּדִים לַעֲנִי הָעָם כִּי אִם סָר מִשָּׁם אֶל הָאֶרֶץ הַקְּרוּבָה לְמַדְבָּר אֶל עִיר עֶפְרַיִם וַיְגַר שָׁם עַם תַּלְמִידָיו: יוחנן יא 54
- 39 וַיִּקְרְבוּ יָמֵי הַפֶּסַח לַיהוּדִים וְעַם רַב עָלוּ מִן הָאֶרֶץ יְרוּשָׁלַיִם לִפְנֵי הַפֶּסַח לְהִתְקַדֵּשׁ: יוחנן יא 55
- 40 וַיִּבְקְשׁוּ אֵת יֵשׁוּעַ וַיְהִי הֵם עֹמְדִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ וַיִּדְּבְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ מִה תֹּאמְרוּ הֵכִי יָבוֹא אֶל הַחֵג: יוחנן יא 56
- 41 וְרֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַפְּרוּשִׁים גָּזְרוּ גְזָרָה אֲשֶׁר אִם יֵדַע אִישׁ אֵת מְקוֹמוֹ יודיענו למען יתפשהו: 57
- 42 וַיְהִי כֹאֲשֶׁר קָרְבוּ יָמֵי הָעֵלוֹת וַיִּשָּׂם אֵת פָּנָיו לָלֶכֶת יְרוּשָׁלַיִם: לוקס ט 51
- 43 וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים לִפְנָיו וַיִּבְאוּ אֶל אֶחָד מִכֹּהֲנֵי הַשְּׂמֹרֹנִים לְהַכִּין לוֹ: לוקס ט 52
- 44 וְלֹא קִבְּלֵהוּ כִּי פָנָיו הָלְכִים יְרוּשָׁלַיִם: לוקס ט 53
- 45 וַיֵּרְאוּ יַעֲקֹב וַיּוֹחֲנָן תַּלְמִידָיו וַיֹּאמְרוּ אֲדֹנָינוּ הִתְרַצָּה וְנֹאמַר שְׁתַּרְדּוּ אֵשׁ מִן-הַשָּׁמַיִם וְתֹאכְלֵם כֹּאֲשֶׁר עָשָׂה אֲלֵיהֶם: לוקס ט 54
- 46 וַיִּפֶּן וַיַּגְעֲרֵבֵם (וַיֹּאמֶר הֲלֹא יָדַעְתֶּם בְּנֵי רוּחוֹ שֶׁל מִי אַתֶּם: לוקס ט 55
- 47 כִּי בֶן הָאָדָם לֹא בָא לְאַבֵּד נַפְשׁוֹת אָדָם כִּי אִם-לְהוֹשִׁיעַ) וַיִּלְכוּ לָהֶם אֶל כְּפָר אַחֵר: לוקס ט 56

פרק 39

- 1 וּשְׁשַׁת יָמִים לִפְנֵי חַג הַפֶּסַח בָּא יֵשׁוּעַ לְבֵית הַיְנִי מְקוֹם לַעְזֹר אֲשֶׁר הָעִיר מֵעַם הַמַּתִּימִים: יוחנן יב 1
- 2 וַיַּעֲשׂוּ לוֹ שָׁם מִשְׁתֶּה בְּעָרֵב וּמִרְתָּא מִשְׁרָתָה וַלְעֹזֹר אֶחָד מִן הַמַּסְבִּים אֹתוֹ: יוחנן יב 2
- 3 וַיְהִי בַּהִיּוֹתוֹ בְּבֵית הַיְנִי בֵּית שְׁמַעוֹן הַמְצָרַע וַיִּסָּב אֶל הַשְּׁלֶחָן וַתִּבָּא אִשָּׁה וּבִינָה פֶה מְרַקֶּחַת גֵּרָד וַיִּקָּר מֵאֹד וַתִּשְׁבֹּר אֵת הַפֶּה וַתִּצָּק עַל רֹאשׁוֹ: מרקוס יד 3
- 4 וַיִּשְׁמַעְנוּ עִם רַב בִּיהוּדָה כִּי הוּא שָׁם וַיִּבְאוּ לֹא כַּעֲבוּר יֵשׁוּעַ לְבַדּוֹ כִּי גַם לְרֹאוֹת אֵת לַעְזֹר אֲשֶׁר הָעִירוּ מֵעַם הַמַּתִּימִים: יוחנן יב 9
- 5 וְרֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים הִתְנַעְצוּ לְהַרְגוֹ אֵת לַעְזֹר: יוחנן יב 10
- 6 כִּי בִגְלָלוֹ בָּאוּ שָׁמָּה רַבִּים מִן הַיְּהוּדִים וַיֵּאָמְרוּ בִּישׁוּעַ: יוחנן יב 11
- 7 וַתִּקַּח מִרְיָם מְרַקֶּחַת גֵּרָד וַיִּקָּר מֵאֹד... יוחנן יב 3 ... וַתִּשְׁבֹּר אֵת הַפֶּה וַתִּצָּק עַל רֹאשׁוֹ: מרקוס יד 3
- 8 ...וַתִּסָּפֶה אֵת רִגְלֵי יֵשׁוּעַ וַתַּגִּבּ אֵת רִגְלָיו בִּשְׁעֵרוֹתֶיהָ וְהַבִּית יָמָּלָא רִיחַ הַמְרַקֶּחַת: יוחנן יב 3
- 9 וַיֹּאמֶר אֶחָד מִתַּלְמִידָיו הוּא יְהוּדָה בֶּן שְׁמַעוֹן אִישׁ קָרוֹת אֲשֶׁר יָמָסר אֹתוֹ: יוחנן יב 4
- 10 מִדּוּעַ לֹא נִמְכְּרָה הַמְרַקֶּחַת בִּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת דִּינָר וְנָתַן לַעֲנִיִּים: יוחנן יב 5
- 11 וְהוּא לֹא דָּבָר זֹאת מִחֲמַלְתּוֹ עַל הָעֲנִיִּים כִּי גִבָּב הִנֵּה וְכִיס הַכֶּסֶף בְּיָדוֹ וְנִשְׂא מֵאֲשֶׁר יִשְׁמָוּ בּוֹ: יוחנן יב 6
- 12 וַיֵּשׁ אֲשֶׁר מִתְרַעְמִים אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ לֵאמֹר עַל מָה הִנֵּה אֲבוֹד הַמְרַקֶּחַת הַזֹּאת: מרקוס יד 4
- 13 כִּי הַמְרַקֶּחַת הַזֹּאת הִנֵּה רְאוּיָה לְהִמְכֹּר בְּמַחֲזִיר רַב וְלָתֵת לַעֲנִיִּים: מתי כו 9 .... וַיַּגְעֲרוּ בָּהּ: מרקוס יד 5
- 14 וַיֵּדַע יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָמָּה תִּלְאוּ אֵת הָאִשָּׁה הַלֹּא מַעֲשֶׂה טוֹב עָשִׂיתָ עִמָּדִי: מתי כו 10, מרקוס יד 6
- 15 וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ הַנִּיחָה לָּהּ לַיּוֹם קְבוּרָתָהּ צָפְנָה זֹאת: יוחנן יב 7 כִּי הָעֲנִיִּים תְּמִיד עִמָּכֶם וְכִשְׁתַּרְצוּ תוּכְלוּ לְהִיטִיב לָהֶם וְאֲנִכִּי לֹא אֶהְיֶה אִתְּכֶם תָּמִיד: מרקוס יד 7, יוחנן יב 8
- 16 כִּי אֲשֶׁר שָׁפְכָה אֶת-הַמְרַקֶּחַת הַזֹּאת עַל גּוֹפִי לְחַנֵּט אוֹתִי עָשִׂיתָ זֹאת: מתי כו 12
- 17 אֵת אֲשֶׁר הִנֵּה לֹאֵל יָדָה עָשִׂיתָ קֹדֶמָה לְסוּף אֵת גּוֹפִי לְקְבוּרָתוֹ: אֲמַן אֹמֵר אֲנִי לָכֶם כִּי בְּאֲשֶׁר תִּקְרָא הַבְּשׂוּרָה הַזֹּאת אֶל כָּל הָעוֹלָם גַּם אֵת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ הִיא יִסְפָּר לְזִכְרוֹן לָהּ: מרקוס יד 8-9
- 18 וַיְכַל לְדַבֵּר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיַּעֲבֹר לִפְנֵיהֶם וַיַּעַל יְרוּשָׁלַיִם: לוקס יט 28
- 19 וַיְהִי בַקָּרְבּוֹ אֶל בֵּית פִּגְי וּבֵית הַיְנִי אֶל הַר הַנִּקְרָא הַר הַזֵּיתִים וַיִּשְׁלַח שְׁנַיִם מִתַּלְמִידָיו לֵאמֹר: לוקס יט 29
- 20-22 ... לָכוּ אֶל הַכֶּפֶר אֲשֶׁר מִמּוֹלְכֶם שָׁם תִּמְצְאוּ אֶתוֹן אֲסוּרָה וְעִיר עֲמָה הִתִּירוּ אֲתֶם וְהִבִּיאוּ אֵלַי: מתי כא 2, לוקס יט 30
- 23 וְכִי יֹאמֶר אִישׁ אֲלֵיכֶם דָּבָר וְאַמְרָתֶם הָאֵדוֹן צְרִיד לָהֶם וּמִיָּד יִשְׁלָחֶם: מתי כא 3
- 24 וְכֵן זֹאת הִנֵּה לְמִלְאֵת מִה שְׁנֹאמַר בְּיַד הַנְּבִיא לֵאמֹר: אֲמַרו לְבַת צִיּוֹן הִנֵּה מִלְכָּה יָבוֹא לָךְ עֲנִי וְרִכֵּב עַל חֲמוֹר וְעַל עֵיז כֵּן אֲתִנּוֹת: מתי כא 4-5
- 25 וּתַלְמִידָיו לֹא הִבִּינוּ בְּרֵאשׁוֹנָה כָּל זֹאת אֹד אַחֲרֵי אֲשֶׁר נִתְפָּאֵר יֵשׁוּעַ וְזָכְרוּ כִּי כֵן כָּתוּב עָלָיו וְכֵן גַּם עָשָׂה לוֹ: יוחנן יב 16
- 26 וַיִּלְכוּ הַתַּלְמִידִים וַיַּעֲשׂוּ כֹאֲשֶׁר צִוָּה אֲתֶם יֵשׁוּעַ: מתי כא 6, לוקס יט 32
- 27 וַיִּתִּירוּ אֵת הָעִיר וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בְּעָלְיוֹ לָמָּה זֶה אַתֶּם מְתִירִים אֵת הָעִיר: לוקס יט 33

- 28 ויאמרו האדון צריך לו: לוקס יט 34
- 29 ויאמרו אליהם פאשר צנה ישוע ויניחו להם: מרקוס יא 6 ויביאו את האתון ואת העיר וישמו עליהם את בגדיהם וישביהו עליהם: מתי כא 7
- 30 ורב הקמון פרשו את בגדיהם על הדרך ואחרים פתו סעיפי עצים וישטחום על הדרך: מתי כא 8
- 31 ויקרב אל מורד הר הצייתים ויחלו כל-המון התלמידים לשבח את האלהים בשמחה ובקול גדול על כל הגבורות אשר ראו לאמר: לוקס יט 37
- 32...הושע נא לכן דוד ברוך הבא בשם יהוה הושע נא במרומים: מתי כא 9
- 33 ברוכה מלכות דוד אבינו הבאה (בשם יהוה) הושע נא במרומים: מרקוס יא 10 ברוך המלך הבא בשם יהוה שלום בשמים וכבוד במרומים: לוקס יט 38
- 34 ויהי ממחרת כשמוע המון רב אשר באו לחג ההג כי יבא ישוע וירושלים: יוחנן יב 12
- 35 ויחזו בידם פפות תמרים ויצאו לקראתו ויריעו לאמר הושע נא ברוך הבא בשם יהוה מלך ישראל: יוחנן יב 13
- 36 ואנשים מן הפרושים אשר בתוך העם אמרו אליו רבי גער בתלמידך: לוקס יט 39
- 37 ויען ויאמר אני אמר לכם אם אלה יחשו האבנים תזעקנה: לוקס יט 40
- 38 ויהי פאשר קרב וירא את העיר ויבך עליה ויאמר: לוקס יט 41
- 39 לו ידעת גם את בעוד יומך הנה את דרך שלומך ועתה נסתר מעיניך: לוקס יט 42
- 40 כי הנה ימים באים עליך ושפכו איבך סוללה סביבך והקיפו וצרו עליך מכל עברך: לוקס יט 43
- 41 והרסו עד לארץ אותך ואת בניך בקרבך ולא ישאירו בך אבן על אבן עקב אשר לא ידעת את פקדתי: לוקס יט 44
- 36 ואנשים מן הפרושים אשר בתוך העם אמרו אליו רבי גער בתלמידך: לוקס יט 39
- 37 ויען ויאמר אני אמר לכם אם אלה יחשו האבנים תזעקנה: לוקס יט 40
- 38 ויהי פאשר קרב וירא את העיר ויבך עליה ויאמר: לוקס יט 41
- 39 לו ידעת גם את בעוד יומך הנה את דרך שלומך ועתה נסתר מעיניך: לוקס יט 42
- 40 כי הנה ימים באים עליך ושפכו איבך סוללה סביבך והקיפו וצרו עליך מכל עברך: לוקס יט 43
- 41 והרסו עד לארץ אותך ואת בניך בקרבך ולא ישאירו בך אבן על אבן עקב אשר לא ידעת את פקדתי: לוקס יט 44
- 42 ויהי בבאו וירושלים ותהם כל העיר ויאמרו מי זה: מתי כא 10
- 43 ויאמרו המן העם זה הוא הנביא ישוע מנצרת אשר בגליל: מתי כא 11
- 44 ויעידו הרבים אשר היו אצלו בקראו אל לעזר לצאת מן הקבר ויער אתו מעם המתים: יוחנן יב 17
- 45 על פן המון העם יצא לקראתו כי שמעו אשר עשה את האות הנה: יוחנן יב 18

פרק 40

- 1 ויגשו אליו עורים ופסחים במקדש וירפאם: מתי כא 14
- 2 ויהי פראות ראשי הכהנים והסופרים את הנפלאות אשר עשה ואת הילדים הצעקים במקדש ואמרים הושע נא לכן דוד ויחר להם: מתי כא 15
- 3 ויאמרו אליו השמע אתה את אשר אמרים אלה ויאמר ישוע אליהם שמע אנכי הכי לא קראתם מפי עוזלים ויונקים יסדת עז: מתי כא 16
- 4 והפרושים דברו איש את אחיו לאמר הראיתם כי הועיל לא תועילו הנה כל העולם נמשך אחרי: יוחנן יב 19
- 5 ובתוך העלים להשתחוות בחרג אנשים וננים: יוחנן יב 20
- 6 ויקרבו אל פילפוס איש בית צנדה אשר בארץ הגליל וישאלו ממנו לאמר אדני תפצנו לראות את ישוע: יוחנן יב 21
- 7 ויבא פילפוס ויגד אל אנדרי ואנדרי ופילפוס הגידו אל ישוע: יוחנן יב 22
- 8 ויען אותם ישוע ויאמר באה השעה שיפאר בן האדם: יוחנן יב 23
- 9 אמן אמן אני אמר לכם אם לא תפל החטה אל תוך האדמה ומתה תשאיר לבדה וכאשר מתה תעשה פרי הרבה: יוחנן יב 24
- 10 האהב את נפשו ויבדנה והשנא את נפשו בעולם הנה ינצרה לחיי נצח: יוחנן יב 25
- 11 ואיש כי תפץ לשרתני לך אחרי ובאשר אהיה שם יהיה גם משרתי ואשר ישרתני יכבדנו אבי: יוחנן יב 26
- 12 עתה נבדלה נפשי ומה אמר הצילני אבי מן השעה הזאת אף על פן הגעתי לשעה הזאת: יוחנן יב 27
- 13 אבי פאר את שמו ויצא קול מן השמים אמר פארתי ואפאר עוד: יוחנן יב 28
- 14 והעם העמדים שמה שמעו ויאמרו רעם נשמע ואחרים אמרו מלאך דבר אתו: יוחנן יב 29
- 15 ויען ישוע ויאמר לא היה הקול הנה למעני כי אם למענכם: יוחנן יב 30
- 16 עתה העולם הנה גדון עתה ישלף שר העולם הנה חוצה: יוחנן יב 31
- 17 ואני בהנשאי מעל הארץ אמנשך כלם אלי: יוחנן יב 32
- 18 וזאת דבר לרמוז איזה המנות אשר ימות: יוחנן יב 33

- 19 וַיַּעֲנוּ אוֹתוֹ הָעָם וַיֹּאמְרוּ אֲנַחְנוּ שְׁמַעְנוּ מִן הַתּוֹרָה כִּי הַמְּשִׁיחַ יָכוֹן לְעוֹלָם וְאִידֵּךְ אֲמַרְתָּ בֶּן הָאָדָם צָרִיד לְהַנְשֹׂא וּמִי בֶּן הָאָדָם הוּא: יוֹחָנָן יב 34
- 20 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ אַף לִמְצָעֶר יִהְיֶה הָאֹר עִמָּכֶם הִתְהַלְכוּ בַּעֲדוֹ לְכֶם הָאֹר פֶּן יִשׁוּפְכֶם חֹשֶׁךְ וְהַחֲלָף בַּחֹשֶׁךְ לֹא יֵדַע אָנָּה הוּא הַלֵּךְ: יוֹחָנָן יב 35
- 21 בַּעֲדוֹ לְכֶם הָאֹר הָאֲמִינוּ בָּאֹר לִמְעַן תִּהְיוּ בְּנֵי הָאֹר אֵת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דָּבָר יֵשׁוּעַ וַיִּלְךָ וַיִּסְתַּר מִפְּנֵיהֶם: יוֹחָנָן יב 36
- 22 וַיִּשְׁאַלְהוּ הַפְּרוּשִׁים לֵאמֹר מַתִּי תָבוֹא מַלְכוּת הָאֱלֹהִים וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַלְכוּת הָאֱלֹהִים לֹא תָבוֹא בְּמַרְאֵה עֵינָיִם: לוקס יז 20
- 23 וְלֹא יֹאמְרוּ הִנֵּה פֹה אוֹ הִנֵּה שָׁם כִּי מַלְכוּת הָאֱלֹהִים הִנֵּה בְּקִרְבְּכֶם: לוקס יז 21
- 24 וַיְהִי מִלְּמַד יוֹמָם בְּמִקְדָּשׁ וּבְלִילָה יָצָא אֶל הָהָר הוּא הַר הַזֵּיתִים לְלוֹן: לוקס כא 37
- 25 וְכָל הָעָם הַשֹּׂכְרִים לָבוֹא אֵלָיו בְּמִקְדָּשׁ לִשְׁמַע אוֹתוֹ: לוקס כא 38
- 26 אַז יְדַבֵּר יֵשׁוּעַ אֶל הַמּוֹן הָעָם וְאֵל תַּלְמִידָיו לֵאמֹר: מַתִּי כג 1
- 27 הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים יֹשְׁבִים עַל כִּסֵּא מוֹשֶׁה: מַתִּי כג 2
- 28 לָכֵן כָּל אֲשֶׁר יֹאמְרוּ לְכֶם שְׁמְרוּ וַעֲשׂוּ רַק הַשְׁמְרוּ מַעֲשִׂוֹת כְּמַעֲשֵׂיהֶם כִּי אֲמָרִים הֵם וְאִינֶם עוֹשִׂים: מַתִּי כג 3
- 29 כִּי אֲסָרִים מִשְׁאֵת כְּבָדִים וְעַמֻּסִּים עַל שְׁכֶם הָאֲנָשִׁים וְהֵם אִינֶם רוֹצִים לְהַנִּיעֶם אֶף בְּאַצְבָּעָם: מַתִּי כג 4
- 30 וְעוֹשִׂים אֵת כָּל מַעֲשֵׂיהֶם לְהִרְאוֹת בָּהֶם לְבְנֵי אָדָם כִּי מִרְחִיבִים אֵת תְּפִלָּתָם וּמֵאֲרִיכִים אֵת צִיצִיּוֹתֵיהֶם: מַתִּי כג 5
- 31 הִנֵּה דָוִד בְּעֶצְמוֹ קָרָא לוֹ אָדוֹן וְאִידֵּךְ הוּא בְּנוֹ וַיֵּאָהֵב רַב הָעָם לִשְׁמַע אוֹתוֹ: מַרְקוֹס יב 37
- 32 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בְּלִמָּד אַתֶּם הַשְׁמְרוּ מִן הַסּוֹפְרִים הָאֵלֶּה בִּלְתִּי וְשִׁישְׁאֵלוּ בְּשִׁלּוֹמָם בְּשִׁנְקֵיהֶם: מַרְקוֹס יב 38
- 33 וְלִשְׁכַּת רֹאשֵׁינִים בְּבִתִּי כְּנִסְיוֹת וּלְהִסָּב רֹאשֵׁינִים בְּסַעֲוֹדוֹת: מַרְקוֹס יב 39
- 34 וְעוֹשִׂים אֵת כָּל מַעֲשֵׂיהֶם לְהִרְאוֹת בָּהֶם לְבְנֵי אָדָם כִּי מִרְחִיבִים אֵת תְּפִלָּתָם וּמֵאֲרִיכִים אֵת צִיצִיּוֹתֵיהֶם: מַתִּי כג 5[וְאוֹהֲבִים] וְשִׁישְׁאֵלוּ בְּשִׁלּוֹמָם בְּשִׁנְקֵיהֶם וְשִׁיקְרָאוּ לָהֶם בְּנֵי הָאָדָם רַבִּי רַבִּי: מַתִּי כג 7
- 35 הַבְּלָעִים אֵת בְּתִי הָאֲלֻמְנוֹת וּמֵאֲרִיכִים בְּתִפְלָה לְמַרְאֵה עֵינַיִם הֵמָּה מִשְׁפָּט גָּדוֹל יָתֵר מֵאֵד יִשְׁפֹּט: מַרְקוֹס יב 40
- 36 וְאַתֶּם אֵל יִקְרָא לְכֶם רַבִּי כִּי אַחַד הוּא מוֹרִיכֶם הַמְּשִׁיחַ וְאַתֶּם אַחִים בְּלָכֶם: מַתִּי כג 8
- 37 וְאֵל תִּקְרָאוּ אֵב לְאִישׁ מִכֶּם בְּאַרְצָךְ כִּי אַחַד הוּא אֲבִיכֶם אֲשֶׁר בְּשָׁמַיִם: מַתִּי כג 9
- 38 גַּם אֵל יִקְרָא לְכֶם מוֹרֶה כִּי מוֹרֶה אַחַד לְכֶם הַמְּשִׁיחַ: מַתִּי כג 10
- 39 וְהַגָּדוֹל בְּכֶם יְהִי לְכֶם לְמִשְׁרָת: מַתִּי כג 11
- 40 כָּל הַמְּרוֹמִם אֵת עֶצְמוֹ יִשְׁפֹּל וְהַמְּשָׁפִיל אֵת עֶצְמוֹ יִרְוֹמֶם: מַתִּי כג 12
- 41 אוֹי לְכֶם הַפְּרוּשִׁים כִּי תֵאָהֲבוּ לִשְׁכַּת רֹאשֵׁינִים בְּבִתִּי כְּנִסְיוֹת וְשִׁישְׁאֵלוּ בְּשִׁלּוֹמָם בְּשִׁנְקֵיהֶם: לוקס יא 43
- 42 וְאוֹי לְכֶם הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים הַחֲנֻפִּים כִּי בַלְעִים אַתֶּם אֵת בְּתִי הָאֲלֻמְנוֹת וּמֵאֲרִיכִים בְּתִפְלָה לְמַרְאֵה עֵינַיִם תַּחַת זֹאת מִשְׁפָּט גָּדוֹל יָתֵר מֵאֵד תִּשְׁפֹּט: מַתִּי כג 14
- 43 אוֹי לְכֶם הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים הַחֲנֻפִּים כִּי סוֹבְבִים אַתֶּם בָּיִם וּבִיבְשָׁה לִמְעַן גִּיר אִישׁ אַחַד וְכִי יִתְגַּדֵּר תַּעֲשֹׂה אוֹתוֹ לָכֵן גִּיהֶנֶם כְּפָלִים כָּכֶם: מַתִּי כג 15
- 44 אוֹי לְכֶם חֲכָמֵי הַתּוֹרָה כִּי הִסִּירְתֶּם אֵת מִפְּתַח הַדַּעַת אַתֶּם לֹא בִּאתֶם וְאֵת הַבָּאִים מְנַעַתֶּם: לוקס יא 52 אֲבָל אוֹי לְכֶם הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים הַחֲנֻפִּים כִּי סִגְרִים אַתֶּם מִפְּנֵי הָאָדָם אֵת מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם הֵן אַתֶּם לֹא תָבוֹאוּ בָּה וְאֵת הַבָּאִים לֹא תִנְיְחוּ לָבוֹא: מַתִּי כג 13
- 45 אֲבָל אוֹי לְכֶם הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים הַחֲנֻפִּים כִּי סִגְרִים אַתֶּם מִפְּנֵי הָאָדָם אֵת מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם הֵן אַתֶּם לֹא תָבוֹאוּ בָּה וְאֵת הַבָּאִים לֹא תִנְיְחוּ לָבוֹא: מַתִּי כג 15
- 46 אוֹי לְכֶם מְנַהֲיִגִּים עוֹנִים הָאֲמָרִים הַנִּשְׁבָּע בְּהִיכָל אֵין זֹאת מֵאוֹמָה וְהַנִּשְׁבָּע בְּזֶהֱבָה הַהִיכָל חַיָּב: מַתִּי כג 16
- 47 כְּסִילִים וְעוֹנִים כִּי מָה הוּא הַגָּדוֹל אִם הַזֶּהֱבָ אוֹ הַהִיכָל הַמִּקְדָּשׁ אֵת הַזֶּהֱבָ: מַתִּי כג 17
- 48 וְאַמְרָתֶם הַנִּשְׁבָּע בְּמִזְבֵּחַ אֵין מֵאוֹמָה וְהַנִּשְׁבָּע בְּקִרְבֶּן אֲשֶׁר עָלָיו חַיָּב: מַתִּי כג 18
- 49 כְּסִילִים וְעוֹנִים כִּי מָה הוּא הַגָּדוֹל אִם הַקִּרְבֶּן אוֹ הַמִּזְבֵּחַ הַמִּקְדָּשׁ אֵת הַקִּרְבֶּן: מַתִּי כג 19
- 50 לָכֵן הַנִּשְׁבָּע בְּמִזְבֵּחַ נִשְׁבַּע בּוֹ וּבְכָל אֲשֶׁר עָלָיו: מַתִּי כג 20
- 51 וְהַנִּשְׁבָּע בְּהִיכָל נִשְׁבַּע בּוֹ וּבִשְׁוֹכֵן בּוֹ: מַתִּי כג 21
- 52 וְהַנִּשְׁבָּע בְּשָׁמַיִם נִשְׁבַּע בְּכִסֵּא אֱלֹהִים וּבִיֵּשֶׁב עָלָיו: מַתִּי כג 22
- 53 אוֹי לְכֶם הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים הַחֲנֻפִּים כִּי מַעֲשִׂוִּים אַתֶּם אֵת הַמִּנְחָה וְאֵת הַשִּׁבְתָּ וְאֵת הַכֶּמֶן וְתַנְיְחוּ אֵת הַחֲמוּרוֹת בַּתּוֹרָה אֵת הַמִּשְׁפָּט וְאֵת הַחֹסֶד וְאֵת הָאֱמוּנָה וְהִנֵּה לְכֶם לַעֲשׂוֹת אֵת אֵלֶּה וְלֹא לְהַנִּיחַ גַּם אֵת אֵלֶּה: מַתִּי כג 23
- 54 מְנַהֲיִגִּים עוֹנִים הַמְּסַנְּגִים אֵת הַיְּתוּשׁ וּבַלְעִים אֵת הַגָּמֶל: מַתִּי כג 24
- 55 אוֹי לְכֶם הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים הַחֲנֻפִּים כִּי מְטַהֲרִים אַתֶּם אֵת הַכּוֹס וְאֵת הַקַּעֲרָה מַחוּץ וְתוֹכָן מְלֵא גִזְלִים וְגִרְגָּרוֹת: מַתִּי כג 25
- 56 פְּרוֹשׁ עוֹר טָהוֹר בְּרֹאשׁוֹנָה אֵת תוֹךְ הַכּוֹס לִמְעַן תִּטְהַר גַּם מַחוּץ: מַתִּי כג 26
- 57 אוֹי לְכֶם הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים הַחֲנֻפִּים כִּי דְמִים אַתֶּם לְקַבְרִים הַמְּסִידִים הַנִּרְאִים נְאִים מַחוּץ וְתוֹכָם מְלֵא עֲצָמוֹת מֵתִים וְכָל טִמְאָה: מַתִּי כג 27
- 58 כִּכָּה צְדִיקִים אַתֶּם לְמַרְאֵה עֵינֵי בְנֵי אָדָם וְתוֹכָכֶם מְלֵא חֲגָפָה וְאָוֶן: מַתִּי כג 28
- 59 וַיַּעַן אַחַד מִחֲכָמֵי הַתּוֹרָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו רַבִּי בְּדִבְרֶיךָ אֵלֶּה תִתְּרַף גַּם אַתָּה: לוקס יא 45
- 60 וַיֹּאמֶר אוֹי לְכֶם חֲכָמֵי הַתּוֹרָה גַּם אַתֶּם כִּי עַמֻּסִּים אַתֶּם עַל בְּנֵי הָאָדָם מִשְׁאֵת כְּבָדִים מִסְבֵּל וְאַתֶּם בְּעֶצְמָכֶם אִינְכֶם נִגְעִים בְּמִשְׁאֵאוֹת גַּם בְּאַחַת מְאֻצְבְּעוֹתֵיכֶם: לוקס יא 46

- 61 אוי לךם פי בונים אַתם נפשות על קברות הנביאים ונביתים הרגו אותם: לוקס יא 47 אוי לךם הסופרים והפרושים
ההנפים פי בונים אַתם קברי הנביאים ותנפו את ציוני קברות הצדיקים: מתי כג 29
62 ונמרקם אם היינו בימי אבותינו לא היתה גדנו עמקם לשפך דם הנביאים: מתי כג 30
63 והנה אַתם מעידים בעצמכם שפנים אַתם לרופחי הנביאים: מתי כג 31
64 ובכן מלאו אַתם סאת אבותיכם: מתי כג 32
65 נחשים ילדי צפעונים איד תמלטו מדין גיהנם: מתי כג 33

פרק 41

- 1 לכן הנני שלח לךם נביאים וסופרים ומקם תהרגו ותצלבו ומקם תכו בשוטים בכנסיותיכם ותרדפום מעיר לעיר:
מתי כג 34
2 למען יבא עליכם כל דם נקי הנשפך בארץ מדם הכל הצדיק עד דם זכריה בן ברכיה אשר רצחתם אותו בין ההיכל ולמזבח:
מתי כג 35
3 אמן אמר אני לךם בא יבא כל אלה על הדור הזה: מתי כג 36
4 ירושלים ירושלים הורגת את הנביאים והסקלת את השלוחים אליה כמה פעמים חפצתי לקבץ את בניה כמרגלת המקבצת
את אפרתיה תחת כנפיה ולא אביתם: מתי כג 37
5 הנה ביתכם יעזב לךם שמים: מתי כג 38
6 פי אני אמר לךם מעתה לא תראוני עד אשר תאמרו ברוך הבא בשם יהוה: מתי כג 38
7 אולם גם מן השירים הקמינו בו רבים אך בגלל הפרושים לא הודו למען אשר לא יגדו: יוחנן יב 42
8 פי כבוד אנשים חביב עליהם מקבד האלהים: יוחנן יב 43
9 ויקרא ישוע ויאמר המאמין פי לא כי הוא מאמין פי אם בשלח אתי: יוחנן יב 44
10 והראה אתי הוא ראה את שליחי: יוחנן יב 45
11 אני באתי אל העולם להיות אור למען כל המאמין פי לא ישב בחושך: יוחנן יב 46
12 והשמע את דברי ולא ישמרם אני לא אשפט אתו כי לא באתי לשפט את העולם כי אם להושיע את העולם: יוחנן יב 47
13 ואיש אשר יבני ולא יקח אָמְרִי יש אָחָד אֲשֶׁר יֵדֵין אֹתוֹ הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי הוּא יֵדֵין אֹתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא: יוחנן יב 48
14 פי אני לא מלכי דברתי פי אם אבי השלח אתי הוא צוני את אשר אמר ואת אשר אמר ואת אשר אדבר: יוחנן יב 49
15 ואני ידעתי כי מצותו חיי עולם לכן כל אשר אדבר כאשר אמר אלי אבי פן אני מדבר: יוחנן יב 50
16 ויהי פדברו להם את הדברים האלה ויחלו הסופרים והפרושים לצרר אותו ומאד ולהקשות לו דברים הרבה: לוקס יא 53
17 ויארבו לו ללכד דבר מפיהו למען ימצאו עליו עלילות דברים: לוקס יא 54
18 ויהי עד פה ועד פה בהתאסף רבבות עם עד כי לחצו איש את רעהו ויחל לדבר אל תלמידיו לאמר בראשונה השמרו
לנפשותיכם משאור הפרושים שהוא התנפה: לוקס יב 1
19 ואין דבר מקסה אשר לא יגלה ולא סתום אשר לא יודע: לוקס יב 2
20 לכן כל אשר דברתם בחושך באור ישמע ואת אשר לחשתם בחזרים קרא יקרא מעל הגגות: לוקס יב 3
21 בעוד לךם האור האמינו כאור למען תהיו בני האור את הדברים האלה דבר ישוע וילך ויסתר מפניהם: יוחנן יב 36
22 רבים האות אשר עשה לעיניהם ובכל זאת לא האמינו בו: יוחנן יב 37
23 למלאת דבר ישעיהו הנביא אשר אמר יהוה מי האמין לשמענו וזרע יהוה על מי נגלתה: יוחנן יב 38
24 על פן לא יכלו להאמין פי עוד אמר ישעיהו: יוחנן יב 39
25 השע עיניהם והשמין לבבם פן יראו בעיניהם ולבבם יבין וישבו ורפאתי להם: יוחנן יב 40
26 כזאת דבר ישעיהו בראותו את תפארתו וינבא עליו: יוחנן יב 41
27 ויצא ישוע מן המקדש ללכת לדרפו ויגשו תלמידיו להראותו את בניני המקדש: מתי כד 1
28 ויהי בצאתו מן המקדש ויאמר אליו אחד מתלמידיו רבי ראה מה יפיו האבנים והבנינים האלה: מרקוס יג 1... שהוא מקדש
באבנים יפות ובמתנות...: לוקס כא 5
29 ויען ישוע ויאמר אליהם הראיתם את כל אלה אמן אמר אני לךם לא תשארו פה אבן על אבן אשר לא תתפרק: מתי כד 2
30 פי הנה ימים באים עליהם וישפכו אבן אבן סוללה סביבה והקיפו וצרו עליה מכל עבריה: לוקס יט 43 והרסו עד לארץ אותה
ואת בנייה בקרבך ולא ישאירו בה אבן על אבן עקב אשר לא ידעת את פקדתי: לוקס יט 44
31 ויהי עוד יומים וחג הפסח והמצות בא ויבקשו ראשי הכהנים והסופרים לתפשו בערמה להמיתו: מרקוס יד 1
32 ויאמרו לא כחג פן תהיה מהומה בעם: מרקוס יד 2
33 וישב על הר הזיתים ממול המקדש וישאלהו פטרוס ויעקב ויוחנן ואנדרי ויהם לבדם אתו: מרקוס יג 3
34 וישאלהו לאמר רבי מתי אפוא תהיה זאת ומה הוא האות לעת היותה: לוקס כא 7... ומה אות בואך ואת קץ העולם:
מתי כד 3
35 ויען ישוע ויאמר להם ראו פן יתעה אתכם איש: מתי כד 4... ימים באים והתאזיתם לראות יום אחד פימי בן האדם ולא
תראו:
36 פי רבים יבאו בשמי לאמר אני הוא המשיח והתעו רבים: מתי כד 5

37 ויאמר ראו פן יתעו אתכם כי רבים יבאו בשמי ואמרו אני הוא והעת קרובה ואתם אל תלכו אחריהם: לוקס כא 8
 38 כי רבים יבאו בשמי לאמר אני הוא והתעו רבים: מרקוס יג 6
 39 ובשמצעם מלחמות ושמצעות מלחמה אל תבהלו כי הו' תהיה זאת ועוד לא בא הקץ: מרקוס יג 7, מתי כד 6, לוקס כא 9
 40 כי יקום גוי על גוי וממלכה על ממלכה והיה רעב ודבר ורעש הנה והנה: מתי כד 7
 41 והיה רעש גדול פה וכה ורעב ודבר וגם מוראים ואתות גדלות מן השמים: לוקס כא 11
 42 וכל אלה רק ראשית ההבטות: מתי כד 8
 43 ולפני כל אלה ישלחו בכם את ידיהם וירדפו וימסרו אתכם לבתי כנסיות ואל בתי כלאים ותובאו לפני מלכים ונגידים למען שמי: לוקס כא 12
 44 והיתה זאת לכם לעדות: לוקס כא 13
 45 והבשורה צריכה להיקרא בראשנה לכל הגוים: מרקוס יג 10
 46 וכאשר יביאו אתכם אל בתי כנסיות ולפני הרשיות והשליטים אל תדאגו איך תצטדקו ובמה תצטדקו ומה תדברו: לוקס יב 11
 47 וכאשר יוליכו ומסרו אתכם אל תדאגו ואל תחשבו מה תדברו כי הדבר אשר יושם בפיכם בשעה ההיא אותו תדברו יען אשר לא אתם המדברים כי אם רוח הקדש: מרקוס יג 11
 48 על פן שימו בלבכם בלבתי היות דאגים במה תצטדקו: לוקס כא 14
 49 כי אנכי נתן לכם פה וחקמה אשר לא יוכלו לעמד לפנייה ולדבר נגדה כל מתקוממיכם: לוקס כא 15
 50 אז יסגירו אתכם לצרה והמיתו אתכם והייתם שנואים לכל הגוים למען שמי: מתי כד 9
 51 ואז יפשו רבים ומסרו איש את רעהו ושנאו איש את אחיו: מתי כד 10
 52 וגם תמסרו על ידי יולתיכם ואחייכם וקרוביכם ורעים וימיתו מכם: לוקס כא 16
 53 אך לא יפל משערת ראשכם ארצה: לוקס כא 18
 54 בתחלתכם קנו לכם את נפשתיכם: לוקס כא 19
 55 וגביאי שקר רבים יקומו והתעו רבים: מתי כד 11
 56 ומפני אשר ירבה הפשע תפוג אהבת הרבים: מתי כד 12
 57 והמחכה עד עת קץ הוא יושע: מתי כד 13
 58 ותקרא בשורת המלכות הזאת בכל הארץ לעדות לכל הגוים ואחר יבוא הקץ: מתי כד 14

פרק 42

1 וכאשר תראו מחנות סוככים את ירושלים ידעו כי קרב חרבנה: לוקס כא 20
 2 אז ינוסו אנשי יהודה אל ההרים ואשר הם בתוכה יצאו ואשר בפרזות אל יבואו בה: לוקס כא 21
 3 כי ימי נקם הנה למלאה כל הכתוב: לוקס כא 22
 4 לכן כאשר תראו את שקוץ משמים אשר אמר דניאל הנביא עומד במקום קדוש הקרא גביו: מתי 15
 5 אז נוס ינוסו אנשי יהודה אל ההרים: מתי כד 16
 6 ואשר על הגג אל ירד הביתה ואל יבא בו לשאת דבר מביתו: מרקוס יג 15
 7 ואשר בשדה אל ישב הביתה לשאת מלבושו: מרקוס יג 16
 8 ואי להרות ולמיניקות בימים ההם כי תהיה צרה גדולה בארץ וקצף על העם הזה: לוקס כא 23
 9 ונפלו לפי חרב והגלו אל כל הגוים והיתה ירושלים מרמס לגוים עד אשר ימלאו עתות הגוים: לוקס כא 24
 10 וכאשר יוליכו ומסרו אתכם אל תדאגו ואל תחשבו מה תדברו כי הדבר אשר יושם בפיכם בשעה ההיא אותו תדברו יען אשר לא אתם המדברים כי אם רוח הקדש: מרקוס יג 11
 11 כי יקומו משיחי שקר וגביאי שקר ויתנו אתות גדלות ומופתים למען התעו את הבחירים אם יוכלו: מתי כד 24
 12 ואתם ראו הנה מראש הגדתי לכם את כל: מרקוס יג 23
 13 לכן כי יאמרו אליכם הנו במדבר אל תצאו הנו בחצרים אל תאמינו: מתי כד 26
 14 כי כבדק היוצא ממזרח ומאיר עד המערב פן יהיה גם בואו של בן האדם: מתי כד 27
 15 אך בראשונה עליו לסבל הרבה ולהיות נמאס בדור הזה: לוקס יז 25
 16 אך התפלתו שלא תהיה מנוסתכם בחרף ולא בשבט: מתי כד 20
 17 כי אז תהיה צרה גדולה אשר כמוה לא נהיתה מראשית הולם ועד עתה וכמוה לא תוסף: מתי כד 21
 18 ולולי קצר יהיה את הימים ההם לא יושע כל בשר אך למען הבחירים אשר בחר בם קצר את הימים: מרקוס יג 20
 19 והיו אותות בשמים ובירח ובכוכבים ועל הארץ מצוקה לגוים ומבוכה מהמית הים ומשבריו: לוקס כא 25
 20 והיה בימים ההם אחרי הצרה ההיא תחשף השמש והירח לא יגיה אורו: מרקוס יג 24
 21 ויען ויאמר לא תפצתי ואחרי כן נחם וילך: מתי כא 29
 22 ויגש אל השני וידבר בזאת גם אליו ויען ויאמר הנני אדני ולא הקד: מתי כא 30

23 מי משניהם עשה את רצון אביו ויאמרו אליו הראשון ויאמר להם ישוע אמן אמר אני לכם המוכסים והזונות יקדמו אתכם לבוא אל מלכות האלהים: מתי כא 31

24 וקהל הדברים האלה לבוא התעוררו וישאו ראשיכם פי קרבה גאלתכם: לוקס כא 28

25 ומן התאנה למדו את המשל הזה פאשר ירטב ענפה ופרחו עליה ידעתם פי קרוב הקיץ: מתי כד 32

26 פן גם אתם בראותכם את כל אלה דעו פי קרוב הוא בפתח: מתי כד 33

27 אמן אמר אני לכם כי לא יעבר הדור הזה עד אשר יהיו כל אלה: מתי כד 34

28 השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברון: מתי כד 35

29 רק השמרו לכם פן יכבד לבבכם במשמה ובשכרון ובדאגות המחיה ובא עליכם היום ההוא פתאם: לוקס כא 34

30 כי כמו פח יבוא על כל הישבים על פני כל הארץ: לוקס כא 35

31 לכן שקדו בכל עת והתפללו למען תעצרו כח להמלט מכל אלה העתידות לבוא והתיצבתם לפני בן האדם: לוקס כא 36

32 אף עת בוא היום ההוא והשעה היא אין איש יודע גם לא מלאכי השמים גם לא הבן מבלעדי האב: מרקוס יג 32

33 ראו שקדו והתפללו כי לא ידעתם מתי העת: מרקוס יג 33

34 והיה כאיש הולך למרחק אשר עוב את ביתו ויתן רשות לעבדיו ולאיש את מלאכתו ואת השוער צנה לשקד: מרקוס יג 34

35 לכן שקדו כי לא ידעתם מתי יבוא בעל הבית אם בערב או בחצות הלילה אם בעת קריאת התרנגול או בבקר: מרקוס יג 35

36 פן יבוא פתאם ומצא אתכם ישנים: מרקוס יג 36

37 ואת אשר אמרתי לכם הנני אמר לכל שקדו: מרקוס יג 37

38 וכימי נח פן יהיה גם בואו של בן האדם: מתי כד 37

39 כי פאשר לפני ימי המבול היו אכלים ושתים נשאים נשים ונתנים נשים לאנשים עד היום אשר בא נח אל התבה: מתי כד 38

40 ולא ידעו עד בוא המבול וימח את כלם פן יהיה גם בואו של בן האדם: מתי כד 39

41 וכאשר היה בימי לוט אכל ושתה קנה ומכר נטע ובנה: לוקס יז 28

42 והיה ביום אשר יצא לוט מסדום וימטר אש וגפרית מן השמים וישחת את כלם: לוקס יז 29

43 פן יהיה ביום אשר יגלה בן האדם: לוקס יז 30

44 איש פי יהיה ביום ההוא עליהג וכליו בבית אל ירד לשאת אתם ואיש אשר בשדה אל ישוב לאחור: לוקס יז 31

45 זכרו את אשת לוט: לוקס יז 32

46 החפץ למלט את נפשו יאבדנה ואשר יאבד אתה יחיה: לוקס יז 33

47 אני אמר לכם בלילה ההוא יהיו שנים במטה אחת ויאסוף אחד ואחד יעזב: לוקס יז 34

48 שנים תהיינה טהנות יחד אחת תאסוף ואחת תעזב: לוקס יז 35

49 שנים יהיו בשדה ויאסוף אחד ואחד יעזב: לוקס יז 36

50 ויענו ויאמרו אליו איה תהיה זאת אדנינו ויאמר אליהם פאשר הפגר שם יקבצו הנשרים: לוקס יז 37

51 לכן שקדו כי אינכם יודעים באיזו שעה יבא אדניכם: מתי כד 42

52 ואת זאת דעו אשר לו ידע בעל הבית באיזו אשמורה יבא הגנב פי עתה שקד ולא הניח לחתר את ביתו: מתי כד 43

53 לכן היו נכונים גם אתם כי בשעה אשר לא תדמו יבוא בן האדם: מתי כד 44

פרק 43

1 ויאמר פטרוס אדנינו הלנו אתה אמר את המשל הזה אם גם לכל אדם: לוקס יב 41

2 ויאמר האדון מי הוא אפוא הסוכן הנאמן והנבון אשר יפקידהו האדון על עבדיו לתת את ארחתם בעתו: לוקס יב 42 , מתי כד 45

3 אשרי העבד אשר יבוא אדניו וימצאהו עשה בן: מתי כד 46 , לוקס יב 44

4 אמן אמר אני לכם פי יפקידהו על פאשר לו: מתי כד 47

5 ואם יאמר העבד הרע בלבבו מאחר אדני לבוא: מתי כד 48

6 והעבד ההוא אם יאמר בלבבו מאחר אדני לבוא והחל להכות את העבדים ואת השפחות ולאכל ולשתות ולשפר: לוקס יב 45

...עם הסוכאים: מתי כד 49

7 בוא יבוא אדני העבד ההוא ביום לא יצפה ובשעה לא ידע: מתי כד 50

8 וישפך אתו וישים את חלקו עם החנפים שם תהיה היללה וחרק השנים: מתי כד 51

9 אז תדמה מלכות השמים לעשר עלמות אשר לקחו את גרותיהן ותצאנה לקראת הקתן: מתי כה 1

10 חמש מהן חכמות וחמש כסילות: מתי כה 2

11 ותסתנה הכסילות את הנרות ולא לקחו עממן שמן: מתי כה 3

- 12 והתכמות לקחו שָׁמֶן בְּכֵלֵהוּ וְאֵת גִּרְוֹתֵיהֶן: מתי כה 4
- 13 וְכֹאשֶׁר אַחֵר הִתְחַנֵּן לְבֹא וּתְנִימָה כָּלֹן וּתְרַדְמָה: מתי כה 5
- 14 וַיְהִי בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה וַיִּשְׁמַע קוֹל תְּרוּעָה הִנֵּה הִתְחַנֵּן צָאִינָה לְקִרְאָתוֹ: מתי כה 6
- 15 אִזּוּ הִתְעוֹרְרוּ כָּל הַעֲלָמוֹת הָיוּ וַיִּטְבְּנָה אֵת גִּרְוֹתֵיהֶן: מתי כה 7
- 16 וַתֹּאמְרָנָה הַפְּסִילוֹת אֵל הַתְּכָמוֹת תִּנָּה לָנוּ מִשְׁמָנֵכֶן כִּי יָכֹחוּ גִרְוֹתֵינוּ: מתי כה 8
- 17 וַתַּעֲנִינָה הַתְּכָמוֹת לֵאמֹר לֹא כֵן פֶּן לֹא יִסְפִּיק לָנוּ וְלָכֵן כִּי אִם לִכְנָה אֵל הַמוֹכְרִים וּקְנִינָה לָכֵן: מתי כה 9
- 18 וַיְהִי הִנֵּה הַלְכוֹת לַקְּנוֹת וְהִתְחַנֵּן בָּא וַתִּבְאֶנָּה הַנְּכָנוֹת עִמּוֹ אֵל הַחֲתָנָה וַתִּסְגֵּר הַדֶּלֶת: מתי כה 10
- 19 וְאַחֵר בָּאוּ גַם יִתֵּר הַעֲלָמוֹת וַתֹּאמְרָנָה אֲדֹנֵינוּ אֲדֹנֵינוּ פָּתַח לָנוּ: מתי כה 11
- 20 וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲמֵן אֲמֵר אֲנִי לָכֵן לֹא יָדַעְתִּי אֶתְכֶן: מתי כה 12
- 21 לָכֵן שִׁקְדוּ כִּי אֵינְכֶם יוֹדְעִים אֵת הַיּוֹם וְאֵת הַשָּׁעָה אֲשֶׁר יָבֹא בָּהּ כֹּן הָאָדָם: מתי כה 13
- 22 כִּי הַדְּבָר דְּמָה לְאִישׁ נֹסֵעַ לְמַרְחוֹק אֲשֶׁר קָרָא אֶל עֲבָדָיו וַיִּפְקֹד בְּיָדָם אֵת רְכוּשׁוֹ: מתי כה 14
- 23 וַיִּתֵּן לָהֶם חֲמֵשׁ פָּכָרִים וְלָהֶם שְׁתֵּים וְלָהֶם אֶחָת לְכָל אִישׁ לְפִי יָכֹלְתוּ וַיִּמְהַר וַיִּסַּע מִשָּׁם: מתי כה 15
- 24 וַיֵּלֶךְ הָאִישׁ הַלֹּקֵחַ חֲמֵשׁ פָּכָרִים וַיִּסְחַר בָּהֶן וַיַּעַשׂ חֲמֵשׁ פָּכָרִים אַחֲרוֹת: מתי כה 16
- 25 וְכֹן הַלֹּקֵחַ שְׁתֵּים גַּם הָיוּ הָרוֹיֵחַ שְׁתֵּים אַחֲרוֹת: מתי כה 17
- 26 וְלֹקֵחַ הָאֶחָת הֵלֵךְ וַיִּחְפֹּר בְּאֲדָמָה וַיִּטְמֵן אֵת כֶּסֶף אֲדֹנָיו: מתי כה 18
- 27 וְאַחֲרֵי יָמִים רַבִּים בָּא אֲדֹנֵי הָעֲבָדִים הֵם וַיַּעַשׂ חֲשׁוֹבוֹן עִמָּהֶם: מתי כה 19
- 28 וַיִּגַּשׁ הַלֹּקֵחַ חֲמֵשׁ הַפָּכָרִים וַיָּבֹא חֲמֵשׁ פָּכָרִים אַחֲרוֹת וַיֹּאמֶר אֲדֹנֵי חֲמֵשׁ פָּכָרִים הִפְקַדְתָּ בְּיָדִי הִנֵּה חֲמֵשׁ פָּכָרִים אַחֲרוֹת הָרוֹחֲתִי בָּהֶן: מתי כה 20
- 29 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנָי הֵטִיבְתָּ לַעֲשׂוֹת עֲבָד טוֹב וְנֹאמֵן כִּי בְמַעַט נֹאמֵן הָיִיתָ וְעַל הֶרְבֵּה אִפְקִידְךָ בּוֹא לְשִׁמְחַת אֲדֹנֶיךָ: מתי כה 21
- 30 וַיִּגַּשׁ גַּם לֹקֵחַ הַפָּכָרִים וַיֹּאמֶר אֲדֹנֵי פָכָרִים הִפְקַדְתָּ בְּיָדִי הִנֵּה פָכָרִים הָרוֹחֲתִי בָּהֶן: מתי כה 22
- 31 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנָי הֵטִיבְתָּ לַעֲשׂוֹת עֲבָד טוֹב וְנֹאמֵן בְּמַעַר נֹאמֵן הָיִיתָ וְעַל הֶרְבֵּה אִפְקִידְךָ בּוֹא לְשִׁמְחַת אֲדֹנֶיךָ: מתי כה 23
- 32 וַיִּגַּשׁ גַּם הַלֹּקֵחַ אֵת הַפָּכָר הָאֶחָת וַיֹּאמֶר אֲדֹנֵי יָדַעְתִּיךָ כִּי אִישׁ קָשָׁה אֶתָּה קָצֵר בְּאֲשֶׁר לֹא זִרְעָתָ וְכִנְסָה מֵאֲשֶׁר לֹא פָּזְרָתָ: מתי כה 24
- 33 וַיֹּאֲרֵא וְאֵלָּה וְאֵטְמֵן אֵת כֶּסֶף בְּאֲדָמָה וְעַתָּה הֵא לָךְ אֲשֶׁר לָךְ: מתי כה 25
- 34 וַיַּעַן אֲדֹנָי וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָעֲבָד הִרְעָה וְהַעֲצֵל אֶתָּה הִרְעָה וְהַעֲצֵל אֶתָּה אֲנִי בְּאֲשֶׁר לֹא זִרְעָתִי וְכִנְסָה מֵאֲשֶׁר לֹא פָּזְרָתִי: מתי כה 26
- 35 לָכֵן הִנֵּה עֲלִידָה לָתֵת אֵת כֶּסֶפי לְשִׁלְחָנִים וְאֲנִי בָּבוֹאִי הָיִיתִי לֹקֵחַ אֵת אֲשֶׁר לִי וְתִרְבִּיתוֹ: מתי כה 27
- 36 עַל כֵּן שָׂאוּ מִמֶּנּוּ אֵת הַכֶּסֶף וְתָנוּ אֵל הָאִישׁ אֲשֶׁר לוֹ עֲשֵׂר הַכֶּסֶף: מתי כה 28
- 37 כִּי מִי אֲשֶׁר יִשְׁלֹחַ יִתֵּן לוֹ וַיַּעֲדִיף וּמִי אֲשֶׁר אֵין לוֹ יִקַּח מִמֶּנּוּ גַם אֵת אֲשֶׁר לוֹ: מתי כה 29
- 38 וְאֵת עֲבָד הַבְּלִעַל הַשְּׁלִיכוּ אֵל הַחֲשֹׁף הַחִיצוֹן שֶׁם תִּהְיֶה הַיִּלְלָה וְתִרְקַח הַשָּׁנִים: מתי כה 30
- 39 מִתְנַיִכֶם יִהְיוּ חֲגוּרִים וְהַנִּירוֹת דֹּלָקִים: לוקס יב 35
- 40 וְאַתֶּם הִיוּ דְמִים לְאֲנָשִׁים מַחֲכִים לְאֲדֹנֵיהֶם מִתִּי לְשׁוֹב מִן הַחֲתָנָה וְכֹאשֶׁר יָבֹא וְנִדְפַק יִפְתָּחוּ לוֹ כְּרָגָע: לוקס יב 36
- 41 אֲשֶׁרִי הָעֲבָדִים הֵם אֲשֶׁר הָאָדָם בָּבוֹאֹ יִמְצָאֵם שֹׁקְדִים אֲמֵן אֲמֵר אֲנִי לָכֵם כִּי יִתְאַזֵּר וַיּוֹשִׁיבֵם וְהֵלֵךְ וְשָׁרַת אוֹתָם: לוקס יב 37
- 42 וְאַם יָבֹא בְּאֲשֶׁמְרָה הַשְּׁנִית אוֹ בְּאֲשֶׁמְרָה הַשְּׁלִישִׁית וַיִּמְצָא כֹן אֲשֶׁרִי הָעֲבָדִים הֵם: לוקס יב 38
- 43 וְהִנֵּה כִּי יָבֹא כֹן הָאָדָם בְּכָבוֹד וְכָל הַמַּלְאָכִים הַקָּדוֹשִׁים עִמּוֹ וַיֵּשֶׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ: מתי כה 31
- 44 וַיִּנְאַסְפוּ לִפְנָיו כָּל הַגּוֹיִם וְהַפְּרִיד בֵּינֵיהֶם בְּאֲשֶׁר יִפְרִיד הָרָעָה בֵּין הַכֹּבָשִׁים וּבֵין הָעֲתוּדִים: מתי כה 32
- 45 וְהַצִּיב אֵת הַכֹּבָשִׁים לִימִינוֹ וְאֵת הָעֲתוּדִים לְשִׁמְאָלוֹ: מתי כה 33
- 46 אִזּוּ יֹאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵל הַנְּצָבִים לִימִינוֹ בָּאוּ בְּרוּכֵי אָבִי וּרְשׁוֹ אֵת הַמַּלְכוּת הַמוֹכְנָה לָכֵם לָמֵן הַנֹּסֵד הָעוֹלָם: מתי כה 34
- 47 כִּי רַעַב הָיִיתִי וַתֹּאכִלְנִי צָמָא הָיִיתִי וַתִּשְׁקוּנִי אֲרִיחַ הָיִיתִי וַתִּסְפּוּנִי: מתי כה 35
- 48 עָרוֹם וַתִּכְסּוּנִי חוֹלָה וַתִּבְרָקוּנִי בְּמִשְׁמֶר הָיִיתִי וַתִּבְאֹוּ אֵלָי: מתי כה 36
- 49 וַעֲנֵנו הַצַּדִּיקִים וְאָמְרוּ אֲדֹנֵינוּ מִתִּי רָאִינוּךָ רַעַב וְנָכְלָלְךָ אוֹ צָמָא וְנִשְׁקָה אוֹתָךְ: מתי כה 37
- 50 וּמִתִּי רָאִינוּךָ אֲרִיחַ וְנִאֲסַפְךָ אוֹ עָרוֹם וְנִכְסַדְךָ: מתי כה 38
- 51 וּמִתִּי רָאִינוּךָ חוֹלָה אוֹ בְּמִשְׁמֶר וְנִבְאֹוּ אֵלָיךָ: מתי כה 39
- 52 וְהַמֶּלֶךְ יַעֲנֶנָּה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲמֵן אֲמֵר אֲנִי לָכֵם מֵה שֶׁעָשִׂיתֶם לְאֶחָד מֵאֵחֵי הַנְּעִירִים הָאֵלֶּה לִי עָשִׂיתֶם: מתי כה 40
- 53 וְאִזּוּ יֹאמֶר גַּם אֵל הַנְּצָבִים לְשִׁמְאָלוֹ לְכוּ מַעֲלֵי אֲרוּרִים אֵל אֵשׁ עוֹלָם הַמוֹכְנָה לְשָׁטֵן וּלְמַלְאָכָיו: מתי כה 41
- 54 כִּי רַעַב הָיִיתִי וְלֹא הָאֲכַלְתֶּם אוֹתִי צָמָא הָיִיתִי וְלֹא הִשְׁקִיתֶם אוֹתִי: מתי כה 42
- 55 אֲרִיחַ הָיִיתִי וְלֹא אִסַּפְתֶּם אוֹתִי עָרוֹם וְלֹא כִסִּיתֶם אוֹתִי חוֹלָה וּבְמִשְׁמֶר וְלֹא בִקְרַתֶּם אוֹתִי: מתי כה 43
- 56 וַעֲנֵנו גַּם הֵם וְאָמְרוּ אֲדֹנֵינוּ מִתִּי רָאִינוּךָ רַעַב אוֹ צָמָא אוֹ אֲרִיחַ אוֹ עָרוֹם אוֹ חוֹלָה אוֹ בְּמִשְׁמֶר וְלֹא שִׁרְתָּנוּךָ: מתי כה 44
- 57 אִזּוּ יַעֲנֶנָּה אֲתֶם לֵאמֹר אֲמֵן אֲמֵר אֲנִי לָכֵם מֵה שֶׁלֹּא עָשִׂיתֶם לְאֶחָד מִן הַנְּעִירִים הָאֵלֶּה גַּם לִי לֹא עָשִׂיתֶם: מתי כה 45
- 58 וְהִלְכוּ אֵלָּה לְמַעַצְבַת עוֹלָם וְהַצַּדִּיקִים לְחַיֵּי עוֹלָם: מתי כה 46

פרק 44

- 1 ויהי ככלות ישוע לדבר את כל הדברים האלה ויאמר אל תלמידיו: מתי כו 1
- 2 אתם ידעתם כי עוד יומים והפסח בא וכן האדם ימסר להצלב: מתי כו 2
- 3 ויסקלו ראשי הכהנים והסופרים וזקני העם אל חצר הכהן הגדול ושמו קאפא: מתי כו 3
- 4 וינעצו יחדו לתפש את ישוע בערמה ולהמיתו: מתי כו 4
- 5 ויאמרו אף לא בחג פן תהיה מהומה בעם: מתי כו 5 ... כי יראו מפני העם: לוקס כב 2
- 6 והשטן נכנס ביהודה הנקרא איש קריות והוא אחד משנים העשר: לוקס כב 3
- 7 וילך וינעץ עם ראשי הכהנים והשרים איה ימסרנו בינם: לוקס כב 4 ויאמר מה תתנו לי ואמסרנו בידכם: מתי כו 15
- 8 והם בשמעם שמחו ויאמרו לתת לו כסף ויבקש תאנה למסרו: מרקוס יד 11 ... וישקלו לו שלשים כסף: מתי כו 15
- 9 ויבטח אתם ויבקש תאנה למסרו אליהם בסתר ולא בפני ההמון: לוקס כב 6
- 10 ויהי בחג המצות ביום הראשון אשר יזבח הפסח ויאמרו אליו תלמידיו איפה תחפץ לאכל את הפסח ונלכה ונכין: מרקוס יד 12
- 11 ולפני חג הפסח כשידע ישוע כי באה שעתו לעבר מן העולם הזה אל אביו כאשר אהב את בחיריו אשר בעולם כן אהבם עד הקץ: יוחנן יג 1
- 12 ויהי בסעודת הערב והשטן נתן בלב יהודה בן שמעון איש קריות למסרו: יוחנן יג 2
- 13 וידע ישוע כי נתן אביו את הכל בידו וכי מאת אלהים בא ואל אלהים לשוב: יוחנן יג 3
- 14 וקם מעל השלחן ויפשט את בגדיו ויטח מטפחת ויחגרה: יוחנן יג 4
- 15 ואחר צק מים בפניו ויטח לרחץ את רגלי תלמידיו ולנגב במטפחת אשר הוא חגור בה: יוחנן יג 5
- 16 וישאל אל שמעון פטרוס והוא אמר אליו אדני האמה תרחץ את רגלי: יוחנן יג 6
- 17 ויען ישוע ויאמר אליו את אשר אני עשה אינך ידע בעת ואחרי כן תדע: יוחנן יג 7
- 18 ויאמר אליו פטרוס לא תרחץ את רגלי לעולם ויען אותו ישוע אם לא ארחץ אתה אין לך חלק עמי: יוחנן יג 8
- 19 ויאמר אליו שמעון פטרוס אדני לא את רגלי לךד כי גם את ידי ואת ראשי: יוחנן יג 9
- 20 ויאמר אליו ישוע המרחץ אין לו לרחץ עוד כי אם את רגלי כי כלו טהור הוא ואתם טהורים אף לא כלכם: יוחנן יג 10
- 21 כי ידע מי ימסריהו עלי כן אמר לא כלכם טהורים: יוחנן יג 11
- 22 ויהי אחרי אשר רחץ את רגליהם וילבש את בגדיו וישב להסב ויאמר אליהם הידעתם מה הדבר אשר עשיתי לכם: יוחנן יג 12
- 23 אתם קראים לי מורה ואדון והיטבתם אשר דברתם פי אני הוא: יוחנן יג 13
- 24 לכן אם אני המורה והאדון רחצתי את רגליכם גם אתם חייבים לרחץ איש את רגלי אחיו: יוחנן יג 14
- 25 כי מופת נתתי לכם למען תעשו גם אתם כאשר עשיתי לכם: יוחנן יג 15
- 26 אמן אמן אני אמר לכם אין העבד גדול מאדני ואין השליח גדול משלחו: יוחנן יג 16
- 27 אם ידעתם זאת אשריכם בעשותכם כן: יוחנן יג 17
- 28 לא על כלכם דברתי ידע אני את אשר בחרתי בהם אף למען ימלא הכתוב אוכל לחמי הגדיל עלי עקב: יוחנן יג 18
- 29 מעתה אני אמר לכם בטרם הייתה למען תבא והאמנתם כי אני הוא: יוחנן יג 19
- 30 אמן אמן אני אמר לכם כי כל המקבל את אשר אשלחתי אתי מקבל אתי מקבל את שליחי: יוחנן יג 20
- 31 כי מי הגדול המסב או המשרת הלא המסב ואני הנני בתוכם כמו המשרת: לוקס כב 27
- 32 ואתם הם העמדים עמי עד עתה בנסיונתי: לוקס כב 28
- 33 לכן אני מנחיל אתכם המלכות כאשר הנחילני אבי: לוקס כב 29 למען תאכלו ותשתו על שלחני במלכותי וישבתם על פסאות לשפט את שנים עשר שבטי ישראל: לוקס כב 30
- 34 ויבא יום המצות אשר יזבח בו הפסח: לוקס כב 7
- 35 וישלח את פטרוס ואת יוחנן לאמר לכו והכינו לנו את הפסח ונאכלה: לוקס כב 8
- 36 ויאמרו אליו איפה תחפץ ונכין אותו: לוקס כב 9
- 37 ויאמר אליהם הנה אתם באים העירה ופגע אתכם איש נשא צפחת מים לכו אחריו אל הבית אשר יבוא בו: לוקס כב 10, מרקוס יד 13
- 38 ויאמר לכו העירה אל פלני אלמני ואמרתם אליו כה אמר רבנו עתי קרובה ובביתך אעשה את הפסח עם תלמידיי: מתי כו 18 ואמרתם אל בעל הבית כה אמר לך הרב איה המלון אשר אכלה שם את הפסח עם תלמידיי: לוקס כב 11
- 39 והוא יראה אתכם עליה גדולה מצעה שם תכינו: לוקס כב 12
- 40 ויצאו תלמידיו ויבאו העירה וימצאו כאשר אמר להם ויכינו את הפסח: מרקוס יד 16
- 41 ויהי כאשר הגיעה השעה ויסב הוא ושנים עשר השליחים אתו: לוקס כב 14
- 42 ויאמר אליהם נכסף נכספתי לאכל אתכם את הפסח הזה לפני עונתי: לוקס כב 15
- 43 כי אמר אני לכם לא אכל אותו עוד עד כי ימלא במלכות האלהים: לוקס כב 16
- 44 ויהי ככלות ישוע לדבר הדברים האלה ויבהל ברוחו ויעד ויאמר אמן אמן אני אמר לכם כי אחד מכם ימסרני: יוחנן יג 21, מרקוס יד 18

- 45 וַיַּחֲלוּ לְהִתְעַצֵּב וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו זֶה אַחֵר זֶה הִכִּי אֲנִי הוּא: מֶרְקוֹס יד 19
 46 וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֵחָד מִשְׁנֵים הָעֶשֶׂר הוּא הַטֹּבֵל עִמִּי בַקָּעָרָה: מֶרְקוֹס יד 20
 47 אַף הִנֵּה יָד הַמַּסֵּר אוֹתִי אִתִּי עַל הַשּׁוֹלְתָן: לוקס כב 21
 48 הֵן בֶּן הָאָדָם הֵלֵךְ לִדְרֹךְ כְּפָתוּב עָלָיו אָבֵל אוֹיֵל אִישׁ הוּא אֲשֶׁר עַל יָדוֹ יִמָּסֵר בֶּן הָאָדָם טוֹב לְאִישׁ הוּא שְׂלֵא נוֹלֵד: מֶרְקוֹס יד 21
 49 וַיְבִיטוּ תַלְמִידָיו וַיִּתְמָהוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ כִּי נִבְּוֶכּוּ וְלֹא יָדְעוּ עַל מִי דָּבָר: יוחנן יג 22
 50 וְהֵם הִחֲלוּ לִחְקֹר אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ מִי הוּא זֶה מִהֶם אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה זֹאת: לוקס כב 23

פרק 45

- 1 וַאֲחֵרִי בָלְעוּ כָּא הַשֵּׁטֶן אֶל קֶרְבוֹ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עֲשֵׂה מִהֵרָה: יוחנן יג 27
 2 וַיִּרְמָז לוֹ שְׁמַעוֹן פֶּטְרוֹס לְדַרְשׁ מִי הוּא זֶה אֲשֶׁר דָּבָר עָלָיו: יוחנן יג 24
 3 וַיִּפֹּל עַל לֵב יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנָי מִי הוּא: יוחנן יג 25
 4 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ הִנֵּה זֶה הוּא אֲשֶׁר אֶטְבֵּל פְּרוֹסְתִי לְתַמָּה לוֹ וַיִּטְבֵּל אֶת פְּרוֹסְתּוֹ וַיִּתֵּן אֶל יְהוּדָה בֶּן שְׁמַעוֹן אִישׁ קָרְיֹת: יוחנן יג 26
 5 וַאֲחֵרִי בָלְעוּ כָּא הַשֵּׁטֶן אֶל קֶרְבוֹ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עֲשֵׂה מִהֵרָה: יוחנן יג 27
 6 וּמִן הַמַּסִּבִּים לֹא יָדַע אִישׁ עַל־מָה דָּבָר אֵלָיו כְּזֹאת: יוחנן יג 28
 7 כִּי יֵשׁ אֲשֶׁר חָשְׁבוּ כִּי אָמַר אֵלָיו יֵשׁוּעַ קִנְיָה לְבִנּוֹ צָרְכִי הֵחָא אוֹ לְתַת לְאֲבִינִים יַעַן אֲשֶׁר פִּיס הַכֶּסֶף בִּיד יְהוּדָה: יוחנן יג 29
 8 וַיַּעַן יְהוּדָה הַמַּסֵּר אוֹתוֹ וַיֹּאמֶר רַבִּי הָאֲנִי הוּא וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַתָּה אָמַרְתָּ: מתי כו 25
 9 וְהוּא בִּקְחָתוֹ אֶת פְּרוֹסַת הַלֶּחֶם מִהֵרָה לְצִאת הַחוּצָה וְלִילָה הִנֵּה: יוחנן יג 30
 10 הוּא יָצָא וַיֵּשׁוּעַ אָמַר עֲתָה נִתְפָּאֵר בֶּן הָאָדָם וְהָאֱלֹהִים נִתְפָּאֵר בּוֹ: יוחנן יג 31
 11 הֵן הָאֱלֹהִים נִתְפָּאֵר בּוֹ וְגַם יִפְאָרְנוּ הָאֱלֹהִים בְּעַצְמוֹ וּבְמִהֵרָה יִפְאָרְהוּ: יוחנן יג 32
 12 וַיְהִי כַּאֲכֵלֶם וַיִּקַּח יֵשׁוּעַ לֶחֶם וַיְבָרֵךְ וַיְבָצֵעַ וַיִּתֵּן לָהֶם וַיֹּאמֶר קַחוּ אֲכִלוּ זֶה הוּא גּוֹפִי: מֶרְקוֹס יד 22, מתי כו 26
 13 וַיִּקַּח אֶת הַכּוֹס וַיְבָרֵךְ וַיִּתֵּן לָהֶם וַיִּשְׁתּוּ מִמֶּנָּה כָּלֶם: מֶרְקוֹס יד 23, מתי כו 27
 14 וַיֹּאמֶר לָהֶם זֶה דְּמִי דַם הַבְּרִית הַחֲדָשָׁה הַנִּשְׁפָּךְ בְּעַד רַבִּים: מֶרְקוֹס יד 24
 15 כִּי זֶה הוּא דְּמִי דַם הַבְּרִית הַחֲדָשָׁה הַנִּשְׁפָּךְ בְּעַד רַבִּים לְסִלִּיחַת חַטָּאִים: מתי כו 28
 16 וְאֲנִי אָמַר לָכֶם לֹא אֲשַׁתָּה מֵעַתָּה מִפְּרִי הַגֶּפֶן הִנֵּה עַד הַיּוֹם הַהוּא אֲשֶׁר אֲשַׁתָּה אוֹתוֹ עִמָּכֶם וְהוּא חֲדָשׁ בְּמַלְכוּת אָבִי: מתי כו 29
 17 וַיִּקַּח אֶת הַלֶּחֶם וַיְבָרֵךְ וַיְבָצֵעַ וַיִּתֵּן לָהֶם וַיֹּאמֶר זֶה גּוֹפִי הַנֶּתֶן בְּעַדְכֶם זֹאת עֲשׂוּ לְזַכְרִי: לוקס כב 19
 18 וַיֹּאמֶר הָאָדָם שְׁמַעוֹן הִנֵּה שָׂאֵל לוֹ הַשֵּׁטֶן לְזִרוֹת אַתְּכֶם כַּחַטִּים: וְאֲנִי הַתְּפַלְלָתִי בַעֲדָךְ אֲשֶׁר לֹא תִכְלָה אֲמוֹנְתָךְ וְאַתָּה כַּאֲשֶׁר תִּשׁוּב בַּתְּשׁוּבָה חֲזָק אֶת אַחִיד: לוקס כב 31-32
 19 בְּנֵי עוֹד מַעַט מִזֶּעַר אֶהְיֶה עִמָּכֶם אֲתֶם תִּבְקְשׁוּנִי וְכַאֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶל הַיְּהוּדִים כִּי אֶל אֲשֶׁר אֲנִי הוֹלֵךְ לֹא תוֹכְלוּ לָבוֹא שָׁמָּה בֶּן אֲנִי אָמַר אֲלֵיכֶם עֲתָה: יוחנן יג 33
 20 מִצִּיּוֹן תִּדְרֹשׁ אֲנִי נִתֵּן לָכֶם אֲשֶׁר תִּאֲהָבוּ אֲטֹשׁ אֶת אַחִיו כַּאֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי אַתְּכֶם בֶּן גַּם אַתֶּם אִישׁ אֶת אַחִיו תִּאֲהָבוּ: יוחנן יג 34
 21 כְּזֹאת יָדְעוּ כָּלֶם כִּי תַלְמִידִים אַתֶּם לִי תִשְׁכַּן אֶהְבָּה בֵּינֵיכֶם: יוחנן יג 35
 22 וַיֹּאמֶר אֵלָיו פֶּטְרוֹס אֲדֹנָי אָנָּה תִלָּךְ וַיַּעַן אוֹתוֹ יֵשׁוּעַ אֶל אֲשֶׁר אֲנִי הוֹלֵךְ שָׁמָּה לֹא תוֹכֵל עֲתָה לִלְכֹת אַחֲרִי וְאַחֲרִי בֶן תִּלָּךְ אַחֲרִי: יוחנן יג 36
 23 אַז אָמַר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ אַתֶּם כָּלֶכֶם תִּכְשְׁלוּ בִּי הַלִּילָה כִּי כָתוּב אָפָה אֶת הָרָעָה וְתַפְצִיץ הַצֶּאֱזָן: מתי כו 31
 24 וְאַחֲרֵי קוֹמִי אֵלַי לְפָנֵיכֶם הַגִּילָה: מתי כו 32
 25 וַיַּעַן פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר לוֹ גַּם כִּי יִכְשְׁלוּ בְּךָ כָּלֶם אֲנִי לֹא אֶכְשֵׁל לְעוֹלָם: מתי כו 33
 26 ... אֲדֹנָי הַגָּבִי נָכוֹן לִלְכֹת אַתָּה גַּם לְבֵית הָאֲסוּרִים גַּם לְמוֹת: לוקס כב 33 ... וַיִּכְשֵׁל אֲתָן בְּעַד נִפְשָׁךְ: יוחנן יג 37
 27 וַיַּעַן אוֹתוֹ יֵשׁוּעַ הִתְנַחֵם נִפְשָׁךְ בְּעַד נִפְשֵׁי אֲמֵן אֲמֵן אֲנִי אָמַר בְּטָרִם יִקְרָא תַרְנֻגֵּל תִּכְחֹשׁ בִּי שְׁלֹשׁ פְּעָמִים: יוחנן יג 38
 28 ... אָמַר אֲנִי לֵךְ כִּי הַיּוֹם בִּלְיָלָה הִנֵּה בְטָרִם יִקְרָא תַרְנֻגֵּל אַתָּה תִּכְחֹשׁ בִּי שְׁלֹשׁ פְּעָמִים: מֶרְקוֹס יד 30
 28 וַיֹּאמֶר אֲנִי אָמַר לֵךְ פֶּטְרוֹס לֹא יִקְרָא תַרְנֻגֵּל הַיּוֹם עַד כִּי כַחֲשֶׁת בִּי שְׁלֹשׁ פְּעָמִים לֹא יִדְעָתִי: לוקס כב 34 וְהוּא הַתְּאֻמָּץ וַיִּסָּפֵר לְדַבֵּר וַיֹּאמֶר גַּם כִּי יִהְיֶה עָלַי לְמוֹת אַתָּה כַחֲשׁ בְּךָ וְכֵן אָמַרְוּ גַּם כָּלֶם: מֶרְקוֹס יד 31
 29 אֵל יִבְהֵל לְבַבְכֶם הָאֲמִינוּ בְּאֱלֹהִים וְגַם בִּי הָאֲמִינוּ: יוחנן יד 1
 30 בְּבֵית אָבִי מְדוֹרוֹת רַבִּים וְאֵם לֹא כֵן הֵייתִי אוֹמֵר לָכֶם הַגָּבִי הַלֵּךְ לִהְיוֹן לָכֶם מְקוֹם: יוחנן יד 2
 31 וְהִנֵּה כִּי הִלַּכְתִּי וְהִכִּינוֹתִי לָכֶם מְקוֹם שׁוֹב אֲשׁוּב וְלִקְחָתִי אַתְּכֶם אֲלֵי לְמַעַן תִּהְיוּ גַם אַתֶּם בְּאֲשֶׁר אֲנִי שָׁם: יוחנן יד 3
 32 וַיְדַעְתֶּם אָנָּה אֲנִי הוֹלֵךְ וְאַתְּ הַדֶּרֶךְ יִדְעָתֶם: יוחנן יד 4
 33 וַיֹּאמֶר אֵלָיו תוֹמָא אֲדֹנָי לֹא יָדַעְנוּ אָנָּה אַתָּה הֵלֵךְ וְאִיכָּכָה יָדַע אֶת הַדֶּרֶךְ: יוחנן יד 5
 34 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ אֲנִי הַדֶּרֶךְ וְהָאֲמָת וְהַחַיִּים לֹא יָבֹא אִישׁ אֶל הָאֵב בְּלִיתִי עַל יָדִי: יוחנן יד 6

- 35 לו ידעם אתי גם את אבי ידעם ומעתה ידעם אתו וגם ראיתם אתו: יוחנן יד 7
 36 ויאמר אליו פילפוס אדני הראנו נא את האב ודי לנו: יוחנן יד 8
 37 ויאמר אליו ישוע זה כמה ימים אנכי אתכם ואתה פילפוס הסרם מדעני הראה אתי ראיה את האב ולמה זה תאמר הראנו את האב: יוחנן יד 9
 38 האינו מאמין כי אנכי באבי ואבי בי הדברים אשר אדבר אליכם לא מנפשי אנכי דבר כי אבי השכן בקרבי הוא עשה את המעשים: יוחנן יד 10
 39 האמינו לי כי אנכי באבי ואבי בי ואם לא האמינו לי בגלל המעשים: יוחנן יד 11
 40 אמן אמן אני אמר לכם המאמין בי יעשה גם הוא את המעשים אשר אנכי עשה וגדלות מאלה יעשה אל אבי: יוחנן יד 12
 41 וכל אשר תשאלו בשמי אעשהו יכבד האב בבני: יוחנן יד 13
 42 כי תשאלו דבר בשמי אני אעשהו: יוחנן יד 14
 43 אם אהבתם אתי את מצותי תשמרו: יוחנן יד 15
 44 ואני אשאלה מאבי והוא יתן לכם פרקליט אחר אשר ישכן אתכם לנצח: יוחנן יד 16
 45 את רוח האמת אשר לא יכל העולם להשיגו באשר לא יראהו ולא ידעוהו ואתם ידעם אתו כי הוא שכן אתכם ויהיה בקרבכם: יוחנן יד 17
 46 לא אעזבכם יתומים אבואה אליכם: יוחנן יד 18
 47 עוד מעט והעולם לא יוסיף לראות אתי ואתם תראוני כי חי אני וגם אתם חיה תקיו: יוחנן יד 19
 48 והיה ביום ההוא ידוע תדעו כי אני באבי ואתם בי ואני בכם: יוחנן יד 20

פרק 46

- 1 מי אשר מצותי אתו וישמר אתו הוא אשר אהב אתי ואהבי אהוב לאבי ואני אהבהו ואלי אמתודע: יוחנן יד 21
 2 ויאמר אליו יהודה והוא לא איש קריות אדני מה'לה כי תחפץ להתודע אלינו ולא לעולם: יוחנן יד 22
 3 ויען ישוע ויאמר אליו איש כי יאהבני ישמר את דברי ואבי יאהב אתו ונבואה אליו ונשים מעונתנו אצלו: יוחנן יד 23
 4 ואשר לא יאהבני הוא לא ישמר את דברי והדבר אשר שמעתם לא שלי הוא כי אם של אבי אשר שלחני: יוחנן יד 24
 5 את אלה דברתי אליכם בעוד הייתי עמכם: יוחנן יד 25
 6 והפרקליט רוח הקדש אשר ישלח אבי בשמי הוא ילמדכם את כל וינפיר את כל אשר הגדתי לכם: יוחנן יד 26
 7 שלום אניחן לכם את שלומי אתן לכם לא כאשר יתן העולם אנכי נתן לכם אל יפהל לבבכם ואל יחת: יוחנן יד 27
 8 הלא שמעתם כי אמרתי אליכם אלו ואשובה אליכם לו אהבתם אתי כי עתה תשמחו בהגידתי לכם כי הלך אני אל האב כי אבי גדול ממני: יוחנן יד 28
 9 ועתה הנה הגדתי זאת לכם בטרם הייתה למען תבא ותאמינו: יוחנן יד 29
 10 לא ארבה עוד אמרים עמכם כי הנה בא שר העולם הזה ובי אין לו כל: יוחנן יד 30
 11 אף למען ידע העולם כי אהב אני את אבי וכאשר צוני אבי בן אעשה קומו ונלכה מזה: יוחנן יד 31
 12 ויאמר אליהם כאשר שלחתי אתכם בלי כיס ותמרמיל ונעלים החסרתם דבר ויאמרו לא חסרנו כל: לוקס כב 35
 13 ויאמר אליהם אכן עמה אשר לו כיס ישאהו וכן גם את התמרמיל ואשר אין לו הוא ימכר את בגדו ויקנה חרב: לוקס כב 36
 14 כי אמר אני לכם שצריך עוד שימלא בי הכתוב הנה ואת פשעים נמנה כי גם הכתוב עלי בא עד קצו: לוקס כב 37
 15 ויאמרו אדנינו הנה פה שתי חרבות ויאמר אליהם די: לוקס כב 38... קומו ונלכה מזה: יוחנן יד 31
 16 ויצא וילך ביום ביום אל הר הזיתים וילכו אחריו גם תלמידיו: לוקס כב 39
 17 אנכי הגפן האמתית ואבי הוא הפרם: יוחנן טו 1
 18 כל פריג בי אשר איננו עשה פרי יסירו ואשר יעשה פרי יטהרו להרבות את פרי: יוחנן טו 2
 19 אתם כבר מטהרים בעבור דברי אשר דברתי אליכם: יוחנן טו 3
 20 עמדו בי ואני בכם כאשר השריג בל יעשה פרי מאלי אלא לא יעמד בגפן בן גם אתם אם לא תעמדו בי: יוחנן טו 4
 21 אנכי הוא הגפן ואתם השריגים העמד בי ואני בו הוא יעשה פרי לרב כי בלעדי לא תוכלון עשות דבר: יוחנן טו 5
 22 איש אשר לא יעמד בי השלך החוצה כפריג ויביש וילקטום וישליכוהם אל תוף האש והיה לבשר: יוחנן טו 6
 23 אם תעמדו בי ודברי יהיו בכם ככל מה שחפצתם אז תשאלו ויעשה לכם: יוחנן טו 7
 24 בזאת נכבד אבי בעשותיכם פרי לרב והייתם לי לתלמידים: יוחנן טו 8
 25 כאשר אהבני אבי אהבתי אתכם גם אני ואתם עמדו באהבתי: יוחנן טו 9
 26 אם תשמרו את מצותי תעמדו באהבתי כאשר שמרתי גם אני את מצות אבי ועמדתי באהבתו: יוחנן טו 10
 27 את אלה דברתי אליכם בעבור תשכן שמחתי בכם ותהיה שמחתכם שלמה: יוחנן טו 11
 28 הנה זאת מצותי אשר תאהבו איש את אחיו כאשר אהבתיכם: יוחנן טו 12

- 29 אין אהבה רבה מאהבת הנותן נפשו בעד ידידיו: יוחנן טו 13
- 30 ואמנם אם תעשו את אשר אני מצוה אתכם ידידי אהם: יוחנן טו 14
- 31 לא אקרא לכם עוד עבדים כי העבד איננו ידע את אשר יעשה אדניו ואמרתי ידידי אהם כי כל אשר שמעתי מאת אבי הודעתי אתכם: יוחנן טו 15
- 32 לא אהם בחרתם בי כי אם אנכי בחרתי בכם והפקדתי אתכם ללכת ולעשות פרי ופריכם יקום והיה כל אשר תשאלו מאבי בשמי יתן לכם: יוחנן טו 16
- 33 את אלה אנכי מצוה אתכם למען תאבהו איש את אחיו: יוחנן טו 17
- 34 אם העולם שנא אתכם דעו כי אתי שנה ראשונה: יוחנן טו 18
- 35 אלו מן העולם הייתם היה העולם אהב את אשר לו וינעו כי אינכם מן העולם כי אם בחרתי אתכם מן העולם לכן העולם ישנא אתכם: יוחנן טו 19
- 36 זכרו את דברי אשר דברתי אליכם לאמר לא גדול העבד מאדניו אם רדפו אתי גם אתכם ירדפו אם שמרו את דברי גם את דברכם ישמרו: יוחנן טו 20
- 37 אבל כל זאת יעשו לכם בעבור שמי כי לא ידעו את שלחי: יוחנן טו 21
- 38 לילא באתי ודברתי אליכם לא היה בהם חטא ועתה לא יוכלו להתנצל על חטאיהם: יוחנן טו 22
- 39 השנא אתי ישנא גם את אבי: יוחנן טו 23
- 40 לילא עשיתי בתוכם את המעשים אשר לא עשה איש אחר לא היה בהם חטא ועתה ראו וישנאו גם אתי גם את אבי: יוחנן טו 24
- 41 אף למלאת דבר הכתוב בתורתם שנאת חנם שנאוני: יוחנן טו 25
- 42 ובבוא הפרקליט אשר אשלח לכם מאת אבי רוח האמת היוצא מאת אבי הוא יעיד עלי: יוחנן טו 26
- 43 וגם אהם תעידו כי מראש הייתם עמדי: יוחנן טו 27
- 44 את אלה דברתי אליכם למען לא תפשלו: יוחנן טו 1
- 45 הנה יגדו אתכם ואף באה שעה אשר כל הרג אתכם דמה לעשות עבודה לאלהים: יוחנן טו 2
- 46 ואת אלה יעשו לכם יען גם את אבי וגם אתי לא ידעו: יוחנן טו 3
- 47 אבל הגדתי לכם את אלה למען אשר תזכרו בבא השעה כי אנכי דברתי אליכם ומראש לא דברתי אליכם כאלה כי הייתי עמכם: יוחנן טו 4
- 48 ועתה הלך אנכי אל שלחי ולא ישאלני איש מכם אנה תלך: יוחנן טו 5
- 49 ועצבת מלאה לבבכם על דברי את אלה אליכם: יוחנן טו 6
- 50 אולם אמת אגיד לכם כי ליתי אף טוב לכם כי אם לא אלה לא יבא אליכם הפרקליט ואם הלכתי אשלחהו אליכם: יוחנן טו 7
- 51 והיה כי יבא והוכיח את העולם על דבר החטא והצדק והמשפט: יוחנן טו 8
- 52 על החטא כי לא האמינו בי: יוחנן טו 9
- 53 ועל הצדק כי אלה אל אבי ולא תוסיפו לראות אתי: יוחנן טו 10
- 54 ועל המשפט כי גדון שר העולם הזה: יוחנן טו 11
- 55 עוד רבות לי להגיד לכם אף לא תוכלון שאת עתה: יוחנן טו 12
- 56 ורוח האמת בבאו הוא ידריך אתכם אל האמת כלה כי לא ידבר מעצמו כי אם אשר ישמע ידבר והאמתיות יגיד לכם: יוחנן טו 13
- 57 הוא יפארגני כי משלי יקח ויגיד לכם: יוחנן טו 14
- 58 כל אשר לאבי לי הוא על פן אמרתי כי משלי יקח ויגיד לכם: יוחנן טו 15

פרק 47

- 1 הן מעט ולא תראוני ועוד מעט ותחזוני כי אני הלך אל אבי: יוחנן טז 16
- 2 ומקצת תלמידיו נדברו איש אל אחיו לאמר מה אמרו אלינו הן מעט ולא תראוני ועוד מעט ותחזוני ואמר אני הלך אל אבי: יוחנן טז 17
- 3 ויאמרו מה אמרו מעט לא ידענו מה דבר: יוחנן טז 18
- 4 וידע ישוע כי עם לבכם לשאל אותו ויאמר אליהם העל הדבר הזה תדרשו זה את זה כי אמרתי הן מעט ולא תראוני ועוד מעט ותחזוני: יוחנן טז 19
- 5 אמן אמן אני אמר לכם כי אתם תכבדו ותגלילו והעולם ישמח הן אתם תעצבו אכן עצבכם יתפזר לששון: יוחנן טז 20
- 6 האשה כי תקריב לגדת עצב לה כי מלאו ימיה ואחרי לדתה את הגלד לא תזכר עוד את עצבונה והיא שמחה כי אדם נולד לעולם: יוחנן טז 21

- 7 וגם אתם כעת תתעצבו ואני אשוב ארצה אתכם ויש לבכם ואין מסיר שמחתכם מכם: יוחנן טז 22
- 8 וביום ההוא לא תשאלוני דבר אמן אמן אני אמר לכם כי כל אשר תשאלו מאת אבי בשמי יתן לכם: יוחנן טז 23
- 9 עד עתה לא שאלתם דבר בשמי שאלו ותקחו למען תמלא שמחתכם: יוחנן טז 24
- 10 את אלה דברתי אליכם במשלים והנה שעה באה ולא אדבר עוד אליכם במשלים כי אם ברור אדבר לכם על דבר אבי: יוחנן טז 25
- 11 ביום ההוא תשאלו בשמי ואני אמר לכם אשר אני אעתייר לאבי בעדכם: יוחנן טז 26
- 12 כי אבי גם הוא אהב אתכם עקב אשר אהבתוני והאמנתם כי מאת אלהים יצאתי: יוחנן טז 27
- 13 מאת האב יצאתי ואבא לעולם אשובה אסור מן העולם ואלה אל אבי: יוחנן טז 28
- 14 ויאמרו אליו תלמידיו הנה כעת ברור תמלל ולא תמשל משל: יוחנן טז 29
- 15 עתה ידענו כי כל ידעת ולא תצטרף אשר ישאלך איש בזאת נאמין כי מאת אלהים יצאת: יוחנן טז 30
- 16 ויען ישוע ויאמר אליהם עתה תאמינו: יוחנן טז 31
- 17 הנה שעה באה ועתה זה הגיעה ונפצותם איש לביתו ואתי תעזבו לבדי ואינני לבדי כי אבי עמדי: יוחנן טז 32
- 18 את אלה דברתי אליכם למען יתנה לכם שלום בי צרה לכם בעולם אני נצחתי את העולם: יוחנן טז 33
- 19 את אלה דבר ישוע וישא עיניו השמימה ויאמר אבי הנה באה השעה פאר את בנה למען יפארו גם בנה: יוחנן יז 1
- 20 כאשר נתת לו השלטון על כל בשר למען יתן חיי עולם לכל אשר נתת לו: יוחנן יז 2
- 21 ואלה הם חיי העולם לדעת אתה כי אתה האלהים לבדך ואת ישוע המשיח אשר שלחת: יוחנן יז 3
- 22 אני פארתוך בארץ פליתי מלאכתך אשר צויתני לעשות: יוחנן יז 4
- 23 ועתה פארגי אתה אבי עמך בכבוד אשר הנה לי עמך טרם היות העולם: יוחנן יז 5
- 24 את שמך הודעת לי לבני האדם אשר נתת לי מתוך העולם לה היו ולי נתת אתם ואת דברך נצרו: יוחנן יז 6
- 25 ועתה ידעו כי כל אשר נתת לי מעמך הוא: יוחנן יז 7
- 26 כי הדברים אשר נתת לי נמתי להם והם קבלום ויכירו באמת כי מעמך יצאתי ואמינו כי אתה שלחתני: יוחנן יז 8
- 27 אני בעדכם אעתייר לה לא בעד העולם אעתייר כי אם בעד אלה אשר נתת לי כי לה המה: יוחנן יז 9
- 28 וכל אשר לי לה הוא ושלוך שלי ונתפארתי בהם: יוחנן יז 10
- 29 ואני אינני עוד בעולם והם בעולם המה ואני בא אליה אבי הקדוש נצר אתם בשמך את אשר נתת לי למען יהיו אחד פמנו: יוחנן יז 11
- 30 בהיותי עמכם בעולם אני נצחתי אתם בשמך את אשר נתתם לי שמרתי ולא אבד מהם איש זולתי בן האבדון למלאת דבר הכתוב: יוחנן יז 12
- 31 ועתה הנני בא אליה ואת אלה אני מדבר בעולם למען תמלא להם שמחתי בקרבם: יוחנן יז 13
- 32 אני נמתי להם את דברך והעולם שנא אתם יען כי לא מן העולם הם כאשר גם אנכי לא מן העולם אני: יוחנן יז 14
- 33 ולא אעתייר לה אשר תקחם מן העולם רק שתצרום מן הרע: יוחנן יז 15
- 34 לא מן העולם הם כאשר גם אנכי אינני מן העולם: יוחנן יז 16
- 35 קדש אתם באמתך דברך אמת: יוחנן יז 17
- 36 כאשר אתה שלחת אתי אל העולם בן גם אני שלחתי אתם אל העולם: יוחנן יז 18
- 37 ואני מקדיש את נפשי בעדכם למען יהיו גם הם מקדשים באמת: יוחנן יז 19
- 38 אולם לא לבד בעד אלה אנכי מעתייר לה כי אם גם בעד המאמינים בי על-פי דברם: יוחנן יז 20
- 39 למען יהיו כלם אחד כאשר אתה אבי בי אתה ואני בך והיו גם המה בנו כאחד למען יאמין העולם כי אתה שלחתני: יוחנן יז 21
- 40 ואני נמתי להם את הכבוד אשר נתת לי למען יהיו אחד כאשר אנחנו אחד: יוחנן יז 22
- 41 אני בהם ואתה בי למען יהיו משלמים לאחד ולמען ידע העולם כי אתה שלחתני ואהבת אתם כאשר אהבתני: יוחנן יז 23
- 42 אבי אשר נתתם לי רצוני שיהיו עמדי כאשר אהיה אני למען יחזו בכבודי אשר נתת לי כי אהבתני לפני מוסדות עולם: יוחנן יז 24
- 43 אבי הצדיק הן העולם לא ידעך ואני ידעתיך ואלה הפירו אשר אתה שלחתני: יוחנן יז 25
- 44 ואני הודעתים את שמך ואוסיר להודיעם למען תהיה בם האהבה אשר אהבתני וגם אני אהיה בהם: יוחנן יז 26

פרק 48

- 1 ויהי ככלות ישוע לדבר את הדברים האלה ויצא החוצה עם תלמידיו אל עבר לנחל קדרון ושם היה גן ויבא בו הוא ותלמידיו: יוחנן יח 1
- 2 וגם יהודה מוסרו ידע את המקום כי פעמים רבות נועד שמה ישוע עם תלמידיו: יוחנן יח 2
- 3 אחרי כן בא אתם ישוע אל חצר הנקרא גת שמני ויאמר אל התלמידים שבו לכם פה עד אשר אלה שמה והתפללתי: מתי כו 36

- 4 ויבא אל המקום ויאמר אליהם התפללו שלא תבאו לידי נסיון: לוקס כב 40
5 ויקח אתו את פטרוס ואת שני בני זכדי ויחל להעצב ולמוג: מתי כו 37
6 ויאמר להם נפשי מרה לי עד מות עמדו פה ושקדו עמי: מתי כו 38
7 והוא נפרד מהם הרחק פקלע אבן ... : לוקס כב 41
8 ויעבר מעט משם וקלעה ויפל ארצה ויתפלל אשר אם יוכל היות מעבר מעליו השערה הזאת: מרקוס יד 35
9 ויאמר אבא אבי כל תוכל העבר נא מעלי את הכוס הזאת אף לא את אשר אני רוצה כי אם את אשר אתה:
מרקוס יד 36 , לוקס כב 42
10 ויבא אל התלמידים וימצאם ישנים ...: מתי כו 40
11 ויאמר אל פטרוס שמעון התישן הכי לא יכלת לשקד שעה אחת: מרקוס יד 37
12 שקדו והתפללו פן תבאו לידי נסיון הן הרוח חפצה והבשר רפה: מתי כו 41 , מרקוס יד 38
13 ויוסף ללכת לו שנית ויתפלל לאמר אבי אם לא תוכל הכוס הזאת לעבר מעלי בלתי אם אפשר אתה יהי כרצונך:
מתי כו 42
14 וישב וימצאם שנית ישנים כי עיניהם כבדות ולא ידעו מה יענהו: מרקוס יד 40
15 ויניחם ויוסף ללכת ויתפלל שלישיית באמרו עוד הפעם בדרך הזה: מתי כו 44
16 וירא אליו מלאך מן השמים ויחזקהו: לוקס כב 43
17 וחבלי מות באו עליו ויוסף להתפלל בחזקה ותהי זעתו כנטפי דם ירדים לארץ: לוקס כב 44
18 ויקם מהתפלל ויבא אל התלמידים וירא והנם ישנים מגון: לוקס כב 45
19 ויבא אל התלמידים ויאמר אליהם נומו עוד ונוחו הנה השעה קרובה וכן האדם נמסר בידי חטאים: מתי כו 45
20 ויבא פעם שלישיית ויאמר אליהם נומו עוד ונוחו רב לי כי באה השעה הנה בן האדם נמסר בידי חטאים: מרקוס יד 41
21 קומו ונלכה הנה המוסר אותי קרב: מרקוס יד 42 , מתי כו 46
22 עודנו מדבר והנה יהודה אחד משנים העשר בא ועמו המון רב בתרבות ובמקלות מאת ראשי הכהנים וזקני העם:
מתי כו 47
23 והמסר אתו נתן להם אות לאמר האיש אשר אשקוהו זה הוא תפשוהו: מתי כו 48 ... והוליקהו אל מלט: מרקוס יד 44
24 וישוע ידע את כל אשר יבא עליו ויצא ויאמר אליהם את מי תבקשו: יוחנן יח 4
25 ומיד נגש אל ישוע ויאמר שלום לך רבי וינשק לו: מתי כו 49
26 ויאמר אליו ישוע רעי על מה באת ויגשו וישלחו את ידיהם בישוע ויתפשו אותו: מתי כו 50 ויאמר אליו ישוע יהודה
הבנשיקה אתה מוסר את בן האדם: לוקס כב 48
27 ויאמר ישוע אל ראשי הכהנים ושרי המקדש והזקנים אשר באו עליו ...: לוקס כב 52
28 וישוע ידע את כל אשר יבא עליו ויצא ויאמר אליהם את מי תבקשו: יוחנן יח 4 ויענו ויאמרו את ישוע הנצרי ויאמר
אליהם ישוע אני הוא וגם יהודה מוסר עמד אצלם: יוחנן יח 5
29 ויהי באמר ישוע אליהם אני הוא ויסגו אחור ויפלו ארצה: יוחנן יח 6
30 ויסף ויאמר אליהם את מי תבקשו ויאמרו את ישוע הנצרי: יוחנן יח 7
31 ויען ישוע ויאמר הלא אמרתי לכם אני הוא לכן אם אתי תבקשו הניחו לאלה וילכו: יוחנן יח 8
32 למלאת הדבר אשר דבר אשר נתתם לי מאלה לא אבד לי אף אחד: יוחנן יח 9
33 ויאמר אליו ישוע רעי על מה באת ויגשו וישלחו את ידיהם בישוע ויתפשו אותו: מתי כו 50
34 והאנשים אשר אתו ראו את אשר יהיה ויאמרו אליו אדנינו הנפה בחרב: לוקס כב 49
35 וישמעון פטרוס חרב וישלפה ויך את עבד הכהן הגדול וינקצן את אוזנו הנמנית ושם העבד מלכוס: יוחנן יח 10
36 ויאמר ישוע אל פטרוס השב חרבך אל נדנה הלא אפשרת את הכוס אשר נתן לי אבי: יוחנן יח 11
37 ויאמר אליו ישוע השב את חרבך אל תערה כי כל אחוזי חרב בחרב יאבדו: מתי כו 52
38 התאמר בלבך כי לא יכלתי לשאל עתה מאת אבי ויצנה לי יותר משנים עשר לגיונות של-מלאכים: מתי כו 53
39 ואיככה אפוא ימלאו הכתובים כי כן היה תהיה: מתי כו 54
40 ויען ישוע ויאמר רב עתה הרפו ויגעו באזנו וירפאהו: לוקס כב 51
41 אבי אם תרצה להעביר מעלי את הכוס הזאת אף אל יהי כרצוני כי אם כרצונך: מתי כו 55
42 ואנכי הייתי עמכם במקדש יום ולא שלחתם נדכם בי ואולם זאת שענתכם וזה שלטון החשך: לוקס כב 53
43 וכל זאת היתה למלאת כתבי הנביאים אז עזבוהו התלמידים פלם וינוסו: מתי כו 56
44 אז תפשו הגדוד ושר האלף ומשרתי היהודים את ישוע ויאסרהו: יוחנן יח 12
45 ונער אחד הלך אחריו מעטף בסדין לכסות את ערותו ויאחזהו הנערים: מרקוס יד 51
46 ויעזב את הסדין בידם וינס מפניהם ערם: מרקוס יד 52
47 אז תפשו הגדוד ושר האלף ומשרתי היהודים את ישוע ויאסרהו: יוחנן יח 12 ויוליכהו בראשונה אל-חנן פי הוא היה
חזמן קניא אשר שמש בכהנה גדולה בשנה ההיא: יוחנן יח 13
48 הוא קניא אשר יעץ את היהודים לאמר טוב אשר איש אחד יאבד בעד כלי-העם: יוחנן יח 14
49 ושמעון פטרוס ותלמיד אחר הלכו אחרי ישוע והתלמיד ההוא נודע לפנה הגדול ויבא עם ישוע לחצר הכהן הגדול:
יוחנן יח 15
50 ופטרוס עמד מחוץ לשער ויצא התלמיד האחר הנודע לפנה הגדול וידבר אל השערת ויבא את פטרוס הביתה:
יוחנן יח 16

51 וַתֹּאמֶר הָאֵמָה הַשְׁעֵרֶת אֶל פֶּטְרוֹס הֲלֹא גַם אַתָּה מִתְלַמֵּידֵי הָאִישׁ הַזֶּה וַיֹּאמֶר לֹא: יוֹחָנָן יח 17
 52 וַיִּכְחַשׁ בּוֹ וַיֹּאמֶר אִשָּׁה לֹא יָדַעְתִּיו: לוקס כב 57 וַיִּכְחַשׁ וַיֹּאמֶר לֹא אָדַע וְלֹא אָבִין מָה אַתָּה אֹמֶרֶת ...: מַרְקוֹס יד 68
 53 וְהַעֲבָדִים וְהַמְשָׁרְתִּים הִדְלִיקוּ אֵשׁ גָּחָלִים מִפְּנֵי הַקֹּר וַיַּעֲמָדוּ וַיִּתְחַמְּמוּ ...: יוֹחָנָן יח 18
 54 וַיְהִי כִּי בָעָרוּ אֵשׁ בְּתוֹךְ הַחֲצָר וַיִּשְׁבּוּ וַיִּחָדּוּ וַיִּשָּׁב גַּם פֶּטְרוֹס בְּתוֹכָם: לוקס כב 55
 55... וְגַם פֶּטְרוֹס עָמַד עִמָּם וּמִתְחַמֵּם: יוֹחָנָן יח 18... וַיָּבֹא פְּנִימָה וַיִּשָּׁב אֶצְלַת הַמְשָׁרְתִּים לְרֹאוֹת מָה יִהְיֶה אַחֲרֵית הַדְּבָר:
 מתי כו 56

פרק 49

1 וַיִּשְׁאַל הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֶת יֵשׁוּעַ עַל תְּלַמִּידָיו וְעַל לְקַחְו: יוֹחָנָן יח 19
 2 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנֹכִי דִבַּרְתִּי בְּאָזְנֵי כָל הָעוֹלָם וְתַמִּיד לְמַדְתִּי בְּבֵית כְּנֶסֶת וּבְבֵית הַמִּקְדָּשׁ אֲשֶׁר כָּל הַיְּהוּדִים נִקְהָלִים
 שָׁמָּה וְלֹא דִבַּרְתִּי דָבָר בְּסֵתֶר: יוֹחָנָן יח 20
 3 וְיִשְׁאַל אֹתִי שְׁאֵל נָא אֶת הַשְּׁמַעִים מִה שֶׁדִּבַּרְתִּי אֲלֵיהֶם הֲנִם יוֹדְעִים אֶת אֲשֶׁר אֹמְרָתִי: יוֹחָנָן יח 21
 4 וַיְהִי כִּדְבָרוֹ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֵּד אֶחָד הַמְשָׁרְתִּים הָעֹמֵד שָׁמָּה אֶת יֵשׁוּעַ עַל הַלְחִי וַיֹּאמֶר הִכְזֹאת תַּעֲנֶה אֶת הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל:
 יוֹחָנָן יח 22
 5 וַיַּעַן אוֹתוֹ יֵשׁוּעַ אִם רָעָה דִבַּרְתִּי הִגַּד רְעִיתִי וְאִם טוֹב מְדוּעַ תִּפְּהֶ לְחִי: יוֹחָנָן יח 23
 6 וַיִּשְׁלַחֵהוּ חָנָן אֶסוּר בְּאַזְיָקִים אֶל קַיָּפָא הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל: יוֹחָנָן יח 24
 7 וַיִּשְׁמַעוּן פֶּטְרוֹס עָמֵד וּמִתְחַמֵּם וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲלֹא גַם אַתָּה מִתְלַמֵּידֵי וַיִּכְחַשׁ וַיֹּאמֶר לֹא: יוֹחָנָן יח 25
 8 וַתִּרְאֵהוּ הַשְּׁפָתָה וַתֹּאמֶר עוֹד אֶל הָעֹמְדִים שָׁם ...: מַרְקוֹס יד 69... וַתֹּאמֶר לְאַנְשֵׁים אֲשֶׁר שָׁם גַּם זֶה הָיָה עִם יֵשׁוּעַ הַנֶּצְרִי: מתי
 כו 71
 9 וַיַּעַן אַחֲרָיו כֹּהֵן הָעֹמְדִים שָׁם וַיֹּאמְרוּ אֶל פֶּטְרוֹס אַכְּלָ גַּם אַתָּה מִהֶם כִּי גַם לְשׁוֹנָה מִגְּלָה אוֹתָהּ: מתי כו 73
 10 וַיֹּסֶף לְכַחֵשׁ וַיִּשָּׁבַע לֵאמֹר לֹא יָדַעְתִּי אֶת הָאִישׁ: מתי כו 72
 11 וְעוֹד מַעַט וַיִּרְאֵהוּ אִישׁ אֲחֵר וַיֹּאמֶר גַּם אַתָּה מִהֶם וַיֹּאמֶר פֶּטְרוֹס בֶּן אָדָם לֹא מִהֶם אֲנֹכִי: לוקס כב 58
 12 וַיֹּאמֶר אִישׁ מֵעַבְדֵי הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְהוּא מוֹדֵעַ לְאֲשֶׁר קָצַץ פֶּטְרוֹס אֶת אָזְנוֹ הֲלֹא רָאִיתִיךָ עִמּוֹ בָּנָן: יוֹחָנָן יח 26 וְאַחֲרָיו עֶבֶר
 קִשְׁעָה אַחַת טַעַן אִישׁ אֲחֵר לֵאמֹר אֲמַנְכֶם גַּם זֶה הָיָה עִמּוֹ כִּי גָלִילִי גַם הוּא: לוקס כב 59
 13 וַיֹּאמְרוּ אֶל פֶּטְרוֹס אַכְּלָ גַּם אַתָּה מִהֶם: מתי כו 73 הֲלֹא רָאִיתִיךָ עִמּוֹ בָּנָן: יוֹחָנָן יח 26
 14 וַיִּחַל לְהַחֲרִים אֶת נִפְשׁוֹ וּלְהַשְׁבַּע לֵאמֹר לֹא יָדַעְתִּי אֶת הָאִישׁ הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם: מַרְקוֹס יד 71
 15 וַיֹּאמֶר פֶּטְרוֹס בֶּן אָדָם לֹא יָדַעְתִּי מָה אַתָּה אֹמֵר וְעוֹדְנוּ מִדְּבַר וְהַתְרַנְּגוֹל קָרָא: לוקס כב 60
 16 וַיִּפֶן הָאֵדוֹן וַיִּבֶט אֶל פֶּטְרוֹס וַיִּזְכֹּר פֶּטְרוֹס אֶת דְּבַר הָאֵדוֹן אֲשֶׁר דָּבַר אֵלָיו לֵאמֹר בְּטֶרֶם יִקְרָא הַתְרַנְּגֵל תִּכְחַשׁ כִּי שֶׁלֹּשׁ
 פְּעָמִים: לוקס כב 61
 17 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ אֲמֵן אֹמֵר אֲנִי לָךְ כִּי הַיּוֹם בְּלִילָה הַזֶּה בְּטֶרֶם יִקְרָא הַתְרַנְּגוֹל פְּעָמִים אַתָּה תִּכְחַשׁ־כִּי שְׁלֹשׁ פְּעָמִים:
 מַרְקוֹס יד 30
 18 וַיֵּצֵא פֶטְרוֹס הַחוּצָה וַיִּמָּרַר בְּכִי: לוקס כב 62
 19 וּבְהִיָּת הַבֹּקֶר נִקְהָלוּ זֻקְנֵי הָעָם וַיִּרְאֵשׁ הַכֹּהֲנִים ...: לוקס כב 66
 20... וַיִּוָּעֲצוּ כָּל רֹאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְזֻקְנֵי הָעָם עַל יֵשׁוּעַ לְהַמִּיתוֹ: מתי כו 1
 21 וַיִּרְאֵשׁ הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים וְכָל הַסַּנְהֶדְרִין בִּקְשׁוּ עֲדוֹת שִׁקָּר בְּיֵשׁוּעַ לְהַמִּיתוֹ וְלֹא מָצְאוּ: מתי כו 59
 22 וְאַף כִּי כָאוּ שָׁמָּה עַדִּי שִׁקָּר רַבִּים לֹא מָצְאוּ: מתי כו 60
 23 וְגַם בְּזֹאת לֹא הִיָּתָה עֲדוּתָם מְכֻנָּת: מַרְקוֹס יד 59
 24 וַיִּקְוּמוּ אַנְשִׁים וַיַּעֲנוּ בּוֹ עֲדוֹת שִׁקָּר לֵאמֹר: מַרְקוֹס יד 57
 25 שִׁמְעֵנוּ אֹתוֹ אֹמֵר אֲנִי אֶהְרֵס אֶת הַיִּכָּל הַזֶּה מַעֲשֶׂה יְדֵי אָדָם וְלִשְׁלֹשֶׁת יָמִים אַכְּנֶה אֹתוֹ אֲשֶׁר אֵינְנוּ מַעֲשֶׂה יְדֵי אָדָם:
 מַרְקוֹס יד 58
 26 וְגַם בְּזֹאת לֹא הִיָּתָה עֲדוּתָם מְכֻנָּת: מַרְקוֹס יד 59
 27 וַיִּשְׁוֹעַ הַחֲרִישׁ ...: מתי כו 63 וַיִּקֶּם הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיַּעֲמֵד בְּתוֹךְ וַיִּשְׁאַל ...: מַרְקוֹס יד 60
 28... הֲלֹא תַעֲנֶה דָבָר מִה זֶה יַעֲדִידוּ בְּךָ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה: מתי כו 52
 29 וְהוּא הִתְחַרֵּשׁ וְלֹא הִשִּׁיב דָּבָר ...: מַרְקוֹס יד 61
 30 וּבְהִיָּת הַבֹּקֶר נִקְהָלוּ זֻקְנֵי הָעָם וַיִּרְאֵשׁ הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים וַיַּעֲלֵהוּ לִפְנֵי סַנְהֶדְרִין שֶׁלֹּהֶם וַיֹּאמְרוּ אִם הַמְּשִׁיחַ אַתָּה הִגַּד לָנוּ:
 לוקס כב 66
 31 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אִם אֶגִּיד לָכֶם לֹא תֵאֱמִינוּ: לוקס כב 67
 32 וְאִם אֲשַׁאֵל לֹא תִשָּׁיבוּ דָבָר וְלֹא תִשְׁלַחוּנִי: לוקס כב 68
 33... וַיַּעַן הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיֹּאמֶר לוֹ מִשְׁבִּיעְךָ אֲנִי בִּאלֹהִים חַיִּים שֶׁתֹּאמַר לָנוּ אִם אַתָּה הַמְּשִׁיחַ בֶּן הָאֲלֹהִים: מתי כו 63
 34 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ אַתָּה אֹמְרָתִי ...: מתי כו 64
 35 וַיֹּאמְרוּ כָּלֶם הָאֵתָה אִפּוֹא הוּא בֶּן הָאֲלֹהִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַתֶּם אֹמְרָתֶם כִּי אֲנִי הוּא: לוקס כב 70

36 וַאֲנִי אָמַר לָכֶם מֵעַתָּה תֵּרְאוּ אֶת בֶּן הָאָדָם יֹשֵׁב לְיְמֵין הַגְּבוּרָה וְכָא עִם עֲנָנֵי הַשָּׁמַיִם מִתִּי כו 64
 37 וַיִּקְרַע הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֶת בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר מַגִּדָּה הִוא... : מַרְקוֹס יד 63, מִתִּי כו 65
 38 וַיֹּאמְרוּ מִה לָּנוּ עוֹד לְבַקֵּשׁ עֲדִים הֲלֹא בָּאָזְנוֹנוּ שְׁמַעְנוּהָ מִפִּי: לוקס כב 71
 39 הִנֵּה שְׁמַעְתֶּם אֶת הַגִּדּוּף מִה דַּעַתְכֶם וַיִּרְשִׁיעוּהוּ כָּלָם כִּי חִיב מִיתָה הִוא: מַרְקוֹס יד 64, מִתִּי כו 66
 40 וַיִּחְלּוּ מִהֶם לָרֶק בּוֹ וַיַּחֲפוּ אֶת פָּנָיו וַיִּכְּהוּ בְּאֶגְרֵף וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנָּבֵא...: מַרְקוֹס יד 65
 41 וְהַמְּשֻׁרְתִּים אֶתְּזוּהוּ בְּמַכּוֹת עַל הַלְחִי: מַרְקוֹס יד 65 וַיֹּאמְרוּ הִנָּבֵא לָנוּ הַמְּשִׁיחַ מִי הִוא הַמַּכָּה אוֹתָךְ: מִתִּי כו 68
 42 וְעוֹד גִּדּוּפִים אֲחֵרִים הִרְבּוּ עָלָיו: לוקס כב 65
 43 וַיְהִי בִּבְקֶר הַשָּׁכֶם וַיִּזְלִיכוּ אֶת יְשׁוּעַ מִבֵּית קַיָּפָא אֶל בֵּית הַמִּשְׁפָּט...: יוחנן יח 28, מַרְקוֹס טו 1
 44 וְהִמָּה לֹא נִכְנָסוּ שָׁמָּה לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא יִטְמְאוּ כִּי אִם יֹאכְלוּ...: יוחנן יח 28
 45 וַיִּשְׁוּעַ הַעֲמִיד לִפְנֵי הַהִגְמוֹן...: מִתִּי כו 1 וַיֵּצֵא פִּילָטוֹס אֵלֵיהֶם וַיֹּאמֶר מִה תֹּאשִׁימוּ אֶת הָאִישׁ הַזֶּה: יוחנן יח 29
 46 וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לוֹלֵא הִנֵּה זֶה עֹשֶׂה רָע כִּי עָתִיד לֹא הִסְגִּירָהוּ אֵלֶיךָ: יוחנן יח 30
 47 וַיִּחְלּוּ לְדַבֵּר עָלָיו שִׁטְנָה לֵאמֹר אֶת זֶה מַצְאֵנוּ מְסִית אֶת הָעָם וּמַנְעֵ אוֹתוֹ מִתַּת מָס לְקִיסָר בְּאֶמְרוֹ כִּי הִוא מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ: לוקס כג 2
 48 וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם פִּילָטוֹס קָחוּ אוֹתוֹ אִתְּם וּשְׁפֹטוּהוּ כְּתוּרַתְכֶם וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִיְהוּדִים אֵין לָנוּ רִשׁוּת לְהַמִּית אִישׁ: יוחנן יח 31
 49 לְמִלְאֵת דְּבַר יְשׁוּעַ אֲשֶׁר דִּבֶּר לְרִמּוֹ אִיזוֹ מִיתָה סוֹפּוֹ לָמוּת: יוחנן יח 32
 50 וַיִּשָּׁב פִּילָטוֹס אֶל בֵּית הַמִּשְׁפָּט וַיִּקְרָא אֶל יְשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאֵתָה הִוא מֶלֶךְ הִיְהוּדִים: יוחנן יח 33
 51 וַיַּעַן אוֹתוֹ יְשׁוּעַ לֵאמֹר הַמֶּלֶכְךָ תִּדְבֹּר זֹאת אוֹ אֲחֵרִים הִגִּידוּ לָךְ עָלַי: יוחנן יח 34
 52 וַיֹּאמֶר פִּילָטוֹס הֲכִי אָנֹכִי יְהוּדִי הֲלֹא עִמָּךְ וְרָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים הִסְגִּירוּךְ אֵלַי מִה עֲשִׂיתָ: יוחנן יח 35
 53 וַיַּעַן יְשׁוּעַ וַיֹּאמֶר מַלְכוּתִי אֵינָנִה מִן הָעוֹלָם הַזֶּה לוֹ הִתָּה מַלְכוּתִי מִן הָעוֹלָם הַזֶּה כִּי אֲזַנְלִחְמוּ לִי מִשְׁרָתִי לְבִלְתִּי הַמָּסָר בְּיַד הִיְהוּדִים אֲבָל עָתִיד מַלְכוּתִי אֵינָנִה מִפָּה: יוחנן יח 36
 54 וַיֹּאמֶר אֵלָיו פִּילָטוֹס אִם כֵּן אֲפּוֹא מֶלֶךְ אָתָּה וַיַּעַן יְשׁוּעַ לֵאמֹר אָתָּה אֲמַרְתָּ כִּי מֶלֶךְ אָנֹכִי לְזֹאת נוֹלְדָתִי וְלְזֹאת בָּאתִי בְּעוֹלָם לְהַעֲדִיד לְאַמְתָּ כֹּל אֲשֶׁר הִוא מִן הָאַמְתָּ וְשָׁמַע בְּקוֹלִי: יוחנן יח 37
 55 וַיֹּאמֶר אֵלָיו פִּילָטוֹס מִה הִיא הָאַמְתָּ וְאַחֲרֵי דִבְרוּ זֹאת נָצָא שְׁנֵית אֶל הִיְהוּדִים וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם אָנִי לֹא מַצְאָתִי בּוֹ כְּלִיעוֹן: יוחנן יח 38

פרק 50

1 וַיֹּאמֶר פִּילָטוֹס אֶל רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְאֶל הַמּוֹן הָעָם לֹא מַצְאָתִי אֲשֶׁמָּה בְּאִישׁ הַזֶּה: לוקס כב 4
 2 וְהֵם הִתְאַמְצוּ לְדַבֵּר מִדִּיחַ הִוא אֶת הָעָם בְּלִמְדוֹ בְּכָל יְהוּדָה הַחֹל מִן הַגָּלִיל וְעַד הַנֶּה: לוקס כב 5
 3 וַיְהִי כְּשָׁמַע פִּילָטוֹס אֶת שֵׁם הַגָּלִיל וַיִּשְׁאַל אִם הִוא אִישׁ גָּלִילִי: לוקס כב 6
 4 וְכֹאֲשֶׁר יָדַע כִּי מִמְּמִשְׁלַת הוֹרְדוֹס הִוא שָׁלְחוֹ אֶל הוֹרְדוֹס אֲשֶׁר הִנֵּה גַם הִוא בִּירוּשָׁלַיִם בְּיָמִים הָאֵלֶּה: לוקס כב 7
 5 וַיִּשְׁמַח הוֹרְדוֹס עַד מָאֵד כִּי־אוֹתוֹ אֶת יְשׁוּעַ כִּי מִיָּמִים רַבִּים הִתְאַוָּה לְרֹאֵת אוֹתוֹ כִּי שָׁמַע אֶת שְׁמֵעוֹ וַיִּקְוֶם לְרֹאֵת אוֹת אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה: לוקס כב 8
 6 וַיֵּרֶב לִשְׁאֹל אוֹתוֹ וְהוּא לֹא הִשִּׁיב אוֹתוֹ דְּבַר: לוקס כב 9
 7 וַיַּעֲמֵדוּ רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים וַיִּתְחַזְּקוּ לְדַבֵּר עָלָיו שִׁטְנָה: לוקס כב 10
 8 וַיִּבְּזוּ אוֹתוֹ הוֹרְדוֹס הִוא וְצַבָּאוֹתִי וַיְהַתֵּל בּוֹ וַיִּלְכֹּשׁ אוֹתוֹ בְּגָד וְהוֹרִית וַיִּשְׁלַחְהוּ אֶל פִּילָטוֹס: לוקס כב 11
 9 בְּיוֹם הַהוּא נִעְשׂוּ פִּילָטוֹס וְהוֹרְדוֹס אֲהָבִים זֶה לָזֶה כִּי לִפְנֵים אֵיכָה בִּינִיָּהֶם: לוקס כב 12
 10 וַיִּקְרָא פִּילָטוֹס אֶת רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְאֶת הַשָּׂרִים וְאֶת הָעָם: לוקס כב 13
 11 וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם הִבָּאתֶם לִפְנֵי אֶת הָאִישׁ הַזֶּה כְּמִסִּית אֶת הָעָם וְהִנֵּה אָנֹכִי חֲקֹרְתִּי לְעִינֵיכֶם וְלֹא מַצְאָתִי בְּאִישׁ הַזֶּה כֹּל אֲשֶׁמָּה מִן הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אִתְּם טוֹעֲנִים אוֹתוֹ: לוקס כב 14
 12 וְגַם הוֹרְדוֹס לֹא מַצָּא כִּי הִשִּׁיבוּ אֵלָיו וְהִנֵּה אֵין חֲטָא מִנֵּת לְאִישׁ הַזֶּה: לוקס כב 15
 13 עַל כֵּן אֲסִפְּרוּ וְאִתִּירְנוּ: לוקס כב 16
 14 וַיַּצְעֲקוּ כָּל הַמּוֹנִם וַיֹּאמְרוּ הִסֵּר אֶת זֶה וְהַתֵּר לָנוּ אֶת בְּרָאבָּא: לוקס כב 18
 15 וְרָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים הִרְבּוּ לְשָׁטְנוֹ: מַרְקוֹס טו 3
 16 וְרָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַזִּנְקִים דִּבְרוּ עָלָיו שִׁטְנָתָם וְהוּא לֹא עָנָה דְּבַר: מִתִּי כו 12
 17 וַיֹּאמֶר אֵלָיו פִּילָטוֹס הַאֵינְךָ שֹׁמֵעַ כְּמָה הֵם מַעֲרִידִים בְּךָ: מִתִּי כו 13
 18 וְלֹא עָנָהוּ אַף דְּבַר אֶחָד וַיִּתְּמָה הַהִגְמוֹן עַד מָאֵד: מִתִּי כו 14
 19 וַיְהִי בְּשִׁבְתּוֹ עַל כִּסֵּא הַדִּין וַתִּשְׁלַח אֵלָיו אִשְׁתּוֹ לֵאמֹר אַל תְּהִי יָדוֹךָ בְּצַדִּיק הַזֶּה כִּי בְּעִבּוּרוֹ הִרְבָּה עֲנִיָּתִי הַיּוֹם בְּחֻלּוֹם: מִתִּי כו 19
 20 וְהַהִגְמוֹן הִנֵּה מַתִּיר לָעָם בְּכָל חַג אֲסִיר אֶחָד אֲשֶׁר יִחַפְּצוּ: מִתִּי כו 15
 21 וּבָעֵת הַהִיא הִנֵּה לָהֶם אֲסִיר מִפְּרָסָם וְשִׁמּוֹ בְּרָאבָּא: מִתִּי כו 16
 22 וַיְהִי כְּאֲשֶׁר נִקְהְלוּ וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם פִּילָטוֹס אֶת מִי תִרְצוּ שְׁאֲתִיר לָכֶם אֶת בְּרָאבָּא אוֹ אֶת יְשׁוּעַ הַנִּקְרָא בְּשֵׁם מְשִׁיחַ: מִתִּי כו 17

23 הן מנהג הוא לכם שֶׁאֵשְׁלַח לָכֶם אִישׁ אֶחָד חִפְשִׁי בִּפְסָח רְצוֹנְכֶם שֶׁאֵשְׁלַח לָכֶם אֶת מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים: יוחנן יח 39
 24 וַיֹּסִיפוּ וַיַּצְעֲקוּ לֵאמֹר לֹא אֶת הָאִישׁ הַזֶּה אֵלָּא אֶת בְּרֶאכָא וּבְרֶאכָא הִנֵּה שֹׁדֵד: יוחנן יח 40
 25 וְהוּא הִנֵּה אֶסּוּר בֵּית הַכֹּלָא עַל דְּבַר מֶרְדָּא אֲשֶׁר נִהְיָה בְּעִיר וְעַל רִצְחָ: לוקס כג 19
 26 וַיַּעַל הַהֶמְוֶן וַיַּחֲלוּ לְבָקֵשׁ שִׁיעֲשֻׁה לָהֶם כִּפְעָם בִּפְעָם: מרקוס טו 8
 27 וַיַּעַן אֹתָם פִּילְטוֹס וַיֹּאמֶר רְצוֹנְכֶם שֶׁאֵתִיר לָכֶם אֶת־מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים: מרקוס טו 9
 28 כִּי יָדַע אֲשֶׁר מְקַנְאֲתָם בּוֹ הַסֵּגְרָהּ: מתי כז 18
 29 וַרְאִשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַזִּקְנִים הִסִּיתוּ אֶת הַהֶמְוֶן הָעַם לִשְׁאֹל לָהֶם אֶת בֶּר אַכָּא וּלְאַבְדֹת אֶת יֵשׁוּעַ: מתי כז 20
 30 וַיַּעַן הַהֶמְוֶן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֶת מִי מִשְׁנֵיהֶם תִּרְצוּ שֶׁאֵתִיר לָכֶם וַיֹּאמְרוּ אֶת בְּרֶאכָא: מתי כז 21
 31 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פִּילְטוֹס וּמָה אַעֲשֶׂה לְיֵשׁוּעַ הַנִּקְרָא בְּשֵׁם מְשִׁיחַ וַיַּעֲנוּ כָלָם יַצְלָב: מתי כז 22
 32 וַיִּקְרְאוּ עוֹד הַצֵּלָב אֹתוֹ: מרקוס טו 13
 33 וַיֹּסֶף פִּילְטוֹס וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כִּי חָפִץ לְהַתִּיר אֶת יֵשׁוּעַ: לוקס כז 20
 34 וְהָמָּה קָרְאוּ לֵאמֹר הַצֵּלָב אוֹתוֹ הַצֵּלָב: לוקס כז 21
 35 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פַּעַם שְׁלִישִׁית מָה עֲשֶׂה זֶה רָעָה כֹּל מִשְׁפָּט מוֹת לֹא מִצָּאֵתִי בּוֹ עַל כֵּן אֲסִרְנוּ וְאֵתִירְנוּ: לוקס כז 22
 36 וַיִּפְצְרוּ בּוֹ בְּקוֹל גָּדוֹל וַיִּבְקְשׁוּ אֲשֶׁר יַצְלָב וַיִּזְחַק קוֹלָם וְקוֹל רִאשֵׁי הַכֹּהֲנִים: לוקס כז 23
 37 וַיֹּאמֶר פִּילְטוֹס לַעֲשׂוֹת כְּרָצוֹן הָעַם וַיִּתֵּר לָהֶם אֶת בְּרֶאכָא.. מרקוס טו 15... הַנְּתוֹן בְּבֵית הָאֶסְוִירִים עַל דְּבַר מֶרְדָּא וְרִצְחָ אֶת אֲשֶׁר שִׁאֲלוּ...: לוקס כג 25... וְאֵת יֵשׁוּעַ הַכֵּה בְּשׁוּטִים וַיִּסְסֵר אוֹתוֹ לְהַצֵּלָב: מתי כז 26
 38 וַיִּקְחוּ אֲנָשֵׁי הַצֵּבָא אֲשֶׁר לְהַגְמוֹן אֶת יֵשׁוּעַ וַיִּבְיֵאוּהוּ אֶל בֵּית הַמִּשְׁפָּט וַיֹּאסְפוּ עָלָיו אֶת כָּל הַגְּדוּד: מתי כז 27
 39 וַיִּפְשִׁיטוּ אוֹתוֹ אֶת בְּגָדָיו וַיַּעֲטֻפוּהוּ מַעִיל שָׁנִי: מתי כז 28
 40 וַיִּשְׁרְגוּ אֲנָשֵׁי הַצֵּבָא עֲטֹרַת קָצִים וַיְשִׁימוּ עַל רֹאשׁוֹ וַיַּעֲטֻהוּ לְבוּשׁ אֲרָגְמָן: יוחנן יט 2
 41 וַיִּשְׁרְגוּ קָצִים וַיַּעֲשׂוּ עֲטֹרַת וַיְשִׁימוּ עַל רֹאשׁוֹ וַיִּקְנֶה בִּימִינוֹ וַיִּכְרְעוּ לִפְנָיו וַיִּתְלוּצְצוּ בּוֹ לֵאמֹר שְׁלוֹם לָךְ מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים: מתי כז 29
 42 וַיִּרְקוּ בּוֹ וַיִּקְחוּ אֶת הַקֶּנֶה וַיִּכּוּהוּ עַל רֹאשׁוֹ: מתי כז 30
 43 וַיֹּאמְרוּ שְׁלוֹם לָךְ מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים וַיִּכּוּהוּ עַל הַלְחִי: יוחנן יט 3
 וַיִּצָּא פִילְטוֹס עוֹד הַחוּצָה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲנִי מוֹצִיא אוֹתוֹ אֲלֵיכֶם לְמַעַן תִּדְעוּ כִּי לֹא מִצָּאֵתִי בּוֹ כָּל־עוֹן: יוחנן יט 4
 44 וַיֵּשׁוּעַ יֵצֵא חֲחוּץ וְעָלָיו עֲטֹרַת הַקָּצִים וּלְבוּשׁ הָאֲרָגְמָן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פִּילְטוֹס הִנֵּה הָאָדָם: יוחנן יט 5
 45 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָהוּ רִאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַמְשֻׁרְתִּים וַיַּצְעֲקוּ לֵאמֹר הַצֵּלָב הַצֵּלָב וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פִּילְטוֹס קַחְהוּ אִתָּם וְהַצְלִיבְהוּ כִּי אֲנֹכִי לֹא־מִצָּאֵתִי בּוֹ אִשְׁמָה: יוחנן יט 6
 46 וַיַּעֲנוּ הַיְּהוּדִים וַיֹּאמְרוּ תוֹרָה יֵשׁ לָנוּ וְעַל־כֵּי תוֹרָתָנוּ חֵיב־מִיתָה הוּא כִּי עֲשֶׂה עֲצָמוֹ בֶּן אֲלֵהִים: יוחנן יט 7
 47 וַיְהִי כִשְׁמַע פִּילְטוֹס אֶת הַדְּבָר הַזֶּה וַיֹּאסֶף לֵרָא עוֹד: יוחנן יט 8
 48 וַיָּשֵׁב וַיָּבֵא אֶל בֵּית הַמִּשְׁפָּט וַיֹּאמֶר אֵל יֵשׁוּעַ מֵאִין אָתָּה וְלֹא הִשְׁבִּיבוּ יֵשׁוּעַ דְּבָר: יוחנן יט 9
 49 וַיֹּאמֶר אֵלָיו פִּילְטוֹס אֵלִי לֹא תִדְבֹר הֲלֹא יָדַעְתָּ כִּי יֵשׁ לֹאֵל יְדִי לַצֵּלָבָה וְיֵשׁ לֹאֵל יְדִי לִשְׁלֹחַ: יוחנן יט 10
 50 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ לֵאמֹר לֹא הָיְתָה לִּי רְשׁוּת עָלַי לִזְלֹא נִמְן לִּי מִלְּמַעְלָה לָכֵן עוֹן הַמִּסְגִּיר אֵתִי אֵלָיְךָ גָּדוֹל מִעוֹנְךָ: יוחנן יט 11
 51 אַזּ יִבְקֹשׁ פִּילְטוֹס לִשְׁלַחַו וְהַיְּהוּדִים קָרְאוּ וַיֹּאמְרוּ אִם תִּשְׁלַח אֶת זֶה אֵינָהּ אֹהֶב לְקִיסָר כִּי כָל הָעֲשִׂיָה עֲצָמוֹ מֶלֶךְ מֶרְדָּא בְּקִיסָר הוּא: יוחנן יט 12

פרק 51

1 וַיְהִי כִשְׁמַע פִּילְטוֹס אֶת הַדְּבָר הַזֶּה הוֹצִיא אֶת יֵשׁוּעַ וַיָּשֵׁב עַל כֹּסָא הַמִּשְׁפָּט בַּמָּקוֹם הַנִּקְרָא רִצְפָה וּבְלִשׁוֹנָם גִּבְתָּא: יוחנן יט 13
 2 וְהָעַת עָרַב פֶּסַח וְכַשְׁעָה הַשְּׁשִׁית וַיֹּאמֶר אֵל הַיְּהוּדִים הִנֵּה מִלְכְּכֶם וְהֵם וַעֲקוּ טוֹל טוֹל צֵלָב אֹתוֹ: יוחנן יט 14
 3 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פִּילְטוֹס הַצֵּלָב אַצְלָב אֶת מִלְכְּכֶם וַיַּעֲנוּ רִאשֵׁי הַכֹּהֲנִים אֵין לָנוּ מֶלֶךְ כִּי אִם קִיסָר: יוחנן יט 15
 4 וַיְהִי כִּפְרָאוֹת פִּילְטוֹס כִּי לֹא יוֹעִיל מֵאוֹמָה וְכִי רִבְתָּה עוֹד הַמְּהוּמָה וַיִּקַּח מִזֵּם וַיִּרְחֹץ אֶת יָדָיו לְעֵינֵי הָעַם וַיֹּאמֶר נָקִי אֲנֹכִי מִדָּם הַצַּדִּיק הַזֶּה אִתָּם רָאוּ: מתי כז 24
 5 וַיַּעֲנוּ כָל הָעַם וַיֹּאמְרוּ דָּמוֹ עָלֵינוּ וְעַל בְּנֵינוּ: מתי כז 25
 6 אַזּ מִסְרוּ אֲלֵיהֶם לְהַצֵּלָב וַיִּקְחוּ אֶת יֵשׁוּעַ וַיּוֹלִיכֻהוּ: יוחנן יט 16
 7 וַיִּרְא יְהוּדָה הַמַּסֵּר אוֹתוֹ כִּי הִרְשִׁיעָהוּ וַיִּנָּחַם וַיָּשֻׁב אֶת שְׁלֹשִׁים הַפֶּסָף אֶל רִאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַזִּקְנִים לֵאמֹר: מתי כז 3
 8 חֲטָאֵתִי כִּי דָם נָקִי הִסְגַּרְתִּי וַיֹּאמְרוּ מָה לָנוּ וְלָזֹאת אָתָּה תִּרְאֶה: מתי כז 4
 9 וַיִּשְׁלַח אֶת הַפֶּסָף אֶל הַהִיכָל וַיִּפֹּן וַיִּלָּךְ וַיִּחַנֵּק: מתי כז 5
 10 וַיִּקְחוּ רִאשֵׁי הַכֹּהֲנִים אֶת הַפֶּסָף וַיֹּאמְרוּ לֹא נִכּוֹן לָנוּ לְתֵת אֵל אֲרוֹן הַקֹּדֶשׁ כִּי מִחִיר דָּמִים הוּא: מתי כז 6
 11 וַיַּעֲצוּ וַיִּקְנוּ בּוֹ אֶת שְׂדֵה הַיּוֹצֵר לְקַבּוּרַת הַגֵּרִים: מתי כז 7
 12 עַל כֵּן יִקְרָא לְשֵׁדָה הַהוּא שְׂדֵה הַדָּם עַד הַיּוֹם הַזֶּה: מתי כז 8
 13 אַזּ נִתְמַלְא מֵה שִׁנְאָמַר בְּיַד יִרְמְיָה הַנְּבִיא וַיִּקְחוּ שְׁלֹשִׁים הַפֶּסָף אֲדָר הִקָּר אֲשֶׁר יָקָר מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: מתי כז 9
 14 וַיִּתְּנוּ אִתָּם אֶל שְׂדֵה הַיּוֹצֵר כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אוֹתִי: מתי כז 10

- 15 אז מסרו אליהם להצלב ויקחו את ישוע ויליכיהו: יוחנן יט 16
- 16 ואחריו התלוצצו בו הפשיטו אותו את הארגמן וילבישהו את בגדיו ויוציאהו לצלב אתו: מרקוס טו 20, מתי כז 31
- ויושא את צלובו ויצא אל המקום הנקרא מקום הגלגלת ובלשונם גלגלתא: יוחנן יט 17
- 17 ויהי בצאתם.... מתי כז 32 ואיש אחד עבר והוא בא מן השדה ושמו שמעון הקוריני אבי אלכסנדרוס ורופוס ויאנסו אתו לשאת את צלובו: מרקוס טו 21, מתי כז 32
- 18...וישימו עליו את הצלוב לשאת אחריו ישוע: לוקס כג 26
- 19 וילכו אחריו המון עם רב והמון נשים והנה ספדות ומקוננות עליו: לוקס כג 27
- 20 ויפון ישוע ויאמר אליהן בנות ירושלמים אל תבכינה עלי כי על נפשכן בכינה ועל בניכן: לוקס כג 28
- 21 כי הנה ימים באים ואמרו אשרי העקרות ואשרי המענים אשר לא ילדו ואשרי השדים אשר לא היניקו: לוקס כג 29
- 22 אז יאמרו אל ההרים נפלו עלינו ואל הגבעות פסונו: לוקס כג 30
- 23 כי אם ככה יעשו בעץ הלח מה יעשה בביבש: לוקס כג 31
- 24 וגם שנים אחרים אנשי רשע מוצאים למות אתו: לוקס כג 32
- 25 ויהי כאשר באו אל המקום הנקרא גלגלתא ויצלבו אותו שם ואת אנשי הרשע אחד מימיו ואחד משמאלו: לוקס כג 33, יוחנן יט 17
- 26 וימלא הכתוב האמר ואת פשעים נמנה: מרקוס טו 28
- 27 ויתנו לו לשתות יין מסוד במר והוא לא לקח: מרקוס טו 23
- 28 ויהי כאשר צלבו אנשי הצבא את ישוע ויקחו את בגדיו ויחלקום לארבעה חלקים לאיש וגם את פתגתו והפתגת לא היתה תפורת כי אם מעשה ארג מפיה ועד קצה: יוחנן יט 23
- 29 ויאמרו איש אל אחיו אל נא נקרעה לקרעים כי נפיל עליה גורל למי תהיה למלאת דבר הכתוב יחלקו בגדי להם ועל לבושי נפילו גורל ויעשו כן אנשי הצבא: יוחנן יט 24
- 30 וישובו שמה וישמרו אותו: מתי כז 36
- 31 ופילטוס כתב על לוח וישם על הצלוב וזה דבר מכתבו ישוע הנצרי מלך היהודים: יוחנן יט 19
- 32 ויהודים רבים קראו את המכתב הזה כי המקום אשר נצלב שם ישוע קרוב אל העיר והמכתב כתוב עברית ויונית ורומית: יוחנן יט 20
- 33 ויאמרו ראשי כהני היהודים אל פילטוס אל נא תכתב מלך היהודים כי אם אשר אמר אני מלך היהודים: יוחנן יט 21
- 34 ויען פילטוס ויאמר את אשר כתבתי בכתבי: יוחנן יט 22
- 35 והעם עמד ורעה: לוקס כג 35 והעברים גרפו אותו ויניעו את ראשם: מתי כז 39
- 36 ויאמרו אתה ההרס את ההיכל ובנהו בשלשת ימים הושע לנפשה ואם בן האלהים אתה רדה מן הצלוב: מתי כז 40, מרקוס טו 29
- 37 וכן הלעיגו גם ראשי הכהנים עם הסופרים והזקנים לאמר: מתי כז 41
- 38 את אחרים הושיע ולעצמו לא יוכל להושיע (אם-) מלך ישוראל הוא ירד נא עתה מן הצלוב ונאמין בו: מתי כז 42
- 39 והעם עמד ורעה וילעיגו לו השרים לאמר את אחרים הושיע יושע נא נפשו אם הוא המשיח בחר האלהים: לוקס כג 35
- 40 בטח באלהים עתה ופליטהו אם חפץ בו כי אמר בן האלהים אני: מתי כז 43
- 41 ויהתלו בו אנשי הצבא ויגשו ויביאו לו חמץ: לוקס כג 36
- 42 ויאמרו אם אתה הוא מלך היהודים הושע נפשך: לוקס כג 37
- 43 וכזאת חרפהו גם הפריצים הנצלבים אתו: מתי כז 44
- 44 ואחד מאנשי הרשע התלויים גרף אתו לאמר הלא אתה המשיח הושע עצמך ואתנו: לוקס כג 39
- 45 ויען האחר ויגער בו לאמר הלא תירא את האלהים כי ענשו ענשך: לוקס כג 40
- 46 והנה אנחנו כמשפט כי לקחנו כגמול ידינו והאיש הזה לא עשה מאומה רע: לוקס כג 41
- 47 ויאמר אל ישוע זכרני נא אדני בבואך במלכותך: לוקס כג 42
- 48 ויאמר ישוע אליו אמן אמר אני לך כי היום תהיה עמדי בגן עדן: לוקס כג 43
- 49 ועל יד צלוב ישוע עמדו אמו ואחות אמו מרים אשת קלופס ומרים המגדלית: יוחנן יט 25
- 50 וירא ישוע את אמו ואת תלמידו אשר אהב עמדים אצלו ויאמר אל אמו אשה הנה בנך: יוחנן יט 26
- 51 ואחר אמר אל תלמידו הנה אמה ומן השעה ההיא אסף אתה תלמיד אל ביתו: יוחנן יט 27
- 52 ויהי חשך על כל הארץ מן השעה הששית עד השעה התשיעית: מתי כז 45, לוקס כג 44
- 53 ויחשך השמש ופרכת ההיכל נקרעה לשנים קרעים: לוקס כג 45 ובשעה התשיעית ויזעק ישוע בקול גדול אלהי אלהי למה שבתני ופרושו אלי אלי למה עזבתני: מרקוס טו 34
- 54 וישמעו אנשים מן העמדים שם ויאמרו הוא קורא אל אליהו: מתי כז 47

פרק 52

- 1 ויהי מאתרי כן באשר ידע ישוע כי כבר נעשה הכל למען ימלא הכתוב פלו אמר צמאתי: יוחנן יט 28
- 2 ושם פלי מלא חמץ ויטבלו ספוג בחמץ וישימו על אזהב ויקריבו אל-פיו: יוחנן יט 29, מתי כז 48
- 3 ויגרץ אחד מהם... וישקהו...: מרקוס טו 36
- 4 וינקה ישוע את החמץ ויאמר בלה...: יוחנן יט 30
- 5 ויתר האנשים אמרו הניחו לו ונראה אם יבוא אליהו להושיעו: מתי כז 49
- 6 ויאמר ישוע אבי סלח להם כי אינם ידעים מה הם עשים...: לוקס כג 34
- 7 ויקרא ישוע בקול גדול ויאמר אבי בידך אפקיד רוחי ויהי ככלותו לדבר ויפח נפשו: לוקס כג 46.... ויט את ראשו ותצא רוחו: יוחנן יט 30
- 8 והנה נקדשה פרקת ההיכל מלמעלה למטה לשנים קרעים ותרעש הארץ והסלעים התבקעו: מתי כז 51
- 9 והקברים נפתחו ורבים מן הקדושים ישני אדמת עפר נעורו: מתי כז 52
- 10 ויצאו מן הקברים אחרי תחיתו ויבאו אל העיר הקדושה ויראו לרבים: מתי כז 53
- 11 ושר המאה והאנשים אשר אתו השמרים את ישוע כראותם את הרעש ואת אשר נהיתה נבדלו מאד ויאמרו אכן זה הנה בן אלהים: מתי כז 54
- 12 ... צדיק הנה: לוקס כג 47
- 13 וכל המון העם אשר התאספו לראות המראה הזה בהביטם אל כל אשר נעשה תופפו על לבם וישובו: לוקס כג 48
- 14 והיהודים אמרו לא ילינו הפגרים על הצלוב ביום השבת כי ערב שבת הנה וגדול יום השבת ההוא וישאלו מן פילטוס לשבר את שוקיהם ולהוריד אתם: יוחנן יט 31
- 15 ויבאו אנשי הצבא וישברו את שוקי האחד ואת שוקי השני הנצלבים עמו: יונן יט 32
- 16 ויבאו אל ישוע ויראו והנה מת ולא שברו את שוקיו: יוחנן יט 33
- 17 ואחד מאנשי הצבא דקרו בחנית בצדו ויצא דם ומים: יוחנן יט 34
- 18 והראה זאת העיד ועדותו קנימת והוא ידע כי אמת יגיד למען גם אתם תאמינו: יוחנן יט 35
- 19 כי זאת היתה למלאת הכתוב ונצחם לא תשברו בו: יוחנן יט 36
- 20 ועוד כתוב אחר אמר והביטו אליו את אשר דקרו: יוחנן יט 37
- 21 וכל מדעיו עמדו מרחוק וגם הנשים אשר הלכו אתו מן הגליל וציניהן ראות את אלה: לוקס כג 49... הלכו אחריו וגם שרתהו ואחרות רבות...: מרקוס טו 41
- 22 ובתוכן מרים המגדלית ומרים אם יעקב ויוסי ואם בני יבדי: מתי כז 56
- 23 וגם נשים היו שם צפות מרחוק ובתוכן גם מרים המגדלית ומרים אם יעקב הצעיר ושל יוסי ושלמית: מרקוס טו 40
- 24 אשר בהיותו בגליל גם הלכו אחריו וגם שרתהו ואחרות רבות אשר עלו אתו וירושלים: מרקוס טו 41
- 25 ועת הערב הגיע ומפני אשר ערב שבת הנה הוא היום שלפני השבת: מרקוס טו 42
- 26 והנה איש ושמו יוסף והוא מן היעצנים איש טוב וצדיק מן הרמתיים עיר היהודים: לוקס כג 50... והוא תלמיד ישוע בסתר מפני היהודים...: יוחנן יט 38
- 27 [והוא] לא נטה אחרי עצתם ופועלם והוא מחפה למלכות האלהים: לוקס כג 51
- 28 ויבא יוסף הרמתי ויעז נכבד אשר הנה מחפה גם הוא למלכות האלהים ויתחזק ויבא אל פילטוס וישאל את גופת ישוע: מרקוס טו 43
- 29 ויתמה פילטוס על אשר מת ויקרא אל שר המאה וישאלהו הכבר גוע: מרקוס טו 44
- 30 וידע מפי שר המאה כי בן ויתן את גופתו מתנה ליוסף: מרקוס טו 45, מתי כז 58
- 31 והוא קנה סדין ויורד אתו ויכרכהו בסדין וישימהו בקבר תצוב בסלע ויגל אבן על פתח הקבר: מרקוס טו 46
- 32 ואחר בא יוסף הרמתי והוא תלמיד ישוע בסתר מפני היהודים וישאל מאת פילטוס אשר יתנהו לשאת את גופת ישוע וינח לו פילטוס ויבא וישאל את גופת ישוע: יוחנן יט 38 ויבא גם נקדימון אשר בא לפניו בלילה אל ישוע ויבא תערכת מר ואהלות כמאה ליטרין: יוחנן יט 39
- 33 ויקחו את גופת ישוע ויתלוהו בתכריכין עם הבשמים כמנהג היהודים לקבר את מתיים: יוחנן יט 40
- 34 ובמקום אשר נצלב הנה גן ובגן קבר חדש אשר לא הנה בו מת עד הנה: יוחנן יט 41
- 35 שם שמו את ישוע כי ערב שבת הנה ליהודים והקבר קרוב: יוחנן יט 42
- 36 וישימהו בקבר החדש אשר תצב לו בסלע ויגל אבן גדולה על פתח הקבר ויגל לו: מתי כז 60
- 37 ומרים המגדלית ומרים אם יוסי ראו את המקום אשר הושם שמה: מרקוס טו 47
- 38 ומן הנשים אשר באו אתו מן הגליל הלכות אחריו ותראינה את הקבר ואת אשר הושם בו גופתו: לוקס כג 55
- 39 ותשכנה ויכינו סמים ומרחחות...: לוקס כג 56 ויהי כפאשר עבר יום השבת ותקנינה מרים המגדלית ומרים אם יעקב ושלמית סמים ללכת ולסוף אתו בהם: מרקוס טו 51
- 40 ובשבת שבתו כמצוה: לוקס כג 56
- 41 ויהי ממחרת ערב השבת ויקהלו ראשי הכהנים והפרושים אל פילטוס: מתי כז 62
- 42 ויאמרו אדונינו זכרנו כי אמר המסית ההוא בעדונו חיי מקצה שולשת ימים קום אקום: מתי כז 63

- 42 לכן צוה נא ויסכר פי הקבר עד היום השלישי פן יבאו תלמידיו בלילה וגנבוהו ואמרו אל העם הנה קם מן המתים והיתה התרמית האחרונה רעה מן הראשונה: מתי כז 64
- 43 ויאמר אליהם פילטוס הנה לכם אנשי משמר לכו סרוהו כאשר ידעתם: מתי כז 65
- 44 וילכו ויספרו אתפי הקבר ויחתמו אתהאבן ויעמידו עליו את המשמר: מתי כז 66
- 45 ואחרי מוצאי השבת...: מתי כח 1 ... לפני עלות השחר ... : לוקס כד 1
- 46 בצה מרים המגדלית ומרים האחרת הראות אתהקבר: מתי כח 1
- 47 ותאמרנה אשה אל אחותה מי יגל לנו אתהאבן מעל פתח הקבר: מתי טז 3
- 48 ובהביטן ראו והנה נגלה האבן ....: מתי טז 4 והנה רעש גדול הנה כי מלאך יהוה ירד מן השמים ויגש ויגל את האבן מן הפתח ....: מתי כח 2
- 49 ותראינה והנה האבן גלולה מן הקבר: לוקס כד 2, מתי כח 2
- 50 ומראהו כמראה הברק ולבושו לבן פשלג: מתי כח 3
- 51 ויבהלו השמרים מפחדו ויהיו כמתים: מתי כח 4
- 52 ותבאנה אליתוכו ולא מצאו את גוית האדון ישוע: לוקס כד 5
- 53 ...ותראינה בחור אחד ישב מימין והוא עטה שמלה לבנה ותשתוממה: מרקוס טז 5
- 54 ויען המלאך ויאמר אל הנשים אתן אל תיראנ הן ידעתי כי את ישוע הנציב אתן מבקשות: מתי כח 5
- 55 הוא איננו פה כי קם כאשר אמר באנה וראינה אתהמקום אשר שכב שם האדון: מתי כח 6

פרק 53

- 1 וילכו אנשים משלנו אל הקבר וימצאו כאשר אמרו הנשים ואותו לא ראו: לוקס כד 24
- 2 ויאמר אליהם הוי חסרי דעת וכבדי לב מהאמין בכל אשר דברו הנביאים: לוקס כד 25
- 3 הלא על המשיח היה לסבל את כל זאת ולהכנס בכבודו: לוקס כד 26
- 4 ויחל ממשה ומכל הנביאים ויבאר להם את כל הכתובים הנאמרים עליו: לוקס כד 27
- 5 ואתן לבנה והגדתן לתלמידיו ולפטרוס כי הולך הוא לפניכם הגלילה ושם תראהו כאשר אמר לכם: מרקוס טז 7
- 6 לבנה מהר והגדתן לתלמידיו כי קם מן המתים והנה הוא הולך לפניכם הגלילה ושם תראהו והנה אמרתי לכם: מתי כח 7
- 7 ותזכרנה את דבריו: לוקס כד 8 ותמהרנה ותצאנה מן הקבר ביראה ובשמחה גדולה ותרוצנה לספר אל תלמידיו: מתי כח 8
- 8 ותמהרנה לצאת ותגסינה מן הקבר כי אחזתן רעה ותמהו ואל הגידו דבר לאיש כי יראו: מרקוס טז 8
- 9 ותרוץ ותבא אל שמעון פטרוס ואל התלמיד האחר אשר ישוע אהבו ותאמר אליהם הנה נשאו את האדון מקברו ולא ידענו איפה הניחהו: יוחנן כ 2
- 10 ויצא פטרוס והתלמיד האחר וילכו אל הקבר: יוחנן כ 3
- 11 וירוצו שניהם יחדו וימהר התלמיד האחר לרוץ ויעבר את פטרוס ויבא ראשונה אל הקבר: יוחנן כ 4
- 12 וישקף אל תוכו וירא את התכריכין מנחים ולא נכנס: יוחנן כ 5
- 13 ויבא שמעון פטרוס אחריו והוא נכנס אל הקבר וירא את התכריכין מנחים: יוחנן כ 6
- 14 והסודר אשר היתה על ראשו איננה מנחת אצל התכריכין כי אם מקפלת לבדה במקום אחד: יוחנן כ 7
- 15 והתלמיד האחר אשר בא ראשונה אל הקבר גם הוא נכנס וירא ויאמן: יוחנן כ 8
- 16 כי עדן לא הבינו את הכתוב אשר קום יקום מעם המתים: יוחנן כ 9
- 17 וישובו התלמידים וילכו אל ביתם: יוחנן כ 10
- 18 ומרים עמדה מחוץ לקבר והיא בוכיה ויהי בככותה ותשקף אל תוך הקבר: יוחנן כ 11
- 19 ותרא שני מלאכים לבושי לבנים יושבים במקום אשר שמו שם את גופת ישוע אחד מראשותיו ואחד מרגלותיו: יוחנן כ 12
- 20 ויאמרו אליה אשה למה תבכי ותאמר אליהם כי נשאו מזו את אדני ולא ידעתי איפה הניחהו: יוחנן כ 13
- 21 ויהי ככלותה לדבר זאת ותפן אחריה ותרא ישוע עמד ולא ידעה כי ישוע הוא: יוחנן כ 14
- 22 ויאמר אליה ישוע אשה למה תבכי את מי תבקשי והיא תשבתהו לשמר הגן ותאמר אליו אדני אם אתה נשאת אתו מזו הגידה נא לי איפה הנחתו ולקחתיו משם: יוחנן כ 15
- 23 ויאמר אליה ישוע מרים ותפן ותאמר אליו רבוני הוא מורה: יוחנן כ 16
- 24 ויאמר אליה ישוע אל תגעי בי כי עוד לא עליתי אל אבי ולכי נא אל אחי והגידו להם אני עלה אל אבי ואביכם ואל אליה ואלהיכם: יוחנן כ 17
- 25 והוא כאשר קם מן המתים באחד בשבת נראה בראשונה אל מרים המגדלית אשר גרש ממנה שבעה שדים: מרקוס טז 9
- 26 ויהי בלכתן והנה אנשים מן המשמר באו העירה ויגידו לראשי הכהנים את כל הנעשה: מתי כח 11
- 27 ויסקלו עם הזקנים ויתעצו ויתנו כסף לרב אל אנשי הצבא לאמר: מתי כח 12
- 28 אמרו נא כי באו תלמידיו לילה ויגנבו אותו ואנחנו ישנים: מתי כח 13

29 ואם ישמע הדבר בית ההגמון ונפיקהו ואתם אל תיראו: מתי כח 14
 30 ויחקו את הפספס ויעשו פאשר שמו בפיהם ותצא השמועה הזאת בין היהודים עד היום הזה: מתי כח 15
 31 ותבא מרים המגדלית ותספר אל התלמידים את אשר ראתה את האדון וכזאת דבר אליה: יוחנן כ 18
 32 ותמהנה ותצאנה מן הקבר ביראה ובשמחה גדולה ותמצנה לספר אל תלמידיו: מתי כח 8
 33 הנה הלכות לספר אל תלמידיו והנה ישוע נקרה אליהן ויאמר שלום לכן ותגשנה ותאחזנה ברגליו ותשתחוו לו: מתי כח 9
 34 ויאמר אליהן ישוע אל תיראן לכה והגדנה לאחי וילכו הגלילה ושם יראוני: מתי כח 10
 35 ותשכנה מן הקבר ותגדנה את כל הדברים האלה לעשתי העשר ולכל הנשארם: לוקס כד 9... והם מתאבלים ובכים: מרקוס טז 10
 36 ואלה הן אשר הגידו אל השליחים את הדברים האלה מרים המגדלית ויוחנה ומרים אם יעקב והאחרות: לוקס כד 10
 37 וכאשר שמעו כי חי ונראה אליה לא האמינו לה: מרקוס טז 11
 38 ודבריהן היו בדברי ריק בעיניהם ולא האמינו להן: לוקס כד 11 ואחרי כן נראה בדמות אחרת לשנים מהם בדרך ביהתם יוצאים השדה: מרקוס טז 12
 39 והנה שנים מהם היו הלכים בעצם היום הזה אל כפר אחד הרחק מירושלים כששים ריס ושמו עמאוס: לוקס כד 13
 40 והם נדברו איש אל רעהו על כל הקורות האלה: לוקס כד 14
 41 ויהי הם מדברים ומתוכחים יחד והנה ישוע עצמו נגש וילך אתם: לוקס כד 15
 42 ועיניהם אוחזות ולא יכירוהו: לוקס כד 16
 43 ויאמר אליהם מה הדברים האלה אשר אתם נשאים ונתנים בהם יחדו בדרך ויעמדו ופניהם זעפים: לוקס כד 17
 44 ויען אחד מהם ושמו קליופס ויאמר אליו האתה לבדך גר בירושלים ולא ידעת את אשר נעשה בתוכה בימים האלה: לוקס כד 18
 45 ויאמר אליהם ומה היא ויגידו אליו מעשה ישוע הנצרי אשר היה איש נביא גבור בפעל ובאמר לפני האלהים ולפני כל העם: לוקס כד 19
 46 וכהנינו הגדולים וזקנינו הסגירהו למשפט מות ויצלבהו: לוקס כד 20
 47 ונאנחנו קוינו כי זה הוא העתיד לגאל את ישראל ועתה זה שלשת ימים מאז נעשו אלה: לוקס כד 21
 48 אלא שגם נשים מקרבנו החרידנו אשר קדמו בבקר לבא אל הקבר: לוקס כד 22
 49 ולא מצאו את גויתו ותבאנה ותגדנה כי ראו גם מראה מלאכים האמרים כי הוא חי: לוקס כד 23
 50 וילכו אנשים משלנו אל הקבר וימצאו פאשר אמרו הנשים ואותו לא ראו: לוקס כד 24
 51 ויאמר אליהם הוי חסרי דעת וכבדי לב מהאמין בכל אשר דברו הנביאים: לוקס כד 25
 52 הלא על המשיח היה לסבל את כל זאת ולהכנס בכבודו: לוקס כד 26
 53 ויחל ממושה ומכל הנביאים ויבאר להם את כל הכתובים הנאמרים עליו: לוקס כד 27
 54 ויקרבו אל הכפר אשר הם הלכים שמה ושם פניו ויהי כהלך לו לדרך: לוקס כד 28
 55 ויפצרו בו לאמר שבה אתנו כי עת ערב הגיע ונטה היום ויבא הביתה לשבת אתם: לוקס כד 29
 56 ויהי פאשר הסב עמם ויקח את הלחם ויברך ויבצע ויתן להם: לוקס כד 30
 57 ותפסקנה עיניהם ויכירוהו והוא חמק עבר מעיניהם: לוקס כד 31
 58 ויאמרו איש אל רעהו הלא בער הנה לבבנו בקרבנו בדברו אלינו בדרך ויפתר לנו את הכתובים: לוקס כד 32
 59 ויקומו בשעה ההיא וישובו וירושלים וימצאו את עשתי העשר ואת אשר אתם והם נקהלים יחד: לוקס כד 33
 60 ואמרים אכן קם האדון מן המתים ונראה אל שמעון: לוקס כד 34
 61 ויספרו גם הם את אשר קרם בדרך ואת אשר הכירהו בבציעת הלחם: לוקס כד 35 והם הלכו ויגידו לאחרים וגם להם לא האמינו: מרקוס טז 13

פרק 54

1 עודם מדברים בדברים האלה .... לוקס כד 36 ויהי ביום ההוא והוא אחד בשבת לעת ערב כאשר נסגרו דלתות הבית אשר נקבצו שם התלמידים מיראת היהודים ויבא ישוע ויעמד ביניהם ויאמר אליהם שלום לכם: יוחנן כ 19
 2 .... וישוע עצמו עמד בתוכם ויאמר אליהם שלום לכם: לוקס כד 36 והמה חתו ונבעתו ויחשבו כי רוח הם ראים: לוקס כד 37
 3 ויאמר אליהם מה לכם כי תבהלו ולמה תעלינה מחשבות בלבבכם: לוקס כד 38
 4 ראו את ידי ואת רגלי כי אנכי הוא משווי וראו כי רוח אין לו בשר ועצמות פאשר אתם ראים בי: לוקס כד 39
 5 ויהי פאשר דבר את הדברים האלה הראה אתם את ידיו ואת רגליו: לוקס כד 40
 6 והם עוד לא האמינו משמחה ויתמהו ויאמר אליהם הניש לכם פה אכל: לוקס כד 41
 7 ויתנו לו חתיכת דג צלוי (ומעט צוף דבש): לוקס כד 42
 8 ויקח ויאכל לעיניהם: לוקס כד 43

9 ויאמר אליהם אלה הם הדברים אשר דברתי אליכם בעוד הייתי עמכם כי המלא ימלא כל הכתוב עלי בתורת משה ובנביאים ובתהלים: לוקס כד 44

10 אז פתח את לבם לקבץ את הכתובים: לוקס כד 45

11 ויאמר אליהם בן פתוב וכן נגזר אשר יענה המשיח ויקום מן המתים ביום השלישי: לוקס כד 46

12 ואשר תקרא בשמו תשובה וסליחת החטאים בכל הגוים החל מירושלים: לוקס כד 47

13 ואתם עדי הדברים האלה: לוקס כד 48 והנני שולח לכם את הכתוב אבי ואתם שבו בעיר ירושלים עד כי תלכשו עד מחרום: לוקס כד 49 ואחרי דברו זאת הראם את ידיו ואת צדו וישמחו התלמידים בראותם את האדון: יוחנן כ 20

14 ויסף ישוע ויאמר אליהם שלום לכם באשר שלח אתי האב בן אנכי שלח אתכם: יוחנן כ 21

15 ואחרי דברו זאת ניפח בהם ויאמר אליהם קחו את רוח הקדש: יוחנן כ 22

16 והיה כל אשר תסלחו לחטאתם ונסלח להם ואשר תאשימו יאשמו: יוחנן כ 23

17 ותומא אחד משנים העשר הנקרא דידמוס לא היה בתוכם כבוא ישוע: יוחנן כ 24

18 ויגידו לו התלמידים הנשארים לאמר ראה ראינו את האדון ויאמר אליהם אם לא אראה בנגדי את רשם המסמרות ואשים את אצבעי במקום המסמרות ואשים את ידי בצדו לא אאמין: יוחנן כ 25

19 ויהי מקצה שמונת ימים ותלמידיו שנית בבית ותומא עמם ויבא ישוע והדלתות מסגרות ויעמד ביניהם ויאמר שלום לכם: יוחנן כ 26

20 ואחר אמר אל תומא שלח אצבעך הנה וראה את ידי ושלח את ידך הנה ושים בצדי ואל תהי מחסר אמונה כי אם מאמין: יוחנן כ 27

21 ויען תומא ויאמר אליו אדני ואלהי: יוחנן כ 28

22 ויאמר אליו ישוע יען ראית אתי האמנת אשרי המאמינים ואינם ראים: יוחנן כ 29

23 והנה גם אתות אחרים רבים עשה ישוע לעיני תלמידיו אשר לא נכתבו בספר הנה: יוחנן כ 30

24 ואלה נכתבו למען תאמינו כי ישוע הוא המשיח בן אלהים ולמען יהיו לכם חיים בשמו באמונתכם: יוחנן כ 31

25 ויהי אחרי כן ויסף ישוע להראות אל תלמידיו עליהם טיברנה וזה דבר הראותו אליהם: יוחנן כא 1

26 שמעון פטרוס ותומא הנקרא דידמוס ונתנאל מקנה אשר בארץ הגליל ובני זבדי ועוד שנים אחרים מתלמידיו שבו יחדו: יוחנן כא 2

27 ויאמר אליהם שמעון פטרוס הנני הלך לדוג ויאמרו אליו גם אנחנו נלך עמך ויצאו ויגדו באניה ולא לקדו מאומה בלילה ההוא: יוחנן כא 3

28 הבקר אור וישוע עמד על שפת הים והתלמידים לא ידעו כי ישוע הוא: יוחנן כא 4

29 ויאמר אליהם ישוע בני הניש לכם דבר לאכל ויאמרו לא: יוחנן כא 5

30 ויאמר להם השליכו המכמרת מימין לאניה ותמצאו וישליכו ולא יכלו עוד למשך אתה מרב הדגים: יוחנן כא 6

31 ויאמר התלמיד ההוא אשר ישוע אהבו אל פטרוס הנה האדון ויהי כשם שמעון פטרוס כי הוא האדון ויחגר את מעילו כי עירום היה ויתנפל אל הים: יוחנן כא 7

32 והתלמידים הנשארים באו בספינה כי לא הרחיקו מן היבשה כי אם כמאתים אמה וימשכו את המכמרת עם הדגים: יוחנן כא 8

33 ויהי בעלותם אל היבשה ויראו והנה גחלי אש ערוכים ודגים עליהם ולחם לאכל: יוחנן כא 9

34 ויאמר אליהם ישוע הביאו מן הדגים אשר לכדתם עתה: יוחנן כא 10

35 ויעל שמעון פטרוס וימשך את המכמרת אל היבשה והיא מלאה דגים גדולים מאה וחמשים ושלשה ולא נקרה המכמרת אף כי רבים היו: יוחנן כא 11

36 ויאמר אליהם ישוע באו כרו לחם ואין איש מן התלמידים אשר מלאו לבו לשאל מי אתה כי ידעו אשר הוא האדון: יוחנן כא 12

37 ויבא ישוע ויקה את הלחם ויתן להם ואת הדגים: יוחנן כא 13

38 וזאת הפעם השלישית אשר נראה ישוע אל תלמידיו אחרי קומו מעם המתים: יוחנן כא 14

39 ויהי אחרי אכלם ויאמר ישוע אל שמעון פטרוס שמעון בן יונה התאהב אתי יותר מאלה ויאמר אליו בן אדני אתה ידעת כי אהבתיך ויאמר אליו רעה את טלאי: יוחנן כא 15

40 ויאמר אליו עוד הפעם שמעון בן יונה התאהב אתי ויאמר אליו בן אדני אתה ידעת כי אהבתיך ויאמר אליו נהג את צאנאי: יוחנן כא 16

41 ויאמר אליו פעם שלישית שמעון בן יונה התאהב אתי ויתעצב פטרוס כי אמר אליו בשלישית התאהב אתי ויאמר אליו אדני את כל אתה יודע וידעת כי אהבתיך ויאמר אליו ישוע רעה את צאנאי: יוחנן כא 17

42 אמן אמן אני אמר לה בהיתך צעיר לימים אתה חננת עצמה ותלך אל אשר תפצת וכאשר תזקן ופרשית כפיך ואחר יתגרר ונשאף אל אשר לא תחפץ: יוחנן כא 18

43 וכל זאת דבר לרמוז על מיתתו אשר כבוד בה את האלהים ויהי ככלותו לדבר ויאמר אליו לה אחרי: יוחנן כא 19

44 ויפן פטרוס וירא את התלמיד אשר ישוע אהבו הלך אחריהם והוא אשר נפל על לבו בפסועה וגם אמר אדני מי הוא זה אשר ימסרני: יוחנן כא 20

45 ויהי בראות אתו פטרוס ויאמר אל ישוע אדני וזה מה לו: יוחנן כא 21

46 ויאמר אליו ישוע אם רצוני שישאר עד באי מה לה ולזאת אתה לה אחרי: יוחנן כא 22

47 על פן יצא הדבר הזה בין האחים שהתלמיד ההוא לא ימות וישוע לא אמר לו כי לא ימות אבל אמר אם תפצי כי ישאר עד באי מה זה לך: יוחנן כא 23

48 זה הוא התלמיד המעיד על אלה ואשר כתב כל זאת ונדענו כי עדותו אמת: יוחנן כא 24

פרק 55

- 1 ועשיתי עשר התלמידים הלכו הגלילה אל ההר אשר אמר להם ישוע: מתי כה 16
- 2 ויראו אותו וישתחוו לו ויש מהם אשר חלק לבם: מתי כה 17
- 3 ובאחרונה נראה לעשתי העשר בהיותם מסבים לאכל ויחרף חסרון אמונתם וקשי לבכם אשר לא האמינו לראיו והוא נעור מן המתים: מרקוס טז 14
- 4 ועשיתי עשר התלמידים הלכו הגלילה אל ההר אשר אמר להם ישוע: 17 ויראו אותו וישתחוו לו ויש מהם אשר חלק לבם: מתי כה 18
- 5 ויסף ישוע ויאמר אליהם שלום לכם פאשר שלח אתי האב פן אנכי שלח אתכם: יוחנן כ 21
- 6 ואתם לכו אל כל הגוים ועשו תלמידים וטבלתם אתם לשם האב והבן ורוח הקדש: מתי כה 19
- 7 ולמדתם אתם לשמר את כל אשר צויתי אתכם והנה אנכי אתכם כל הימים עד קץ העולם אמן: מתי כה 20
- 8 המאמין ונטבל הוא יושע ואשר לא האמין יאשם: מרקוס טז 16
- 9 ואלה האתות אשר יליו אל המאמינים יגרשו שדים בשמי ובלשנות קדשות ידברו: מרקוס טז 17
- 10 נחשים ישאו בידיהם וישתו סם המות ולא יזיקם על חולים ושימו את ידיהם וייטב להם: מרקוס טז 18
- 11 והנני שולח לכם את הבטחת אבי ואתם שבו בעיר ירושלים עד כי תלבשו עז ממום: לוקס כד 49
- 12 ויהי אחר אשר דבר אתם האדון...: מרקוס טז 19 ויוציאם אל מחוץ לעיר עד בית היני וישא את ידיו ויברכם: לוקס כד 50
- 13 ויהי בברכו אתם ויפרד מעליהם וינשא השמימה: לוקס כד 51
- 14 ...וישב לימין האלהים: מרקוס טז 19
- 15 והם השתחוו לו וישבו לירושלים בשמחה גדולה: לוקס כד 52
- 16 והמה יצאו ויקראו בכל המקומות ויד האדון היה עמהם ויחזק את הדבר באתות הבאות אחריו אמן: מרקוס טז 20
- 17 ויש עוד מעשים רבים אחרים אשר עשה ישוע ואם יכתבו כלם לאחד אחד אדמה שגם העולם כלו לא יכיל את הספרים אשר יכתבו (אמן): יוחנן כא 25